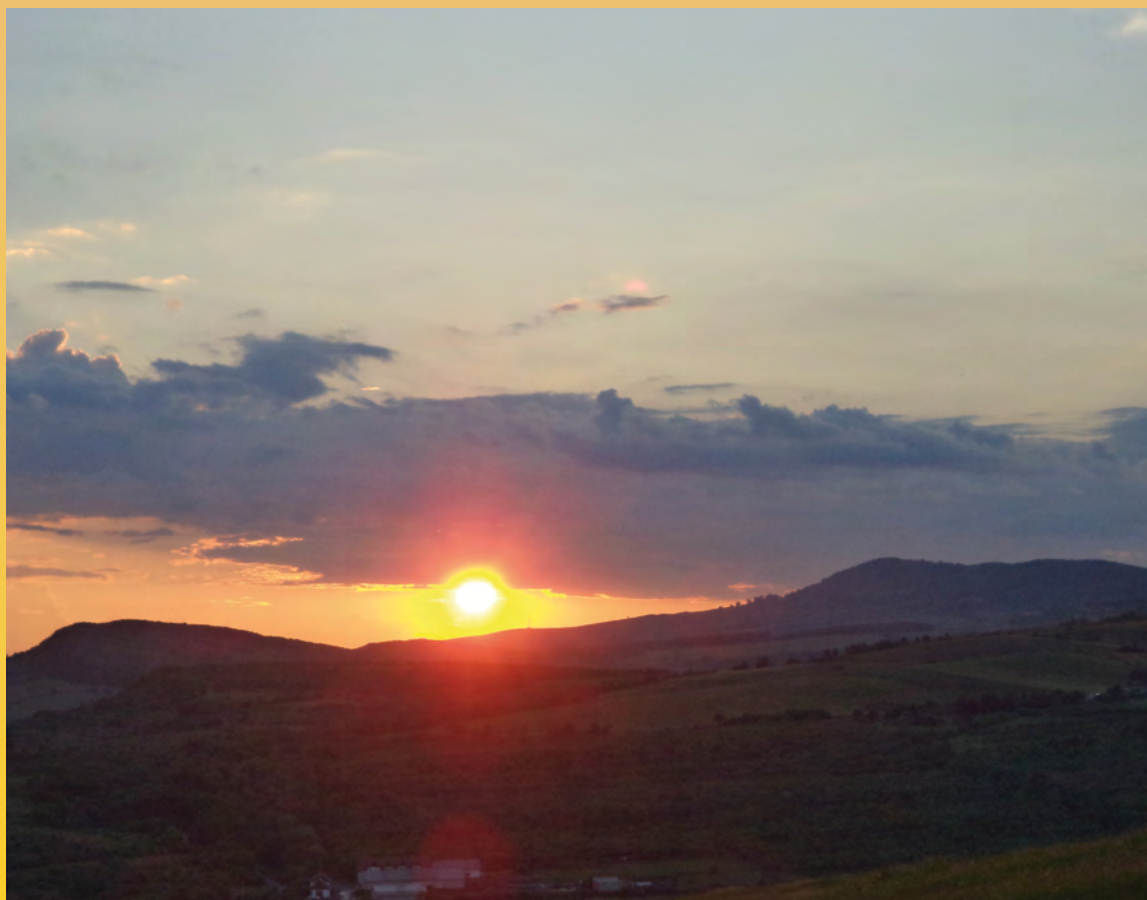

ELTE TREFORT ÁGOSTON
GYAKORLÓISKOLA

ÉVKÖNYV

a 2012/2013. iskolai évről
az iskola fennállásának 141. évében

ELTE TREFORT ÁGOSTON GYAKORLÓISKOLA

ÉVKÖNYV

a 2012/2013. iskolai évről
az iskola fennállásának 141. évében

AZ ELTE TREFORT ÁGOSTON GYAKORLÓISKOLA
ÉVKÖNYVE
A 2012/2013-AS TANÉVRŐL

Szerkesztette: Mohay Péter
A szövegeket nyelvileg ellenőrizte: Szabó Beáta

A borítón látható fényképet Gombos Éva tanárnő készítette
a 11. b osztály erdélyi kirándulásán Farkaslaka közelében.

Kiadja az ELTE Trefort Ágoston Gyakorlóiskola

Felelős kiadó: Poros András
Nyomdai előkészítés: Szabó László

Nyomdai és kötetészeti munkálatok: Lap Nyomda Kft., Győr, 2013
Felelős vezető: Lehoczky Antal

Készült 500 példányban

Tartalom

A TANÁRI TESTÜLET	7
Az iskola fenntartója és igazgatósága	8
A tantestület	9
Kitüntetett tanárok	15
Az egyes osztályok tanárai	16
Az iskola szolgáltató testülete	20
A TANÁRJELÖLTEK	21
NAPTÁR	25
Eseménynaptár	25
Trefort-napi előadások, programok	29
Iskolai szervezésű nyári programok (időrendben)	30
EREDMÉNYEK	31
Tanulmányi eredmények	32
Érettségi eredmények	34
A legjobb érettségi átlagok	35
Versenyeredmények	36
Végzős diákjaink iskolai kitüntetései	41
Kolos Dávid Emlékdíj	42
A papírgyűjtés eredménye	43
A sportnap eredményei	44
Diákszínházi fesztivál	48
BESZÁMOLÓK	49
Az Európai Parlament Modell	50
Német diákcseré	52
Történelem karnyújtásnyira	54
Tour de Balcsi (8. c)	55
Huszonkilencszer két keréken a Fertő-tó körül (7. c)	58
Kenutúra a Szigetközben (11. c)	59
GyalogTrefort vándortábor	61
Biciklitúra (8. b)	65
Anglia 2013	68
OSZTÁLYOK	69
7. a	70
7. b	71
7. c	72
8. a	76
8. b	79
8. c	84
9. a	89
9. b	91
9. c	101

10. a	106
10. b	108
10. c	111
11. a	114
11. b	117
11. c	120
12. a	123
12. b	124
12. c	125
AZ ISKOLAI ÉLET KÜLÖNBÖZŐ TERÜLETEI	127
A diákönkormányzat munkájáról	128
A felvételi a Trefortba	131
A Frankofónia ünnepe	133
A nemzeti összetartozás emléknapja	136
Az épület 125 éves jubileuma	138
Ballagási beszédek	144
GyalogTrefort	148
Hogyan tettük emlékezetessé a Holokauszt emléknapot az évek során?	150
Laudáció Domokos Katalin tanárnő kitüntetéséhez	154
Öregdiák találkozó	156
Pályaválasztási nap	157
Très Fort, a kórus	158
MŰVEK	161
Angol mesék	162
Ars paedagogica	166
Hírharsona	168
Műfordítás	172
Részlet Varga György (11. b) földrajz OKTV pályamunkájából	175
ISKOLATÖRTÉNETI EMLÉKEK	181
A vándorlás másfél évtizede és a megérkezés	182
Történelmi séta az épületben	194
AZ ISKOLA ALAPRAJZA	201

A TANÁRI TESTÜLET

Az iskola fenntartója és igazgatósága

Fenntartó:
EÖTVÖS LORÁND TUDOMÁNYEGYETEM
1056 Budapest, Szerb utca 21–23.

Az egyetem rektora:
DR. MEZEY BARNA

ELTE TREFORT ÁGOSTON GYAKORLÓISKOLA

igazgató:
POROS ANDRÁS

igazgatóhelyettesek:
DR. SCHRÓTH ÁGNES
FERENCZ GÁBOR
PÁL GERGELY

Az iskola címe:
1088 Budapest, Trefort utca 8.

Az iskola honlapja:
www.trefort.elte.hu

A tantestület¹

BAJZA SÁNDOR (2012)

- angol: 7. évf., 9. c., 12. évf.

BAREITHNÉ KECSKÉS MÁRIA (1983)

- testnevelés: 7. b, 7. c, 9. b, 9. c, 10. b, 12. a, 12. c

BORONKAI ZSÓFIA (2010)

- földrajz: 7. a, 7. c, 8. c, 9. c, biológia: 8. b, 11. c, diákönkormányzatot segítő tanár

BOGDÁN KRISZTINA (2002)

- vezetőtanár, spanyol: 9. évf., 12. évf., 11. fakt, 12. fakt

BÖDDINÉ DR. SCHRÓTH ÁGNES (1981)

- igazgatóhelyettes, vezetőtanár, kémia: 10. c, 12. fakt

BUGÁN ILONA (2006)

- spanyol: 11. évf., 12. évf.

CHIKÁN ÉVA (1985)

- munkaközösség-vezető, fizika: 7. b, 7. c, 9. a, 10. c, 11. c, 11. fakt, 12. fakt

CSAPODI CSABA (2000)

- vezetőtanár, osztályfőnök: 9. a, matematika: 9. a, 10. a

CSAPODI ZOLTÁN (1993)

- vezetőtanár, történelem: 11. c, 12. a, 12. b, 12. c, társadalomismeret: 12. a, 12. b, EU klub: 9-12. évf.

DOBOSI MÁRIA (2013)

- magyar: 7. c, 9. a

DOMOKOS KATALIN (1982)

- vezetőtanár, osztályfőnök: 7. b, francia: 11. évf., orosz: 10. évf., 12. évf., 12. fakt, szociális munkát segítő pedagógus

1 A nevek mellett azt tüntettük fel, hogy az adott tanár melyik évben kezdett a Trefortban tanítani.

DRASKÓCZY-LITTNER ANITA (1999)

- néptánc: 7. a, 7. b, 7. c

EIBEN INGEBORG (1996)

- vezetőtanár, angol: 10. évf., 11. évf., 11. fakt

ELEKES KATALIN (1993)

- vezetőtanár, angol: 8. évf., 10. évf., 11. évf., 11. fakt

ÉLTETŐ KATALIN (2000)

- vezetőtanár, spanyol: 9. évf., 10. évf., 11. évf.

FANCSALI KATALIN (2012-2013)

- angol: 7., évf., 8. évf., 9. évf.

FARAGÓ NORBERT (2005)

- vezetőtanár, osztályfőnök: 7. c, biológia: 7. c, 11. b, 11. fakt, 12. fakt, kémia: 11. b

FARKAS FERENC (2010)

- kémia: 8. a, 8. b, 9. a, 9. b, 9. c, 10. a, 10. b, 11. a

FÁBIÁN LÁSZLÓ (2004)

- osztályfőnök: 10. a, magyar: 8. a, 10. a, 11. fakt, média: 11. fakt., 12. fakt, média modul

FERENCZ GÁBOR (2006)

- osztályfőnök: 11. a, igazgatóhelyettes, testnevelés: 11. a, nomádtáborok szervezése

FERNENGEL ANDRÁS (1994)

- vezetőtanár, kémia: 11. c, biológia: 7. a, 9. b, 9. c, 10. a, 10. b, 10. c, nomádtáborok szervezése

GÁCS ENIKŐ (2011)

- osztályfőnök: 7. a, fizika: 7. a, 8. c, 9. b, 10. a, 11. a, matematika: 7. a

GEDEON GÁBOR (2003)

- osztályfőnök: 12. b, biológia: 7. a, 7. b, 8. a, 11. a, matematika: 12. b

GEDŐ SZILVIA (2010-2013)

- ének: 8. a, 8. b, 8. c, 10. a, 10. b, 10. c

DR. GERŐCS LÁSZLÓ (1982)

- vezetőtanár, matematika: 8. b, 10. c, 12. évf.

GOMBOS ÉVA (1977)

- vezetőtanár, munkaközösség-vezető, osztályfőnök: 11. b, matematika: 10. b, 11. b

GONDA ZITA (1993)

- vezetőtanár, munkaközösség-vezető, francia: 10. évf., 11. évf., 12. évf., 11. fakt, 12. fakt

GYERTYÁNFY ANDRÁS (2002)

- vezetőtanár, osztályfőnök: 7. b, történelem: 7. b, 11. a, 12. c, társadalomismeret: 12. c

ISPÁNOVITY EDIT (2002)

- angol: 7., évf., 9. évf.

JUHÁSZNÉ HORVÁTH KATALIN (1998)

- vezetőtanár, magyar: 8. b, 11. c, 12. b

JÁSZNÉ KAJMÁDI MÓNICA (2001)

- vezetőtanár, német: 8. évf., 9. évf., 11. évf., 11. fakt

KÁLMÁN ÉVA (1993)

- munkaközösség-vezető, testnevelés: 7. a, 8. b, 8. c, 9. a, 10. a, 11. a, 12. b, gyógytestnevelés: 7-12. évf.

KEISZ ÁGOSTON (2004)

- munkaközösség-vezető, magyar: 8. c, 9. b, 9. c, 10. c, 12. c, történelem: 8. a

KÉRI ANDRÁS (1990)

- vezetőtanár, földrajz: 10. a, 10. b, 10. c

DR. KISS CSILLA (1999)

- vezetőtanár, történelem: 9. a, 10. b, 10. c

KIS KELEMEN ÉVA (1995)

- vezetőtanár, földrajz: 7. b, 8. a, 8. b, 9. a, 9. b, 12. fakt

KOVÁCS ÁGNES (1979)

- vezetőtanár, osztályfőnök: 10. b, francia: 9. évf., 10. évf., magyar: 10. b

KOVÁCS GABRIELLA (1995)

- vezetőtanár, munkaközösség-vezető, rajz és művészettörténet: 8. b, 9. b, 10. a, 10. b, 10. c, 11-12. fakt, szociális munkát segítő pedagógus

KOVÁCS GÉZA (2004)

- vezetőtanár, osztályfőnök: 8. b, fizika: 8. b, 9. c, 10. b, 11. fakt

KOVÁCS LEHEL (2000)

- rajz: 7. a, 7. b, 7. c, 8. a, 8. c, 9. a, 9. c

KUBICZA JÁNOS (1983)

- testnevelés: 8. b, 8. c, 9. a, 10. a, 10. b, 11. b, 12. a

KUTROVÁ CZ LÁSZLÓ (2002)

- vezetőtanár, munkaközösség-vezető, osztályfőnök: 8. c, kémia: 8. c, 11. fakt, biológia: 8. c

LENKEFI FERENCNÉ (1991)

- vezetőtanár, osztályfőnök: 10. c, angol: 10. c, 11. évf.

MAGYARNÉ ULRICH ZSUZSANNA (2004)

- vezetőtanár, munkaközösség-vezető, történelem: 8. c, 9. c, 12. b, 12. fakt

MARIÁN LÍVIA (2011)

- angol: 7. évf., 8. évf., 10. évf.

MÉSZÁROS PÉTER (2004)

- vezetőtanár, ének: 7. a, 7. b, 7. c, 9. a, 9. b, 9. c, 11-12. évf. fakt, énekkar: 7-12. évf., az iskolai kórus vezetője, kultúrfakt 11. évf.

MOHAY PÉTER (1986)

- osztályfőnök: 11. c, matematika: 8. a, 11. c

NIKOLICS NOÉMI (1994)

- vezetőtanár, angol: 8. évf., 9. évf., 11. évf., 11. fakt

PALOJTAY TAMÁS (1983)

- munkaközösség-vezető, informatika: 7. a, 7. b, 7. c, 9. a, 9. b, 10. c, 12. fakt

PÁL GERGELY (2002)

- igazgatóhelyettes, történelem: 12. a, német: 11. évf.

PENTZ ANNA MÁRIA (2001)

- vezetőtanár, magyar: 7. b, 11. b, 12. fakt

PERGE GABRIELLA (2011-2013)

- német: 9. évf., 10. évf., 12. évf.

DR. PILÁTH KÁROLY (2005)

- vezetőtanár, osztályfőnök: 8. a, informatika: 8. a, 8. c, 9. c, 10. a, 10. b, fizika: 8. a, 11. b

POROS ANDRÁS (2008) (ld a képen)

- igazgató, történelem: 11. b, francia: 9. évf.

REGELE GYÖRGY (1993)

- vezetőtanár, informatika: 7. a, 7. b, 7. c, 8. b, 8. c, 9. a, 9. c, 10. a, 10. b, 11. fakt,
a floorball csapatok vezetője

REZSEKNÉ FEHÉR LAURA (2008)

- angol: 7. évf., 8. évf., 9. évf., 10. évf., 11. évf., 12. évf.

RIGÓ BALÁZS (2011–2013)

- történelem: 7. a, 7. c, 8. b, magyar: 7. a

SAPSZON JÓZSEF (1982)

- testnevelés: 7. a, 8. a, 9. b, 9. c, 10. c, 11. c, 12. c

SZABÓ ÁDÁM (1993)

- vezetőtanár, osztályfőnök: 12. a, magyar: 11. a, 12. a, 12. fakt

SZABÓ ÉVA (1993)

- vezetőtanár, munkaközösség-vezető, német: 7. évf., 10. évf., 12. évf., 12. fakt

SZÁSZNÉ HESZLÉNYI JUDIT (1975)

- biológia: 9. a, 10. c, 11. fakt, 12. fakt

SZÉNÁSINÉ STEINER RITA (1998)

- vezetőtanár, munkaközösség-vezető, osztályfőnök: 12. c, angol: 12. c, 12. fakt

SZILÁRD GÁBOR (1972)

- matematika: 9. c, 11. a

SZTRÓKAY ANDRÁS (2008)

- osztályfőnök: 9. c, angol: 7. évf., 9. c, 12. évf., 12. fakt, drámamodul

TOBISCH MÁRTA (2004)

- vezetőtanár, matematika: 7. c, 11. a, 12. c

TÓVIZI KATALIN (2007)

- testnevelés: 7. b, 7. c, 8. a, 10. c, 11. b, 11. c, 12. b, gyermekvédelmi felelős

UJHÁZY MÁRTON (2010)

- matematika: 7. b, 8. c, 9. b, 10. a, 12. évf.

VESZPRÉMI FERENC (1985)

- vezetőtanár, matematika: 9. b, 10. b, 10. c, 12. a

ZSIGMOND ZSOLT (2007)

- vezetőtanár, osztályfőnök: 9. b, történelem: 9. b, 10. a, 11. fakt

Kitüntetett tanárok

DOMOKOS KATALIN

Pro Universitate Emlékérem bronz fokozata
(Az Egyetemi Tanács kitüntetése)

„Az Év Orosztanára 2012”

(Az Alapítvány az Orosz Nyelvért és Kultúráért kuratóriumának kitüntetése)

(Az átadáskor elhangzott laudációt lásd a 154. oldalon.)

CSAPODI ZOLTÁN

„Bonis Bona – A nemzet tehetségeiért” díj
(az Emberi Erőforrások Minisztériumának kitüntetése)

GONDA ZITA

„Bonis Bona – A nemzet tehetségeiért” díj
(az Emberi Erőforrások Minisztériumának kitüntetése)

Az egyes osztályok tanárai

tantárgy	7. a	7. b	7. c	8. a
magyar	Rigó B.	Pentz A. M.	Bozóki G., Dobosi M.	Fábián L.
történelem	Rigó B.	Gyertyánfy A.	Rigó B.	Keisz Á.
társadalomis- meret				
matematika	Gács E.	Ujházy M.	Tobisch M.	Mohay P.
kémia				Farkas F.
földrajz	Boronkai Zs.	Kis Kelemen É.	Boronkai Zs.	Kis Kelemen É.
biológia	Gedeon G.	Gedeon G.	Faragó N.	Gedeon G.
fizika	Gács E.	Chikán É.	Chikán É.	Piláth K.
angol nyelv	Fancsali K., Rezsekné F.L., Ispánovity E., Marián L., Sztrókay A., Bajza S.			Elekes K., Fancsali K., Rezsekné F.L., Marián L., Nikolics N.
német nyelv	Szabó É.			Jászsné K. M.
spanyol nyelv				
francia nyelv				
orosz nyelv				
kínai nyelv				
informatika	Palojtay T., Regele Gy.	Palojtay T., Regele Gy.	Palojtay T., Regele Gy.	Piláth K.
ének	Mészáros P.	Mészáros P.	Mészáros P.	Gedő Sz.
rajz, művé- szettörténet	Kovács L.	Kovács L.	Kovács L.	Kovács L.
testnevelés	Kálmán É., Sapszon J.	Bareithné K. M., Tóvizi K.	Bareithné K. M., Tóvizi K.	Tóvizi K., Sapszon J.
néptánc	Draskóczy- Littner Anita	Draskóczy- Littner Anita	Draskóczy- Littner Anita	

8. b	8. c	9. a	9. b	9. c
Juhászné H. K.	Keisz Á.	Bozóki G., Dobosi M.	Keisz Á.	Keisz Á.
Rigó B.	Magyarné U. Zs.	Kiss Csilla	Zsigmond Zs.	Magyarné U. Zs.
Gerőcs L.	Ujházy M.	Csapodi Cs.	Ujházy M.	Szilárd G.
Farkas F.	Kutrovác L.	Farkas F.	Farkas F.	Farkas F.
Kis Kelemen É.	Boronkai Zs.	Kis Kelemen É.	Kis Kelemen É.	Boronkai Zs.
Boronkai Zs.	Kutrovác L.	Szászné H. J.	Fernegel A.	Fernegel A.
Kovács Gé.	Gács E.	Chikán É.	Gács E.	Kovács Gé.
Elekes K., Fancsali K., Rezekné F. L., Marián L., Nikolics N.		Fancsali K., Rezekné F.L., Ispánovity E., Nikolics N., Bajza S.		Sztrókay A.
Jászné K. M.		Jászné K. M., Perge G.		Perge G.
		Bogdán K., Éltető K.		
		Kovács Á., Poros A.		
		Kong Meng		
Regele Gy.	Piláth K. Regele Gy.	Palojtay T., Regele Gy.	Palojtay T.	Piláth K. Regele Gy.
Gedő Sz.	Gedő Sz.	Mészáros P.	Mészáros P.	Mészáros P.
Kovács Ga.	Kovács L.	Kovács L.	Kovács Ga.	Kovács L.
Kálmán É., Kubicza J.	Kálmán É., Kubicza J.	Kálmán É., Kubicza J.	Bareithné K. M., Sapszon J.	Bareithné K. M., Sapszon J.

tantárgy	10. a	10. b	10. c	11. a
magyar	Fábián L.	Kovács Á.	Keisz Á.	Szabó Á., Fábián L.
történelem	Zsigmond Zs.	Kiss Csilla	Kiss Csilla	Gyertyánfy A., Zsigmond Zs.
társadalomis- meret				
matematika	Csapodi Cs., Ujházy M.	Gombos É., Veszprémi F.	Gerőcs L., Veszprémi F.	Szilárd G., Tobisch M.
kémia	Farkas F.	Farkas F.	Böddiné S. Á.	Farkas F., Kutrovác L.
földrajz	Kéri A.	Kéri A.	Kéri A.	
biológia	Fernengel A.	Fernengel A.	Szászné H. J.	Gedeon G., Faragó N., Szászné H. J.
fizika	Gács E.	Kovács Gé.	Chikán É.	Gács E., Chikán É., Kovács Gé.
angol nyelv	Eiben I., Elekes K., Rezsekné F. L., Marián L.		Lenkefi Fné	Eiben I., Elekes K., Lenkefi Fné, Nikolics N., Rezsekné F. L.
német nyelv	Szabó É., Perge G.			Jászné K. M., Pál G.
spanyol nyelv	Éltető K.			Bugán I., Bogdán K.
francia nyelv	Kovács Á., Gonda Z.			Domokos K., Gonda Z.
orosz nyelv	Domokos K.			
kínai nyelv	Liu Jing			Wang Yuanyuan
informatika	Piláth K., Regele Gy.	Piláth K., Regele Gy.	Palojtay T.	Regele Gy.
ének	Gedő Sz.	Gedő Sz.	Gedő Sz.	
rajz, művé- szettörténet	Kovács Ga.	Kovács Ga.	Kovács Ga.	Kovács Ga.
testnevelés	Kálmán É., Kubicza J.	Bareithné K. M. Kubicza J.	Tóvizi K., Sapszon J.	Kálmán É. Ferencz G.

11. b	11. c	12. a	12. b	12. c
Pentz A. M., Fábián L.	Juhászné H. K., Fábián L.	Szabó Á.	Juhászné H. K., Pentz A. M.	Keisz Á., Pentz A. M.
Poros A., Zsigmond Zs.	Csapodi Z., Zsigmond Zs.	Pál G., Csapodi Z.	Magyarné U. Zs., Csapodi Z.	Gyertyánfy A., Csapodi Z.
		Csapodi Z.	Csapodi Z.	Gyertyánfy A.
Gombos É.	Mohay P.	Veszprémi F., Gerőcs L., Ujházy M.	Gedeon G., Gerőcs L., Ujházy M.	Tobisch M., Gerőcs L., Ujházy M.
Faragó N., Kutrovács L.	Fernengel A., Kutrovács L.	Böddiné S. Á.	Böddiné S. Á.	Böddiné S. Á.
Faragó N. Szászné H. J.	Boronkai Zs. Faragó N. Szászné H. J.	Faragó N., Szászné H. J.	Faragó N., Szászné H. J.	Faragó N., Szászné H. J.
Piláth K., Chikán É., Kovács Gé.	Chikán É., Kovács Gé.	Chikán É.	Chikán É.	Chikán É.
Eiben I., Elekes K., Lenkefi Fné., Nikolics N., Rezsekné F. L.		Rezsekné F. L., Szénásiné S. R., Sztrókay A., Bajza S.		Szénásiné S. R.
Jászné K. M., Pál G.		Perge G., Szabó É.		
Bugán I., Éltető K.		Bogdán K., Bugán I.,		
Domokos K., Gonda Z.		Gonda Z.		
		Domokos K.		
Wang Yuanyuan				
Regele Gy.		Palojtay T.		
Kovács Ga.		Kovács Ga.		
Tóvizi K., Kubicza J.	Tóvizi K., Sapszon J.	Bareithné K. M., Kubicza J.	Kálmán É., Tóvizi K.	Bareithné K. M., Sapszon J.

Az iskola szolgáltató testülete

Stefánné Gál Borbála	gazd. ügyintéző
Deákné Gyenis Ildikó	iskolaitkár (ld a bal oldali képet)
Szorgerné Szabó Ildikó	iskolaitkár (ld a jobb oldali képet)
Gyorgyevics Tamásné	könyvtáros
ifj. Bartha László	gondnok
Szabóné Szilágyi Erzsébet	alapítványi ügyintéző
Márton Zoltán	technikus
Juhász András	fénymásolás, kézbesítés
Kolláth Ilona	laboráns
Bartha László	portás
Bergovecz József	portás
Bozsó Gáborné	takarító
Dományné Gondos Éva	takarító
Fenyvesi Klára	takarító
Sárközi Mihályné	takarító
Váradi Ildikó	takarító

A TANÁRJELÖLTEK

	Vezetőtanár	Tanárjelöltek	
angol	Eiben Ingeborg	Czéhné Zilahi-Szabó Judit Daxner Veronika Éry Anna	Oriskó Norbert Tóthné Posztós Laura
	Elekes Katalin	Csutár Andrea Mária Schiller Emese	Virág Anna
	Lenkefi Ferencné	Dávidházi Beáta Könyves-Tóth Anna Langó Blanka	Stumpf Anna Turcsányi Ferenc
	Nikolics Noémi	Bertalan Réka Bussy Adrienn Jávor Judit	Ötvös Zita Mária Tótka Zsuzsanna
	Szénásiné Steiner Rita	Gregorics Ádám Jankovics Viktória	Negráiné Noémi Ágnes Szabó-Meretei Ágnes
biológia	Faragó Norbert	Boncz Dániel Ferenczi Kinga Orsolya	Márialigeti Borbála
	Fernengel András	Gyuriss Gábor Szaladják Erzsébet	Várszegi Éva Aliz Vörös Anna
ének	Mészáros Péter	Bakti Éva Pásztai Károly	Tar Imréné
fizika	Kovács Géza	Gál Eszter	
földrajz	Kéri András	Csizmazia Orsolya	Paroda Anita
	Kis Kelemen Éva	Kollár Artúr András Schweiningger Péter	Szemethy Tamás
magyar	Juhászné Horváth Katalin	Bertalan Réka Gyuricza Katalin Keller Edina	Laczkóné Kiss Ágnes Polgár Tibor
	Pentz Anna Mária	Balogh Andrea Hangyálné Praszna Éva Máhr Borbála	Nagy Mária Pápay Szandra
	Szabó Ádám	Benei Fédra Pintér Viktória Szántó Livia	Varga Noémi Vörös Anna

	Vezetőtanár	Tanárjelöltek	
matematika	Csapodi Csaba	Segesdiné Sárközi Anna	Nagy Dávid András
	Gerőcs László	Győrfi Anita	
	Gombos Éva	Tóth Marianna	Vincze Sarolta
	Tobisch Márta	Krivácsy Zoltán	Belinszki Bálint
	Veszprémi Ferenc	Kürtiné Ivitz Irén	Tóthné Liptai Bernadett
francia	Domokos Katalin	Vass Bálint	
	Gonda Zita	Juris Renáta	Polgár Tibor
kémia	Kutrovác László	Faludi Andrea	Gyuricza Endre Sámuel
német	Jászné Kajmádi Mónika	Marsai Csaba	Schiller Emese
	Szabó Éva	Gersli Viktória	
spanyol	Bogdán Krisztina	Hajdú Anna	Mácsai Anna
		Kovács Renáta	Pálovics Ráhel
		Czifra Ildikó	Mátraházi Noémi
	Éltető Katalin	Csányi Anita	Negrai Noémi Ágnes
informatika		Király Zsanett	
	Piláth Károly	Ferencz Csaba	Süle Attila
		Horváth Győző	Tóth Tamás
		Rónay Gabriella	
	Regele György	Bálint Bence	Halasné Dávid Irén
		Gugánné Tisztartó Ágnes	Herendi Balázs
történelem		Gyuricza Endre Sámuel	Nagy Tünde
	Siegler Gábor *	Kiszliné Kristofics Szilvia	Klein Enikő
	Csapodi Zoltán	Csabai Bernadett	Szemethy Tamás
		Csizmazia Orsolya	Tuba Ferenc
		Neubrandtné Kereszti Zsófia	
	Gyertyánfy András	Pettinger-Szalma Vendel	Sós János
		Sélley Gábor Lajos	
	Kiss Csilla	Lukács Dóra	Paroda Anita
		Bussy Adrienn	Nagy Katalin
	Magyarné Ulrich Zsuzsanna	Juhász Imre	Pirkáné Marosi Andrea
		Juris Renáta	
	Zsigmond Zsolt	Delbó Katalin	Simon Péter
		Keller Edina	Tótká Zsuzsanna

* Iskolánk ún. külső vezetőtanára, nem a Trefortban tanít.

Egyéni összefüggő gyakorlaton résztvevő hallgatók

a tanárjelölt neve (szakja)	mentora	szaktárgyi konzulense	nem szaktárgyi konzulense
Bakti Éva (éneke-zene)	Mészáros Péter		
Barna Erika (kémia)	Kutrovácz László		
Bihari Bernadett (francia)	Kovács Ágnes	Domokos Katalin	
Cziráki Tamás (matematika, játék és szabadidő szervező)	Tobisch Márta	Gombos Éva	Schróth Ágnes
Décsi Magdolna (éneke-zene)			Kovács Gabriella
Fancsali Katalin (angol)	Elekes Katalin		Kovács Gabriella
Farkas Zsófia (angol, magyar mint idegennyelv)			Bogdán Krisztina
Gaál Krisztina (matematika, földrajz)	Geröcs László	Csapodi Csaba, Kis Kelemen Éva	
Gorincsek-Leopold Emese (játék és szabadidőszervező)	Schróth Ágnes		Tobisch Márta
Göbel Mónika (francia)	Gonda Zita		
Horváth Katalin (magyar mint idegennyelv)			Kovács Gabriella
Horváthné Kurucz Ibolya (informatika)		Piláth Károly	
Kácsor Zsuzsanna Gabriella (magyar mint idegennyelv)			Csapodi Csaba
Kemenesei Ágoston (informatika)		Piláth Károly	
Kis Róbert (matematika, fizika)	Gombos Éva	Csapodi Csaba, Kovács Géza	

Egyéni összefüggő gyakorlaton résztvevő hallgatók

a tanárjelölt neve (szakja)	mentora	szaktárgyi konzulense	nem szaktárgyi konzulense
Kiss Katalin (biológia, környezettan)	Faragó Norbert	Kéri András, Kutrovác László, Fernengel András	
Kőműves Edina Ágnes (francia)	Kovács Ágnes		
Lévay Zsuzsánna (angol)		Szénásiné Steiner Rita	
Nagy Kitti (német, történelem)	Szabó Éva	Gyertyánfy András, Jászné Kajmádi Mónika	
Pálmai Gábor (matematika)	Veszprémi Ferenc	Csapodi Csaba, Gombos Éva	
Perge Gabriella (német, magyar mint idegennyelv)	Szabó Éva		Kovács Gabriella
Pirkáné Marosi Andrea (történelem)		Magyarné Ulrich Zsuzsa	
Schalkhammer Renáta (angol)			Kutrovác László
Simon Viktória (nyelv és beszédfejlesztés)			Gerőcs László
Tar Imréné (éneke-zene)		Mészáros Péter	
Treuer Nóra (német, nyelv és beszédfejlesztő)	Jászné Kajmádi Mónika		Kovács Géza, Bozóki Gabriella
Várkonyiné Szlamka Ildikó (magyar mint idegennyelv)			Kiss Csilla
Vereszký Pál (matematika)	Veszprémi Ferenc	Csapodi Csaba	
Zoltán Dominika Gyöngyvér (orosz)	Domokos Katalin		

NAPTÁR

Eseménynaptár

szept. 1.	évnyitó
okt. 4–5.	évfordulós jubileumi rendezvények
okt. 5.	Trefort nap
okt. 19.	1956-os megemlékezés
okt. 28.–nov. 4.	ősz szünet
nov. 12–15.	papírgyűjtés
nov. 16.	öregdiák találkozó
nov. 17–24.	a MEP nemzetközi ülése (Spanyolország, Bakos Máté (12. c))
nov. 19.	szaktanári fogadóóra
nov. 23.	igazgatói tájékoztató a felvételizők szüleinek
nov. 24.	a németül tanulók adventi bécsi útja
nov. 26.	szaktanári fogadóóra
dec. 1.	szalagavató bál
dec. 4.	DSD német nyelvvizsga
dec. 7.	„Világok találkozása” (spanyol nyelvű konferencia a Parlamentben, Szatmári Eszter (11. b), Juhos Eszter, Jánosi Blanka, Sipos Ágota (11. c))
dec. 7.	matekos teadélután
dec. 16.	adventi koncert és néptáncbemutató
dec. 22.–jan. 2.	téli szünet
jan. 7.	DSD német nyelvvizsga
jan. 7.	földrajz OKTV második forduló (Varga György (11. b))
jan. 8.	matematika OKTV második forduló (Gyetvai Dániel (11. a), Fábíán Benedek (12. b), Balaton Tamás, Takács Kristóf (12. c))
jan. 11.	az első félév utolsó napja
jan. 18.	írásbeli felvételi
jan. 18.	Trefort bál (Rákóczi út 5.)
jan. 22.	Varga Tamás matematikaverseny második forduló (Wootsch Benedek, Zarka Áron (7. b), Kovács Benedek, Kovács Tamás, Ruzsbánszki Sára, Varga Eszter (7. c), Bozsik Szabolcs (8. a), Fülöp Máté, Jávor Ádám (8. b), Cynolter Márton, Kalapos Péter, Misius Tamás, Szulovszky Péter (8. c))
febr. 2–11.	síszünet

- febr. 4. német OKTV második forduló (Rohály Sára (11. a))
- febr. 6. angol OKTV második forduló (Kadi Lyes (11. c))
- febr. 8. francia OKTV második forduló (Valovics Ágnes (12. a))
- febr. 9. informatika OKTV második forduló (Csóka László (12. b))
- febr. 11. kémia OKTV második forduló (Dobreff Árpád (12. c))
- febr. 12. magyar irodalom OKTV második forduló (Rohály Sára (12. a))
- febr. 13. művészettörténet OKTV második forduló (Gallwitz Ádám (11. b))
- febr. 14. Arany Dániel matematikaverseny második forduló (Molnár Petra, Piedl Máté (9. a), Gyetvai Viktor, Novák Csilla (9. c), Békefi Balázs, Dobreff Gergely, Hegedűs Anita, Kamarás Kristóf, Mikus Áron, Ryan Anna, Zsoldos Lili (10. a), Birghoffer Péter, Bojtár Veronika, Simola Róbert, Varga Sámuel (10. b), Berki Csaba, Illés Zsófia, Nyerges Márk, Vörös Miklós (10. c))
- febr. 14. fizika OKTV második forduló (Kalapos András (11. b), Nagy Róbert (11. c))
- febr. 15. orosz OKTV második forduló (Fodor Katalin (12. c))
- febr. 18. biológia OKTV második forduló (Glavinics Judit, Uzonyi Anna, Szabó Dea, Varga György (11. b), Farkas Gergely, Gerszi Dóra, Trautmann Gábor (12. a), Csujá Nándor (12. b), Balogh András (12. c))
- febr. 19. spanyol OKTV második forduló (Sipos Ágota (11. c), Kiséry Tímea, Valovics Nikolett (12. c))
- febr. 22. „Fedezd föl a Trefortot” (ismerkedési délután a felvételiző hatodikos diákok számára)
- febr. 22. a műfordító verseny eredményhirdetése
- febr. 25. dráma OKTV második forduló (Nyikos Olívia (11. c))
- febr. 25. megemlékezés a kommunista diktatúra áldozatairól
- márc. 2. szóbeli felvételi
- márc. 5. Varga Tamás matematikaverseny döntője (Varga Eszter (7. c), Fülöp Máté (8. b) és Szulovszky Péter (8. c))
- márc. 6. ART (dök) program a Radnótiban
- márc. 8–10. matektrábor (Kismaros)
- márc. 12. „Matematika határok nélkül” verseny (9. évfolyam)
- márc. 13–17. MEP tizenegyedik nemzeti ülése Győrben
- márc. 14. megemlékezés az 1848/49-es forradalomról és szabadságharcról
- márc. 17–24. EUSO (nemzetközi természettudományos csapatverseny, Luxemburg, Varga György (11. b))
- márc. 18. ART program az Apáczaiban
- márc. 20. a Frankofónia ünnepe

márc. 23.	XV. iskolai diákszínházi fesztivál
márc. 27–28.	ezerperces kosár
márc. 28.–ápr. 2.	tavaszi szünet
ápr. 3.	angol OKTV döntő (Kadi Lyes (11. c))
ápr. 5–13.	német diákcsere (magyarországi program)
ápr. 7-14.	a MEP nemzetközi ülése (Anglia, Bózsing Szabolcs (11. a))
ápr. 8.	német OKTV döntő (Rohály Sára (11. a))
ápr. 10.	spanyol OKTV döntő (Sipos Ágota (11. c), Kiséry Tímea, Valovics Nikolett (12. c))
ápr. 11.	magyar irodalom OKTV döntő (Rohály Sára (12. a))
ápr. 12.	ART program a Treforban
ápr. 12.	francia OKTV döntő (Valovics Ágnes (12. a))
ápr. 13–22.	Ifjú Kutatók Nemzetközi Konferenciája (Indonézia, Kalapos András (11. b))
ápr. 15.	szaktanári fogadóóra
ápr. 15.	Városi népmeseíró pályázat (Urban folk tale) eredményhirdetése
ápr. 16.	megemlékezés a holokausztról
ápr. 17.	sportnap
ápr. 18.	Arany Dániel matematikaverseny döntője (Molnár Petra (9. a), Novák Csilla (9. c), Illés Zsófia (10. c))
ápr. 18.	iskolai szavalóverseny
ápr. 18–21.	a kórus erdélyi útja (Kolozsvár, Torockó)
ápr. 19.	környezetvédelmi vetélkedő (7–8. oszt.) a Föld napja alkalmából
ápr. 19.	orosz OKTV döntő (Fodor Katalin (12. c))
ápr. 19–21.	Szilárd Leó fizikaverseny döntője (Paks, Nagy Róbert (11. c), Balaton Tamás, Nagy Jenő (12. c))
ápr. 20.	biológia OKTV döntő (Glavinics Judit, Uzonyi Anna (11. b), Csujá Nándor (12. b))
ápr. 22.	a Föld napja (rendezvénysorozat az iskolában)
ápr. 22.	szaktanári fogadóóra
ápr. 22–25.	papírgyűjtés
ápr. 23.	földrajz OKTV döntő (Varga György (11. b))
ápr. 25.	dráma OKTV döntő (Nyikos Olívia (11. c))
ápr. 25.–máj. 2.	kölni németes diákcsere (magyarországi program)
máj. 3.	ballagás
máj. 8.	pályorientációs nap a 10–11. évfolyamokon

- máj. 10–12. Jedlik Ányos fizikaverseny döntője (Nyíregyháza, Kovács Benedek, Kovács Tamás (7. c), Misius Tamás (8. c))
- máj. 23–29. nomád tábor (9. c)
- máj. 29.–jún. 3. nomád tábor (9. b)
- máj. 29.–jún. 6. német diákcseré (Jever)
- jún. 3–8. nomád tábor (9. a)
- jún. 4. közös megemlékezés a nemzeti összetartozás emléknapján
- jún. 7. jótekonysági est a zöld dők szervezésében
- jún. 15. utolsó tanítási nap
- jún. 19. évzáró ünnepség az udvaron, utána kóruskoncert az udvaron
- jún. 20.–aug. 31. kilenc iskolai szervezésű nyári tábor

Trefort-napi előadások, programok

(2012. október 5.)

125 ÉVES AZ ISKOLA ÉPÜLETE

- Róka András kémikus: Észbontó! Látványos kísérletek az elmúlt évszázadokból
- Császtvay Tünde (Nemzeti Múzeum): A kultuszminiszter lájkja (Trefort és a „Jó könyvek a magyar nép számára” c. ponyvasorozat esete
- Munkácsy Gyula, Bogdán Melinda (OPKM): Régen is volt iskola – a diák- és tanárlét, fegyelmezés, jutalmazás történetisége
- Lugosi Lugo László fotóművész: Klösz György és Lugosi Lugo László Budapestje – budapesti városfotók az 1890-es és a 2000-es évekből
- Czár Katalin (Sемmelweis Orvostörténeti Múzeum): Közegészségügy a 19. század utolsó harmadában: törvények, orvosok, kórházak és az orvoslás
- Mohay Péter: Idegenvezetés az iskola épületében
- Geröcs László: Egyetemek – matematikaoktatás: a középkortól a századfordulóig
- Rigó Balázs: Pillanatképek a tanárképzés történetének hajnaláról
- Fábíán László: Tényfékezés – korabeli élet a fényképek tükrében
- Szabó Ádám: A tiszzaeszlári vérvád per Krúdy Gyula regényének tükrében
- Keisz Ágoston: A modern sajtó születése: pletykalapok, bulvár
- Kovács Gabriella: Térkonstrukciók összeállítása a Trefort utcában
- Kovács Lehel: Festett utcai installációk befejezése, kihelyezése az iskola homlokzatára
- Bajza Sándor: School life in Victorian Britain where the Sun never set
- Fancsali Katalin: Sir Roger de Coverley – társastánc a viktoriánus korban
- Horváth Dezső (CERN): Valóban megtaláltuk a Higgs-bozont?
- Fülöp Réka, Huczka Lili (10. c): 1887 sajtóhírekben
- 11. b-sek: 1887, a korabeli világ és Budapest
- Schiller Róbert fizikai kémikus, volt diákunk: Öreg diáktárs az iskolánkról – egy volt trefortos visszaemlékezései
- Vörös László: 125 éves iskolánk épülete
- Szabolcs Éva neveléstörténész: Középiszkolai tanárság a dualizmus korában – pedagógus életforma a korszakban
- Czár Katalin (Sемmelweis Orvostörténeti Múzeum): Csak nehogy én is elkapjam! Járványügy a XIX. század végén

Iskolai szervezésű nyári programok (időrendben)

időpont	idő- tartam (nap)	a program	helyszín	a résztve- vők köre	gyerek- létszám	szervező tanár és kísérők
június 24–28.	5	biciklitúra	Fertő-tó	8. c	34	Kutrovác László, Fara- gó Norbert, öregdiákok
július 1–5.	5	osztálytábor	Pécs	10. c	18	Lenkefi Myrtill, Tóvizi Katalin
július 1–5.	5	kenutúra	Szigetköz	11. c	17	Mohay Péter, szülő, öregdiák
július 1–5.	5	biciklitúra	Fertő-tó	7. c	33	Kutrovác László, Boronkai Zsófia, öregdiákok
július 8–12.	5	GyalogTrefort túra	Bakony	8., 11. oszt., öregdiákok	5	Ferencz Gábor, Mé- száros Péter, Sztrokay András, Tobisch Márta
július 22–26.	5	biciklitúra	Fertő-tó	8. b	19	Kovács Géza
július 29–31.	3	biciklitúra	Diósjenő (Börzsöny)	9. b	15	Kis Kelemen Éva, Zsigmond Zsolt, szülő
aug. 1–4.	4	biciklitúra	Fertő-tó	7. a	24	Gács Enikő, Mészáros Péter
aug. 15–24.	10	angol nyelv- tanfolyam	Anglia	8-11. oszt.	7	Nikolics Noémi

EREDMÉNYEK

Tanulmányi eredmények

tantárgyak	7. a	7. b	7. c	8. a	8. b	8. c
magyar irodalom	4,53	4,74	4,59	4,47	4,71	4,46
magyar nyelvtan	4,38	4,38	4,56	4,32	4,62	4,17
történelem	4,53	4,15	4,41	4,00	4,15	4,60
angol	4,64	4,59	4,71	4,70	4,52	4,65
német	4,78	5,00	4,17	4,29	4,43	4,60
francia						
spanyol						
orosz						
kínai						
matematika	4,26	4,03	4,35	4,18	4,09	4,23
informatika	4,35	4,12	4,44	4,76	3,85	4,31
fizika	4,47	4,41	4,62	4,24	4,50	4,31
biológia	4,21	4,15	4,47	4,26	3,94	4,69
kémia				4,50	4,29	4,66
földrajz	4,29	4,00	4,24	4,41	4,21	4,26
ének	4,24	4,12	3,88	4,38	4,29	4,17
rajz, művészettörténet	4,97	4,85	4,94	4,88	4,85	5,00
testnevelés	4,85	4,50	4,65	4,56	4,44	4,40
néptánc	4,59	4,56	4,56			
társadalomismeret						
kultúrfakt						
média modul						
média fakt						
átlag (mag., szorg. nélkül)	4,49	4,36	4,49	4,43	4,34	4,45

9. a	9. b	9. c	10. a	10. b	10. c	11. a	11. b	11. c	12. a	12. b	12. c
4,64	4,15	4,26	4,41	4,43	4,24	4,61	4,42	4,78	4,44	4,25	4,35
4,18	4,00	4,29	4,50	4,37	4,12	4,82	4,33	4,75	4,66	4,18	4,26
4,39	4,00	4,03	3,68	4,43	4,65	4,24	4,33		4,16	4,14	4,42
4,35	4,34	4,39	4,32	4,53	4,50	4,69	4,69	4,73	4,52	4,57	5,00
4,20	4,14	4,25	4,00	4,38	4,82	4,00	4,11	4,70	4,55	4,67	4,33
4,13	4,43	4,46	4,00	4,42	4,67	4,00	4,30	4,50	4,25	3,33	3,67
4,67	4,36	4,89	4,80	4,60	4,60	4,33	4,73	4,75	4,25	3,47	3,78
			5,00	4,86	4,75				3,67	3,00	4,67
4,33	4,50	5,00	5,00		5,00	5,00	5,00	5,00	5,00		5,00
4,00	3,71	3,68	3,68	4,00	4,00	3,64	4,24	4,34	3,81	4,29	3,97
4,06	3,97	4,39	3,74	4,17	4,21	5,00	5,00	5,00		5,00	
4,03	3,59	4,16	3,88	4,26	4,68	4,55	4,12	4,59	4,40	4,67	5,00
4,03	3,97	3,81	4,18	4,57	4,50	4,52	4,25	4,19	4,58	4,50	5,00
3,79	3,59	4,06	3,44	3,57	4,26	3,91	3,94	4,34	4,56	4,50	5,00
4,18	4,29	4,00	4,44	4,46	4,62		5,00	5,00			
3,42	3,26	3,10	4,62	4,27	4,09						
4,82	4,85	4,84	4,94	4,83	5,00	5,00	5,00	5,00	5,00	5,00	5,00
4,48	4,44	4,61	4,88	4,37	4,71	4,84	4,63	4,66	3,94	4,92	4,68
									4,41	4,46	4,58
						5,00	5,00	5,00			
			4,65	4,57	4,79						
						5,00		5,00	5,00	5,00	5,00
4,19	4,03	4,15	3,93	4,09	4,16	4,36	4,32	4,56	4,31	4,32	4,46

Érettségi eredmények

tantárgyak	12. a				12. b				12. c			
	vizsgázók száma		átlag		vizsgázók száma		átlag		vizsgázók száma		átlag	
	emelt	közép	emelt	közép	emelt	közép	emelt	közép	emelt	közép	emelt	közép
magyar nyelv és irodalom	3	29	4,66	4,89	1	28	5,00	4,64	1	30	5,00	4,80
történelem	9	23	4,88	4,39	9	20	5,00	4,38	9	22	5,00	4,34
matematika	4	28	4,50	4,28	2	27	5,00	4,62	6	25	5,00	4,42
fizika	5		4,60		3		4,66		7	1	4,85	5,00
kémia	7	1	4,85	4,00	8		4,62		6		4,83	
biológia	10	2	5,00	5,00	8		4,87		4	1	5,00	5,00
földrajz		1		4,00		2		5,00		2		5,00
angol	8	23	4,75	4,95	8	21	5,00	4,85	8	17	5,00	5,00
német	1	8	5,00	4,75	1	2	5,00	5,00				
francia	2	2	4,50	4,50		1		5,00	1	3	5,00	4,66
finn										1		5,00
spanyol	1	1	5,00	4,00	1	2	5,00	4,00	2	1	5,00	4,00
orosz	2		5,00						1	1	5,00	5,00
kínai												
társ.ism.		2		5,00		2		4,50		1		5,00
informatika					1	6	5,00	4,50		2		4,50
testnevelés		1		4,00						1		5,00
műv.történet		2		4,00		1		4,00		1		4,00
rajz és vizuális kultúra												
ének												
mozgóképkultúra és médiaismeret		1		5,00		1		5,00		4		5,00
érettségi átlag			4,79	4,48			4,92	4,62			4,97	4,73

A legjobb érettségi átlagok

Azon diákok nevei olvashatók itt, akiknek az érettségi vizsgákon elért eredményeinek átlaga legalább 90 százalék. Zárójelben a tanulók emelt szintű, majd a középszintű érettségi vizsgáinak száma van feltüntetve.

Ginter Tamás (12. a) (1, 4) (ld a képen)	96,6
Szabó Orsolya (12. c) (2, 3)	95,8
Rohály Sára (12. a) (2, 3)	94,6
József Anna (12. a) (1, 4)	93,6
Fábián Benedek (12. b) (1, 4)	93,4
Molnár Áron Ágoston (12. a) (2, 4)	91,7
Kiséry Tímea (12. c) (3, 3)	91,5
Király Orsolya (12. a) (2, 4)	91,5
Zahariev Júlia Olga (12. c) (1, 5)	91,3
Balogh András (12. c) (2, 4)	91,2
Dobreff Árpád Imre (12. c) (1, 4)	90,2

Versenyeredmények

[Szögletes zárójelben a felkészítő tanárok nevei olvashatók]

Nemzetközi eredmények

NEMZETKÖZI BIOLÓGIA DIÁKOLIMPIA

Uzonyi Anna (11. b) [Szászné Heszlényi Judit tanárnő és Faragó Norbert tanár úr tanítványa] a válogató versenyen való eredményes szereplésével a négyfős magyar csapat tagjaként kijutott a Bernben (Svájc) megrendezett nemzetközi diákolimpiára, amelyen ezüst minősítést ért el.

XI. EUROPEAN UNION SCIENCE OLYMPIAD

Az EUSO nemzetközi természettudományos csapatversenyt huszonöt ország 42 csapatának részvételével rendezték meg Luxemburgban. A Magyarországot képviselő B csapatban szerepelt Varga György (11. b) [Szászné Heszlényi Judit tanárnő és Faragó Norbert tanár úr tanítványa] is, ez a csapat tizenharmadik helyezést (ezüst fokozatot) ért el.

IFJÚ KUTATÓK XX. NEMZETKÖZI KONFERENCIÁJA

Kalapos András (11. b) az Indonéziában rendezett konferencián a magyar csapat tagjaként az elméleti fizika szekcióban bronzérmet kapott. [Kovács Géza, Rajkovits Zsuzsa, Illy Judit]

Országos eredmények

ORSZÁGOS KÖZÉPISKOLAI TANULMÁNYI VERSENY

FÖLDRAJZ

Varga György (11. b) 1. helyezés [Kis Kelemen Éva, Zsigmond Zsolt]

FRANCIA

Valovics Ágnes (12. a) 1. helyezés [Gonda Zita]

OROSZ

Fodor Katalin (12. c) 1. helyezés [Domokos Katalin]

MAGYAR IRODALOM

Rohály Sára (12. a) 2. helyezés [Szabó Ádám]

BIOLÓGIA

Uzonyi Anna (11. b)	3. helyezés	[Farágó Norbert, Szászné Heszlényi Judit]
Csujá Nándor (12. b)	24. helyezés	[Farágó Norbert, Szászné Heszlényi Judit]
Glavinics Judit (11. b)	36. helyezés	[Farágó Norbert, Szászné Heszlényi Judit]

ANGOL NYELV

Kadi Lyes (12. c)	3. helyezés	[Szénásiné dr. Steiner Rita]
-------------------	-------------	------------------------------

NÉMET NYELV

Rohály Sára (12. a)	16. helyezés	[Szabó Éva]
---------------------	--------------	-------------

SPANYOL NYELV

Kiséry Tímea (12. c)	19. helyezés	[Bugán Ilona]
Valovics Nikolett (12. c)	21. helyezés	[Bogdán Krisztina, Bugán Ilona]
Sipos Ágota (11. c)	32. helyezés	[Éltető Katalin]

DRÁMA

Nyikos Olívia (11. c)	19. helyezés
-----------------------	--------------

LESS NÁNDOR FÖLDRAJZVERSENY

Varga György (11. b)	1. helyezés	[Kis Kelemen Éva]
----------------------	-------------	-------------------

ÁROKSZÁLLÁSY ZOLTÁN BIOLÓGIAVERSENY

Uzonyi Anna (11. b)	3. helyezés	[Farágó Norbert, Szászné Heszlényi Judit]
Varga György (11. b)	18. helyezés	[Farágó Norbert, Szászné Heszlényi Judit]

FÖLDRAJZ NEMZETKÖZI DIÁKOLIMPIA

Varga György (11. b) az angol nyelven folyó magyarországi válogató versenyen negyedik helyezést ért el.
[Kis Kelemen Éva]

ARANY DÁNIEL MATEMATIKAVERSENY

A döntőbe jutottak	Molnár Petra (9. a)	[Csapodi Csaba]
	Novák Csilla (9. c)	[Szilárd Gábor]
	Illés Zsófia (10. c)	[Gerőcs László]

SZILÁRD LEÓ ORSZÁGOS FIZIKAVERSENY

Nagy Róbert (11. c)	16. helyezés	[Chikán Éva]
Nagy Jenő (12. c)	18. helyezés	[Chikán Éva]
Balaton Tamás (12. c)	21. helyezés	[Chikán Éva]

LONDON BRIDGE ORSZÁGOS ANGOLVERSENY

8. oszt.

Fülöp Máté (8. b)	6. helyezés	[Nikolics Noémi]
Gaskó Simon (8. b)	12. helyezés	[Nikolics Noémi]

„TITOK” ORSZÁGOS ANGOL FELADATMEGOLDÓVERSENY

7. évfolyam

Ágoston Dorottya, Peremiczki Dorottya, Pintér Kinga és Szabó Milán (7. c)
csapatban 3. helyezés [Fehér Laura]

8. évfolyam

Alaksza Flóra (8. c)	1. helyezés	[Nikolics Noémi]
Bálint Klaudia (8. a)	1. helyezés	[Nikolics Noémi]
Birghoffer Tamara (8. b) és Simola Rita (8. a)	csapatban 2. helyezés	[Nikolics Noémi]
Berghammer Dávid (8. a)	4. helyezés	[Nikolics Noémi]

JEDLIK ÁNYOS ORSZÁGOS FIZIKAVESENY

7. oszt.

Kovács Benedek (7. c)	35. helyezés (IV. díj)	[Chikán Éva]
Kovács Tamás (7. c)	44. helyezés (V. díj)	[Chikán Éva]

8. oszt.

Misius Tamás (8. c)	16-17. helyezés (IV. díj)	[Gács Enikő]
---------------------	---------------------------	--------------

„MÉDIASZABADSÁG, SZERETEM!”

Ezzel a címmel írt ki pályázatot a Mérték Médiaelemző Műhely középiskolások, valamint felsőfokú képzésben részt vevő hallgatók számára. A zsűri a beérkezett alkotások közül Bekker Balázs és Mikus Áron (10. a) filmetűdjét ítélte a legjobbnak. Felkészítő tanárunk Fábián László tanár úr volt.

ZRÍNYI ILONA MATEMATIKAVESENY

Gyetzai Viktor (9. c)	17. helyezés	[Szilárd Gábor]
-----------------------	--------------	-----------------

VARGA TAMÁS MATEMATIKAVESENY

Varga Eszter (7. c)	12–16. helyezés	[Tobisch Márta]
---------------------	-----------------	-----------------

ANGOL NOVELLAÍRÓ PÁLYÁZAT

A 8. angol nyelvű novellaíró versenyen, amelyet az American International School of Budapest hirdetett meg, Szatmári Eszter (11. b) a második helyen végzett Senior kategóriában.

DUNÁNTÚLI KAZINCZY VERSENY

Burján Bálint (7. b)	arany jelvény	[Pentz Anna Mária]
----------------------	---------------	--------------------

FLOORBALL DIÁKOLIMPIA

A IV. korcsoportos floorball csapatunk az unihoki diákolimpia országos elődöntőjében III. helyen végzett. A csapat tagjai Barborják Péter, Dobos Gergely, Horváth András, Jávor Ádám, Kanyik Dániel, Koncz Álmos, Kovács Benedek, Zarka Áron voltak.

JÓ TANULÓ, JÓ SPORTOLÓ

Hetényi Gergely (7. b), a Magyar Kerékpár Szövetség U15 utánpótlás válogatottjának tagja megkapta a Magyarország „Jó tanulója, jó sportolója” kitüntető címet.

ORSZÁGOS KLARINÉTVERSENY

Szabados Márton (11. c) 3. helyezés

Budapesti eredmények

KOSÁRLABDA DIÁKOLIMPIA

A budapesti V. korcsoportos fiú diákolimpián iskolánk csapata a harmadik helyen végzett. A csapat tagjai Varga György (11. b), Balaton Gábor (10. a), Tóth Fábián (10. a), Fazekas István (10. b), Edelmayer Márton (10. c), Vörös Miklós (10. c), Király Zsolt (9. b), Rácz Imre (9. c), Lini Ákos (8. b) voltak, az edző Ferencz Gábor tanár úr volt.

KENGURU MATEMATIKVERSENY

Varga Eszter (7. c)	2. helyezés	[Tobisch Márta]
Gyertvai Viktor (9. c)	2. helyezés	[Szilárd Gábor]
Penha Felizardo Dániel (11. b)	37. helyezés	[Gombos Éva]

HORVÁTH MIHÁLY TÖRTÉNELMI TANULMÁNYI VERSENY

Sárosi András Dávid (7. c) a döntőbe jutott [Rigó Balázs]

FŐVÁROSI INFORMATIKA ÁLKALMAZÓI VERSENY

táblázatkezelői kategória

Gyertvai Viktor (9. c)	2. helyezés	[Piláth Károly]
Bozsik Szabolcs (8. a)	6. helyezés	[Piláth Károly]

Kerületi eredmények

SZÉP MAGYAR BESZÉD VERSENY

Burián Bálint (7. b) 1. helyezés [Pentz Anna Mária]

*Iskolai eredmények***MŰFORDÍTÁSI VERSENY***francia*

Blazsán Dóra (12. c)	1. helyezés
Magyar Márta (11. b)	2. helyezés
Várhelyi Hanga (11. b)	3. helyezés
Soós Blanka (11. b)	különdíj

angol

Szakolczai Diána (12. a)	1. helyezés
Szauer Janka (12. b)	2. helyezés
Penha Felizardo Dániel (11. b)	3. helyezés

SZAVALÓVERSENY

Csonka Szilvia (10. c)	1. helyezés
Csermendy Éva (10. c)	2. helyezés
Knopp Eszter (10. b)	3. helyezés

KAZINCZY VERSENY*7-8. oszt.*

Burján Bálint (7. b)	1. helyezés
Tóth Zsófia Réka (8. a)	2. helyezés
Kméczik Regina (8. a), Nagy Balázs (7. a)	3. helyezés

9-12. oszt.

Soós Blanka (11. b)	1. helyezés
Nyikos Olívia (11. c)	2. helyezés

HELYESÍRÁSI VERSENY*7-8. oszt.*

Borsós Hanna (8. a)	1. helyezés
Cserhalmi Júlia (7. b)	2. helyezés
Mosoni Anna (8. b)	3. helyezés

9-10. oszt.

Birghoffer Péter (10. b)	1. helyezés
McCall Júlia (10. b)	2. helyezés
Lendvai Karolina (10. a)	3. helyezés

Végzős diákjaink iskolai kitüntetései

Május 4-én a Magyar Nemzeti Múzeum előtt rendezett ballagási ünnepségen Poros András igazgató úr a következő végzős diákoknak adott át kitüntetést hat éves iskolai munkájukért, példamutatásukért, szorgalmukért.

Trefort Ágoston emlékérem

ROHÁLY SÁRA (12. a) (ld a bal oldali képet)
VALOVICS ÁGNES (12. a) (ld a jobb oldali képet)

Trefort Ágoston emléklap

FÖLDI VIKTÓRIA (12. c)
HORKAY ALEXANDRA (12. b)

Oklevél

FÁBIÁN BENEDEK (12. b)
NAGY JENŐ (12. c)
ZAHARIEV JÚLIA OLGA (12. c)

Kolos Dávid Emlékdíj

2007 nyarán iskolánk 11. b osztályos tanulója, Kolos Dávid egy ausztriai osztálykiránduláson tragikus balesetet szenvedett. Szülei és hozzátartozói létrehozta egy alapítványt és a Kolos Dávid Emlékdíjat, azzal a céllal, hogy Dávid emlékét megőrizzük, ébren tartsuk. A díjat minden évben egy (esetleg megosztva több) tizenegyedikes trefortos diák kaphatja meg.

A díj elnyerésének nem feltétele a kimagasló tanulmányi-, sport-, művészeti eredmény, annak odaítélésekor Dávid emlékéhez legméltóbbnak azt a diákot tartja a Kuratórium, aki a közösségért, az osztályért, a barátokért a legtöbbet tette és teszi, aki tehát az emberi kapcsolataiban mutat fel hosszú időn keresztül valami kiemelkedőt. A három tizenegyedikes osztály javaslatot tesz a Kuratóriumnak, amely ezek alapján eldönti, hogy ki kapja az emlékdíjat. A Kuratórium az alapítvány számlájára beérkezett adományok éves kamatát osztja ki tárgy-, illetve pénzjutalom formájában kb. ötvenezer-százezer forint értékben.

A tanévzáró ünnepélyen, 2013-ban a következő tanulók kaptak Kolos Dávid Emlékdíjat

I. FOKOZAT

Garamvölgyi Eszter (11. a)

II. FOKOZAT

Szűcs Evelin (11. b)

A papírgyűjtés eredménye

Az összegyűjtött papírmennyiség (kg)

	ősszel	tavasszal	összesen	helyezés
7. a	1265	829	2094	2.
7. b	618	40	658	7.
7. c	770	1032	1802	4.
8. a	374	223	597	8.
8. b	432	52	484	9.
8. c	1883	1382	3265	1.
9. a	570	0	0	5.
9. b	1550	365	1916	3.
9. c	191	9	200	11.
10. a	2	116	118	12.
10. b	34	0	34	15.
10. c	88	0	88	13.
11. a	65	13	78	14.
11. b	68	413	481	10.
11. c	698	0	698	6.
összesen	8608	4474	12513	

A papírgyűjtést Gay Katalin, Darvas Flóra és Oláh Tímea (11. a) szervezték.

Az első helyezett jutalma minden évben egy tanítás nélküli nap,
melyet az osztály általában együtt tölt el.

A sportnap eredményei

Távolugrás		
7. évf.	1. Varga Eszter (7. c) 365 cm	1. Csomós Bálint (7. a) 412 cm
	2. Erdős Gréta (7. c) 362 cm	2. Sárosi András Dávid (7. c) 400 cm
	3. Gyurcsányi Réka (7. a) 350 cm	3. Papp Dávid (7. a) 380 cm
8. évf.	1. Nagypál Petra (8. b) 390 cm	1. Szórádi Balázs (8. a) 435 cm
	2. Karancsi Zsófia (8. b) 380 cm	2. Cervenak Márton (8. c) 433 cm
	3. Kubik Csenge (8. b) 370 cm	3. Horváth András (8. b) 427 cm
9. évf.	1. Jakab Réka (9. c) 428 cm	1. Mógor Zoltán (9. a) 500 cm
	2. Gyúró Fanni (9. c) 398 cm	2. Rácz Imre (9. c) 495 cm
	3. Strommer Anna (9. b) 360 cm	3. Uzonyi Ádám (9. b) 385 cm
10. évf.	1. Tornai Virág (10. a) 395 cm	1. Edelmayer Márton (10. c) 540 cm
	2. Pollner Nóra (10. b) 385 cm	2. Beleznai Kornél (10. c) 485 cm
	3. Cserne Flóra (10. c) 360 cm	3. Nagy-Czirok Kálmán (10. a) 475 cm
11. évf.	1. Nagy Gabriella (11. a) 375 cm	1. Traore Sibien Youssouf (11. c) 447 cm
	2. Sipos Ágota (11. c) 375 cm	2. Benda Krisztián (11. c) 442 cm
	3. Mógor Fruzsina (11. b) 354 cm	3. László Dániel (11. c) 425 cm
Súlylökés		
7. évf.	1. Monostori Réka (7. a) 8,5 m	1. Donkó Zsombor (7. c) 9,65 m
	2. Szabó Eszter (7. b) 7,8 m	2. Uzoni Dávid (7. c) 9,1 m
	3. Hetesi Ilona (7. a) 7,8 m	3. Mile Dávid (7. a) 9,1 m
8. évf.	1. Nagy Emese (8. b) 8,4 m	1. Ispánki Marcell (8. a) 12,05 m
	2. Bagossy Júlia (8. a) 8,1 m	2. Cervenak Márton (8. c) 11,8 m
	3. Karancsi Zsófia (8. b) 7,7 m	3. Gaskó Simon (8. b) 11,4 m
9. évf.	1. Fekete Borbála (9. a) 8,6 m	1. Rácz Imre (9. c) 12,5 m
	2. Szabó Karina (9. a) 8,3 m	2. Bank Gábor (9. a) 12,5 m
	3. Csomós Ildikó (9. a) 7,9 m	3. Döge Nándor (9. b) 12 m
10. évf.	1. Tarnai Virág (10. a) 8,9 m	1. Tóth Fábán (10. a) 12,3 m
	2. Szénási Júlia (10. a) 8,3 m	2. Nagy Marcell (10. b) 11,95 m
	3. Csonka Szilvia (10. c) 8,1 m	3. Békefi Balázs (10. a) 11,95 m
11. évf.	1. Szabó Dea (11. b) 9,8 m	1. Földesi Csaba (11. a) 13,25 m
	2. Papp Dóra (11. c) 8,6 m	2. Győri-Molnár Bence (11. a) 12,23 m
	3. Nyikos Olívia (11. c) 8,6 m	3. Baán Tamás (11. a) 12,15 m

Helyből távolugrás		
7. évf.	1. Kovács Gabriella (7. a) 2,13 m	1. Hetényi Gergely (7. b) 2,15 m
	2. Erdős Gréta (7. c) 2,08 m	2. Uzoni Dávid (7. c) 2,12 m
	3. Szabó Eszter (7. b) 2,02 m	3. Mile Dávid (7. a) 2,1 m
8. évf.	1. Zelnik Paloma (8. c) 2,13 m	1. Szelényi Márton (8. a) 2,5 m
	2. Karancsi Zsófia (8. b) 2,12 m	2. Cervenak Márton (8. c) 2,47 m
	3. Simola Rita (8. a) 2,1 m	3. Szlovák Balázs (8. b) 2,4 m
9. évf.	1. Jakab Réka (9. c) 2,4 m	1. Rácz Imre (9. c) 2,5 m
	2. Gyúró Fanni (9. c) 2,2 m	2. Döge Nándor (9. b) 2,48 m
	3. Szabó Flóra (9. a) 2,16 m	3. Zarka Bence (9. a) 2,45 m
10. évf.	1. Tornai Virág (10. a) 2,29 m	1. Dobreff Gergely (10. a) 2,76 m
	2. Pollner Nóra (10. b) 2,23 m	2. Balaton Gábor (10. a) 2,74 m
	3. Terenyei Tímea (10. b) 2,07 m	3. Tóth Fábán (10. a) 2,63 m
11. évf.	1. Juhos Eszter (11. c) 2,37 m	1. Takács Levente (11. c) 2,72 m
	2. Nyikos Olívia (11. c) 2,2 m	2. Traore Sibien Youssouf (11. c) 2,71 m
	3. Városi Dominika (11. b) 2,18 m	3. Baán Tamás (11. a) 2,71 m
Kislabdahajtás		
7. évf.	1. Szabó Kata Zsófia (7. b) 36 m	1. Uzoni Dávid (7. c) 42 m
	2. Szauder Anna (7. c) 33 m	2. Szabó Milán (7. c) 41 m
	3. Monostori Réka (7. a) 31 m	3. Mészáros Gergő (7. a) 39 m
8. évf.	1. Nagypál Petra (8. b) 36 m	1. Cervenak Márton (8. c) 50 m
	2. Tóth Zsófia Réka (8. a) 30 m	2. Barborják Péter (8. c) 46 m
	3. Lovász Berta (8. b) 27 m	3. Gaskó Simon (8. b) 46 m
9. évf.	1. Szabó Karina (9. a) 36 m	1. Szabó Dániel (9. c) 55 m
	2. Fekete Borbála (9. a) 35 m	2. Galgóczy Tamás (9. b) 50 m
	3. Harai Adél (9. b) 32 m	3. Rácz Imre (9. c) 50 m
10. évf.	1. Terenyei Tímea (10. b) 40 m	1. Tóth Fábán (10. a) 60 m
	2. Gottreich-Horváth Lea (10. c) 36 m	2. Fazekas István (10. b) 55 m
	3. Lendvai Karolina (10. a) 34 m	3. Varga Sámuel (10. b) 54 m
11. évf.	1. Krizsán Sára (11. c) 34 m	1. Orbán Balázs (11. c) 66 m
	2. Szabó Andrea (11. c) 30 m	2. Földesi Csaba (11. a) 58 m
	3. Nyikos Olívia (11. c) 27 m	3. Baán Tamás (11. a) 50 m

Futás									
100 m									
7. évf.	1. Varga Eszter (7. c) 14,08					1. Tulipán Norbert (7. a) 13,65			
	2. Erdős Gréta (7. c) 14,91					2. Budavári Richárd (7. c) 13,71			
	3. Szabó Eszter (7. b) 15,14					3. Sárosi András Dávid (7. c) 13,75			
8. évf.	1. Kubik Csenge (8. b) 14,18					1. Dallos Martin (8. b) 12,78			
	2. Karancsi Zsófia (8. b) 14,56					2. Cervenak Márton (8. c) 12,87			
	3. Nagypál Petra (8. b) 14,79					3. Horváth András (8. b) 12,93			
9. évf.	1. Jakab Réka (9. c) 13,94					1. Döge Nándor (9. b) 12,83			
	2. Fekete Borbála (9. a) 14,46					2. Bánfi Bence (9. a) 13,25			
	3. Kájel Kata (9. a) 15,04					3. Krémer Márk (9. c) 13,40			
10. évf.	1. Tornai Virág (10. a) 14,03					1. Beleznai Kornél (10. c) 12,66			
	2. Szénási Júlia (10. a) 15,02					2. Békefi Balázs (10. a) 12,92			
	3. Sulyok Hanna (10. a) 15,47					3. Dobreff Gergely (10. a) 13,10			
11. évf.	1. Juhos Eszter (11. c) 14,39					1. Benke Kristóf (11. c) 12,65			
	2. Szabó Dea (11. b) 15,55					2. Sow Ábrahám (11. a) 12,89			
	3. Horváth Lilla (11. c) 15,84					3. Lantos Viktor (11. b) 13,00			
2000 m									
7. évf.	1. Monostori Réka (7. a) 9,08					1. Hetényi Gergely (7. b) 7,4			
	2. Illés Sára Anna (7. b) 9,47					2. Csomós Bálint (7. a) 7,48			
	3. Szabó Eszter (7. b) 9,47					3. Donkó Zsombor (7. c) 7,53			
8. évf.	1. Kubik Csenge (8. b) 8,33					1. Szelényi Márton (8. a) 7,59			
	2. Karancsi Eszter (8. a) 8,4					2. Cervenak Márton (8. c) 8,00			
	3. Lovász Berta (8. b) 9,2					3. Lini Ákos (8. b) 8,02			
9. évf.	1. Lovász Borbála (9. c) 9,08					1. Rozgonyi Bence (9. b) 6,53			
	2. Szabad Lilla (9. c) 9,08					2. Király Zalán (9. b) 7,05			
	3. Jakab Réka (9. c) 9,2					3. Galgóczy Tamás (9. b) 7,28			
10. évf.	1. Csonka Szilvia (10. c) 8,12					1. Nagy-Czirok Kálmán (10. a) 7,47			
	2. Kamarás Kitti (10. c) 8,54					2. Nagy-Czirok László (10. a) 7,58			
	3. Bartucz Luca (10. b) 9,27					3. Edelmayer Márton (10. c) 8,00			
11. évf.	1. Oláh Tímea (11. a) 7,4					1. Palotás Péter (11. a) 7,15			
	2. Ritli Zsanett (11. a) 9,17					2. Sow Ábrahám (11. a) 7,37			
	3. Városi Dominika (11. b) 9,21					3. Lantos Viktor (11. b) 7,37			
10x100 m váltó									
7. évf.	1. 7. c	8. évf.	1. 8. a	9. évf.	1. 9. a	10. évf.	1. 10. c	11. évf.	1. 11. c
	2. 7. a		2. 8. b		2. 9. c		2. 10. a		2. 11. a
	3. 7. b		3. 8. c				3. 10. b		

Szigetkör		
7-8. évf.	1. Karanci Eszter (8. a) 29,40	1. Hetényi Gergely (7. b) 22,41
	2. Koncz Lili (8. c) 32,31	2. Szulovszky Péter (8. c) 25,37
	3. Pál Fanni (7. a) 32,34	3. Cervenak Márton (8. c) 25,45
9-10. évf.	1. Csonka Szilvia (10. c) 24,42	1. Nagy-Czirok Kálmán (10. a) 23,56
	2. Ritli Zsanett (11. a) 29,01	2. Gyetvai Viktor (9. c) 25,56
	3. Rekvényi Kamilla (11. c) 29,57	3. Tugwell Dániel (9. b) 26,38

Foci				
7-8. évf.	1. 8. b	9-10. évf.	1. 10. a	11. évf.
	2. 8. c		2. 9. b	
	3. 7. a		3. 10. c	

Kosárlabda		
7. évf.	1. 7. c	1. 7. c
	2. 7. a	2. 7. a
	3. 7. b	3. 7. b
8. évf.	1. 8. c	1. 8. b
	2. 8. a	2. 8. c
		3. 8. a
9. évf.	1. 9. c	1. 9. b
	2. 9. a	2. 9. c
	3. 9. b	3. 9. a
10. évf.	1. 10. b	1. 10. c
	2. 10. a	2. 10. a
	3. 10. c	3. 10. b
11. évf.	1. 11. c	1. 11. a
	2. 11. a	2. 11. c
		3. 11. b

Zsinórlabda	
7-8. évf.	1. 8. b
	2. 8. c
	3. 7. c

Röplabda	
9-11. évf.	1. 10. c
	2. 10. b
	3. 11. c

Kötélhúzás	
7-8. évf.	1. 8. c
	2. 8. a
	3. 7. a

Az osztályok közötti verseny végeredménye														
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.
8. c	10. a	8. b	7. a	8. a	7. c	11. c	9. a	10. c	9. c	10. b	9. b	7. b	11. a	11. b

Diákszínhátszó fesztivál

2013. március 23.

A XV. diákszínhátszó fesztiválon, melyet második alkalommal rendeztünk meg az iskolában, a színházteremmé átalakított nagy tanári szobában, a következő előadásokat láthattuk:

- 7. a Lázár Ervin: Szegény Dzsoni és Árnika
(rendezte: Gács Enikő és Mészáros Péter)
- 7. b Mrožek: Pjotr Ohey mártíromsága (rendezte: Pentz Anna Mária)
- 8. b John Steinbeck: Egerek és Emberek (összefogta: Horváth András)
- 9. a Tasnádi István: Finito (rendezte: Csapodi Csaba)
- 9. c Amnézia (rendezte: Sztrókay András)
- 10. a Niccolo Machiavelli: Mandragóra (rendezte: Kling Emma és Fábíán László)
- 10. c Borka asszony
- 11. a Firkálgatott a diktátor (rendezte Kertész Virág és Gyetvai Dániel)
- 11. b Eugène Ionesco: A kopasz énekesnő (rendezte: Pentz Anna Mária)

A zsűri a következő díjakat, okleveleket adta át a fesztivál végén:

vándordíj	9. c osztály
arany fokozatú előadások	9. c osztály, 8. b osztály
ezüst fokozatú előadás	10. c osztály, 9. a osztály, 11. b osztály, 7. b osztály
bronz fokozatú előadások	11. a osztály, 10. a osztály, 7. a osztály

különdíjak

színészi fődíj	Lovász Borbála (9. c)
egyéni különdíj	Gyetvai Dániel (11. a)
írói tehetségért	Horváth András (8. b)
kiemelkedő színészi alakításért	Burián Bálint (7. b), Bagossy Júlia (8. a), Tőke Barnabás (8. b), Tugwell Dániel (9. b), Koltay Flóra (9. a)
a háttér munkáért	a technikus csapat

BESZÁMOLÓK

Az Európai Parlament Modell

A XI. nemzeti ülés Győrben

(2013. március 13–17.)

A XI., Győrben megrendezett nemzeti ülést hosszas felkészülés előzte meg. Már szeptemberben elkezdtünk foglalkozni a témákkal, bár az esemény csak március közepén került megrendezésre. A felkészülésben a korábbi MEP-esek és természetesen Csapodi Zoltán tanár úr volt segítségünkre. Mindent jól ütemezve az esemény előtt már két héttel készen voltunk a témáink kidolgozásával. Már csak a MEP volt hátra...

Egyéb elfoglaltságom miatt pár óra késéssel érkeztem Győrbe, s mire befutottam, már javában mentek a csapatépítő játékok. Másnap a Városházán volt az ünnepélyes megnyitó, majd délután megkezdődtek a bizottsági ülések. Jőmagam a külügyi bizottság tagjaként azzal kérdéssel próbáltam

kilenc társammal együtt megküzdeni, hogy az Európai Unió beavatkozzon-e a nemzetközi konfliktusokba, és ha igen, akkor milyen módon. Sajnos az első pár óra semmi érdemleges eredményt nem hozott, azonban a délelőtt végére körvonalazódtak az álláspontok, és egyértelműen látszott, kik veszik ki legaktívabban a részüket a munkából. Ebéd közben egyeztettem a magyar delegáció (azaz a Trefort) többi tagjával, s kide-

rült, hogy másutt is hasonló patthelyzet alakult ki. Régebbi MEP-esektől kapott ötlet alapján a bizottság aktív tagjait összehívtuk egy privát beszélgetésre, és egységfrontot alkotva kitaláltuk, hogy szerintünk mi lenne a kompromisszumos megoldás, majd elterveztük, hogy megpróbáljuk keresztülvinni a bizottságon a szűkebb körben egyeztetett álláspontot. Ezután még egy nap bizottsági munka következett. Ezt követően lehetőségünk adódott ellátogatni az Audi gyárba, ahol végigmentünk a gyártósoron. A gyár területén folytatódtak a bizottsági ülések, majd a szakadó hóban hazabuszoztunk. Az ülés ugyanis nemcsak az izgalmas szakmai munka miatt marad emlékezetes, hanem az ítéletidő miatt is. Szerencsésen átvészeltük a hófúvásos napokat, miközben a megyében autósok és utasok százai vesztegeltek hosszú órákat a hó fogságában.

A következő napon az ún. lobbiz megismerhettük egymás határozati javaslatait, valamint módosítási indítványokkal élhettünk. Néhány bizottság úgy érezte, hogy bizony, még lehetett volna alakítani a szöveget; mások pedig – észlelve, hogy valami komolyabb dolgot is elrontottak – a gordiuszi csomót úgy próbálták átvágni, hogy saját határozati javaslatuk ellen nyújtottak be módosítót. Az én bizottságom szerencsére

mindkét csoportba beletartozott. Az utolsó két nap volt a legnehezebb a bizottság számára, amikor is a plenáris ülésen meg kellett megvédeni a javaslatokat azzal a céllal, hogy a zárószavazás zöld utat adjon az indítványnak.

A két napig tartó plenáris végén kihírdették a szervező tanárok, hogy kik mehetnek majd a nemzetközi MEP-re. Összesen húsz ember kapott ilyen lehetőséget a száztíz résztvevőből. Nemcsak a bizottsági és a plenáris üléseken nyújtott teljesítményünket osztályozták, hanem egy angol nyelvi vizsgán is felmérték a tudásunkat. Büszkén jelenthetem, hogy a Trefortot képviselő tíz tanulóból úgy jutott ki öt a nemzetközi ülésre, hogy ezen vizsga alapján a képzeletbeli dobogó mindhárom fokára a mi diákjaink állhattak fel. Elmondható tehát, hogy összességében nagy sikerrel zártuk az eseményt.

Takács Levente (11. c)

Nemzetközi ülés Angliában

(2013. április 7–14.)

A szociális bizottság feladata minden tagország álláspontjának figyelembevételével az Európa-szerte magas munkanélküliség megoldása. Szeptemberben, amikor még az az első trefortos MEP szakkörön ültem, még csak feltételezni se tudtam volna, hogy pár hónappal később én fogom a magyar delegáció álláspontját képviselni Angliában.

Már az első napokban kiderült, milyen nagy hasznomra voltak a trefortos szakkörök és leginkább a korábbi hazai fordulón szerzett tapasztalatok. Mindennapos ülések, felszólalások, szavazás, lobbizás, plenáris ülés, jól ismert fogalmak egy MEP-es számára. A bizottságomban brit, belga, német, török, szlovén, svéd, és román diákokkal dolgoztam együtt. Eleinte még nehezen tudtuk a gátlásainkat leküzdeni és nyilvánosan véleményt formálni, de hamar összeszokott a társaság. Úgy érzem, itt tanultuk meg igazán, hogy mit jelent meggyőzően érvelni, értelmesen vitatkozni, kapcsolatokat építeni és közösen dolgozni.

A megfeszített munka mellett brit házigazdáink rengeteg időt biztosítottak kulturális programokra, kikapcsolódásra és sportra. A Westminster Schoolban rendezett ceremónián John Bercow, alsóházi szóvivő nyitóbeszédével vette kezdetét a hetünk. Ez alatt az egy hét alatt volt alkalmunk Londonban és Cambridgeben nézelődni, meglátogatni a középkori Norwich kastélyt, körbejártuk a brit parlament épületét, a University of East Anglia kiállításait és természetesen nem hagyhattuk ki a híres péntek esti brit bulizást sem. Az utolsó napok ülései után gálaesttel zárult a programsorozat. Egészen különleges közösség kovácsolódott össze. Sokakkal azóta is tartom a kapcsolatot.

A hazajöveletem után rengeteg élménnyel és egy felejthetetlen héttel a hátam mögött ültem újra az iskolában.

Bózsing Szabolcs (11. a)

Német diákcseré

(Budapest, 2013. április 5–13., Jever, 2013. május 29.–június 6.)

A JEVERIEK NÁLUNK

Április elején mintegy másfél tucatnyi, hideghez szokott, észak-német diák fogadásától volt hangos a Trefort. A vidéki kisvárosból érkezett csemeték izgatottan vetették bele magukat a pezsgő pesti életbe. A vendégek roppant nyitottan és érdeklődően kóstolták a rétest, a lángost, a gulyást, miközben eloszlatták a Magyarországgal kapcsolatos sztereotípiákat a projektmunka keretében.

Itt tartózkodásuk során megcsodálták a Parlamentet és a Várnegyedet, a közös kiránduláson bebarangoltuk Visegrád környékét, megáztunk a szentendrei kiránduláson és még egy idegenvezetéses dunai hajókiránduláson is részt vettünk, melyet a magyar diákok is kiváltképp figyelemre méltónak találtak. Ez a hét rendkívül tanulságos, de egyben fárasztó is volt: házigazdaként majdnem minden nap iskolába kellett mennünk, valamint a diákcserés délutáni elfoglaltságok és az esti, önállóan szervezett programok is kimerítettek minket. Mégis sokszor gondolunk azokra a pillanatokra, mikor percekig gondolkoztunk egy nyelvtani struktúrán vagy órákig egy szón, és azokra, amikor végre szavakba öntöttük a gondolatot, melyet végre (tizedik próbálkozásra) megértett a partnerünk. Rengeteg ilyen momentum volt, ilyenkor a megvilágosodás isteni másodperceiben kisimultak arcvonásaink, aztán felhőtlenül kacagtunk korábbi értetlenségünkön.

Hét nap leforgása alatt vadidegenekből barátokká lettünk, hogy aztán bő másfél hónapot várjunk a viszontlátásra.

MI A JEVERIEKNÉL

Sokunk első és egyben utolsó diákcseréje a második felvonásához ért, mikor repülőnk Henry Fuchs kapitány jóvoltából földet ért az esős Dortmundban. Az ezt követő 5-6 órás vonatút visszatekintve csak egy pillantásnak tűnik (köszönjük a kényelmet és az emeletes vonat okozta élményt a Deutsche Bahn-nak). A robogó szerelvények kristálytiszta ablakaiból kitekintve utunk során millió szélkereket és tehenet láthatunk a végtelen síkságon. Ezek az igazi jellegzetességei Niedersachsen (Alsó-Szászország) szövetségi tartománynak.

Megérkezve ideiglenes otthonainkba, csakis némettudásunkat vehettük igénybe saját magunk megértetése céljából, vagy annak érdekében, hogy ne csak értetlen farccal üljünk a családi vacsorákon.

A kint töltött hét alatt szerencsénk volt a jeveri Mariengymnasium muzeális jellegű könyvtárát meglátogatni, a városházán az érkezésünk okán rendezett teadélelőttön megismerkedtünk a Teeprozedurral (avagy nem csak az angolok isszák tejjel és tejszínnel a teát), részt vettünk néhány tanítási órán is, melyeken örömmel konstatáltuk, hogy egészen sokat értettünk. A cserehét során megvetettük lábunkat a hűs (12°C-os) Északi-tengerben és a partján felgyülemlett, nagy mennyiségű, misztikus eredetű habban. Felfedeztük Bréma szűk sikátorait, Bremerhaven nagy kikötőjét és a Klímamúzeumot, amelyben éghajlati értelemben bejártuk az egész világot. Felderítettük magát Jevert, a kb. tízezer lelket számláló vendéglátó városunkat és sörfőzdéjét, mely egész Németországban híres.

Ez alatt a két felejthetetlen hét alatt egy másik kultúra képviselőinek mindennapjaiba nyertünk betekintést, korántsem kívülállóként, hiszen legtöbbünknek megszívű és bőkezű fogadtatásban lehetett része. Komoly barátságok szövődtek, és a német nyelvhasználatban is módfeletti jártasságot szereztünk.

A szép élményekért köszönjük a szervezést német oldalról a két kedves, szakállas tanár bácsinak, de legfőképpen mindig derűs tanárainknak, Szabó Éva tanárnőnek és Pál Gergely tanár úrnak.

Garamvölgyi Eszter (11. a)

Történelem karnyújtásnyira

(2013. június 6.)

A tanév utolsó előtti szerdáján, egy borongós nyári napon a 11-es törifaktosok társágában Zsigmond Zsolt tanár úr vezetésével a szentendrei skanzenbe látogattunk. Elolvassa az előzetes tájékoztatót, már a HÉV-en felmerült bennünk a kérdés, hogy miként kapcsolódhat egymáshoz a skanzen és a holokauszt. Alig gyalogoltunk be az észak-magyarországi tájegység bemutató- és kiállítóhelyére, máris megpillantottuk Klein Mózes névtábláját a szatócsbolt felett. A program első felében csoportokra bontva tíz perces felkészülési időt követően bemutattuk egymásnak a helyszín négy jól elkülöníthető részlegét, így materiális és értelmi dimenziójában belehelyezkedhettünk a szituációba, a korba, máris közelebb kerültek hozzánk a pusztá mivoltuknál többet jelentő tárgyak, fogalmak, helyiségek.

A dátum 1914. január 6., Vízkereszt napja, a helyszín Gyöngyös és Mád. Ebben az időpontban megállítottuk az időt, s kezdetét vette a szereplők, viszonyrendszerük és konfliktusaik rekonstrukciója. Mindegyikünk megkapta szereplőjének pontos, ugyanakkor szikár, száraz, inkább formális adatait, de volt olyan is, aki nagyon kevés előzetes információval rendelkezett. Ugyanabban a már korábban kialakított négy csoportban hozzáláttunk szereplőink megformálásához, és hogy még közelebb kerülhessünk hozzájuk, magunkhoz vehettünk egy-két személyes tárgyat. Ilyen módon elevenedett meg a zsidó család, a katolikus család és református vendége, a vándorszíni társulat, valamint a Szent Kereszt Társulat bortermelőket tömörítő szervezete.

A legérdekesebbnek mindenféleképpen a személyek, közösségek megrajzolása, majd ezek csoportonkénti prezentációja bizonyult. Így ismerhettük meg a legkülönbözőbb, legellentmondásosabb, legambivalensebb személyiségeket, hiszen ez alkalommal gátlás nélkül, kreatívan hoztuk létre életszerű egyéniségünket. Mindezen eseményeket követően csoportokon belüli vitára bocsátottuk a három alapkonzfliktus egyikét, ekkor már az elképzelt figura fejével kellett állást foglalnunk a felmerülő konfliktushelyzet-

ben, érveket gyűjteni a felröppentett lehetőség mellett, vagy ellen. A programot természetesen az érvek és ellenérvek előadása után a konklúzió zárta, és nem maradtunk útravaló nélkül. Egyrészt azért, mert egy, harminc évvel későbbi események közepette született fiktív dokumentumot (levelet, naplórészletet, bejegyzést) kellett készítenünk, elképzelve figuránkat a holokauszt légkörében, és ezáltal a nyitott végű történetet ott-hon rövidebb fogalmazás formájában továbbgondoltuk. Másrészt azért, mert személyes viszonyba kerültünk a történelmi múlt egy szegletével, megismertük azt annak emberi oldaláról, s a tanár úr zárószavaival élve tettünk egy lépést a „mi” és az „ők” felől a „mi” és a „ti” felé.

Gyetzai Dániel (11. a)

Tour de Balcsi (8. c)

(2013. június 24–28.)

Nos, eljött a várva várt második biciklitúra, ezúttal a Balaton körül. Azt nem állíthatom, hogy mindenki ugyanazért várta. Hiszen nem mindenki érzett visszafoghatatlan vágyat arra, hogy biciklire pattanjon és megkerülje a Balatont. Erre egyébként nem is került sor. Szóval legtöbbször azért mentünk, mert ez egy remek osztályprogram, kár lenne kihagyni.

Tehát 24-én nyolc óra helyett hétkor – mert csak a hétórás vonatra fértünk fel a biciklikkel együtt – majdnem az egész 8. c ott tobzódott a Déli pályaudvaron, a tanár úrral, Boronkai tanárnővel, Domi bával, a szállást szolgáltató Lucával, Bubuval, és Edittel, rengeteg csomaggal és persze a biciklikkel megrakodva. A csomagokat legnagyobb örömünkre Domi bá és kisbusza szállította helyettünk. Miután oda bepakoltunk, és az összes bicikli is felkerült a vonatra, elindultunk. A vonaton azonban feltűnt, hogy valaki hiányzik és nem Kelemen volt az. Mint kiderült, Barbi hiányzott. Mikor a tanár úr felhívta közölte: azt hitte, holnap megyünk. Ezen jót derültünk. Nem baj, utánunk jött. A vonatút viszonylag gyorsan eltelt. Leszálltunk Balatonakarattyán és lepakoltuk a bicikliket, igaz mindenki azt tolta odébb, ami éppen a keze ügyébe került, de hamar minden a helyére került. Indulhattunk az első állomásra, ami természetesen

egy bolt volt. Közben Peti is csatlakozott hozzánk. Gratula neki, amiért ilyen gyorsan össze tudott készülni – azt ugye nem feltételezzük róla, hogy indulás előtt egy nappal összepakolt. A boltot rendesen kifosztottuk, ahogy mindig. Ez nem is kérdés. Nos, akkor kezdődhet a biciklitúra. Éljen a tekerés, elsőnek 25 km-t Balatonszéplakig, ahol Bubuék nyaralója van. Nem mondom, hogy gyorsan, de odaértünk. Bár alig 5 km után megálltunk, mert Tominak leesett a lánc. Itt elvoltunk negyedórát, egy dombon álltunk és pont ráláttunk a Balatonra.

Dél körül oda is értünk, ahol egy igen kíváncsi természetű kutya fogadott és egy szép kert, ahol felállíthattuk a sátrakat. A kisbuszból mindent kiszedtünk, a polifoamokat már csak kidobáltuk. Jöhetett a helykeresés és sátorállítás, majd irány a Balaton part. Hát jó volt, eltekintve a hidegtől és az orkánerejű szélről. Szinte mindenki bement a vízbe, mert legalább az meleg volt, de a kijövetelt nem kívánom senkinek. A tanárokkal, Lucával, Edittel és Krisszel álltunk a parton. Mindenki máshogy védekezett a hideg ellen: törölköző, esőkabát, polifoam, végül bevonultunk a pici öltözőbe. Ezek után jöhetett az ebéd, vagyis hamburger, pizza és mindenféle üdítő. Mikor visszaindultunk elkezdődött a nap öt órán keresztül tartó fénypontja: vagyis esett. Este hétig. Erről az időtartamról nem tudok sokat írni, a sátorban ültünk, és megettük a magunkkal hozott kaja felét. A házban maffiáztak és a vacsora is készült. Vacsora után a program nem változott, mosogatás, majd tovább beszélgettünk és nevettünk. Az éjszaka nyugodt volt, én legalábbis semmit nem hallottam. Így telt az első napunk.

Másnap reggel nyolckor ébresztő. Mindenki tudja, mire gondolok. Reggeli után sátorbontás, pakolás és méteres sor a hajszárító előtt, ugyanis a kint hagyott cipők és bukósícsok nem úszták meg az esőt. Anna sajnos nem érezte jól magát, így a kisbuszban folytatta az utat Domi bával.

Aznap volt soron a rettegett 75 km. A terv szerint Keszthelyen alszunk majd Lucáéknál és Fonyódon, nagyjából félúton fogunk enni. Két csoportra oszlottunk, amiknek a tanár úr frappánsan a gepárdok és lajhárok nevet adta. A gepárdokat a tanár úr vezette és Luca zárta a sort, a lajhárokkal Bubu és Boronkai tanárnő ment. Fonyódon ebéd után következett egy feledhetetlen tánc és egy újabb boltlátogatás. Majd folytattuk utunkat Keszthely felé. Ezúttal cseréltünk és Boronkai tanárnő ment a gepárdokkal, a tanár úr pedig velünk. Délután érkeztünk meg Lucáék kívülről bájos, belül azonban sok, furcsa meglepetést tartogató házába. A fiúk továbbra is sátorban aludtak, a lányoknak viszont volt hely bent, ha szűkösen is. A nappaliban ömlesztve az összes csomag, hálósák, mozdulni sem lehetett, de amint ezek eltűntek nem lehetett nem észrevenni az erősen horror hangulatú szobát. Magas belmagasság, emeletes ágyak, hatalmas, egész alakos festmény, egy tipikus maci és nyolc bábu az asztalon – ez csak azért érdekes, mert nyolcan aludtunk a szobában. A második megdöbbentő tény, hogy a zuhanyzó egy folyosószerű helység végében volt, ahova be lehetett látni a konyhából. Az este hasonlóan telt, mint az előző: vacsora, beszélgetés, maffia – amiben Anna és Ringi volt a nyertes gyilkos páros –, és éjszaka egy holló jellegzetes hangja.

Harmadik nap. Eldőlt, aznap Keszthelyen maradunk és egész nap a Balatonnál leszünk, a strandon. Reggeli után indultunk és örültünk a napsütésnek, bár ez nem tartott ki egész nap. A nap kellemesen telt, fürödtünk, beszélgettünk, lelkiztünk, röpiztünk, ebédeltünk és a fiúk fociztak. Nóri és Son is ráléptek egy-egy darázsra. Este megtartottuk az év végi nagy beszélgetés második felvonását. Rövidebb volt, mint az első, de így is két-három óra. Ezután nem igazán akartunk elaludni, hiszen a nagy beszélgetést meg kell beszélni. Végül csak sikerült.

A negyedik napon reggeli után irány a bolt, majd Balatonföldvár, vagyis Daniék nyaralója. Ezúttal együtt tettük meg az utat, nem váltunk szét. Az eddigiekhez képest jól haladtunk, habár volt esés. Biciklizés közben sokat beszélgettünk, ha olyan volt az út. Találkoztunk pár furcsa emberrel, és Zselyke és Eszter sem hagyott unatkozni, de jól telt az idő. Megálltunk barackot venni és újra Fonyódon ebédeltünk, ahol a pizzára egy órát kellett várni, de idővel továbbindultunk. Persze indulás után öt perccel meg kellett állni, mivel 10 km-rel Földvár előtt Lilla láncá leesett, úgyhogy megálltunk az útszélen egy vasútállomás mellett. Ott öt percenként bementek, hogy késik a vonat, három nyelven. Nem volt felhőtlen a hangulat, de egy óra múlva továbbmentünk. Dani vezetésével megtaláltuk a nyaralójukat, ami igazán szép kívülről és belül is. Domi bá segítségével mindent kipakoltunk és bevittünk a nappaliba. A fiúk felállították a sátrakat, a lányok bent aludtak, a kihúzott kanapén és a nappali padlóján. Dani anyukája nagyon jól viselte, hogy ott voltunk, ami nem könnyű, és paprikás krumplival várt, ami nagyon finom volt. A nappaliban megnéztük a hatalmas térképet a rajzszögekkel és ámulunk. Majd következtek a közös programok. Letelepeltünk a hátsó teraszra és megbeszéltük a csolnoki angyalházat. Utána pedig énekeltünk. Természetesen nem hagytuk ki a Földvár felé félúton-t. Aznap mi is voltunk Földvár felé félúton. Este szabadfoglalkozás és fakultatív maffia. Ringi ezúttal egy matracra „aludt” a maffia helyett. Felköszöntöttük a tanár urat, mivel László nap volt. Mindkét fürdőszobában nagy volt a forgalom, de mindenki ágyba került, vagy kint, vagy bent.

Az ötödik és egyben utolsó nap. Reggel ébresztő, tanácsos hamarabb felkelni, mert arra ébredni nem a legjobb. Bár a tanár úr most Dani anyukája miatt visszafogta magát. A reggeli pakolást követően elindultunk az állomáshoz, ahova olyan hamar kiértünk, hogy ott ültünk negyven perccel. Hátratóltuk a bicikliket, azt feltételezve, hogy ott lesz a biciklis vagon. Erre bementek, hogy elől van, de persze utána mehettünk vissza hátra. Épphogy felszálltunk és már indult is. A vonatút gyorsan eltelt. Itt készítettük a csoportképet. Örültünk, hogy nem jött be a kalauz, mert néhányan felmáztak a csomagtartóba, hogy mindenki látsszon.

Igazán jól telt ez az öt nap. Sok vicces és emlékezetes emlékekkel tértünk haza. Sajnos négyen nem tudtak eljönni, de reméljük, legközelebb velünk tartanak. Két év után talán még nem hívhatom ezt a kirándulást hagyománynak, de remélem, az elkövetkezendő évek során azzá válik.

Zelnik Paloma

Huszonkilencszer két keréken a Fertő-tó körül (7. c)

(2013. július 1–5.)

A 2013-as nyár szerintem egy kicsit mindenkinek más volt, mint az eddigiek. Egyrészt azért, mert ez volt az első nyarunk már trefortos diákként, másrészt pedig azért, mert július első hetében részt vettünk egy öt napos, Fertő-tavi biciklitúrán, amelyen a 7. c osztály 26 tagja vett részt. Kísérőink Faragó Norbert tanár úr, Kutrovácz László tanár úr, és három öregdiák voltak.

Hétfő reggel a Keleti pályaudvar parkolójában gyülekeztünk, és vártuk a Sopronba tartó gyorsvonat indulását. Mindenki nagyon izgatott volt, hiszen addig csak kevesen vettek részt közülünk egy ilyen több napos biciklitúrán. Miután sikeresen bepakoltunk az öregdiákok autójába, mindenki elindult a vonat, pontosabban a biciklitároló kocsij felé. Felpakoltuk mind a 29 biciklit, és felszálltunk a vonatra. A 2,5 órás út gyorsan eltelt, és megérkeztünk Sopronba. Leszedtük az összes biciklit, és végre megkezdtük az előttünk álló kb. száz kilométeres utat. Sopront elhagyva rögtön meg is álltunk, és megmártóztunk egy malomtó vizében. Felfrissülten vágunk neki a Fertőrákosig tartó öt kilométeres útnak. Este hat körül érkeztünk meg első szálláshelyünkre, egy családi kempingbe, ahol felállítottuk sátrainkat, megvacsoráztunk, és lefeküdtünk.

Kedden egy jóval hosszabb, huszonkilenc kilométeres utat tettünk meg Fertőrákosról Oggauba, és Oggau-ból Rust-ba. Nagyon szép, meleg, nyári nap volt. Utunk gyönyörű szőlőföldek mellett vezetett el. A szálláshelyünk egy Oggau mellett lévő kempingben volt, ahol lepakoltuk csomagjaink nagy részét, felállítottuk sátrainkat, és visszaindultunk Rust-ba, ahol egész délután fürödtünk, csúszdáztunk, és kapcsolatok építettünk osztrák szomszédinkkal. Mikor visszaértünk a szálláshelyünkre, megvacsoráztunk egy kisebb étteremben, ahol megtapasztaltuk, hogy milyen is egy jó nagy tenyérnyi bécsi szelet. Nagyon meglepődtünk a lakókocsis német turisták felszereltségén. Tényleg úgy tűnt, hogy mindent magukkal hoztak otthonról a nyaraláshoz. Ilyen volt például a lakókocsira szerelhető műanyag fekete varjú, a napelemes éjjeli díszvilágítás, az automata öntöző rendszer, vagy a sátorhely határait jelölő kis kerítés.

Szerdán felkerekedtünk, és tovább indultunk Neusiedl am See-felé. Itt történt utunk legnagyobb balesete, amikor egy ütközés miatt az egyik bicikli első kereke elferdült. Szerencsére sikerült megjavítani, így folytathattuk utunkat. Dél felé megálltunk egy nagy uszodánál, ahol rengeteget csúszdáztunk. Délután öt órakor tovább indultunk St. Andrea felé. Mikor odaértünk, már több mint negyven kilométer volt mögöttünk. Mindenki fáradt, és nagyon éhes volt. Éhségünket egy nagyon kellemes pizzériában csillapítottuk, ahol mindenki bőségesen meg tudott vacsorázni. Vacsora után elindultunk sátrainkhoz, közben még megálltunk egy kicsit a játszótéren, ahol belevetettük magunkat a hintázás, és a csúszdázás örömeibe. Utóbbiba sajnos nem sokáig, mert kiderült, hogy nem igazán hozzánk vannak igazítva a csúszdák méretei.

Csütörtökön arra ébredtünk, hogy egy „vérkacsá” mászkál a sátrak között. Gyorsan felkeltünk, és közelebből is megsejleltük a félelmetes, és vérszomjas teremtményt. Közben Faragó tanár úr megnyugtató, hogy vérkacsák nem léteznek, és egy gyors reggeli után elhagytuk a tábort. Egy tíz kilométeres utat megtéve eljutottunk Pamhagenig, ahol még utoljára bementünk egy boltba vásárolni. Ezután nem sokkal átléptünk a határon, és újra Magyarországon találtuk magunkat. Dél felé már meg is érkeztünk utunk utolsó állomásához, a hegyközi kempinghez. Szerencsénkre a kemping a hegyközi termálfürdőtől pár lépésre volt, így a sátrak felerése után rögtön fürdeni indultunk. Napunk hátralévő részét a medencékben töltöttük. Igaz, párszor ránk is szóltak, hogy miért vagyunk már több órája bent a gyógyvízben, és hogy a gyógyvíz nem gyerekmedence, meg hogy miért vagyunk ilyen hangosak, és hogy jaj ezek a mai fiatalok, és még sorolhatnánk. Csak este fele lehetett minket „kirángatni” a vízből. Akkor is csak azért, mert vacsorázni indultunk. Vacsora után még meglátogattuk a fertődi Esterházy-kastélyt, ahol majdnem ránk zárták a kaput, mert az utolsó pillanatban érkeztünk.

Pénteken reggel szinte mindenki jó korán felkelt, hogy közösen köszöntsük fel egyik osztálytársunkat. Katonás sorokba rendeződtünk, és szalutálással üdvözlöttük a szülinapost, aki annyira meglepődött, hogy nem is tudott mit mondani. A délutánhoz hasonlóan az egész délelőttöt a medencében töltöttük. Egy óra fele indultunk el a fertőszentmiklósi vasútállomásra. Itt egy rövid várakozás után felszálltunk a Budapest felé tartó vonatra. Kalandjaink itt viszont még nem értek véget. Győrben csak álltunk, és vártunk. Fél óra elteltével kiderült, hogy még legalább kétszer ennyit kell várnunk, mert valamilyen műszaki hiba miatt nem tudtunk tovább indulni. Végül két órás késéssel, éhesen, fáradtan, de öt fantasztikus nappal, és rengeteg kalanddal a hátunk mögött érkeztünk meg, amit szerintem senki sem fog elfelejteni.

Schuch Barnabás

Kenutúra a Szigetközben (11. c)

(2013. július 1–5.)

Az idei kenutúrán a Szigetköz vizeit barangoltuk be. Kisebb-nagyobb nehézségek árán mindenki nagy örömeire sikerült megszervezni a tábort.

A vonatúton csak Nóri kísért minket, mivel Mohay tanár úr a sérült lába miatt csak néhány órával később csatlakozhatott. A luxus railjet vonatozás után családiasan beszáfolódtunk egy kisbuszba, amellyel egy mezőn keresztül eljutottunk a doborgasszigeti táborhelyünkre. Mindenki meglepetésére (kenutúrához képest szokatlan módon) itt

volt angol WC, zuhanyzó, sőt még hűtő is. Bár – mint később kiderült – csak az első néhány zuhanyozónak jutott meleg víz.

Már aznap délután a sátrak felverése után tettünk kenuval egy kisebb körtúrát a környéken. Mikor visszaérkeztünk a táborhelyre, a naposok elkezdték a vacsorát készíteni, eközben a többiek megfürödtek a jéghideg Dunában, kipróbálták a Tarzan-kötelet, majd száradás közben röpiztek. Vacsoráztunk, majd a tábortűz körül játszottunk és énekeltünk.

Második nap reggel mindenki álmosan szedelődzködött. Ezen a napon már nagyobb túrát tettünk. Túravezetőnk, Adolf Géza tanár úr, alias Mikulács bácsi – aki megközelítőleg se tudta Mohay tanár urat helyettesíteni – egy különleges oldalágba vezetett minket, ahova egy csövön keresztül juthattunk be. Először azt hittük, hogy a bennszülötteknek visz minket ebédre vagy esetleg áldozatként. Utóbb kiderült, hogy csak egy melegebb holtághoz vágtunk át az erdőn, ahol aztán fürödtünk. Fürdés közben csatlakozott hozzánk egy magyar vízsla is, aki aztán nem tudott kimászni a partra és még a gazdáját sem találtuk. Visszaérkezéskor az előző napi tapasztalatokból okulva kisebb versengés alakult ki a zuhanyzókért. Mindenkinek volt valami jó indoka, miért őt illetné meg az elsőbbség. Végül mindenki megfürdött melegebb vagy hidegebb vízben (a többségnek csak az utóbbitól jutott), majd megvacsoráztunk és egy újabb hangulatos tábortűzzel zártuk az estét.

Következő nap Mohay tanár úr énekszavára és mankózására ébredtünk. Akik nem másztak ki elég fürgén a sátrukból, azok megtapasztalhatták a tanár úr mankóinak veszedelmes erejét. A harmadik túránkon egy kisebb nézeteltérésbe kerültünk Mikulács básisal. Nem kaptunk ugyanis tanácsot egy kidőlt fa megkerüléséhez, így önállósítottuk magunkat, azonban ez nem mindenkinek sikeredett tökéletesen. A problémát Mohay tanár úr segítségével sikerült megoldanunk, aki már várt minket az ebédhelyünkön. A békülés után megnéztük a duzzasztóművet és meghallgathattuk a bős-nagymarosi vízlépcső történetét. Ebéd után röpiztünk, a fiúk csúfos vereséget szenvedtek a lányoktól, annak ellenére, hogy Eszti áruló módon átállt hozzájuk. Röpizés után a bevállalásabbak fürödtek és ugrálhattak egy ugrópallóként funkcionáló fatörzsről. Sokaknak már a fatörzs végére való kijutás is nagy kihívás volt, mivel igencsak instabil volt. Hazafelé a jó időre való tekintettel egy kisebb kereskedést is nyélbeütöttünk, ennek során a „szívvezetés” vált a szövetségesek jelszavává. A túrától megfáradva már csak vacsoráztunk és tűz körüli maffiázással zártuk a napot.

Negyedik napi túránk során a már szokásos röpi helyünkre mentünk el, ahol újabb hatalmas meccset rendeztünk, ami ismét a lányok győzelmével zárult. Ezután fürödtünk, ugráltunk majd elindultunk hazafele. A Kis-Rábán folytattuk utunkat, amit már izgatottan vártunk, hiszen a tavalyi rábai kenutúra igencsak eseménydús volt. Számitásaink ellenére zökkenőmentesen átjutottunk a várva várt szakaszon, ami sokak csalódására messze nem volt olyan veszélyes, mint az igazi Rába, így sajnos egyetlen borulásnak sem lehettünk tanúi. A nagyobb ágba kiérve a túlélés örömeire fürödtünk

egy jót menet közben. Túránkat a gyakori átemelések tették izgalmassá, csúszós kövek közt botladozva, árral szemben kellett átjuttatnunk csónakjainkat a zúgók túlsó oldalára. Az átjutások sokszor leleményességet is igényeltek, bár volt, hogy csak a pusztai fizikai erejünkre számíthattunk. Visszaérkezésünkkel már szokásossá vált programként fürödtünk, Tarzan-köteleztünk és röptünk. Labdázás közben azonban egyszer csak felbukkant a már korábban megismert vizsla, aki mindenáron meg akarta szerezni a labdánkat. Természetesen most se jött a gazdája és Robinak is csak rövid időre sikerült elterelnie a figyelmét. Táborozás előtt aznap este kategóriás bummoztunk és japán fociztunk is. Utolsó este lévén az angyalkázás megbeszélése, maffiázás és éneklés után a záró elmélkedés következett. Ennek során kitárgyaltuk az univerzum titkait, és újabb csillagképeket ismerhettünk meg Mohay tanár úr csillagászati szakértelmének köszönhetően.

Utolsó reggel mindenki fáradtan ébredt, de várt még ránk egy szép túra a falu menti csatornában. Több átemelés is volt a nap folyamán és igencsak elfáradtunk a túránk utolsó napjára. Visszaérkezésünkkel már várt minket az ebéd, amit Vera főzött nekünk, amíg mi eveztünk. Indulás előtt még el kellett pusztítani a rengeteg megmaradt kaját. Természetesen ez nem sikerült, de a fiúk nagyon igyekeztek „a mindent bele” szendvicsekkel, amelyekben a párizsitól kezdve a lekvárig minden volt. A fáradt csapat este érkezett haza, ahol szüleink már vártak ránk. Búcsúzásként a pályaudvar mellett a járókelők nagy örömeire elénekeltük a Hosszú vékony a pipa szára kezdetű dalt maximális hangerővel, majd érzelmes búcsút vettünk egymástól.

Az idei kenuháború is maradandó élmény maradt az osztály számára. A résztvevőket közelebb hozta egymáshoz, és közben nagyon jól szórakoztunk. Évek után végre az időjárás is velünk volt, egész héten sütött ugyanis a nap. A megfelelő gázellátásról pedig a B&B gázművek gondoskodtak, akik mindenki nagy örömeire és ígéretük ellenére nem változtatták a gázpalackot lángszóróvá.

Cynolter Zsófia

GyalogTrefort vándortábor

45. túra – Országos Kéktúra (2013. július 8–12.)

Útvonal: Bakonybél – Bodajk, résztvevő diákok: Mógor Fruzsina (11. b), Kalapos András (11. b), Balázs Sámuel (8. a), Gombás Dániel (8. a), Rozsáli Márton (8. a), tanárok: Tobisch Márta, Sztrókay András, Mészáros Péter, Ferencz Gábor, öregdiákok: Benedek Zsófia, Tóth Bence, Ádám Sándor, Deák Csaba, külsős: Wágner Zsuzsanna.

1. nap: Az idei GyalogTrefort vándortábor első emléke a korai időpontra tervezett találkozáson, a még kicsit álmos, de annál vidámabb arcok látványa volt. Szerencsére senki sem késett el, és mire a busszal Zircre érkeztünk, már erővel telve vártuk az aznapi 21 kilométeres túránk kezdetét. Kellott is a fizikai felkészültség, hiszen a Kőris-hegy várt ránk, azaz a túra legmagasabb pontjára kellett felmáshoznunk. A szállásunk a Reguly Antal Szakképző Iskola Kollégiumában volt, így a buszpályaudvarról ide vezetett első utunk. A kollégiumban lepakoltunk, és kisebb táskákkal, megkönnyebbülve indultunk el busszal Bakonybélre. Itt egy rövid séta után már a pecsételési helyéhez értünk. Az idő tökéletes volt a túrázáshoz, és még mielőtt kiértünk a faluból, élesítettük a rovarok elleni védőfelszereléseinket is. Hat-hét kilométer és egy nagyobb emelkedő után már fel is értünk a Kőris hegyre, ahol a fából készült Vajda Péter kilátó tetejéről szép panoráma tárult elénk. Pihenőt tartottunk, és a csúcscsoki híján csúcsekesszel is pótoltuk az elégetett kalóriákat. Következő célpontunk Borzavár volt, ahol ismét pecsételünk, majd folytatva utunkat visszatértünk Zircre. Vacsoránkat egy zirci étteremben fogyasztottuk, ahonnan már mindannyian jóllakottan tértünk vissza szállásunkra, ahol kis esti beszélgetés és játék után mindenki könnyen aludt el, és tette mindezt nagyon bölcsen, hiszen a következő nap is várt ránk jó néhány kilométer.

Ezen a napon kb. 8 óra 45 perc alatt 20 km-t gyalogoltunk, kb. 26900 lépést megtéve és 3530 kcal energiát elégetve.

2. nap: A második napot is buszozással kezdtük, hiszen reggel átzötyögtünk Jásdra és onnan bandukoltunk vissza Zircre. A 11 óra körüli járdi pecsételési után kellemes sétával értük el a Szentkút névre keresztelt zárandokhelyet. Viszonylag gyorsan haladtunk tovább, hiszen nagy várakozással tekintettünk a nap és az egész vándortábor egyik fénypontja, a Gaja-szurdok megtekintése elé. A szurdok felé vezető út nagyon szép volt, és mikor elértünk egy nagyon hangulatosan kialakított erdei pihenőhelyet, úgy döntöttünk, hogy ott fogunk ebédelni. A jóllakottság érzésével indultunk tovább a szurdokba, és szerencsére nem kellett csalódnunk a tájban. A Gaja patak által kivájt hasadék valóban festői látványt nyújtott, ámulva sétáltunk végig rajta. Bakonyjánán ismét pecsételünk és szusszantunk egy kicsit. A kéktúra útvonalán előfordul néha, hogy nem várt akadályokba ütközik az ember. A Bakonynána Nagyesztegár közti szakasz egy részén vadászni kellett a jelzéseket, illetve meg kellett küzdeni a néhol áthatolhatatlannak látszó „dzsindzsás” területekkel. Kicsit morgolódva, kicsit szitkozódva, de kellő öniróniával szemlélve a helyzetet végül is beértünk Nagyesztegárra. Innen viszont már nem volt nehéz dolgunk, hiszen az országút mentén kellett kb. 3-4 km-t megtéve begyalogolnunk Zircre. A szálláson fürödtünk egy jót és indultunk a már szokásosnak mondható vacsorahelyszínünkre.

Ezen a napon kb. 6 óra 45 perc alatt 18 km-t gyalogoltunk, kb. 25500 lépést megtéve és 2300 Kcal energiát elégetve.

3. nap: Ezen a napon nem keltünk korán, nem pakoltunk sietve és nem szaladtunk semmilyen busz után, hiszen ez a nap volt a pihenőnap. Egyesek azt állítják ez az a nap, amiért érdemes GyalogTrefort táborba jönni. Természetesen ez csak vicc, hiszen ott van a csúcscsoki is! De a viccet félretéve egy igazi gyalogtrefortos tudja, hogy túrázni jó. A reggelit mindenki maga intézte kedve és gusztusa szerint Zircen. Dél előtt először a zirci ciszterci apátságba, majd a Természettudományi Múzeumba látogattunk. Az apátságban két csoportra váltunk, voltak, akik bementek a templomba és végighallgattak egy vezetést, míg a többiek fagyiztak. Ezután ellátogattunk a múzeumba és megismerkedtünk a Bakony csodálatos élővilágával, hogy még otthonosabban mozoghassunk a bakonyi erdőkben. Az ebédet mindenki kedve szerint étteremben, vagy a szálláson költötte el. Utána egy kis közös cukrászdázást rendeztünk a szállástól nem messze lévő, nagyon vonzó kis cukrászdában. Ezután Sanya maradék szendvicseit hátrahagyva, sietve hazautazott. A délután többnyire henyéssel és kártyázással telt. Élveztük egymás társaságát, nagyokat nevettünk, kikapcsolódtunk és erőt gyűjtöttünk a másnapi túrához.

4. nap: Csütörtök reggel 6.45-kor Marci jeges rémülettel a szívében keltette Samut: „Nem 6.22-kor indultunk?” Ámde félelme alaptalannak bizonyult, nem hagytuk ott őket, mert csak a 9.50-es busszal mentünk Jásdra, ugyanúgy, mint kedden.

A kék jelzést elérve, most a keddivel ellenkező irányba indultunk. Ahogy a fák összézáródtak mögöttünk, gyönyörű erdős hegyoldalon találtuk magunkat. Ugyan Tésig – Ferencz Gábor tanár úr szavaival élve – végig „felfelé ereszkedtünk”, ráadásul ezúttal nagy hátizsákkal és teljes felszerelésünkkel a hátunkon, a táj szépsége bőségesen kárpótolt. Akik előzetesen tájékoztak az interneten az országos kéktúra fórumán,

tudták, hogy Tésen az Erdei büfében is szerezhető nem hivatalos pecsét. Így Zsófi és Mészáros tanár úr ezt be is gyűjtötték. A hivatalos pecsét kb. 20-30 perccel később, a barlangkutató állomásnál várt minket. Itt viszont vízvételi lehetőség nem volt, pedig még a vízcsap főelzáróját is megtaláltuk. Ezek után egyre jobban befelhősödött; az égből volt várható a víz, de aztán onnan se jött. Szerencsére. Így hát tovább mendegeltünk, a táj változatlanul (pontosabban: változatosan) gyönyörű volt, és egy helyen már a Vértes vonulatai is felbukkantak a távolban. Mire beértünk Kisgyónra, már kisütött a nap, és hatalmas Mr. X., azaz „miszteriks” parti bontakozott ki csapatunk tagjai között. Ennek keretében például megtudtuk, hogy Mészáros tanár úr és Bence szerint Nemecsek Ernő voltaképpen egy „irodalmi lúzer”. Fruzsikék ezt nem tudták elfogadni, hiszen hős volt... Kisgyónon végre üzemelő vízcsapot is találtunk. Az itteni kéktúra-pecsét pedig – a hírek szerint nosztalgia okokból – igaziból nem is pecsét volt, hanem matrica.

A kisgyóni pihenő után nem sokkal viszont nyoma veszett a kék jelzésnek. Így kénytelenek voltunk a szükségből erényt kovácsolva a piros kereszt jelzésen menni ugyanoda, ahová a kék is vitt volna, és ezáltal kihagytuk a felfelé mászás egy részét. A táj viszont a piros kereszt mentén is gyönyörű volt. Aztán a kék jelzés is meglett, és egy idő múlva gabonaföldek között vezetett. Sztrókay tanár úr úgy vélte, ez ideális háttér facebook-profilképek készítéséhez, így heves fényképezkedés indult. Aztán elült ez is, folytattuk a túrát, és estefelé beértünk az elvarázsolt Bakonykútiba. A maga csendjével, békéjével, szemet gyönyörködtető rendezettségével tényleg olyan volt ez a falu, mintha valahonnan máshonnan varázsolták volna ide. Pedig akkor még nem is tudtuk (pontosabban csak a beavatottak tudták), hogy milyen pazar lesz a szállásunk. Megérkezésünkkor már készen vártak minket a paprikás krumpli alapanyagai is, melyekből Sztrókay és Mészáros tanár urak számos kukta segítségével kiváló vacsorát készítettek a tábortűzön. Amikor már teljesen besötétedett, úgy este fél tíz tájban Csaba is befutott. Várpalotáig tudott utánuk jönni vonattal, onnan GPS segítségével gyalog folytatta. Útközben meleg helyzetbe keveredett, amikor a GPS egy hadgyakorlat lötegrén vezette keresztül, korábban a hadgyakorlat lövéseit a vonatról hallotta is.

Ezen a napon kb. 8 óra alatt 24 km-t gyalogoltunk, kb. 34300 lépést megtevé és 3100 Kcal energiát elégetve.

5. nap: Bakonykútiban ébredtünk, a reggelizés, készülődés és a valószínűtlenül sok májkrém és krémsajt elpakolása után útnak indultunk. Ezen a napon más volt a táj, arra jutottunk, hogy most leltük meg az igazi Bakonyt: vadregényes, dombos vidékeken jártunk és csodálkoztunk, hogy a repceföldek közül nem bukkant elő egy fia betyár sem. Aztán elmaradtak a dombok, és miután a végtelen kerületűnek tűnő fehérvárcsurgói víztárolót is megkerültük, a Gaja-szurdokban folytattuk az utunkat, fényképezkedtünk Ádám és Éva fájának hűlt helyével, majd az utolsó kaptatóra is fel-

érve és ki tudja, hányszor átmászva a vadvédelmi kerítések düledező létráin, végül a bodajki sípályán leereszkedve értünk el a célunkhoz.

Ezen a napon kb. 7 óra 15 perc alatt 19 km-t gyalogoltunk, kb. 26400 lépést megtéve és 2440 Kcal energiát elégetve.

Itt akár vége is lehetne kalandjaink elbeszélésének, de talán illendő még néhány sorban megemlékeznünk a hazautunkról is. Történt ugyanis, hogy hiába érkeztünk időben a bodajki vasútállomásra, a vonatnak se híre, se hamva nem volt. Rövid tanakodás után az állomásfőnökhöz fordultunk, aki kedélyesen beinvitált minket a konyhául és hálósobául is szolgáló állomásfőnöki rezidenciájába. Udvariasan elutasítottuk a pörköltet és a szilvapálinkát is, ragaszkodván ahhoz, hogy mielőbb információt kapjunk. Megtekerte hát a hatvanas évek óta porosodó vasúti telefont a szolgálattelvő, és jött is a hír: a vonatunkra még legalább háromnegyed órát kell várni, mert a szembejövő tehervonat, amiről akkor még azt is megtudtuk, hogy majd Hegyeshalmon át visz vasat Olaszországba, elromlott. Persze még ennél is több részletet elmondott a lelkes MÁV-alkalmazott, de ez értelemszerűen kevésbé vált maradandóvá, mint a dohosgépolaajos-pálinkás pörköltszag, és persze a felszabadító érzés, amikor a kis motorvonat végre begurult az állomásra, és az izomláztól nyögdecselve bár, de megkönnyebbülten szálltunk fel a csehszlovák járműipar örökké guruló, büszke darabjára.

A túra során kb. 31 óra alatt 81 km-t gyalogoltunk, kb. 113100 lépést megtéve és 11370 Kcal energiát elégetve.

Biciklitúra (8. b)

(2013. július 22–26.)

Hétfőn reggel mindenki izgatottan érkezett a Keleti-pályaudvarra. Ki csomagokkal megrakodva, ki csak egy táskával, de mindenki ott volt időben. Amikre nem volt szükségünk napközben azt autóval hozta utánunk Samu apukája, aki az egész túra alatt kísért minket. Miután bepakoltunk a kocsiba, elindultunk a vonathoz. A legnagyobb tömegben kellett átvágnunk, hogy fel tudjunk pakolni.

A biciklitároló kocsia a vonat legelején volt, közvetlenül mögötte pedig a foglalt helyünk. Feladogattuk a bringákat, majd felszálltunk. Még utoljára intettünk az itthon maradottaknak, majd elindult velünk a vonat. Kellemesen telt az út. Mindenki elújságolta barátainak nyári élményeit, és örült, hogy újra láthatja osztálytársait. Osztályfőnökünk annyira féltette a kerékpárokat, hogy minden állomásnál előrement és megnézte, hogy megvannak-e még.

Sopronban lepakoltunk, elkezdtek feltenni a biciklistáskákat, majd kimentünk a peronoktól az állomás elé. Itt csatlakozott utolsó társunk, Anna is, akit Keszthelyről hoztak oda. Nem indultunk el egyből. Készült egy csoportkép, majd ott vártunk a bejárat előtt az utasok nagy örömére, akiknek kerülgetniük kellett a kerékpárokat és minket is.

Az indulás nem volt zökkenőmentes. Julcsi anyukája vezetett minket, aki vállalta, hogy eljön velünk. Az első körforgalomban rossz helyen fordultunk le, de egy kis kört téve a házak között, vissza is értünk és ekkor már jó irányba mentünk. Egészen a következő kereszteződésig mentünk. Ott ugyanis kiderült, hogy a csoport egyik része lemaradt valahol. Mindenki úgy gondolta, hogy pár perc múlva megérkeznek, de nem jöttek. Közben minden arra járó útbaigazított minket, ki barátságosan, ki kevésbé. Nem tudom, meddig várhattunk, de elég sokáig mire ismét elindulhattunk.

Nyugodt, kényelmes tempóban mentünk tovább, fölfelé. Mert merre is kéne menni egy biciklitáborban? Majdnem egész nap dombon haladtunk fölfelé. Ezért mindenki megörült mikor végre beértünk Fertőrákosba. Még egy emelkedő várt ránk és már ott is voltunk a kempingben. Vacsora előtt felállítottuk a sátrakat. Nekünk sikerült olyan közel felállítanunk a két sátrat, hogy az egyik elő sátor tartóoszlopa benn volt a másik elősátorban. Ez azért is volt rossz ötlet, mert így megnehezítettük a saját közlekedésünket. Vacsá után beültünk az egyik sátorba és ott beszélgettünk, nevettünk... Nem voltunk a legcsendesebbek, ami a mellettünk lévő sátorban aludni próbáló tanár urat kicsit zavart is. Másodszorra vagy harmadszorra szólhatott már, mikor úgy döntöttünk, ideje aludni.

Kedden reggel Csengével a boltban indítottuk a napot, mert előző nap minden vízünket megittuk. Miután visszaértünk, megreggeliztünk, elpakoltunk és lebontottuk a sátrat. Ismét nekivágtunk az emelkedőnek, tovább fölfelé. Mikor úgy tűnt, végre vége, csak pár méter pihenő volt, majd újra felfelé tartott az út. Szerencsére ez nem volt így egész nap, csak a határig. Onnantól elkezdett lejtani az út. Mindenki élvezte, hogy nem kell tekerni, hanem csak hagyni, hogy guruljunk lefelé. Ez egész sokáig tartott, de végül letértünk a betonútról és egy egyenletes földúton haladtunk tovább egészen Oggauig. Ott hamar megtaláltuk a kempinget. Ismét kipakoltunk és felvertük a sátrakat. Mindenkinek jó hangulata volt, amíg meg nem tudtuk, hogy strandra fogunk menni. Na nem azzal volt a probléma, hogy strandra kell mennünk, hanem, hogy Rustba mentünk, az egyik olyan településre, ami odafelé útba esett, így mehettünk visszafelé. Azért mindenki élvezte a fürdést. Be lehetett menni a Fertő-tóba, de volt medence is és csúszdázni is lehetett. Este a kempingben ivóversenyt rendeztünk. Egy hosszú szívószállal kellett minél gyorsabban kiinni egy pohár hideg szörpöt. Nagyon vicces volt, de fagyasztó, ráadásul közben felfaltak minket a szúnyogok.

Másnap, szerdán várt ránk a legnagyobb táv, 60 km-t kellett aznap teljesítenünk. Szerencsére nem egyben tettük meg az utat. Délelőtt az első 30 km még könnyebben ment, nem történt semmi érdekes. A táv felénél megálltunk pihenni egy strandon,

ahol meg is tudtunk ebédelni, majd mentünk tovább Sankt Andre felé. Ez már nem volt olyan egyszerű. Nem találtuk a megfelelő utat, majd mikor végre meglett, újra eltűnt. Elindultunk egy másikon, közben ismét felbukkant az, ami nekünk kellett, de ismét elvesztettük. Mikor újra meglettük, azt hittük végre minden rendben, ám nem így történt. Már majdnem oda kellett volna érnünk, mikor kiderült, hogy valahol, valamikor rossz irányba jöttünk, fordulhattunk vissza. Megint kerestük a megfelelő utat, de ezúttal sikerült is megtalálni. Mázli, hogy csak egy út volt amerre mentünk, mert tuti, hogy ismét eltévedtünk volna. Így végül sikerült megérkeznünk a kempingbe. Rendesen elfáradtunk, de még fel kellett verni a sátrakat. Vacsorára már mindenki felfrissült, de érezni lehetett, hogy fárasztó napunk volt. Este kiültünk annak a tónak a partjára, ami a kempingben volt, és beszélgettünk, miközben kavicsokat dobáltunk a vízbe.

Csütörtökön csak pár km-t kellett mennünk, legalábbis annak tűnt a szerdaihoz képest. Útközben megálltunk ebédelni, de ez sem tűnt egyszerűnek, mert egyszerűen nem tudtuk eldönteni, hogy mit együnk. Végül beültünk pizzázni, utána meg ettünk egy fagyit, majd ismét mehettünk tovább. Már nem volt sok hátra, kora délután odaértünk a következő szálláshelyre. Nagyon jó helyünk volt, a sátrak a kemping egyik medencéje mellé lettek felállítva. Délután tudtunk fürödni is benne, de úgy terveztük, hogy este még visszamegyünk a vízbe. Sajnos ez meghíúsult, mivel 7 óra után már nem lehetett a medencébe menni és ezt örök figyelték, akik állandóan ott mászkáltak a kempingben.

Péntekre már szó szerint csak pár kilométer volt betervezve, a kemping-vasútállomás távolsága. Volt időnk még ott ebédelni és csak utána indultunk. Lassan, kényelmesen mentünk, tudtuk, hogy bőven oda fogunk érni. Kilométerekkel és településekkel később kiderült, hogy a kempingből teljesen ellentétes irányba indultunk el. Ekkor kezdődött a kapkodás, mindenki a lehető leggyorsabban tekert, ahogy csak a lába bírta. Mikor visszaértünk a kempinghez megálltunk bevárni a többieket, de nagyon úgy tűnt, lekéssük a vonatot. Mikor az utolsó is megjött, egyből mentünk tovább. Még egyszer meg kellett állnunk, bevárni a végét, de ekkor már nagyobb esélyünk volt arra, hogy időben odaérjünk az állomásra. Most pihentünk egy percet az utolsó érkezése után, majd jött a nagy hajrá. Már nem álltunk meg, ezért nagyon szét is szakadtunk, de a csoport eleje tíz perccel a vonat előtt ért oda, utánuk pedig a többiek szép sorban. Elbúcsúztunk Annától, akit vittek vissza Keszthelyre, utána kimentünk a peronra a vonathoz. Felpakoltunk és indultunk haza.

Jó volt a tábor, jókat beszélgettünk és nagyon sokat nevettünk.

Szabó Kitti

Anglia 2013

(2013. augusztus 15–24.)

Idén a nyári angliai nyelvtanfolyam augusztus 15. és 24. között zajlott. A csapat meglehetősen vegyes volt, hiszen a trefortos diákok közé egy „senior” tanuló is beiratkozott Chikán Éva tanárnő személyében. Rajtunk kívül külsősök is tarkították a 14 fős csapatot, akiket Nikolics Noémi tanárnő kísért. Egy hosszúnak nem mondható repülőút után csatlakozott hozzánk egy román és egy szlovák csoport, majd együtt indultunk a hosszú buszútra, közben megálltunk Windsorban és a Stonehengenél is. Miután megérkeztünk Bideforba, már mindenki az újdonsült családjával tért haza.

Reggelente két csoportra bontva, anyanyelvű tanárokkal vehettünk részt különböző interaktív órákon, amelyeken a brit kultúráról és történelemről is rengeteget megtudhattunk. Többször adtak fel házit is, amit csak a családjaink segítségével tudtunk elkészíteni, különböző kérdésekre válaszolva. Délutánonként felfedeztük Devont és környékét. Láttuk Barnstaplet, ahonnan emeletes busszal mentünk haza. Budeban gyönyörű kilátás volt az óceánra, strandolhattunk is, de a hideg miatt nem sokan éltek ezzel a lehetőséggel. Lynton és Lynmouth volt a következő úti célunk, ez az ikerváros egy nemzeti parkban, egy sziklafal alján és tetején épült, a kettő között pedig egy vízmeghajtású siklóval lehet közlekedni. Utolsó délutáni kirándulásunk alkalmával Clovellyt látogattuk meg, ez az aprócska falu volt talán a legizgalmasabb. Minden egyes ház ugyanannak a családnak a tulajdonában van. Nagyon meredek, keskeny macskaköves utcák vannak, autók pedig egyáltalán nem járnak a faluban. A nehéz csomagokat régen szamarak hátán, az állatvédők felszólalása után viszont szánkákon viszik haza. A szamarak már csak filmsztárok, ahogy Alison, az egyik tanárunk mondta.

Két egész napos kirándulásra is sort kerítettünk: a Cornwallban levő Tintagelbe és Devon fővárosába, Exeterbe, bár az angliai esős időjárás miatt, sokszor nem tudtuk tartani magunkat a tervekhez. Így Tintagelben sajnos csak egy múzeumot láttunk, a napot pedig Atlantic Villageben fejeztük be, vásárlással.

Vasárnap „family day” volt, amikor is a vendéglátó szüleinkkel, illetve a családjukkal tölthettük az egész napot. Páran vásárolni mentek, de voltak, akik tévéztek, motorcsónakoztak vagy várost néztek. Mi a vendéglátóink unokáival ebédeltünk, utána a Westward Ho!-i óceánparton fürödtünk, később pedig bowlingoztunk.

Hazafelé Londonban is tölthettünk pár órát, ami nagyjából arra volt elég, hogy futólépésben körbejárjuk a város egy részét és láthassuk a fontosabb nevezetességeket (Buckingham Palace, St James Park, Big Ben, London Eye, Temze part, Downing Street 10, Trafalgar Square, lovas rendőrök, Tower Bridge).

Nagyon hasznos volt ez az út, mindenképpen sokat fejlődtünk. Segített abban, hogy meg merjünk szólalni angolul, akkor is, ha néhol egy-egy hiba még becsúszik.

Husi Anett, Szabó Dorottya (9. b)

OSZTÁLYOK

7. a*Osztályfőnök: Gács Enikő*

1. Bodrogi Flóra	18. Nagy Beáta
2. Borbély Dóra	19. Nagy Katica
3. Csomós Bálint	20. Nagy Petra
4. Enzsöl Ákos	21. Nemes Tamás
5. Gál Laura Dalma	22. Nguyen Huong Giang
6. Graning Sára	23. Pál Fanni
7. Gyulai László	24. Pápay Domonkos
8. Gyurcsányi Réka	25. Papp Dávid
9. Hecker Sára	26. Pócz Gergely
10. Hetesi Ilona	27. Szabó Kata Sára
11. Kanyik Dániel	28. Székely Ákos
12. Kovács Csongor	29. Szilvási Annamária
13. Kováts Gabriella	30. Teplán Emília
14. Mészáros Gergő	31. Tulipán Norbert
15. Mile Dávid	32. Ulicsák Ádám
16. Monostori Réka	33. Vásárhelyi Rebeka
17. Nagy Balázs	34. Walder Csenge

A LEGJOBB TANULÓK:

BORBÉLY DÓRA 5,00
GRANING SÁRA 5,00
NAGY PETRA 5,00
SZABÓ KATA SÁRA 5,00
BODROGI FLÓRA 4,92
TULIPÁN NORBERT 4,92

7.b

Osztályfőnökök: Domokos Katalin és Gyertyánfy András

1. Bakos Anna	18. Kórosi Zoltán
2. Barabás Bíborka	19. Kovács Csenge
3. Baranyai Emese	20. Köből Karina
4. Boros Lea	21. Kun Bernát
5. Burián Bálint	22. Lázár Péter
6. Csép András	23. Maruszki Milán
7. Cserhalmi Júlia	24. Murin Dániel
8. Edényi Dorottya	25. Nagy Roland
9. Egry Dániel	26. Niksz Alfréd
10. Epres Laura	27. Puska Richárd
11. Hegedűs Márton	28. Solti Anna
12. Hetényi Gergely	29. Szabó Eszter
13. Ilinyi Blanka	30. Szabó Kata Zsófia
14. Illés Anna	31. Tóth Csinszka
15. John Tamás	32. Vámos Viktória
16. Károlyi Angéla	33. Wootsch Benedek
17. Koronczai Johanna	34. Zarka Áron

A LEGJOBB TANULÓK:

JOHN TAMÁS MIKLÓS 5,00
WOOTSCH BENEDEK 4,92
HETÉNYI GERGELY 4,85
SZABÓ KATA ZSÓFIA 4,85
BAKOS ANNA 4,77
CSERHALMI JÚLIA 4,77
KOVÁCS CSENGE 4,77

7. c

Osztályfőnök: Faragó Norbert

1. Ágoston Dorottya	18. Kovács Tamás
2. Budavári Richárd	19. Mangoff Nóra
3. Csapó Gréta	20. Peremiczki Dorottya
4. Csitkovics Péter	21. Pintér Kinga
5. Dobos Gergely	22. Ruzsbánszki Sára
6. Donkó Zsombor	23. Sahin-Tóth Sarolta
7. Erdős Gréta	24. Sárosi András
8. Garai Petra	25. Schmidt Eszter
9. Gecse Soma	26. Schuch Barnabás
10. Gombár Zsófia	27. Stephenson Dániel
11. Gulyás László	28. Szabó Milán
12. Hosszú Karina	29. Szauder Anna
13. Imre Zoltán	30. Tóth Gergely
14. Király Csenge	31. Ujváry Flóra
15. Kiss Laura Fanni	32. Uzoni Dávid
16. Koncz Álmos	33. Varga Eszter
17. Kovács Benedek	34. Velinsky Janka

A LEGJOBB TANULÓK:

GOMBÁR ZSÓFIA 5,00
RUZSBÁNSZKI SÁRA 5,00
VARGA ESZTER 5,00
BUDAVÁRI RICHÁRD 4,92
CSITKOVICS PÉTER 4,92
DONKÓ ZSOMBOR 4,92
VELINSKY JANKA 4,92

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK

augusztus	verébtábor (Zamárdi)
november 11.	szülő- diák kirándulás
december	Graffiti kiállítás
március 9–10.	osztálytábor (Kismaros)
május 6.	állatkerti látogatás
május 7.	biciklis kirándulás (Szentendre)
június 12–15.	erdei iskola (Gyűrűfű)
július 1–6.	biciklitúra (Fertő-tó)

THIS IS US,

AVAGY EGY NEM MINDENNAPI OSZTÁLY NEM MINDENNAPI ÉVE

„A barátok formálják az embert: az első haver, az első buli, az első nap az iskolában, a tapasztalatok, amelyeket az ember az otthonán kívül szerez. A személyiség összességében az iskolaudvarokon alakul.” Lisa Jewell

Fél éve vártam ezt a pillanatot. A pillanatot, amikor beléptem a Trefort kapuján, immár trefortosként. 7. c... 7. c... 7. c... harmadik emelet. „Hát persze hol lenne máshol a termünk, mint a harmadikon?! Termünk... az enyém és az új osztálytársaimé... a miénk... a 7. c-é... furcsa” – ilyen és ehhez hasonló világmegváltó dolgokról agyalva kaptattam fel a harmadikra. Egy pillanatra megálltam az osztályterem előtt, aztán benyitottam. A már jól ismert (a Zamárdiban töltött közös három nap összehozott minket) emberek örültek a termünkben. Sokan azon nevettek, hogy mégis, hogy nézhet ki így egy terem. Mondjuk ez teljesen logikus kérdés volt. Általában a hetedikesekre azt mondják, hogy milyen cukik, meg jól neveltek. Hát, ha egy ember körbenézett volna, akkor és ott, és ezt mondta volna, azt hiszem megkaphatta volna a világ legjobb hazudozója címet. Mert mi nem éppen az egyenes háttal ülős típusok voltunk.

Az évnnyitó előtt, amíg a sorunkat vártuk, nyüzsögtünk. Én például végig azt kérdezgettem még nem mi vagyunk, ezek mi vagyunk, mikor jövünk mi? Mert ha az ember első a névsorban nem árt felkészülnie, hogy mikor induljon el, oda, ahol a többi trefortos várja. Az udvarra. Nem sok minden maradt meg. Emlékszem, hogy kitűzőket kaptunk és arra is, hogy a beszéd alatt sokan elájultak. Hát igen, meleg volt.

A tanárok szokásait hamar kiismertük. Volt olyan óra, amelytől rettegtünk (később persze az lett sokunk kedvence) és voltak olyanok, amelyeket nagyon vártunk.

A fiúk „kedvence” azt hiszem a néptánc lehetett, amely órákról nekem személy szerint a legtöbb nevetés maradt meg. De hiszen ez normális, egy (Littner tanárnő szavával élve) „aranymoszattól” mi mást várhatnánk?! Eljött a verébavatás. Földes almát ettünk, profi betűtészta művészek lettünk, és nem utolsósorban nyertünk. A részvétel volt a fontos, és az, hogy a nap végére vérbeli trefortosok lettünk (akkor is nyertünk!).

Nagyon gyorsan röpiült az idő és hirtelen már meg is jött a karácsony. Amit egyáltalán nem bántunk, nemcsak a szünet miatt, hanem az ünnepi hangulat mindent szebbnek láttatott, még azt a sok témazárót is. A néptánc fellépés a szünet előtti időszak egyik csúcspontja volt. Az első csoport tánca (Zsombor szavaival élve) „csillám póni” zene aláfestést kapott, amin nagyon sokat neveltünk. A decemberi időszak elhozta még az angyalokázást is. Elég viccesre sikerült egymás megajándékozása, hiszen a száját igazán senki nem tudta tartani, a pletyka pedig (ahogy megtanultuk a saját bőrünkön) úgy terjed, mint a futótűz.

A szünet után újult erővel vetettük bele magunkat a tanulásba. Aztán egyszer csak eljött január közepe, és nem csak a félévi bizonyítványt, de a Trefort bált is magával hozta. Az elején kicsit még esetlenek voltunk, viszont a végére úgy kellett kirugdálni minket a helyről. Nagyon jó volt. Később az is kiderült, hogy Dobosi tanárnő is megjelent, csak épp rossz napon. De megígérte, hogy jövőre nem téveszti el. A félévi bizonyítványa mindenkinek jó lett.

A február együtt járt a színjátszó fesztiválra való darab kiválasztásával, megrendezésével és a begyakorolásával. Az első ponton fennakadtunk. Nagyon sok ordítózással (a tanár úr szerint a földszintig hallatszott a hangom) és korán keléssel járt a próba. Végül az egészségből semmi nem lett. Mindenki mindent cikinek és dedósnak tartott.

Hetedikesek. Azért jó buli volt. A március egy nagyon szuper táborral kezdődött, hiszen az első hétvégén a Csattogó völgybe látogattunk. Nagyon sokat túráztunk és egy rossz kanyar következtében egy folyóátkelő hadműveletet is végre kellett hajtánunk. Szokásunkhoz híven sokat nevettünk és hülyéskedtünk. Milliós élménnyel lettünk gazdagabbak a kis kiruccanás végére. A tavasz viszont nagyon sok hajtást, tanulnivalót, dolgozatot hozott, és alig vártuk a szünetet. Persze a nyomás feloldásához tehetségünk van, így született meg pl. a kamu és Dobosi tanárnő egy óra, két beszélés módszere. Aztán azon kaptuk magunkat, hogy nyár van és megkezdődött az év végi hajtás. Az egyre örültebb néptánc próbák. Az elkeseredett próbálkozások a javításra. Aztán vége lett. Legalábbis hivatalosan. Lezárták a jegyeket, és elindultunk Gyűrűfű erdeibe. Nagyon vicces három napot töltöttünk az öko faluban. A jurtában lakás viszont nagyon buli volt. Aztán hazaértünk és könnyes búcsút vettünk egymástól. „Június 19.-én találkozunk.” Még senki nem akarta lezárni az agyában ezt az évet. Még volt egy közös napunk 7. c-ként. Viszont, amikor az utolsó szerdánkon megkaptuk a tapsot (mit tapsot? vastapsot!) a néptánc előadásunkra, azt hiszem mind ráébredtünk: eltelt egy év. Egy csodálatos, vicces, nehéz, ugyanakkor iszonyat jó év. Eltelt az első évünk itt, a Trefortban. És bár tudtuk, hogy a biciklitúrán találkozunk, azzal is tisztában voltunk, hogy az már nem lesz ugyanaz, akkor már fél lábbal 8. c-sek leszünk.

„– Minden mindegy! – harsogta egyik nap. – Mert minden csak azért kezdődik el, hogy egyszer véget érjen. Születések pillanatában haldokolni kezdtek. És így van ez mindennel.” (Janne Teller: Semmi)

Ágoston Dorottya Luca

8. a*Osztályfőnök: Piláth Károly*

1. Aradi Sára	18. Karancsi Eszter
2. Bagossy Júlia	19. Kméczik Regina
3. Bakos Lilla	20. Leiner Soma
4. Balázs Sámuel	21. Nagy Krisztina
5. Bálint Klaudia	22. Papp András
6. Berghammer Dávid	23. Rác Adrienn
7. Borsós Hanna	24. Rátoki Annamária
8. Bozsik Szabolcs	25. Rozsáli Márton
9. Bölcskei Andor	26. Simola Rita
10. Bruckner Máté	27. Simon Dániel
11. Donkó Dániel	28. Sonnewend Eszter
12. Farkas Dóra	29. Szabó Sebestyén
13. Fürst Máté	30. Szelényi Márton
14. Gaál Krisztina	31. Szórádi Balázs
15. Gombás Dániel	32. Tóth Boglárka
16. Ispánki Marcell	33. Tóth Zsófia
17. Kancsár Diána	34. Varga Nóra

A LEGJOBB TANULÓK:

ARADI SÁRA 5,00
RÁCZ ADRIENN 5,00
SIMOLA RITA 5,00
SZELÉNYI MÁRTON 5,00
BÁLINT KLAUDIA 4,85
TÓTH ZSÓFIA 4,85

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK

verébavatás

színházlátogatás (Örkény: Egypercesek)

Laser-force aréna

osztálykirándulás (Merzse-mocsár)

biciklitúra és sárkányhajózás (Velencei-tó)

osztálykirándulás (Felvidék, Szádelői völgy, Kassa és környéke)

A VÁRVA VÁRT MÁSODIK ÉV

Elérkezett itteni életünk második éve. Amikor az évnyitó napján újra végigsétáltam a Trefort utcán, eszembe jutottak a hetedikes emlékek, és azt kívántam, bárcsak a nyolcadik osztály is olyan szuper lenne, mint az azt megelőző év. Bár ezzel az osztállyal ez nem is volt kérdés.

Mire feleszméltünk, már előttünk is volt az első kihívás: a verébavatás. De ez alkalommal fordult a kocka. Ezúttal nekünk kellett megszervezni a hetedikesek első meghatározó élményét a Trefortban. Volt ott minden az úszódressztől a Hannah Montana-s parfümön és a pizsamán keresztül a szárazföldi szinkronúszásig. Azért remélem, a verebek legalább annyira élvezték, mint mi (ha nem jobban).

Három és fél hónappal később az osztálykarácsony és a téli szünet szerencsére ki-zökkentett minket a tanulás és a dolgozatok körforgásából. Az ünneplés jól sikerült, hegedű és más zenei előadásokat is hallhattunk, mindenki megkapta a hön áhított ajándékot, és még drága osztályfőnökünket is láthattuk táncolni mindenkivel együtt.

A pihentető téli szünet után rögtön a nyakunkon volt a félévzárás, mindenki belehúzott, ki kisebb, ki nagyobb sikerrel. Aztán a tél csúcspontja, az iskolai sítábor volt soron. Még többen voltunk az osztályból, mint előző évben, ezért még jobb volt. Minden este pingpongoztunk, beszélgettünk, és ami mindennél fontosabb, rengeteget nevettünk együtt. Azt hiszem, mindig emlékezni fogok rá, és remélem, még sok ilyen sítáborunk lesz.

A következő néhány hónap igazán gyorsan elrepült, habár ezt nem így éreztük, amikor a tanulnivaló szinte már maga alá temetett... Észre sem vettem, és már megfogalmazódott bennem a gondolat, hogy mikor lesz már nyár. Jól tudtam a választ, de azt is tudtam, hogyha év vége, akkor még több tanulás és sok-sok témazáró.

Valahogy ezeken is túljutottunk, és az évet egy felejthetetlen kirándulással zártuk Kassán. A hosszú buszút után megérkezve lepakoltunk, és vacsora után csapatokba

rendeződve városnézésre indultunk. Kérdésekre kellett válaszolnunk a várossal kapcsolatban, ami kis kutatás és egyeztetés után sikerült is, majd a kitöltött papírt beleejtettük a kútba. Miután kipiszkáltuk, megszáritgattuk, és nagy mosollyal mentünk vissza a találkozási pontra. Este az egész szállás a nevetésünktől zengett, reggel pedig alig bírtunk felkelni. Másnap kirándultunk, hegyet másztunk, régi várakat néztünk, mire a második szállásunkra értünk, nagyon elfáradtunk, és igazi meglepetést okozott a szállás. Aznap este az egész osztály egy nagy hálóban gyűlt össze, amíg a fiúk el nem érték azt, hogy a tanár úr visszaküldje őket a szobájukba. Miután elmentek, a szoba elcsendesedett, mindenki hamar fáradt lett és elaludt. Az osztálykirándulás utolsó napján már csak egy barlangászás és a hazaút volt hátra. A cseppkőbarlangból kilépve igazán élvezetes volt a füledt, nyári levegő. A hazaút gyorsan eltelt és ismét a búcsúzás küszöbén álltunk. Nyolcadikban az osztályunkból még jobb osztály lett, a barátságok még erősebbek lettek, még erősebben kötött össze minket az az érzés, hogy egy csapat vagyunk. Vártuk a nyarat, de azt is vártuk, hogy végre újra találkozhassunk.

Bakos Lilla Jázmin

8. b

Osztályfőnök: Kovács Géza

1. Aradi Júlia	18. Nagy Emese
2. Birghoffer Tamara	19. Nagy Viktória
3. Bognár Márk	20. Nagypál Petra
4. Dallos Martin	21. Nguyen Hoang Hai
5. Donáth Botond	22. Pásztor Rebeka
6. Fülöp Máté	23. Rácz Julianna
7. Gaskó Simon	24. Rieder Anna Róza
8. Horváth András	25. Simon Mihály
9. Jávor Ádám	26. Stéger Sámuel
10. Karancsi Zsófia	27. Szabados Gegely
11. Kereszturi Dóra	28. Szabó Kitty
12. Kubik Csenge	29. Szántó Marcell
13. Lini Ákos	30. Szlovák Balázs
14. Lovász Berta	31. Tóth Orsolya
15. Mészáros Blanka	32. Tőke Barnabás
16. Moró Júlia	33. Zarándy Lilla
17. Mosoni Anna	

A LEGJOBB TANULÓK:

RIEDER ANNA RÓZA 5,00

NAGYPÁL PETRA 4,92

BIRGHOFFER TAMARA 4,77

FÜLÖP MÁTÉ 4,77

MOSONI ANNA 4,77

BIRODALMI NÉPKÖZTÁRSASÁG

Visszaemlékezni mindig furcsa érzés, különösen akkor, ha egy igazán tartalmas évet kell feleleveníteni. Összemosódnak az emlékek: házi feladatok, uzsonnakereskedelem és gigantikus röhögések. Néhol az időzavarban felsejlik egy-két kép: olyan jelentéktelen emlékek, mint lyukasórás amőbázás, a Trefort-nap esti fényei, szétrombolt karácsonyfa vagy bűgőcsigaként pörgő hetedikesek... Valami rendszert kéne vinnem a dologba, mert köszönhetően az időérzésem helyén tátongó űrnek senki sem fogja érteni, hogy mi is történt velünk pontosan.

Kezdjük az elején. Az úgy volt, hogy már jó haverokként üdvözlöttük egymást egy kellemes, de túl rövid nyári szünet végeztével. Mondhatni alapszabály, hogy a diákoknak a nyári szünet sosem lehet elég hosszú. A tanévnyitó ünnepélyen az iskola udvarán éppen azt lestem, hogy kik dőlnek még ki az előttem lévő sorból – 40 fokos hőség lévén a fél iskolát ájulás kerülgett –, amikor eszembe jutott, hogy már nem vagyunk a „kis hetedikesek”. (Részletkérdés, hogy minden második veréb magasabb volt nálam.) Ismerjük a járást, és kizárt dolog hogy első nap fegyelmezett csöndben ülünk. A félénkség tovaszállt, minden adott volt egy nagyon jó évhez. De még milyen jó évhez... Már az első napon beindult valami, amit nem lehetett többé leállítani. Az egész osztály olyanná vált, mint egy nyüzsgő méhkas. Kezdődött azzal, hogy verebet kellett avatnunk. Jó előre vártuk már, hiszen most végre mi „kedveskedhattünk” a kisebbeknek. Tavaly a mi felavatásunk elég light-osra sikeredett, mert az eső korlátozta a lehetőségeket, de ebben az évben a kellemes vénasszonyok nyarának köszönhetően színesebb volt az ötletek palettája. Áldozataink fél lábon ugráltak, lisztből gumicukrot halásztak, össze-vissza pörögtek vadidegenek előtt, de még vízi pisztollyal is lőttük őket. Bocsi, hetedikesek...

Beköszöntött az esős idő, a szokásos őszi füstszaggal és ökörnnyállal párhuzamosan a témazárók és felelések mennyisége is nőtt, így úgy döntöttünk, lazításképp elmegyünk az Aquaworld-be. Ez végül annyira jól sikerült, hogy pár hónappal később megismételtük a programot. Az idő múlását a termünk falára kiragasztott nagyon klassz albumborítók szaporodásának segítségével érzékeltük. Emlékszem, egyszer Fűli valamikor november közepén kétségbeesetten elordította magát két padnyi távolságra tőlem. Mentségére legyen mondvá, hogy az alapzaj miatt rendszerint csak így lehet kommunikálni, hogy segítség, már november közepe van, ez lehetetlen, még csak szeptembernek kéne lenni, valaki ellopta az időnket.” Na jah! Pedig akkor még csak november volt.

Osztályunkat több második világháborús történelmi fogalomhoz fűzik gyengéd szálak, a Maginot-vonalhoz pedig különösen kötődünk. Az úgy volt, hogy egyik töri óra utáni szünetben arra léptünk be a terembe, hogy páran megépítették az említett vonal kicsinyített mását padokból és székekből. Hatalmas bútor hegyek között PET-palackokkal folyt a harc. Szorgos XXI. századi gyerekekhez méltóan mindent

időben dokumentálunk, a képek – egyéb mesterművek és aranyköpések mellett – a facebookon váltak történelmi forrásokká.

Meghitt kis osztálykarácsonyt tartottunk, először verses és zenés műsort adtunk egymásnak, majd jópofa költemények segítségével fedtük fel titkosan kihúzott megajándékozottunk kilétét. Még karaokéztunk is egy kicsit (értsd: a fél osztály kórusban visította a Christmas is all around me-t Billy Mack-kel együtt), aztán elpusztítottunk egy halom süteményt. Végül a hagyományos karácsonyfa romboló programunk következett, amit egyesek még a felállításnál is jobban élveztek. Természetesen eltűzött ölelések és drámai zokogás kísérte elválásunkat, hiszen aznap este elvileg világvégének kellett volna lennie. Hát, nem volt.

A télben az egyik legjobb dolog a korcsolya, így mi is elmentünk a két ünnep között siklani. Városliget, forró tea, a hangszórókból szóló zene, vicces borulások... Szerintem jövőre is megyünk. Újévi malaccal a gyomrunkban tértünk vissza legközelebb imádott iskolánk falai közé. Osztályunk a szürke téli napokban sem tétlenkedett. Történelmi tanulmányainkat intenzíven keltettük életre, hol német, hol orosz vezényszavak szűrődtek ki termünkől. Szokták mondani, hogy a kreativitás csak úgy, mint a hülyeség, határtalan. Azt hiszem, mindkét állítást sikeresen bizonyítottuk, amikor megalapítottuk a Star Wars nyomán a 8. b Birodalmi Népköztársaságot. Címerünk is volt: Zsol-ti, a banánhéjnyom, aki egy hetedikes apróbb „baleset” óta a termünk falán lakik. És elkezdtünk hódítani. Elfoglaltuk a B nyelvi előadót, a történelem órát (itt nem ütköztünk komoly ellenállásba, így engedtünk a kivetett adókból), a 8. a osztály a bábállandóvá vált, és a felsőbb emeleteken is sikerült területeket szerezni. A birodalom fénykorát élte, hódításainkat térképen is ábrázoltuk, az év folyamán pedig tovább terjeszkedtünk. Egy-egy újabb sikert mindig tapssal és üdvölgéssel ünnepeltünk.

Épphogy visszaérkeztek a síelőink, már készülhettünk is a diákszínjátészó fesztiválra. Akadt egy kis szervezési malőr, emiatt végül az osztályból csak egy kis csoport állt össze, akik az Egerek és Emberek című művel készültek. Igazán kitettek magukért, nagyon profi produkciót láthattunk, nem is csoda, hogy rengeteg díjat zsebeltek be érte. Gratulálunk, srácok!

Vékony kabátok és sálak lógtak a fogason, a csizmát pedig már tornacipőre cseréltük, amikor bent aludtunk az 1000 percesen. Mindenki nagyon élvezte, egy pár óra alvás is összejött a végére, de a lényeg az élményszerzés volt. Egyszer mindent érdemes kipróbálni, és ritkán adódik alkalom az osztályteremben polifoamon fekve bambulni, miközben kint az utcán mennek az autók, valaki egy elemlámpával próbálja kiegészíteni a retinád (kém, remélem az érintett elérte a célzást), mindenki röhögcsél, a fél füledben pedig mp3-lejátszóról szól a zene...

Levesből elhozott poharak és ujjatlan pólót viselők vesznek körül, ahogy a Múzeum-kertben tanulunk a fűvön fetrengve. Merthogy tanulni is kell... De azt lehet együtt is, például matektáborban. Az osztályból szép számmal képviseltettük magunkat, jó hangulatban telt a hétvége. Azóta is emlegetjük Jeremiást, aki egy kecske.

Még hozzá egy, a hegyen békésen legelészgető kecske, akit sikerült megszeliđíteni, így követett minket a szállás kapujáig. Másfél hónap múlva a kórusosaink zengtek hasonlóan pozitív ódákat az erdélyi kirándulásról. Mindannyian bohócok vagyunk, állítja a Hiperkarma együttes Felejtő című számában. Mi nem elégedtünk meg ennyivel, ugyanis ingerenciánk támadt megnézni egy hivatásosat is. Meg sem álltunk a Fővárosi Nagycirkuszig.

Egy áprilisi reggelen a Margitszigeten találkoztunk. Mindenki melegítőben volt a becsapós tavaszi időjárás miatt. A napközbeni forrósághoz képest éjszakára szemtelenül lehűlt a levegő. Úgy bizony, máris eljött a sportnap. Mindenki lefutotta a 2000 métert, ami többünknek egy Martonnal ért fel, és az összesítésben is igen előkelő helyen végeztünk.

A májusban az a legszebb, hogy már átjár bennünket a nyár önfeledt hangulata, de még együtt lehetünk az osztálytársainkkal. Persze, van hátulütője is: rengeteg év végi dolgozat, javítófelelés és vizsga. Még egy kompetenciamérést is a nyakunkba akasztottak, majd levezetésként az egészségtan modul keretében múzeumba mentünk.

Ha június, akkor osztálykirándulás. Idén Gyenesdiásra utaztunk. Címszavakban összefoglalva: vonaton zötykölődés, elfoglaljuk a szállást (gyakorlatilag: megrohanjuk a szobákat, mindenki kiszórja a kaját, majd rohanunk egymáshoz rendtelenséget csinálni), gyaloglás a kilátóhoz, (két ösvény van, persze sikerül eltévedni...) megdőlünk a melegben, de egyesek szerint a kilátásért megérte, ígyekszünk nem kitörni a nyakunkat a hegyről lefelé jövet. Gyalogolunk, gyalogolunk és a változatosság kedvéért gyalogolunk. A tanár úr rendületlenül vezetne minket akár a végtelenbe is, de az egész csapat leül az út szélére „én innen egy tapodtat sem mozdulok” elszántsággal. Végül mégis elsétálunk a Festetics állatparkig, ahol megismerkedünk egy nagyon jó memóriájú bácsival, aki minden egyes kecskéről tudja, hogy melyik napon született, és megosztja velünk azt is, pontosan mit is csinált ő éppen akkor, amikor kihívták az ellő kecskéhez. Aztán megint séta vissza a szállásig, nagyevő osztálytársaknak rövid kitérő a mekibe. Vacsora után csoportos bulizás, és a tanárok nyugovóra térte után „szép halkan” meg is indul az éjszakai élet. Nem akarok személyeskedni, így csak annyit mondanék: fél 12 körül plusz két fő a mi szobánkban, páran bealudnak, valaki bedob egy halom párnát a szoba közepére, és közli, hogy ő ott alszik. További 4 valaki érkezik, akik keresnek egy újabb valakit, illetve az egyik valakinek az óráját. Negyedóra múlva ismét visszajönnek, ezúttal az órával. A szobában szétszóródva mindenki beszélget vagy fülhallgatóval zenét hallgat vagy más bőrdíjében kotorászik. Ez utóbbi cselekedet véghezvivőjét a bőrdíj gazdája elküldi melegebb éghajlatra. Valaki a cipőmmel kerget valakiket, majd kitárul az ajtó, és ismeretlen okokból vicces kedvű egyének bedobnak egy guriga WC-papírt. Végül a plusz személyek hajnali 3 környékén távoznak, de még fél óra telik el mire rendezzük sorainkat és nem kifejezetten hosszú nyugovóra térünk.

Reggel együtteses pólót pizsamaként viselő haverok kóvályognak fogkefével a szájban és felcsendül a „Pál, Kata, Péter jó reggelt”, méghozzá a tanár úr előadásában. Vo-

natra szállunk, irány Keszthely, Festetics-kastély, szép, szép, de nagyon meleg van, egy óra szabadidő, nocsak, láttunk hajót, de az nem nézett vissza ránk. Vissza Gyenesre, és egész délután strand. A víz szörnyen hideg, egy főként fiúkból álló csapat mégis beúszik a mélyvízben álló stéghez, hogy azon őrjöngjenek (dobogás, egymás behajítása, artikulátlan üvöltés stb.). A tanár úr rábeszélésre ugrik egy pár fejest. Sikítózás (valaki nem akarta, hogy bedobják), közös éneklés, naplementében való táncolás, homokban és fűben fetrengés. Szalonnasütéssel zárjuk a napot, szokásos esti banzáj, megy a duruzsolás jó sokáig.

Másnap reggel átcuccolunk a strandra, majd vitorlás kirándulásra megyünk. A fél osztály alszik, a másik fele azt sem tudja, hol van. Délután vonatra szállunk, és már robogunk is Pest felé. A szerelvény befut a Déli-pályaudvarra, mi pedig egy „évvárón találkozzunk” rikkantással búcsút veszünk egymástól. Egyszer minden jónak vége szakad.

Esküszöm, az évvárón még melegebb van, mint az évnýtón volt. A nap csak egy nagyon picit hajlik a lenyugvás felé, de még bőven ontja magából a forróságot. Ahogy ott állok ünneplőben, a rengeteg trefortos között, és azt lesem, ki dől még ki az előttem lévő sorból, arra gondolok, hiányozni fog ez egy icipicit. Az atmoszféra, a rengeteg röhögés, a programok... az osztályom. Az eszem megáll, az évnýtón mindig az a bajom, hogy a nyárnak vége van, az évvárón meg a fránya iskola iránt táplált gyengéd érzelmeim kerülnek felszínre. Én mondom, sehogy se jó. De persze valaminek a vége mindig valami másnak a kezdete is. Ezért miután az igazgató úr kimondja a bűvös szavakat, miszerint a „2012/2013-as tanévet lezárom”, én is euforikus hangulatban üvöltök. Mosolyogva elköszönök mindenkitől, majd a nyarat tervezgetve (egy szuper nyár van tervben, természetesen) a barátaimmal együtt kilépek a kapun keresztül a nyárba. Egyszer azért még visszanézek. Egyszer mindig visszanézek, anélkül nem ér semmit az egész. Az iskola ontja ki magából a diákokat. Végül is másból sem áll az életem mostanság, mint hogy ki-be mászkálok ezen a kapun. Megint hozzá tudok tenni egy évet. Illatok, poénokat, barátságokat. Más nem is kell nekem. Az rendben van, hogy én már nyolcadikban ilyen nosztalgikus vagyok, de mi lesz tizenkettőben?

Rieder Anna Róza

8. c*Osztályfőnök: Kutrovács László*

1. Alaksza Flóra	18. Lengyel Dániel
2. Barborják Péter	19. Misius Tamás
3. Baumann Anna	20. Nagy Lili Anna
4. Cervenak Márton	21. Németh Katalin
5. Cynolter Márton	22. Nguyen Nam Son
6. Csatlós Zselyke	23. Papp Noémi
7. Csépany Patrícia	24. Póta Krisztián
8. Farkas Kelemen	25. Rácz Emese
9. Farkas Nóra	26. Ringhoffer Márton
10. Fendle Minka	27. Sólymos Petra
11. Frizzi Blanka	28. Soós Lilla
12. Gaál Edina	29. Szondi Ádám
13. Kádár Anna	30. Szulovszky Péter
14. Kalapos Péter Pál	31. Tompa Gábor
15. Kis-Tóth Zsombor	32. Vass Antónia
16. Koncz Lili	33. Zarka Júlia
17. Kristóf Benjamin	34. Zelnik Paloma Petra
	35. Zólyomi Sára Borbála

A LEGJOBB TANULÓK:

CSATLÓS ZSELYKE 5,00

GAÁL EDINA 5,00

KONCZ LILI 5,00

PÓTA KRISZTIÁN 5,00

SÓLYMOS PETRA 5,00

ZELNIK PALOMA 5,00

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK

verébavatás

jótekonysági focinap az Esze Tamás gyermekotthonban

lasertag

szülő-diák nap

korcsolyázás

osztálykirándulás (két nap, Kismaros)

biciklizés (Szentendre)

opera, mozi, billiárd

osztálykirándulás (három nap, Csolnok)

biciklitúra (öt nap, Balaton)

A MÁSODIK ÉV

Egy újabb év telt el. Mindig nehéz egy ilyen összefoglalót írni, hiszen hogyan is férne el néhány oldalra egy egész évnyi program, nevetés és belső poén úgy, hogy mindenki kellőképpen emlékezhessen, s külső szemlélőként is érdekes legyen? Azért megpróbálom.

A kötelező szeptember eleji évnyitón legtöbben ünneplőben jelentünk meg, így javítottunk a tavalyi átlagon, hiszen akkor még nem volt mindenkinek egyértelmű, hogy az ünneplő nem sportcipőből, farmerből és fehér pólóból áll. Két új lány is érkezett az osztályba, akiket nagy örömmel fogadtunk, s emiatt pillanatok alatt beilleszkedtek. Az első hónapban máris belelendültünk a tanulásba, de nem hagyhattuk ki Zamárdit sem, ahová már visszatérő vendégként látogattunk. A programok idén is feledhetetlenek voltak: csoki evés késsel-villával (Kalapos Petinek meg se kottyant a fél tábla csoki egyszerre), az indulóírás, a papírhajó verseny a Balaton vizén, valamint a 70 kérdéses játék. Néhány héttel később nagy feladat várt ránk: nekünk kellett megszerveznünk a verébavatást. Nagy lelkesedéssel vetettük magunkat a munkába, de megérte, mert jó hangulatú, bár fárasztó délután volt, mindannyian maradandó élménnyel lettünk gazdagabbak.

Az október izgalmasan kezdődött minden trefortos tanuló számára, hiszen iskolánk épülete 125 éves lett, melyhez számtalan program, előadás és természetesen jókedv fűződött. Huszonkettedikén lasertageztünk a Duna Plázájánál, mindenki számára nagy élmény volt egymást lövöldözni és kémként rejtőzni. A hónapban történő két megemlékezés után pedig már az őszi szünet következett. Osztályunk néhány tagja az Esze Tamás gyermekotthonba ment egy jótekonysági focira, ahol bár kupát

nem szereztünk, de lelkileg mindenképp gazdagodtunk. Az őszi papírgyűjtésen idén sem vallottunk szégyent: 1883 kg papírt hozott össze csapatunk, mellyel az első helyet szereztük meg.

Decemberben, a rengeteg tanulás mellett átvettük a hulló hópihés, mézeskalács illatú, korán sötétedős tél és a közelgő karácsony hangulatát, melyet mi is megünnepeztünk. Az idei osztálykarácsony meghittebb volt, mint a tavalyi, ugyanis egy olyan játékot játszottunk, mely tényleg mindenkit jó irányba terelt: a többiek hátán lévő cetlire csak jó dolgokat és szép, közös emlékeket írhattunk fel. Ez a játék pedig tényleg érdekes: alig másfél éve ismertük egymást, mégis felettébb nehéz volt megtalálni azokat a szavakat, melyekkel igazán jellemezhetjük a kapcsolatainkat, annyi emlék tört fel bennünk hirtelen. A filmnézés sem maradt el, a Legyetek jók, ha tudtok! c. filmet láthattuk. A Ki mit tud? nívós volt, komoly produkciókkal készültünk, de a legjobb máig is a fiúk Gangnam Style videója, melyet nem bírtunk ki nevetés nélkül. A karácsonyi ünneplést otthon folytatta mindenki, a téli szünetben.

Január elején kipihenten visszatérve az iskolába mi is jöhetne?! Hát persze, hogy a féléves lezárások, melyek témazárókat, feleléseket foglaltak magukba. Félévi osztályátlagunk 4,39 lett. Január vége felé közeledve ismét egy hagyományos iskolai program részesei lehettünk: másodszor léphettünk a táncparketre a Trefort-bálon. Alig melegeedtünk bele a tanulásba, máris következett a síszünet, melyet sokunk kémia házi dolgozat írásával töltött, de azért egy korcsolyázást is megejtettünk az Aréna jégteraszán.

Márciusban végre részt vehettünk az 1000 perces kosáron, ami új program volt számunkra, így izgatottan vártuk. A kosarazás és a meccsek megtekintése mellett számos egyéb szórakozási lehetőségünk is volt (osztályunk is szervezett filmklubot).

Az iskolában alvást is megtapasztaltuk: s ezzel együtt azt is, hogy hogyan lehet kijátszani a kötelező alvást. Minden módszert bevetve végül néhányan az egész alvásidőt átéjszakáztuk, aminek persze nem volt jó vége, hiszen másnap zombi stílusban próbáltunk (túl)élni. Szerencsére a tavaszi szünet megmentett minket, úgyhogy kipihenhetjük magunkat.

Április 17-én újabb sportos esemény következett: a sportnap. A tavalyi „kicsi a bors, de erős!” taktikánkat elevenítettük fel ez évben is, ami egész jól bevált. Kitartóan küzdöttünk a km-ekkel, dobtuk a kislabdát (már ha valaki 16 métert dobásnak nevez),

ugrottunk helyből és távolból, ugróköteleztünk. Április végén a Föld hetén részt vettünk az iskola szervezésében a programokon, vetélkedőn. A tavaszi papírgyűjtés következett, s újabb mázsákat összegyűjtve, 3265 kg-mal újra nyertesek lehettünk.

Május 4-én útnak indultunk Kismarosra: mely ugyanolyan hagyomány kezd lenni, mint Zamárdi. Első napon az egészségtan modul keretében kiselőadásokat tartottunk, így ez kicsit rendhagyó volt, de a másik két nap sokat játszottunk. Hatodikán hazaérkeztünk, de az érettségi szünet korántsem lábló-

bálásból állt: másnap eltekertünk Szentendrére, a skanzenbe, ahol a lányok mézeskalácsot sütögettek és díszítettek, a fiúk pedig vályogtréglát vetettek. Az érettségi szünet utáni első tanítási napon a szerencsések közé tartoztunk: tanítás helyett az Erkel Színházba mehettünk, ahol a Hunyadi László operát láthattuk.

Június 12-én biliárdoztunk és dartsoztunk itt, Budapesten. A következő, és egyben iskolai keretek között megrendezett utolsó esemény másnap, 13-án kezdődött. Edina segítségével egy olyan erdei iskolába mehettünk, melynek minősége nem a megszokott táborokhoz hasonlított, hiszen egy kisebb hotelben szálltunk meg, Csolnokon. Mindenki megtalálta a szívéhez közelálló programot: a játékszobában biliárdoztunk vagy léghokiztunk, dartsoztunk, a zenegépen különböző kedvelt számokat hallgattunk (egészen addig, míg meg nem untuk). Az óriás trambulínon kedvünkre ugrálhattunk, a nyugisabbak pedig filmezhettek a moziteremben. Pár nappal később, az évfárról előtti napon néhányan moiztunk egyet, a Szemfényvesztők-et tekintettük meg. Másnap, június 19-én pedig elérkezett az a pillanat, amit szeptember 1-je óta vártunk: az évfárról. Izgalommal vártuk a sportnap eredményének kihirdetését, de nem volt miért aggódnunk: majdnem 100 pontos előnnyel újra első helyen végeztünk! De hogy is lehetett volna másként, hiszen megvan a teremben a kupa helye! Az évfárról egy valamit

hiányoltunk: nem hangzott el a mondat, az a mondat, melyre minden gyerek 10 hónapra keresztül vár... így az éljenzés (sajnos) elmaradt. De ugyan miért szomorkodtunk volna, hiszen ezen is túl vagyunk! Két év a Trefortban, mintha csak egy pillanat lett volna. Második évünket pedig 4,46-os átlaggal zártuk.

A világ azonban nem állt meg számunkra a tanévzáróval: jött a Tour de Balcsi. Sajnos végig rossz időnk volt, így csak az első nap próbáltunk meg fürödni a vihartól hullámzó Balatonban, máskor alig-alig volt esélyünk. A rossz idő azonban nem vette el a jókedvünket, csupa jó élménnyel zártuk ezt a biciklitúrát is. A legemlékezetesebb pillanatot idén Barbi szerezte nekünk, aki azt hitte, hogy egy nappal később indulunk... lehet, hogy az utóbbi időben túl sokat volt Kelemennel? Örök rejtély.

Úgy gondolom, hogy ez az év is nagyon tartalmasan és feledhetetlenül telt, talán kijelenthetem, hogy még jobban, mint a tavalyi. Az osztályunk is jobban összekovácsolódott, egyre több igazi barátság alakult ki. Poénokban idén sem szűkölködtünk, csupa jókedv jellemzett minket (néha talán túl jó is volt a kedvünk). Az év folyamán sokat moziztunk együtt, láttuk a Hobbitot, a Nyomorultakat, az Elysiumot és a Hotel Transylvaniát.

Minden évvázrón jó belegondolni, hogy vége a tanévnek, de utólag, minél több időt töltünk együtt, annál jobban szeretnénk, hogy tovább tartson. Így van ez most is: kíváncsi vagyok, hogy minél lassabban teljen a következő év, hogy minden kis pillanatát kiélvezhessük!

Koncz Lili

9. a*Osztályfőnök: Csapodi Csaba*

1. Bánfi Bence	18. Pieskó Márk
2. Bank Gábor	19. Simonyi-Lengyel Mira
3. Csomós Ildikó	20. Szabadkai Petra
4. Fábián Balázs	21. Szabó Flóra Emese
5. Fabók Adrienn	22. Szabó Karina Kinga
6. Fekete Borbála	23. Szabó Krisztina Rita
7. Fodor Krisztina	24. Szabó Máté Áron
8. Gerszi Anna	25. Szlabey Luca Viola
9. Hajmási Vencel	26. Szulovszky Mária
10. Kájel Kata	27. Tímári Blanka
11. Kiss Fruzsina	28. Tremmel Dávid
12. Koltay Flóra	29. Váradi Eszter Ágnes
13. Mikó Luca	30. Varga Brigitta
14. Mógor Zoltán	31. Velinsky Dóra
15. Molnár Petra	32. Zahorán Marcell
16. Nagy Eszter	33. Zarka Bence
17. Piedl Máté Martin	

A LEGJOBB TANULÓK:

MOLNÁR PETRA 5,00
 SZABÓ KARINA 4,86
 SZABÓ KRISZTINA 4,86
 FEKETE BORBÁLA 4,79
 PIEDL MÁTÉ 4,79
 SZABÓ FLÓRA 4,79
 TÍMÁRI BLANKA 4,79

A JELENTŐSEBB**OSZTÁLYPROGRAMOK**

október 5.	sasliksütögetés és
palacsintaárusítás
az utcabálon
október 30.	társasjáték és számháború
az iskolában
január 25–27.	téli túra (Börzsöny)
június 3–8.	nomád tábor

A TÉLI TÚRA

Lassan teltek-múltak év közben a napok, míg végre elérkezett a téli túra hétvégéje, amelyen részt vett velünk Rigó tanár úr is. Immár harmadik alkalommal fagyoskodtunk a Toboz kulcsosházban, a Börzsönyben. Ennek a túrának a legnehezebb szakasza, hogy besétálunk öt kilométert a térdig erő hóban a síneken, de ha ezen túl vagyunk, már jöhet is a mákos guba. Ez a legfinomabb, amit az osztály együtt el tud készíteni, hiszen mindenki beleadja a tudását: van, aki szorgosan vágja a kiflit, van, aki csak felügyeli, hogy jól csináljuk-e.

Aztán este jöhetnek a szokásos játékok: a gyilkosos meg a pénzlecsapós. A gyilkosos azért jó, mert ott csak két lehetőség van. Vagy Csapodi tanár úr nem gyilkos, akkor az első éjszaka meghal. Vagy ő az egyik gyilkos, akkor nem hal meg az első éjszaka, de akkor máris tudjuk, hogy ő az egyik gyilkos. A pénzlecsapós játékban pénzt kell átcsúsztatni a másik tenyere alá az asztalon úgy, hogy azt ne hallja más. A tanár úr egy kanállal a talpa alatt mindig lelkesen belezavart a nagy koncentrációba. Persze este nem maradhat el a bújócska az erdőben. Van, akivel nem kellemes bújócskázni, hiszen nagy bátran nekiindul, és amikor fél, vagy megijed, rögtön lebuktatja magát a sikoltozással.

A szombati kirándulás a szokásos volt: mentünk előre és a végén örültünk, hogy visszaértünk a meleg kis kulcsosházba. Ha szerencsénk volt, épp úgy értünk vissza, hogy még ment és nem aludt ki a kályhában a tűz. A vasárnapi hazajövetel kicsit nehezebb volt, mint a befelé séta (nem volt, aki vigye a táskám az elején), de végére sikerült megtalálnom az én Borimat, aki lelkesen vitte a táskám, és ezért csak a sapkámat kellett felajánlanom neki. Jövőre remélem, megint jövünk!

Varga Brigitta

9.b

Osztályfőnök: Zsigmond Zsolt

1. Antal Zsolt	18. Kuslits Kata Rebeka
2. Barna Evelin	19. Lindner Lídia Klára
3. Bogáti Boróka	20. Márton Péter
4. Csúri Soma	21. Mohácsi Erzsébet
5. Dési Anna Ráhel	22. Müller Karolina
6. Döge Nándor	23. Őri Ádám
7. Dugasz Ádám Miklós	24. Rozgonyi Bence Zsolt
8. Erdélyi-Szabó Dávid	25. Strommer Anna
9. Galgóczy Tamás	26. Szabó Dorottya
10. Grebicsaj Gergely	27. Szabó Vanda Virág
11. Greczula Levente László	28. Szánthó Alexandra Tímea
12. Harai Adél	29. Szász Csenge
13. Husi Anett	30. Szepes Viktor
14. Jánvári Zsófia Kamilla	31. Tarczali Dorina
15. Király Zalán	32. Tölgyesi Anna
16. Kiss Viktória Marianna	33. Tugwell Daniel Mark
17. Kovács Dorka Kamilla	34. Uzonyi Ádám

A LEGJOBB TANULÓK:

KOVÁCS DORKA 5,00
STROMMER ANNA 5,00
SZÁSZ CSENGE 5,00
HARAI ADÉL 4,86
HUSI ANETT 4,86
MOHÁCSI ERZSÉBET 4,79
UZONYI ÁDÁM 4,79

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK

október 5.	Trefort-nap sütiző sátor
december 9.	téli túra (Budai-hegység)
december 13.	színház (George Bernard Shaw: A hős és a csokoládékatona)
december 18.	múzeumlátogatás (Szépművészeti Múzeum – Az ókori Hellász)
december 19–21.	iskolai karácsonyi vásár szervezése
december 21.	osztálykarácsony
január 18.	filmszínház (Nyomorultak)
február 7.	filmszínház (Lincoln)
március 25.	Planetárium (Bolygóközi társasutazás)
március 26.	„Anne Frank – Történelem a mának” című kiállítás (ELTE Apáczai Csere János Gyakorló Gimnázium)
május 6.	méta, számháború (Isaszeg)
május 7.	múzeumlátogatás (Aquincum)
május 8.	látogatás az OTP Fáy András Alapítvány, Középiskolások Országos Pénzügyi és Gazdasági Oktatóközpontjában
május 29.–június 3.	nomádtábor (Börzsöny)
július 29-31.	nyári biciklitúra (Börzsöny)

CSENDES, DERÜLT HARMINC FOK

Május 29.

Huszonkilenc plusz három ember vonul végig a Bernecebarátiból a Tábor-tető felé vezető „lezárt, autóval nehezen járható erdőgazdasági úton”. A társaság nagy részének sikerült hátizsákkal a hátán nomádba jönnie, a sorban csak egy gurulós bőrönd hul-lámzik, az is a legvégén, mert ahol kocsival nehéz, ott bőrönddel még nehezebb.

– Autó! – szól valaki a sor elejéről. És valóban, jókora piros rendszámú Csepel teherautó közeledik, platóján öles farönkökkel. Felveri a port meg a sarat az út szélén állókra. Az idő egyébként nem rossz, kora nyári napsütés melenget, de az úton nagy eső nyomai látszanak.

– Autó! – szól valaki a sor végéről. És valóban. Egy kék kocka-Lada előz Bernece-baráti felől, fedélzeten a maradék 11-es kísérekkel és a táborvezetővel, Ferencz Gábor

tanár úrral. A hátsó ülésen mindenfajta csomagok, de az utasok vigyorgva néznek a gyalogoló táborozókra.

A táborhely a Kalakocs-patak völgyében található. Az erdőgazdasági út mellett kis esőház áll, mellette nagy füves placc, amit csak lekaszáltak, de össze nem gereblyéztek. Az esőház mögött kis patak fut, ennek a túlsó partján terül el a tábor. Középen tűzrakó hely, közte és a konyha között a fű teljesen eltűnt. A konyha piros és zöld sátrakból, három tűzhelyből, és a fölötte kifeszülő hatalmas ponyvából áll. A tűzrakótól északra keletre található a tulajdonképpeni tábor. Egy susnyás közepén áll, a fű éppen csak le van taposva, a talaj hepehupás. Nem éppen ideális, de mit lehet tenni. A lepakolást követően sátorállítás következik. A legtöbben nem értenek hozzá, azoknak segítünk. A sztenderd háromszemélyes sátrak közül kitűnik Péterék sátra, ami legalább hatfős. Péter, Danó, és Dávid lakik benne. Magasan a többi sátor fölé tornyosul. Csak „lakótelepnek” hívjuk, de hogy a Havanna, vagy a Káposztásmegyeri-e, azt már el mindenki döntse el magában.

Mire az összes sátrat felhúzzuk, beesteledik. A tűzrakóban tábortűz gyullad, vacsora után odagyűlik a csapat. Vándorok igyekeznek hangulatot teremteni, de nem énekel mindenki, szóval az akció kudarcba fullad.

Május 30.

Az eső talán hajnalban ered el. Arra ébredek, hogy monoton kopog a sátor falán. Kinézek. A reggeli rohangálás megindul, Ferencz Gábor tanár úr hív, hogy kell a segítség. Gyetivel tizenötből úgy tíz sátonál kell „életmentő beavatkozást” véghezvinni. Az iskolai sátrak állapota legtöbbször borzalmas, Somáék sátrából rudak hiányoznak, Dóri és Dorina sátrán hatalmas lyuk éktelenkedik, a lakórészben áll a víz. Anették sátrán a külső réteg ráázott a belsőre, itt csak kisebb nedvesedés tapasztalható. Szomorú reggel ez...

A reggeli első sokk után túrázni indul a csapat, a cél Drégely vára. Szakadó esőben menetelünk tehát az „autóval nehezen járható erdőgazdasági úton”. A Tábor-tetőnél aztán szekérútra fordulunk. Innentől igazán „kínos” a túra. Drégelyvár előtt a szekérút nyomvályúiban apró patakok rohannak a völgy felé. Mi ugye a másik irányba menénk, de a hegy meredek, a talaj néhol csúszós, az eső pedig kopog az esőkabátok kapucnijain. A várban remélhetőleg ebédelünk. Még 400 méter. Ferencz Gábor tanár úr megálljt parancsol a sor elejének, a vége meg fellélegzik, már ha látja a sor elejét. Várakozás következik, valószínűleg térorra találtunk, mert telefonnal a kézben mászkálnak a tanárok. Úgy negyedóra várakozás után az eső alábbhagy, mi pedig továbbmegyünk a várba, ahol megebédelünk.

Alighogy befejezzük az ebédet, ismét megnyílnak az égi csatornák, a menet esőben halad tovább, immáron hazafelé. A csapadék néhol szabályosan ömlik, áznak a cipők, nadrágok, emberek. Az osztály kezdi elveszíteni a kedvét, a társaság szétszakad. De megyünk tovább. A táborba csuromvizesen érkezik vissza a csapat. Az addig békésen

csörgedező Kalakocs-patak folyóvá duzzad, a táborat ugyan nem veszélyezteti, de saras. A műút túloldalán levő patakkal ugyanez a helyzet, fürödni nem szabad.

Délután még elugrunk Bernecebarátiba Ferencz Gábor tanár úrral és Zolival a kék Ladán vizet hozni. A műút valóban nehezen járható autóval, odafelé Zoli egy bottal méri le a pocsolják mélységét. Mögöttünk az utánfutón vagy húsz kanna himbálózik. Az út egyébként kicsit rally versenyre hasonlít, annyi különbséggel, hogy legfeljebb hússzal megyünk. A faluban egy kék nyomos kútból slag csövön keresztül töltjük a kannákat vízzel. A kutat folyton nyomni kell, a slag csöve pedig repedt; a víz kifröccsen, ezért a töltés sok ideig tart. A hazaút már nehezkesebb, az utánfutó vagy kétszáz kilóval nehezebb, mint volt, és a Lada ledes fordulatszám-mérője néhol bizony a sárga tartományba ér, pedig tizenötnél gyorsabban nem haladunk. Az igazi nehézség a tábor előtti nedves, füves placra történő felhajtás, ez nem is sikerül a kocsinak önerőből, szóval Zolival kiszállunk, és feltoljuk a Ladát a placra, miközben annak motorja vagy háromezres fordulaton pörög. Én vagyok a kipufogós oldalon...

Közben persze a táborban sem áll meg az élet, rőzsét kell gyűjteni. Ezt persze mindenki utálja, a begyűjtött rőzsének sok feltételnek kell megfelelnie: legfeljebb két hüvelykujnyi vastag, és száraz. A vastagsági kritérium még úgy-ahogy teljesíthető, bár a legtöbb az egy hüvelykujnyi vastagságú ágakból fogy. Viszont egy rommá ázott erdőben lehetetlen száraz fát találni, a nedves fával pedig lehetetlen bármit is kezdeni, mert még mielőtt a tűzre vetné az ember, ki kell szárítani. Nem könnyű az élet itt...

Május 31.

Reggel háromnegyed hét után járunk nem sokkal. A konyha már megtelt étellel, készül a reggeli. Őri Ádám fertőtlenítővel a kezében az emésztőhöz megy, mert ma napos. Trisóval szórja fel az emésztő környékét, miközben arról beszél, hogy fázott éjjel. Zsolti elmegy körülnézni.

– ...de rájöttem, hogy az esőházon kívül száradt lóturó sincs itt.

Zoli érkezik, az égre néz, és azt mondja:

– Rossz idő van.

– Jobb, mint tegnap volt – felelem.

– Dehogy jobb.

– Tegnap ilyenkor esett az eső.

– Igen, de 15 fok volt. Most van vagy 10. Nem süt a nap. Az esőházban a cuccok ugyanolyan vizesek, mint tegnap voltak.

Azzal elmegy, nemsokára kelteni kell az osztályt. A lányok csoportosan vécére indulnak, gondolom, a fiúk is, de őket nem látom. Két vécé van egymás mellett. Az ember itt sem lehet egyedül, pedig sokan vágnak a magányra. Nem alhat egyedül az ember, a reggelineél egymáshoz koccannak a vállak a farönkökön, a túrán harminc ember vonul csűrheként, majd osztódik; csak a tájsétára fogy el a slepp, akkor ketten mennek. Őri Ádám utál itt lenni, el akar menni. Zsolti sem szereti a helyet, mert mocskos. Mocskos és hideg.

Dóri és Anett jön-megy, Tomika jön, nézi a ruhákat. Evelin és Lidi is jönnek, szörnyülködnek egy sort a vizes ruhákon. Tomika segítséget kér Evelintől az esőkabátjához, de Evelin nem segít most, valami teendője van a konyhán. Dóri és Anett járul most az esőházhoz. Persze az ő ruháik sem száradtak meg. Mintha lassabban indulna ma az élet, mint tegnap. Péterék a lakótelep előtt gengelnek.

– Evelin gyújt tüzet – mondja Péter. – Ennél már csak az lesz jobb, mikor a Tomika fog.

Karol jön ide panaszkodni, hogy kiszakadt a nadrágja, Danó pedig egy esőkabátban fázva a sábeszről gondolkodik. Soma és Uzonyi a sátorban maradnak és ott szomorkodnak a hideg reggel miatt. Evelin feladja a próbálkozást a tűzgyújtással, Somához öngyújtót kunyerálni.

Odébb a konyhán kis fa-alkotmányokon a tegnapi esőben megázott bakancsok száradnak az épp szabad tüzek fölött. Tomika és Nándi is ott lebzselnek, nyilván ügyelnek a bakancsokra, és közben melegedni is próbálnak.

Reggeli után ismét túrázni indul az osztály, az „autóval nehezen járható erdőgazdasági úton” egészen a piros kiágazásáig, onnan meredek emelkedőn fel a hegyre. Az emelkedőn persze nehéz a haladás, az avar és az ősvény csúszik, szét is szakadunk kissé. A hegytetőn aztán Ferencz Gábor tanár úr nekiáll tájolást oktatni, majd az iránymenet gyakorlása következik. Egy kb. 200 méteres szakaszon kell mondjuk 246° felé tartani. Bár a feladat nem tűnik nehéznek, néhányan egészen hajmeresztő érkezési

pontot produkálnak. Az első próbát újabb követi, majd ebédelni megyünk. Az ebéd (lekváros kenyér) után három csapatra osztják az osztályt. Ezek a csapatok három különböző útvonalon, a három tizenegyedikes fiú kíséretében térnek vissza a táborba. A nyomás persze óriási, minden magára valamit is adó fiú első akar lenni a csapatával. Ennek érdekében vagy a lépéstempót kell növelni, vagy a kijelölt útvonaltól kell eltérni. Idővel mindenki belátja, hogy a mondjuk nyolcadával megnövelt lépéstempó nagy fáradtsággal jár, szóval megkezdődik a kutatás a térképen rövidítő utak után. Ebből nem is egy kínálkozik. Persze, könnyen ráfázhat az ember, de hát fő az, hogy elsők legyünk! Úgyhogy valakinek a bozótba vezetett a rövidítő útvonala...

A mi csapatunk (Dugasz, Zsolti, Dávid, Őri, Danó, Péter, Gyeti és én) kezdésnek a sárga jelzésen indul a Varjas felé, de hamarost jelzetlen út torkollik a jelzésbe jobbról, ami szinte egyenesen a táborba vezet bennünket. Gyors tanakodás és egyöntetű szavazás után ráfordulunk. Az első pár száz méter sima ügy, de a kezdeti szekerút ösvénnyé változik egy idő után, aztán nem sokkal később vadcsapássá, amiről csak sejteni lehet, hogy merre van. Megmondom őszintén, néha nem tudjuk pontosan, hogy hol vagyunk, de az út gyönyörű, és mintegy négy kilométernyi menet után meglátjuk a tábort, ahová mi érkezünk meg elsőként.

Délutánra kisüt a nap, a patak vizét jónak ítélik, fürödni megyünk. A víz pont ugyanolyan, mint két napja, fagyos, de legalább nem barna színű, mint tegnap. Mire végzünk, az ég ismét beborul, megérkezik a többi csapat, lassan szemerkélni kezd az eső. Arra gondolok, hogy ha valamilyen színnel jellemezni kéne ezt a nomádot, biztosan a sötét lenne az. A sátrak ugyan színesek, az erdő is tarka, de ez a melankolikus időjárás mindenre rányomja a bélyegét, az emberekre, a hangulatra, az egészre. Na, mindegy, menni kell rőzsét gyűjteni. Van egy táblázat, amin a sátor-társak által begyűjtött rőzsze mennyiségét ábrázolják grafikusként. Hiába fordulunk hármat is egy délután, csak nem akar a kék, golyóstollal színezett mező többségbe kerülni, mert hiába mondták, hogy száraz fa kell, olyan nincs, vagy nem foglalkozunk vele. Az éledezni vágyó tüzet ez persze nem vigasztalja, akad, hogy egy-két lángocska fellobban, de idővel az is hamvába hal, mert nincs mivel táplálni...

A tűzrakóhely körül már óriási a sár, Vandáék egy megmaradt kartondobozban hordják a lekaszált fűvet a rétről a konyhához, hogy legalább ott ne csússzon. Közben hidat építünk a patakon, ami megint megduzzadt, a meder köves, szóval kell a híd. Aztán tábortüzet élesztünk, persze nem megy, már egy fél fűzetet eltűztünk, akkor se akar lángra kapni.

– Zalán, te tudod, mi az a csendes, derült harminc fok? – kérdem.

– Nem.

– Pedig lehetne.

– Mér, mi az?

– Hát az az, amikor nem fúj a szél, felhőtlen az ég, és harminc fok van... Lehetne most is.

– Ja, lehetne.

Valahogy így alakul meg a „csendes, derült harminc fok” szekta, afféle indián törzs sámánnal, törzsfőnökkel, meg kifestett arcokkal. (Danónál van a black metálósok által használt arcfesték. Szabadidejében klippet forgat az erdőben, ordítózik, és azon gondolkodik, mainstream-e meghalni. És kölcsönadja nekünk az arcfestéket. Ezer köszönet.) Kifestett arccal végigvonulunk a táboron, fel a „szent patakon”, megvédelmezzük a fiúvécé védőszentjét, egy botra tűzött koponyát, és közben azt skandáljuk, hogy „csendes derült haarminc fokk!”, valahogy úgy, ahogy a Gyalog galoppban azok a szerzetesek vonulnak, és fejbe verik magukat a reverendájukkal. (Varázsereje sajnos nincs a sámánnak, úgyhogy miután kizuhanunk kisebbfajta euforikus állapotunkból, feljebb húzzuk a pulóverünkön a cipzárt, mert hideg van, és testületileg, izé, törzsisleg elmegyünk rözsét gyűjteni...).

Június 1.

Hogy is van az a Punnany Massif-dal? Hogy szomorú éjszakák után örömteli a reggel? Lehet. Az is lehet, hogy az éjszaka nem volt szomorú, de meg kell hagyni, hogy a reggel az örömteli. Azért, mert ekkorra a hőmérséklet legalább kétjegyű értéket vesz fel, és mintha a nap is kisütött volna a hegy fölött. A konyhai minimax hőmérő legalacsonyabb értéke 4°C volt az éjjel, és nappal se megy sokszor 20 fölé.

Aznap a napos csoportok szerinti túra következik, ezúttal már tizenegyedikes kísérők nélkül. A dolog úgy néz ki, hogy Ferencz Gábor tanár úr reggel megmutatja, hogy merre kell menni (nagyjából, mint ez később kiderült), és meghagyja, hogy három óra körülre vissza kell érni a táborba. Végignézek a csapaton, és úgy érzem, hogy ez bizony nehéz tíz kilométer lesz. Ezúttal persze le kell mondani a dicsőséges elsőségről, hiszen a lányok nem szeretik a hosszú gyaloglást. A kora nyári nap melegenget, határozottan szép idő van, meg sár, mert az valahogy mindig van az erdőben. A lányok valóban duzzogva sétálnak, leszámítva Adélt, aki talán csak túl akar lenni az egészen. Anettnek és Dórinak pár perces előnyt adunk, hogy menjenek előre, ameddig tudnak, kényelmesen, a saját tempójukban. Ezzel „az autóval nehezen járható erdőgazdasági úton” még nincs is nagy probléma, de ahogy egy jelzetlen úton fel kell kapaszkodni a völgyet szegélyező egyik hegyoldalba, az a kis lendület is elfogy, szóval a kaptatás kinszenvedéssé válik. Körülbelül másfél kilométer hosszú az emelkedő, aztán az utunk belefut a második napon megismert kék jelzésbe. Kinézve a hegyoldalból láthatjuk, hogy ismét gyülekeznek a fellegek, ezért gyorsan megebédelünk, és továbbindulunk. Nagyjából három kilométer után elérjük a túra legviccesebb részét, egy hármas útkereszteződést.

A háromból ugyan sikerül eltalálni a nekünk jó utat, de ez úgy négyszáz méter után elfogy, és akkor kezdetét veszi a kora délután fő programja: az útkeresés. Tomika, aki eddig nagyon vígan baktatott, kezdi elveszíteni a jó kedvét, meg eltévedésről is beszél, és hogy mindezért ő nem vállal felelősséget. Az erdőben biztos hideg van éjszaka, nála

meg csak egy pulóver van, mindegy, majd összebújunk, mit szólsz? Semmit, inkább keressük az utat. Honnan jöttünk? A völgyből. És az hol van? Alattunk. Le kell menni? Előfordul. De hát a térkép jelez idefönt utat! Az nagyon jó, de a valóságban látod az utat? Nem.

És valóban. Úgy tűnt, hogy a Pulya-bérc nevű tereptárgy, ahol vagyunk, erdőgazdasági művelés alatt áll, az út meg eközben eltűnt. A lányok kezdik elveszíteni maradék lelkesedésüket is. Mit csináljunk? Keressük az utat. Most eltévedtünk? Nem, csak épp... Látom rajtad, hogy fogalmad sincs, hol vagyunk! Hagyjál már egy kicsit! Dóri és Anett kisebbség pánikba esnek, és tovább szövögetik terveiket a jövő héten tartandó antinomád-napról, ami nagyjából arról szólhat, hogy csokit esznek, és... nem tudom.

– Mit csináljunk? – kérdi Tomika.

– Nem tudom. Nézem ezt a térképet, túl messze nem lehetünk a völgytől.

– Mennyire?

– Úgy háromszáz méter lehet, de meredek lejtő.

– Megnézzük?

– Nézzük. A cuccokat hagyjuk itt.

Meghagyjuk Dávidnak és a lányoknak, hogy vigyázzanak a cuccainkra, és elindulunk megnézni, milyen a hegyoldal, amin adott esetben le kell majd menni. Valóban meredek lejtő, néhol kövek és lyukak az avar alatt, meg bokrok.

– Na mi legyen?

– Ha ketten lennénk, lemennénk.

– Ja, de itt vannak a lányok.

– Mi legyen?

– Én nem vállalom velük. Megkérdezzük őket?

A kérdés a következő: vagy lemegyünk itt a hegyoldalon dacolva a folyamatosan leselkedő életveszéllyel, vagy fent maradunk a hegygerincen, megyünk arra, amerre az utat nagyjából sejtjük, és a végén csak lejutunk valahogy, de lehet, hogy az is olyan lesz, mint ez a hegyoldal, ha nem találjuk meg a levezető utat. Végül a második lehetőség mellett döntünk, és továbbhaladunk a gerincen. Útnak nyoma sincs, úgyhogy marad a tájoló, mint egyetlen használható tájékozódási eszköz a kezünkben.

Érintetlen erdőrészeken haladunk át, ember még talán soha nem is járt ott, vagy ha igen, akkor is évekkel ezelőtt. A csapat egyre elcsigázottabb, még egy vadcsapás sem sejlik fel a fák között. Végül elfogy a hegygerinc, és egy nagyjából ugyanolyan meredeken ereszkedő hegyoldalt látunk magunk előtt, amin az előbb nem akartunk lemenni. Itt megállunk pihenni, vegetatív tevékenységet végezni, visszamegyek megkeresni a tájolómat, aztán elindulunk lefelé a lejtőn. Talán száz méter hosszú lehet, de nagyon meredek, és a végén, csodák csodája, egy már ismerős útba futunk bele. Érezhetően felszabadul mindenki, íme, Anették meg tudják tartani antinomád-napjukat, senkinek se kell összebújni senkivel, hogy ne gyűlöljük a sötétséget, és mintha már a tábor is látszana.

Egyébként közel sem volt egyedi a problémánk, már a láb alól kifogyó utakkal kapcsolatban, Péter beszámolója szerint ők úgy voltak a dologgal, hogy meg volt adva a túrájuk kezdő-és végpontja, aztán menjetek úgy, ahogy tudtok (ezt mondjuk kötve hiszem). Ezért a csapata tagjai különböző hőstetteket voltak kénytelenek véghezvinni, Uzonyi elvileg fára mászott, Zalán hegyet, Vanda pedig pattanást nyomott ki Zalán arcán, merthogy, mint azt Péter megjegyezte, az ilyen higiénias dolog mindenkinek az erdő közepén jut eszébe.

Június 2.

Elérkezik a tábor legizgalmasabb napja, a tájséta, mikor is az osztály tagjai párokban, esetleg hármas csapatokban tesznek meg egy körülbelül tizennyolc kilométeres utat. Ferencz Gábor tanár úr két tizenegyedikessel előző délelőtt indult el kihelyezni a pontokat. A túra eredetileg hosszabb lett volna, de mivel megáztak és a különböző iránymeneteket többször is le kellett mérniük, végül egy rövidített verzió mellett maradtak. Előző este a párok beosztása is megtörtént.

Reggelire bundás kenyeret eszünk. Elsőként Tomika és Zalán indulnak el hét óra előtt nem sokkal. Húsz percenként indítják a párokat, akik két irányból haladnak a pályán. Irányonként tehát negyven percenként indítanak. Magáról a tájsétáról sok mindent nem mondhatok, csupán két említésre méltó dolog történik. Az első: a kettes számú pontnál elírták a tábor szállóigéjévé vált „csendes derült harminc fok” szöveget, amit utólag Borisz javít ki hősiesen. A másik a nyolcas pont esete, amit talán két pár kivételével senkinek sem sikerül megtalálnia. Az ok valószínűleg az lehet, hogy két útkeresztződés van egymáshoz nagyon közel, és a pontot a másodikban kell keresni. Ez elég sokaknak nem sikerül, többek között Zalán barátunknak sem, aki a füzetéből kitépett lapon ad hangot nemtetszésének. Ezt most nem idézném, tudniillik Zalán barátunk ritkán tudja fékezni a nyelvét, és most sem képes rá. Nem baj, azért szeretjük.

Egyébiránt a nap nagy részén meglepően szép idő van, csak délután ered el az eső egy kis időre. Este már mindenki felszabadultan állja körül a nagy tábortűzet, s itt most énekelni is sikerül. Később térünk nyugovóra, mint egyébként, lévén ez az utolsó napunk itt a Kalakocs-völgyben.

Június 3.

Eljön tehát ez a nap is. Reggel kicsit később kelünk, lassacskán az összes sátrat lebontjuk. Nem könnyes búcsú ez, sokan örülnek, hogy véget ér ez az egy hét a civilizációtól távol. Kicsivel dél után indul visszafelé a csapat. A táskák nehezek, mint idefelé is, de a terhet nagyban könnyíti, hogy már hazafelé cipeljük. A csapat ismét szétszakad, Tomika megy legelől. Pár napja ecsetelte már a programját, miután hazatér: beül az Oktogonnál valami étterembe, eszik egy oldalt, aztán hazamegy, lefürdik, angolvécét használ, alszik és internetezik. Anett és Dóri antinomád-napot tart majd a holnapi szabadnapon.

A busz késik. Igazán demoralizáló, de nem lehet mit tenni; talán lerobbant vagy ilyesmi, kitelik tőle, amilyen állapotban van. Nincs könnyes búcsú Bernecebarátitól, a legtöbben fásultak, és hazaúton sokan elalszanak...

Köszönetnyilvánítás

Ezúton (is) köszönetet mondanánk mindenkinek, aki egyengette rögös utunkat a nomád során (a teljesség igénye nélkül): Ferencz Gábor tanár úr, Gay „Keke” Katalin, Kertész Virág, Palchuber Enikő, Sipos Júlia, Borbíró „Borisz” Ádám, Gyetvai Dániel, Gyurkovits Zoltán, Zsigmond Zsolt tanár úr.

Greczula Levente

9. c

Osztályfőnök: Sztrókey András

1. Baradács Zsombor	17. Máriáss Lenke Viktória
2. Beke Gabriella	18. Molnár Apollónia
3. Bordás Attila Dániel	19. Mozsolics Kálmán
4. Czoch Ákos	20. Muhari Gabriella Mária
5. Erhardt Mária Emese	21. Németh Bálint
6. Földesi Lili	22. Novák Csilla
7. Gyetvai Viktor	23. Papp Ádám Gergely
8. Gyúró Fanni	24. Rácz Imre
9. Harai Flóra	25. Reményi Gergely Márk
10. Havadtői Fanni Emese	26. Szabad Lilla
11. Hofmeister Anna	27. Szabó Dániel
12. Jakab Réka Franciska	28. Ta Zsanett Chimai
13. Krémer Márk	29. Tósoki Dávid Koppány
14. Lovász Borbála	30. Tóth Viktória Flávia
15. Lukács Orsolya Anna	31. Vu Kim Phuong Linh
16. Majoros Cserne Gabriella	

A LEGJOBB TANULÓK:

MUHARI GABRIELLA 5,00

NOVÁK CSILLA 5,00

LOVÁSZ BORBÁLA 4,93

GYETVAI VIKTOR 4,86

GYÚRÓ FANNI 4,86

ERHARDT MÁRIA 4,79

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK

január 25–27.

téli túra

május 23–29.

nomád tábor

MOZAIKOK

Kétségtelenül a nomád tábor volt a legemlékezetesebb. Mi más, hisz hetedik osztály óta ettől rettegnek a gyerekek, és az az érzés, amikor épségben hazaér az ember (már aki), és túl van az év legnagyobb megpróbáltatásán, szinte felbecsülhetetlen... (Baradács Zsombor)

Egyértelműen a nomád tábor az, amire mindig emlékezni fogok. Azt az egy hetet, amikor a természet kellős közepén telepedtünk le, hogy egy sátrakból álló tábort csináljunk, nem hiszem, hogy el fogom felejteni. A hideg éjszakák, a túrák és a tábortűz mind olyan események voltak, amik hozzájárultak a tábor hangulatához, és különlegességet kölcsönöztek neki. És, bár voltak kellemetlen pillanatok is, az egész mégis pozitívan maradt meg bennem. (Beke Gabriella)

Az elmúlt tanév legnagyobb tanulsága számomra az, hogy tanulni kellene, mert lehet egy ideig húzni, de az érettségiig nem lenne túl jó. (Bordás Attila)

Nagyon keveset tanultam. Persze, akinek hozzám hasonló szuper képességei vannak, még így is túlélnek, de a csúcsra törni csak tanulással lehet! Ha már kötelező bejárni az iskolába, akkor tanulni kell! (Czoch Ákos)

Én egészen biztosan a nomád táborra fogok emlékezni. Nagyon jól éreztem magam, és egy új élménnyel lettem gazdagabb, mert még sosem sátoroztam azelőtt. Ezen kívül nagy élmény volt a Trefort-nap, a sportnap, de az egész év összességében emlékezetes volt. (Erhardt Marcsi)

A legnagyobb tanulság az volt, hogy bár az év tele volt buktatókkal, nem szabad feladni, haladni kell tovább. (Földesi Lili)

Nem tudok egyetlen dolgot kiemelni. Nagyon jó volt közösen gondolkodni a matek szakkörökön (noha mindössze 3-an voltunk jelen); ott lenni kóruspróbákon; érdekes dolgokat tanulni, megtapasztalni; figyelni másokra. Ha mégis feltétlenül egy dolgot kell, hogy kiemeljek, akkor azt a reményteli hetet említeném meg tavaly decemberről, amikor úgy tűnt: van olyan ügy, amiért mi, diákok össze tudunk fogni. A társadalom jelenleg nagyon széttagolt, és ha a mi generációnk sem lesz képes elfogadni a másikat, annak nem lesz jó vége. (Gyetvai Viktor)

A nomád tábor volt az az esemény, amit sosem fogok elfelejteni. A túrák, igaz, megterheltek szegény fáradt diákok szervezetét, de szerencsére ezt enyhítette, hogy már nagyon jó közösséggé vált az osztály. Rengeteg rovar támadt meg minket, sokszor fáztunk és az izomláz sosem múlt el. Átértékelődött bennünk az elektronika és a meleg zuhanyozás fontossága. Nagyon jó élmény volt, és tényleg jól éreztem magam. (Gyúró Fanni)

Az elmúlt tanévből a nomád táborra fogok biztosan emlékezni. Az indulásnál arra gondoltam, hogy csak túléltem valahogy. Túl is éltem, sőt nagyon jól éreztem magam. Arra pedig mindig emlékezni fogok, hogy megkergetett minket egy vaddisznó. (Harai Flóra)

Szerintem minden évben a sportnap a legizgalmasabb. A margitszigeti helyszín tökéletes, tavaly még az idő is az volt. Az összes diák egyszerre vesz részt benne, így sokkal többet tudunk másokkal is beszélgetni, nem csak az osztálytársainkkal. Valamint nem kell sem tankönyveket cipelni, sem órákat üldögetni a padban. (Havadtői Emese)

Biztosan mindig emlékezni fogok arra, hogy a sportnapon lefutottam a 2 km-t, magamhoz képest jó idővel. (Hofmeister Anna)

Maradandó, örök élmény volt a nomád tábor. Kemény kihívások elé állított minket és sok tapasztalatot szereztünk. Minden nap kilométereket gyalogoltunk, megtanultunk az erdőben élni és tájékozódni a legminimálisabb civilizációs segítséggel. Ráadásul ezektől még a kullancsok sem tántorítottak el bennünket. A nomád táborok történelme során a legjobb fürdőszátrát építettük fel, amire nagyon büszkék voltunk. A tábor hangulata remek volt és mindig pozitívan fogok visszaemlékezni rá. (Jakab Réka)

Számomra a nomád tábor volt a kilencedik osztályból a legnagyobb élmény. Jó volt, hogy mindenkinek sokkal önállóbban kellett helyt állnia, mint általában. Most főleg a kirándulásokra gondolok, egyre kisebb csoportokban. Szerintem attól, hogy mi építettük fel a táborhelyet, csak jobb lett az egész tábor; így lett teljes. (Krémer Márk)

Áprilisban még nem gondoltam volna, hogy ezt leírom, de a nomád tábor örök élmény volt. Megtanultuk, hogy nem jó egy hat személyes, „palota” becenévre hallgató szátrat öt kilométeren keresztül cipelni, hogy milyen hatalmas mennyiség egy öl fa, hogy éjszaka egy botra feltűzött vaddisznó koponya, amit „Kájl”-nak kereszteltünk, halálra tud rémiszteni, ha gyanútlanul sétálsz a wc felé, és hogy az erdőben talált bűdösödő szarvasagancsot kifejezetten rossz ötlet hazavinni, még akkor is, ha befűjöd dezodorrall. (Lovász Borbála)

Egyik kémia órán metánnal töltött buborékokat tettünk Imi fejére. Azt meggyújtva Imi feje fellángolt. Persze úgy tűnt, hogy Imi haja ég, de igazából csak a metán okozta a tüzet. Erre tuti, hogy mindig emlékezni fogok! (Lukács Orsolya)

A menő indiai gatyámra mindig emlékezni fogok. (Majoros Cserne)

Mikor első nap átléptem a már kilencedikes osztályterem küszöbét, egy dolog zatkolt az agyamban. Ezt az évet is túléljük... kivéve a nomád tábort. Bármit kibírok, csak oda ne kelljen elmenni! Bevallom, tudatában vagyok, hogy milyen elcsépett téma a már kilencedik osztályt végzett tanulók körében, hogy a nomád táborról áradozzanak, de mégsem bírom ki, hogy ne említsem meg, mekkora élmény volt számomra az a hét. Nem csak az, hogy az osztályom ez alatt a hét nap alatt egy összeszokott csapattá alakult, hanem az is, hogy osztálytársaim és én is, fóbiáinkat és félelmeinket legyőzve voltunk aktív résztvevői a tábornak. (Máriáss Lenke)

A legemlékezetesebb a nomád tábor volt, ami szerintem mindenkinek felejthetetlen volt. Megkockáztatom, hogy nem mindenkinek jó értelemben, de a többség biztosan élvezte. Összehozta az osztályt és szorosabb barátságok is alakultak. Nem utolsósorban rengeteget tanultunk arról, hogyan is kell ilyen helyen élni. Rengeteget nevettünk,

abban biztos vagyok. Három év alatt már sokkal jobban megismertük egymást és sokkal jobb, összetartóbb osztályközösségként telt el ez az év. (Molnár Apollónia)

Az előző tanév nagyon jó volt, mert még nem kellett olyan hű, de sokat tanulni és volt egész sok jó osztályprogram, például: kirándulások, osztálykarácsony, nomád. (Mozsolics Kálmán)

Az elmúlt tanévből két eseményt tudnék kiemelni: a színjátszó fesztivált és a nomád tábor. Az előbbi rengeteg készülést igényelt, ami néha elég fárasztó volt, de megérte. Imádtam minden pillanatát az előadásunknak, ami szerencsére nagy sikert aratott. A nomádhoz először úgy álltam hozzá, hogy rémes lesz, de mikor már ott voltunk, nagyon jól éreztem magam a hosszú túrák ellenére. Nem lett volna jó döntés kihagyni, egy életre szóló élményt kaptam. (Muhari Gabi)

Szerintem az előző évben messze a nomád tábor volt a legtanulságosabb sokunk számára. (Németh Bálint)

A szünetek voltak a legjobbak. És a táborok. A színjátszó „tábor”, bár mindössze egy délelőtt volt. Az őszi kórustábor, mert nagyon jó színdarabot gyártottunk és (persze) mert énekeltünk. A téli túra, mert az évek során egyre csökkenő létszámú, tehát egyre bensőségesebb hangulatú csapattal rengeteget játszottunk. A sítábor, mert egy sítábor mindig jó. A matektábor, mert volt egy szitáros bácsi. Az erdélyi kórustábor, mert énekeltünk, megmáasztuk a Székelykőt és szabadnak éreztük magunkat. Na meg a nomád tábor, mert egy nomád tábornak is mindig nagyon jónak kell lennie (és persze mert végigénekeltem a tájsétát). (Novák Csilla)

A köre, ami a sátrunk alatt volt nomád táborban, biztos emlékezni fogok. Gerincátformáló élmény volt. (Papp Ádám)

A nomád táborra biztosan emlékezni fogok még évek múlva is. Az élmény megmarad, egy külön világba utaztunk el egy hétre az osztálytársainkkal. Közelebb kerültünk egymáshoz és a természethez is. Továbbá felejthetetlen túrákban volt részünk, úgy-hogy minden kétséget kizáróan ez volt a legemlékezetesebb dolog az elmúlt tanévben. Én személy szerint szívesen visszamennék még egyszer. (Rácz Imre)

Mi volt a legjobb dolog az elmúlt tanévben? A legjobb dolgok természetesen azok a napok voltak, amikor nem kellett tanulni. Például ilyen nap volt az is, amikor elmentünk az OTP által szervezett foglalkozásra, ahol még szendvicseket is kaptunk. Természetesen voltak még más napok is, ahol tanulás helyett mással foglalkoztunk, de amiben csak mi, kilencedikesek vettünk részt, az az OTP-s foglalkozás, és a nomád tábor volt. (Reményi Gergő)

Mi volt a legjobb dolog az elmúlt tanévben? A nomád tábor, egyértelműen. Habár voltak nehézségek, de a közös túrák, az esti tábortüzek, a hangulat mindenért kárpótolta minket, és sok szép emlékekkel gazdagodtam. (Szabad Lilla)

Sportnapon épp a kislabda-hajító résznél voltunk két osztálytársammal. Ők dobta először. Mindketten 50 métert hajítottak és mondták, hogy hagyjam, úgysem lesz az enyém ennél több. A mai napig azt hajtogatják, hogy elszámolták az 55 méteremet. (Szabó Dániel)

Egyértelműen a nomád tábor volt a legemlékezetesebb dolog a múlt évben. Sze-
mély szerint nem bántam meg, hogy mentem, és ott is maradtam. Bár igaz, hideg volt,
ami nehezítette a körülményeket, de így is kibírható volt. Jó volt a társaság, jó volt a
kaja, és jó volt teljesíteni a tájsétát, bármennyire is nehéz volt. (Ta Zsanett)

A legjobb dolog a nomád tábor volt. Sokat túráztunk és sok érdekes dolgot láttunk.
Megtanultunk térképet használni, nagyon jó volt. (Tósoki Koppány)

Az elmúlt tanévben rájöttem, hogy nagyon fontos fölállítani a fontossági sorrendet
a különböző dolgaim között, különben a későbbi döntés sokkal nehezebb lesz. A ta-
nulással kapcsolatban ráeszméltem, hogy minél hamarabb rá kell jönnie az embernek,
hogy mik a későbbi céljai az életben, és aszerint cselekedni már most is. (Tóth Viki)

A kilencedikes évemhez kapcsolódóan a nomád tábor az, ami először eszembe fog
jutni. Számomra nagyon nagy élmény volt, és sokkal jobban boldogultunk ott a semmi
közepén, mint gondoltam volna. A legtöbben elég jól bírták a megpróbáltatásokat és
a kemény túrákat, s bár megnyúzva, fáradtan, és piszkosan értünk vissza Budapestre
a tábor végén, de rengeteg élménnyel és emlékekkel gazdagodtunk, amiket sosem fogok
elfelejteni. (Vu Lili)

10. a*Osztályfőnök: Fábíán László*

1. Balaton Gábor	18. Lendvai Karolina
2. Békefi Balázs	19. Mikus Áron
3. Bekker Balázs	20. Molnár Dániel
4. Czinege Dóra	21. Nagy-Czirok Kálmán
5. Csaba Zsófia	22. Nagy-Czirok László
6. Dobreff Gegely	23. Palotás Márk
7. Fűr Veronika	24. Rákos Dóra
8. Gábos Zoltán	25. Rubányi Dóra
9. Girke Benedikt	26. Ryan Anna
10. Gyéresi Orsolya	27. Sulyok Hanna
11. Hegedűs Anita	28. Szénási Júlia
12. Kaibinger Márton	29. Tanai Lilla
13. Kamarás Kristóf	30. Tornai Virág
14. Kemény Gabriella	31. Tóth Fábíán
15. Kiss Rita	32. Winkler Miksa
16. Kling Emma	33. Zarándy Gergely
17. Komorowicz Dávid	34. Zsoldos Lili

A LEGJOBB TANULÓK:

KAMARÁS KRISTÓF 5,00

PALOTÁS MÁRK 5,00

RYAN ANNA 5,00

ZSOLDOS LILI 5,00

A 10. A OLASZORSZÁGBAN

Ez a hét más volt, mint a többi. Hétfő reggel, mikor felkeltem, és mint minden nap elindultam iskolába, csak egy dolog járt a fejemben: este indulunk Olaszországba! Még túl kellett élnünk egy hosszú történelem témazárót, de aztán gyorsan elrepült az idő.

Este fél tizenegykor találkozott az osztály a Hősök terén, ott várt ránk a busz. Késő volt már és hideg. Természetesen, mint általában, valamit megint otthon hagytam: a hálósákomat. Szerencsémre Fábián tanár úr feleségének, Katának támadt egy ötlete, tőlük otthonról gyorsan el tudnak hozni két takarót, így se a Julcsi, se én nem fogunk fázni az úton. Fél óra késéssel el is indultunk. Hosszú, éjszakába nyúló utazásunkat sokan álomban töltötték.

Mikor délelőtt megérkeztünk Ravennába, mind nagyon boldogok voltunk, hogy végre kinyújtóztathatjuk a lábunkat. A városban azonnal megrohamoztak minket az utcai árusok, szinte már be is olvadtak közénk. Később hosszasan sétáltunk a városban, és megnéztünk két templomot. A buszban aztán már mindannyian szenvedtünk a melegtől, mire megérkeztünk a Lido Adrianoba, a szállásunkhoz. Amint megkaptuk a kulcsokat, kipakoltunk, és indultunk is a partra. Már hűvösebb volt az idő, de a tenger csodálatos volt!

Másnap reggelire friss baguettet kaptunk, és reggeli után indultunk is Ferrarába. Egy aranyos kis téren sétáltunk, majd egy gyönyörű templomot is megnéztünk. Nem sok időt töltöttünk ott, mert mentünk is tovább Bolognába. Bologna a legszebb város, amiben valaha jártam! Egy hatalmas téren az egész osztály szétszéledt. Mi Hannával és Fabóval három órán keresztül jártuk a várost megállás nélkül, remélve hogy a végén azért visszatálunk. Visszafele, a szállásra menet megálltunk egy bevásárlóközpontban, hogy mindenki megvehesse, amire vágyik. Mikor már lemenőben volt a nap, még lemegettünk a partra röplabdázni és fürdeni.

Másnap San Marinot látogattuk meg. Felsétáltunk a hegyoldalra, amíg el nem értük a csúcsot, ahonnan olyan kilátás tárult elénk, hogy még a lélegzetünk is elállt! A délutáni programunk a strandolás volt. Annyit röplabdáztunk, hogy a végén már mozdulni nem tudtunk.

Másnap reggeli után elindultunk hazafelé. Néhány óra utazás után megálltunk Veronában. Az élő emberi szobrokkal teli városban megnéztük Júlia erkélyét, sokan még képet is csináltak a szobrával. Hosszú és fárasztó, filmnézéssel töltött utunk hajnali háromkor ért véget ott, ahonnan indultunk. A sok szülő és testvér már tűkön ülve várt ránk. Mindannyian hazasiettünk, hogy kialudhassuk életünk első közös külföldi útját. Sok-sok gyönyörű emlékekkel hajtottuk álomra a fejünk.

Tornai Virág

10. b

Osztályfőnök: Kovács Ágnes

1. Bartucz Luca	18. Medgyesi Dávid
2. Bazsa Barbara	19. Migács Bálint
3. Birghoffer Péter	20. Murvai Katalin
4. Bodorics Attila	21. Nagy Marcell
5. Bojtár Veronika	22. Oelberg Livia
6. Edőcs Máttyás	23. Páncsics Zsombor
7. Farkas Tamás	24. Péczely Petra
8. Fazekas István	25. Penc Mirjam
9. Horváth Csenge	26. Pikó Fruzsina
10. Jécsai Fruzsina	27. Pollner Nóra
11. Kelencz Adrienn	28. Prepok Marcell
12. Kertai Péter	29. Simola Róbert
13. Kis Katalin Klaudia	30. Szigeti Blanka
14. Klapka Roland	31. Szőnyi Mihály
15. Knopp Eszter	32. Teplán Dániel
16. Koller Domonkos	33. Terenyei Tímea
17. McCall Júlia	34. Varga Sámuel
	35. Yang Shan

A LEGJOBB TANULÓK:

BOJTÁR VERONIKA 5,00

PENC MIRJAM 5,00

POLLNER NÓRA 5,00

TERENYEI TÍMEA 4,87

VARGA SÁMUEL 4,87

ARANYKÖPÉSEK

A tizedikes tanuló élete napról napra megújuló harcba szállás, halálos veszedelem: pontban nyolckor már ott állunk a csatatéren, sebeket kapunk, sebeket osztunk, néha elvérzünk, de mindig feltámadunk, s akkor irány a büfé... (Karinthy után szabadon)

Gyerekszáj Kamaszszej:

A tanulás pénz. Hisz az idő pénz és a tanulás idő.

De remélem, egy összegben kapjuk vissza...

Az agy olyan, mint az ejtőernyő, csak akkor működik, ha nyitott.

Szárnybontogatás és határfeszegetés...

Osztályunk, mint a fészket először elhagyó sas: naivan vetettük bele magunkat a szabadság keserédes szellőjébe. (Nem képzavar ez?)

Az énektanári már Dong, – ó, az ürességtől!

Böcsületes deák munkával kerestük meg kenyერünket – egy kertészetben (igazságtalan gazolás)

Mi miért nem a saját kertünket műveljük?

Rousseau csalódna...

Inni vagy nem inni? Ez már nem kérdés.

Faktvázstás: jól gondold meg, mivel akarod elszenvedni a szabadidőd!

Kubicza tanár úr jobb és bal keze

(meg persze Pumukli, Mosolyalbum,

Sűrű, Koszglyó, Okoska, Kiskertaly,

GyorShan és a többiek)

Táborok:

A szlovák paradicsomban szálltunk meg, de a szauna olyan forró volt, hogy akár a pokol is lehetett volna.

Vajon a folyó melyik oldalán festőibb a táj?

(Szlovákia-Lengyelország 2:0)

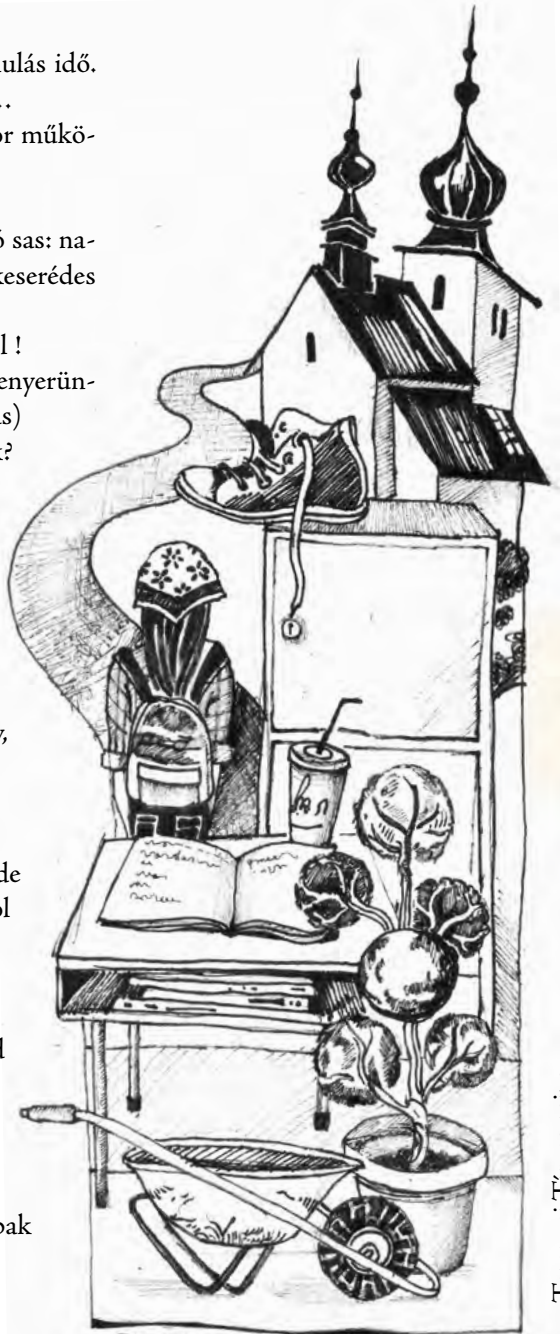
Pogóztunk a Branyiszközi-hágóban, majd

megnéztük a Felvidék összes templomát (kb. 736 ± 3)

A magyar kolbász a legjobb. Még Szlovákiában is!

Szlovákiában viszont szebbek és hosszabbak az éjszakák.

Nagy Marcell

Terey Tímea rajza

2012~2013.

Terenyei Tímea festménye

10. c*Osztályfőnök: Lenkefi Ferencné*

1. Balkay Mira	18. Hegymegi Richárd
2. Bede Fanni	19. Huczka Lili
3. Belényi Tímea	20. Illés Zsófia
4. Beleznai Kornél	21. Iritz Borbála
5. Berky Csaba	22. Kamarás Kitti
6. Bruckner Vince	23. Nyerges Márk
7. Császár Tamás	24. Nyitray Rudolf
8. Csermendi Éva	25. Sárosi Ádám
9. Cserne Flóra	26. Szakszon Flóra
10. Csonka Szilvia	27. Szentaskó Tamás
11. Dang Nhat Sang	28. Tomasz Máté
12. Edelmayer Márton	29. Tóth Gergő
13. Fülöp Réka	30. Varju Veronika
14. Gecse Viktória	31. Vida Tamás
15. Gottreich-Horváth Lea	32. Vitéz Orsolya
16. Gyurcsányi Fanni	33. Vörös Miklós
17. Hajnal Bálint	34. Zeman Gabriella

A LEGJOBB TANULÓK:

FÜLÖP RÉKA 5,00
GECSE VIKTÓRIA 4,93
ZEMAN GABRIELLA 4,93
SZAKSZON FLÓRA 4,87
ILLÉS ZSÓFIA 4,80
TOMASZ MÁTÉ 4,80

PILLANATOK

Hová tűnt Huncutka?

Énekórák csodálatos változatlansága.

Tagadhatatlanul hasznos órák Kéri tanár úrral.

Kilencedik hely a sportnapon egyértelmű haladás a győzelem felé.

Összesen 1165 tanóra

"Zerperces: nagysikerű Gyűrűk Ura-maraton és The House of the Devil.

„Nem tört el csak megszakadt a folytonossága.”

„Ablakok törnek, jön a gondnok megszerelé jól!”

Pályaválasztási nap

OTP, ahol vannak ügyfelek, akik nem szeretnek várakozni.

Krolopp Marci és Nynke

Csakúgy, mint hetedikben...

Alfacsúcsdinamittökatomfarkasosztog, Észak-Korea Városi Pandák, Vomencaj Icsiba

Tábortűz és sajtos kifli.

Temérdek röplabda.

Osont Marci a fával...

Guinness-rekord elképzelések.

Óóó, jön a Slanderman!

Verőce-kvíz: 102 lépcső és a piros hintaágy.

Önkéntes bírósere sem segített a nyolcadikosoknak a métában.

Lehetséges mindenkit elmutogatni az osztályból?

Gyilkosozás – egy perc néma csend a péknek.

Vaksötétben röplabdázni csak egy kicsit nehezebb, mint világosban.
Idegen óvodások és Ricsi barátnője.
Nyávogás nélkül fölkelni, főzni.
Egy pillanatra sem mertél egyedül maradni, nehogy megöljenek a gyilkosok.

Pánik, pánik, pánik..!
Értelemszerű, hogy Bálintot mindenhol ismerik, ezért elég annyit mondani a pincér-
nek, hogy az Bálinté, tudni fogja, kinek adja a rendelést.
Csoportos menekülés, fényes nappal egy őrült kéregető előtt.
Idegenvezetés a Zsolnay-negyedben és Siklóson.

Tény, hogy a fiúk egy napot se bírtak ki káromkodás nélkül.
Állatkerti maki idomítás.
Bánya – Vasarely – Csontváry
Orfűi aquapark.
Rá akartunk szólni a visszajárót egy utcai zenészre, de már nem találtunk senkit.

Illés Zsófia, Gyurcsányi Fanni

11. a*Osztályfőnök: Ferencz Gábor*

1. Baán Tamás	18. Kása Barnabás
2. Beke Péter Tamás	19. Kertész Virág
3. Berky Attila Zsolt	20. Mályinkó Lóránt
4. Borbíró Ádám	21. Nagy Gabriella Alexandra
5. Bózsing Szabolcs Botond	22. Oláh Tímea
6. Braun Tímea Ildikó	23. Palchuber Enikő Zsófia
7. Darvas Flóra	24. Palotás Péter Bence
8. Erdélyi Dániel	25. Papp Trixi
9. Földesi Csaba Rudolf	26. Ritli Zsanett
10. Garamvölgyi Eszter	27. Seo Anna
11. Gay Katalin	28. Sklánitz Péter
12. Gombos Krisztián	29. Sow Ábrahám Péter
13. Gyetvai Dániel	30. Sörfőző Nóra
14. Győri-Molnár Bence Soma	31. Stark Livia Zsuzsanna
15. Gyurkovics Zoltán	32. Szladek Katalin
16. Kalota Domonkos	33. Szőke Zsuzsanna
17. Kapolcsi-Szabó Lilla	

A LEGJOBB TANULÓK:

BAÁN TAMÁS 5,00
 BERKY ATTILA 5,00
 BRAUN TÍMEA 5,00
 GAY KATALIN 5,00
 GYETVAI DÁNIEL 5,00
 STARK LÍVIA 5,00
 FÖLDESI CSABA 4,90

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK

osztálydélutánok (négy alkalommal)

osztálykirándulások (február és május, Borsosberény)

TANÉV A TREFORTBAN 5.0

A tizenegyedik év telis-tele volt teendővel, a fejünket kapkodtuk néha a tengernyi feladat láttán. A fáradság viszont sok esetben a legfelszabadultabb vidámságot hozta ki belőlünk. Kívántuk, hogy teljen el az év, a fiúk még visszaszámlálást is eszközöltek a rég oly népszerű Kis Táblán. Azt sem akartuk viszont, hogy elérkezzen egy még nehezebb esztendő, mely az érettséggel felteszi az i-re a pontot, noha előrehozott érettségit is sokan tettünk (angolból, informatikából, stb.).

Ötödik közös évünk során számos élménnyel gazdagodtunk. Az egyik ilyen az első félév történelméhez tartozik, mikor is valami búzlótt nálunk. Az egyik szobanövény földjébe ismeretlen eredetű, sejtethetően oda nem illő folyadék került, egyfajta kémiai reakciót beindítva ezzel. Végül földet cseréltünk a cserépben véget vetve ezzel a kellemetlen szag okozta kínoknak, a nazális emlék azonban kitörölhetetlen.

Néhány osztálydélután szakította meg olykor a hétköznapi rohanását. Ezeket véletlenül sem azért vett részt a többség, hogy sok finomsággal tömjék tele bendőjét. Többórás Bangezések, Kent-Kupé és azok a névtelen óvodás társasjátékok vonzzák az ilyen délutánokra az embereket.

Tél végén ellátogattunk a már törzshelyünknek mondható Borsosberénybe, ahol, mint azt szokás, fergetegetesen éreztük magunkat. Társasozás, éneklés, mosogatás közben Activity töltötte ki időnk nagy részét. A hétvégén ki sem mozdultunk a házból, nem csak a rémes időjárás miatt, hanem mert isteni volt a hangulat odabent is.

Egy hónappal később újra Borsosberényben töltöttünk néhány napot, elvégre tényleg törzsvendégeknek számítunk ott. A mókázás mellett meg kellett ejtenünk néhány fontos megbeszélést is a jövő évi szalagavatót illetően. Természetesen nem sokra jutottunk, de legalább belekóstoltunk a még előttünk álló sok-sok parttalan vitába és egyeztetésbe.

Hasonlóan hatékony diskurzusokat folytattunk a határon túli kirándulás körülményeiről is. Bár Erdélybe végül nem látogattunk el, tényleg nagyon sokat beszélgettünk róla, és biztosra veszem, ha majd külön-külön eljutunk a Kárpátok bérceire, eszünkbe jut az „aha élmény” kifejezés, mellyel a tanár úr illette az efféle túrák áhítattal teli pillanatait.

Miután a németesek visszatértek a csereprogramról, és a nomádok segítők is visszaszoktak a civilizációnkba, búcsút intettünk a mindig érdekfeszítő biológiaóráknak, a kémiaóráknak, ahol a szó szoros értelmében Farkas-törvények uralkodtak. Az utolsó fizikaórákat sem felejtjük el, melyeken Gács tanárnővel a 6 kísérlet, amely megváltoztatta a világot című folytatásos filmet néztük, valóban kitűntetett figyelemmel. Sokáig ismételtük a Royal Institution és Royal Society kiváló tudományos intézeteinek nevét, mert a szinkronban olyan viccesen ejtették ki. Egy szempillantás alatt eltelt a pszichológiamodul is (bárcsak az lenne jövő érettségi szünetben is...).

Egy szó, mint száz, ez a tanév is úgy telt el, ahogy a többi: gyorsan, sportsikerekkel (Timi, Zsuzsi, Csabi), taktikus házi feladat-megoldással és persze a szünetekben Ábi szórakoztató (jellegű) videóival, zenéivel. Simon Jéna német precizitással tisztított utcáira, Fanni Los Angeles pálmafás sétányaira cserélte a Trefort utcát, mely idén a négy vadiúj fácskának köszönhetően egy fokkal barátságosabb arcát mutatta a hozzánk visszatérő Lillának, aki Frankhont derítette fel tavaly. Hasonló összetételben „várjuk” a jövő évet is, ami legalább ennyi örültséggel kecsegtet.

Garamvölgyi Eszter

11. b*Osztályfőnök: Gombos Éva*

1. Gallwitz Ádám	18. Pataki Tamara
2. Gaskó Judit	19. Paulovics Dániel
3. Gáti Stefánia	20. Penha Felizardo Dániel
4. Gergely Noémi	21. Princz Ákos
5. Glavinics Judit Réka	22. Provits Gergely
6. Hegyvári Gábor Sándor	23. Soós Blanka
7. Jackli Zsófia	24. Szabó Dea Réka
8. Kalapos András	25. Szatmári Eszter
9. Kiss Barnabás	26. Szűcs Evelin
10. Kovács Boglárka	27. Török Dóra
11. Lantos Viktor	28. Tran Hoang László
12. Magyar Márta Szilvia	29. Uzonyi Anna
13. Marouf Dániel	30. Varga György
14. Mógor Fruzsina	31. Várhelyi Hanga Ráhel
15. Nagy Ádám	32. Városi Dominika
16. Oláh Bence	33. Zanathy-Pintér Anna
17. Papp Ádám	

A LEGJOBB TANULÓK:

GLAVINICS JUDIT 5,00
KALAIPOS ANDRÁS 5,00
MÓGOR FRUZZSINA 5,00
PENHA FELIZARDO DÁNIEL 5,00
SZATMÁRI ESZTER 5,00
UZONYI ANNA 5,00
VARGA GYÖRGY 5,00

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK

színházlátogatás öt alkalommal a tanév során

október 1956-os műsor összeállítása a nyolcadikosoknak

december Mikulásműsor összeállítása a tanárok gyerekeinek és unokáinak

december osztálykarácsony

június hat napos erdélyi kirándulás

AZ ELMÚLT ÉVRŐL

Egész évben jártunk a Heim Pál kórházba beteg gyerekekkel játszani, az ottani óvónéninek segíteni. Az 1956-os megemlékezés keretében saját összeállítású, szerkesztésű műsort készítettünk a 8. osztályosoknak Pentz Anna Mária tanárnő és Poros András tanár úr segítségével. Mikuláskor műsort készítettünk a tanárok gyermekeinek és unokáinak. Az osztályból sokan segítettek a „Fedezd föl a Trefortot!” és az Öregdiák találkozó megszervezésében és lebonyolításában. A 11. a és c osztályokkal együtt megszerveztük a tizenkettedikesek szalagavató bálját és ballagását. Osztálykarácsonyunk volt december 21-én. A diákszínjátészó fesztiválon előadtuk Ionesco: A kopasz énekesnő c. darabját. A másik két tizenegyedik osztállyal közös rendhagyó osztályfőnöki órán interaktív előadás részesei voltunk, a korszerű pénzügyi ismeretek volt a téma. A Holokauszt nap keretében meghívtuk iskolánk régi tanárát és egyben igazgatóhelyettesét, Révész Ili nénit, aki személyes emlékeit idézte föl az 1944-es időkről diákok kérdései alapján. A tanév végén hat napos kiránduláson vettünk részt Erdélyben. Előtte gyűjtőakciót szerveztünk a szovátai Szent József Gyermekotthon lakói a javára. A jelentős mennyiségű adományt (ruhák, tartós élelmiszerek, játékok, iskolaszerek) elvittük magunkkal, s átadtuk a gyerekeknek. A tanév során a következő színházi előadásokat láttuk: Shakespeare: Hamlet (Nemzeti Színház), Bulgakov: Képmutatók cselszövése (Szkéné), Todd Strasser–Tasnádi István: A harmadik hullám (Bárka), Agota Kristof: A nagy füzet (Szkéné), Janne Teller: Semmi (Bábszínház). Önismereti tréninget tartottak nekünk pszichológushallgatók a pályaválasztási döntés elősegítése céljából. Drogprevenció foglalkozást tartott Bessenyei Dávid orvostanhallgató, iskolánk volt diákja. Lacikonyhát „üzemeltettünk” az iskola épülete átadásának 125. évfordulójára szervezett programon. A teremszínház keretében eljött hozzánk a Színművészeti Egyetemről Kárpáthy István és két hallgató társa, s Menj Európába címmel mutatták be saját produkciójukat az osztálynak.

Gombos Éva

Ötödik közös évünket két fiúval kevesebben, de egy új lány osztálytárssal kezdtük Pataki Tami személyében. Igyekeztünk kihasználni a tanévet sok érdekes programmal, mielőtt még minden az érettségiről szólna. Folytattuk jó szokásunkat: lelkesen jártunk színházba, korunknál fogva már komolyabb, de remek darabokat láthattunk. Mi is megjelentünk párszor az iskola friss színpadán: október 23-i megemlékezést tartottunk a nyolcadikosoknak személyes, családi történetek alapján, decemberben Mikulás-műsort csináltunk a tanárok gyerekeinek és unokáinak, illetve egy lelkes csapat előadta A kopasz énekesnő című darabot a Diákszínjátszó Fesztiválon.

Előadásokat is hallgattunk, többek között egy drogreprevenzióról szólót, amelyet egy volt trefortos diák tartott és nagyon érdekes volt. Részt vettünk a szalagavató bál szervezésében, jegyet árultunk, díszítettünk, sürgölődtünk a helyszínen, néhányan palotásoztak is az osztályból. Közben pedig igyekeztünk nem gondolni arra, hogy jövőre mi következünk... Ehelyett inkább elmentünk év végén Erdélybe, ahol gyönyörű helyeken jártunk és kipihenhetjük ezt a sűrű tanévet (egyeseknek még hátra volt az előrehozott érettségi szóbelije, de mindenki sikeresen teljesítette a vizsgát). Rengeteg érdekességet tudtunk meg a helyiek életéről, hála többek közt az – amúgy rendkívül jófej – idegenvezetőnknek. Még indulás előtt gyűjtést szerveztünk az iskolában és az adományokat elvittük Szovátára a gyermekotthonba, amelynek lakói nagyon örültek a játékoknak és az élelmiszernek. Amúgy nem ez volt az egyetlen szociális munkánk a tanévben, folytattuk a látogatásainkat a Heim Pál kórházban, ahol játszottunk és kézműveskedtünk a gyerekekkel. Hát így telt el ez a – dolgozatoktól és tanulástól egyáltalán nem mentes – ötödik évünk a Trefortban.

Várhelyi Hanga

11. c*Osztályfőnök: Mohay Péter*

1. Bencze Denisa	17. Máriáss Blanka
2. Benda Krisztián	18. Nagy Róbert
3. Benke Kristóf	19. Nyikos Olívia
4. Bereczki Márk	20. Ocskay Eszter
5. Blázsovics Petra	21. Onodera Daigoro Péter
6. Cynolter Zsófia	22. Orbán Balázs
7. Hoffmann Ráhel	23. Papp Dóra
8. Horváth Lilla	24. Rekvényi Kamilla
9. Iritz Márton	25. Sipos Ágota
10. Jánosi Blanka	26. Szabados Márton
11. Jánosi Kinga	27. Szabó Andrea
12. Juhos Eszter	28. Szikszai Anna
13. Kocsis Orsolya	29. Takács Levente
14. Krizsán Sára	30. Traore Sibien Youssouf
15. Laczkovszki Gyöngyvér	31. Turóczi Fanny
16. László Dániel	32. Veibli-Magyari Ágost

A LEGJOBB TANULÓK:

CYNOLTER ZSÓFIA 5,00
HORVÁTH LILLA 5,00
IRITZ MÁRTON 5,00
ONODERA DAIGORO PÉTER 5,00
PAPP DÓRA 5,00
REKVÉNYI KAMILLA 5,00
TURÓCZI FANNY 5,00

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK

december 21.	osztálykarácsony
május 6.	látogatás a galgahévízi ökofaluban
május 7.	idegen nyelvi városnézés a fővárosban
július 1–5.	kenutúra (Szigetköz)

A TIZENEGYEDIK

A középiskolai tanuló élete: hat éven át napról napra megújuló harcba szállás, halálos veszedelem: minden reggel pontban nyolckor, a véletlenek, ravasz kelepcek és meghatározó események hullámszó harcterére kiront: sebeket kap, sebeket oszt, néha elvérzik. Másnap újra feltámad, kezdi előlről.

„Érettségi” – hangzik el egyre többször a fronton. No, ez ne tévesszen meg senkit, még csak a hatéves háború utolsó előtti évében járunk. Korábban csak riogatásként hallottuk, hogy „hát fiam, arra tízszer ennyit kell tanulni.” És az igazat megvallva, a mondat többszövevény hatásos volt, még ha kis morgással is, de általában elfogadta az osztály a péntekre kiadott, akkor végtelenül soknak látszó feladatot. És most végre eljött az ideje, hogy megtudjuk, valóban igazat beszélnek-e az utolsó vizsgákról. Az előrehozott érettségik adta lehetőséggel az osztály nagy része élt is, főleg nyelvekből, ezzel is könnyítve majd a következő év végén felmerülő nehézségeket. Ennek hatása több területen is megmutatkozott. Több osztályfőnöki órát töltöttünk a vizsgával kapcsolatos részletek tisztázásával, az angol érettségi napján kongott az osztályterem az ürességtől, az azt megelőző napokban pedig szünetekben is többen arra készültek. Jogosan állíthatom tehát, hogy az ötödik trefortos évünket ez az esemény határozta meg a legjobban. Persze az írásbelik és szóbelik leküzdése nem jelentette azt, hogy utána lógathatjuk a lábunkat. A java még hátra van jövőre, és különben is már nyolc óra elmúlt, én pedig holnap előadást tartok.

Egy osztály, és annak tanulói életében minden évnek megvan a maga szerepe. Az első két esztendő az összeszokásról, új kapcsolatok kialakításáról szól. Mindenki „befészkel magát” valahogy a suliba. Kilencedikben és tizedikben aztán kicsit feloldódik a társaság, ezt az órai alapzaj decibelben mérhető változása is mutatja. De már túl vagyunk ezen is. A tizenegyedik, az már komoly. Ennek téje van, ezt éreztük is, így hát a 2012/13-as tanévben a tanulási volt a főszerep. Unalmasan és szárazan hangzik, gyakran az is volt, de jó osztályhoz híven talán azért sikerült kicsit kiszínezni a szürke hétköznapiakat.

Jártunk például a galgahévízi ökofaluban, ahol természetbarát gazdálkodásról meséltek nekünk, azonban sokunknak talán a közénk berohanó kecske okozta a legtöbb

izgalmat. No meg az az irreálisan aranyos kiskutya, amit mindenki megsimogatott legalább kétszer. Egy HopOn-HopOff buszos-hajós út során turistaszemmel szemlélhettük kicsit a várost, és ha közben valaki nem arabra állította a lejátszóját, akkor a tájékoztatót hallgatva még az angol-német érettségire is tudtunk készülni.

Aztán adódtak évfolyamhoz köthető rendhagyó feladataink, amelyeknek egyfelől nem kifejezetten örültünk (ott és akkor), viszont ugyanakkor büszkeséget is kiválthattak egyesekből, például azt látva, hogy ilyen szépen még soha egy ballagásnál sem volt feldíszítve az iskola, és a mi emeletünk a legszebb. Ez gondolom minden évben, minden osztállyal így lehet... Ebben az évben érte osztályunk néhány tagját az a megtiszteltetés, hogy kísérőként mehettek a kilencedikesek nomád táborába, ahol, mint tudjuk, a kisebbek és nagyobbak is egyaránt rengeteg élménnyel gazdagodhatnak.

Modulként idén pszichológiát tanultunk, ami annak ellenére, hogy szombaton is be kellett egyszer menni, többeket érdeklődéssel töltött el. Volt még persze ezerperces, aminek a legjobb része természetesen az általunk sült gófri volt (mind a mai napig a híres harmadik emeleti gófri a háttérképünk az osztálytermi gépen).

Egy fontos éven vagyunk tehát túl, immáron a célegyenes következik. Sikerült minden erődítményt bevennünk, jó úton haladunk a nehéz, de majdan elégedettséggel eltöltő győzelem felé.

Nagy Róbert

12. a*Osztályfőnök: Szabó Ádám*

1. Fabók Norbert	17. Paál Orsolya Réka
2. Farkas Gergely Mátyás	18. Pálffy Áron
3. Gerszi Dóra	19. Peterdi János
4. Ginter Tamás	20. Prácski Márton
5. Gróf Dániel András	21. Rohály Sára Mária
6. Horváth May Dániel	22. Simon Tamara
7. Horváth Réka	23. Szakolczai Diána
8. Iványi Barbara	24. Szegedi Dóra
9. József Anna	25. Tornyai József
10. Kassai Klaudia	26. Tóth Bendegúz Áron
11. Király Orsolya	27. Trautmann Gábor
12. Kovács Tamara	28. Valovics Ágnes
13. Mag Levente	29. Vargha Tamás
14. Mészáros Gergő	30. Vész Barbara Viktória
15. Mészáros Hanna	31. Zarka Zsófia
16. Novák Balázs	32. Zenzerova Anna

A LEGJOBB TANULÓK:

GINTER TAMÁS 5,00
JÓZSEF ANNA 5,00
MÉSZÁROS GERGŐ 5,00
NOVÁK BALÁZS 5,00
SZAKOLCZAI DIÁNA 5,00
VALOVICS ÁGNES 4,89

12. b*Osztályfőnök: Gedeon Gábor*

1. Ábrahám Enikő	15. Klein Lilla
2. Balázs Lili	16. Klinda Roland
3. Beleznai Csenge	17. Maracskó Ádám
4. Bellér Gábor	18. Meszerics András
5. Csóka László	19. Molnár Áron Ágoston
6. Csuja Nándor Miklós	20. Nagy Ábel
7. Darvas Júlia	21. Németh Marcell
8. Durucskó Dorottya	22. Pap Regina
9. Fábián Benedek	23. Rajkai Krisztián
10. Fazekas Máté	24. Schien Balázs Rudolf
11. Fehér Mária Melinda	25. Szauer Janka
12. Fodor Zsanett	26. Szél Daniella
13. Horkay Alexandra	27. Takács Luca
14. Karancsi Borbála	28. Tokaji Máté

A LEGJOBB TANULÓK

FÁBIÁN BENEDEK 5,00

MOLNÁR ÁRON 5,00

SZAUER JANKA 4,86

DARVAS JÚLIA 4,80

KARANCSI BORBÁLA 4,80

12. c

Osztályfőnök: Szénásiné dr. Steiner Rita

1. Bakos Máté	16. Kiséry Tímea
2. Balaton Tamás	17. Koczor Nóra
3. Balogh András	18. Matolcsi Márk
4. Balogh Eszter	19. Nagy Jenő
5. Berger Zsófia Anna	20. Németh Roland
6. Blazsán Dóra	21. Pákozdi Dóra
7. Burján Máté	22. Rudas Dorottya
8. Dobreff Árpád Imre	23. Sárosi Áron
9. Enzsöl Tamás	24. Setényi Petra
10. Fodor Katalin	25. Solymos Eszter
11. Forgó Barnabás	26. Szabó Orsolya
12. Földi Viktóra	27. Szlovák Máté
13. Glázer Patrícia	28. Takács Kristóf
14. Jenes Vanda	29. Valovics Nikolett
15. Kadi Lyes	30. Wittmann Franciska
	31. Zahariev Júlia Olga

A LEGJOBB TANULÓK:

GLÁZER PATRÍCIA 5,00
KISÉRY TÍMEA 5,00
RUDAS DOROTTYA 5,00
SZABÓ ORSOLYA 5,00
ZAHARIEV JÚLIA OLGA 5,00
DOBREFF ÁRPÁD 4,78
FÖLDI VIKTÓRIA 4,78

AZ ISKOLAI ÉLET KÜLÖNBÖZŐ TERÜLETEI

A diákönkormányzat munkájáról

A diákönkormányzati képviselők Nagy Balázs, Ulicsák Ádám, Pócz Gergely (7. a), Zarka Áron, Illés Panna (7. b), Ágoston Dorottya Luca, Schmidt Eszter (7. c), Gaál Krisztina, Kméczik Regina (8. a), Kereszturi Dóra, Tóth Orsolya (8. b), Kádár Anna, Farkas Nóra (8. c), Kájel Kata, Csomós Ildikó, Fekete Borbála (9. a), Barna Evelin, Szabó Vanda (9. b), Baradács Zsombor (9. c), Hegedűs Anita, Tornai Virág (10. a), Kis Katalin, Migács Bálint (10. b), Fülöp Réka, Berky Csaba (10. c), Palchuber Enikő, Garamvölgyi Eszter (11. a), Zánathy-Pintér Anna, Várhelyi Hanga (11. b), Bencze Denisza, Rekvényi Kamilla (11. c), Tornyai József (12. a), Horkay Alexandra, Beleznai Csenge (12. b), Földi Viktória, Koczor Nóra, Glázer Patrícia (12. c) voltak. A diákönkormányzatot Iritz Márton (11. c) vezette, a munkáját segítő tanár Boronkai Zsófia tanárnő volt.

A frissen megalakult diákönkormányzat első nagy feladata a 125 éves évforduló programjainak népszerűsítése volt. Október első hétfőjén az épületet titokzatos kék matricák lepték el, melyet Palchuber Enikő tervezett. Kikerültek a plakátok is, melyek jobbnál jobb programokra hívogattak diákok és tanárt egyaránt. Péntekre, az ünnepség napjára elkészültek a vadonatúj trefortos fekete pólók és pulcsik is, melyeket még ma is büszkén viselünk.

Az évadnyitó táborra az ünnepség utáni hétvégén került sor az iskolában. Itt nyílt lehetőség arra, hogy a tagok kicsit jobban megismerjék egymást, ezt segítette elő a közös beszélgetés, a néhány játék, majd az ötletbörze. Először kisebb csoportokban, majd közösen beszéltük meg, miféle programokkal tenné színesebbé az iskolai életet a diákönkormányzat. Kiosztottuk a feladatokat, ki miért felelős. Sok-sok ötlet született, melyeknek nagyobb része megvalósult, de hagytunk talonban a következő évre is.

December 6-án a dök szaloncukrot csempészett a Mikulás puttönyába, s krampuszokat is delegált mellé. Ezt követően december 13-án Könnyű és finommal összekötött Beugrót szervezett. Köszönet érte Hangának és Zannának. Bálint (Valentin) napon angyalaink postaládát helyeztek el a büfében, s kézbesítették az abba bedobott üzeneteket. Anita, Virág, köszönjük. A diákszínjátészó fesztivált idén is támogattuk a közönségdíj megvásárlásával, illetve a zsűri tagjai közé is ültettünk egy küldöttet. Március 27-én, a tavaszi szünet előtti utolsó napon került sor az egyik legnépszerűbb programra, az 1000 percesre. Az eseményt egy freestyle kosárlabda bemutató nyitotta meg. A foci-, röpi- és kosármérkőzések közben filmtermek, karaoke-terem, palacsintázó, gofrizó és teázó is üzemelt. Horkay Szandi volt a szervezés és lebonyolítás mozgatórugója, rengeteget dolgozott a rendezvény sikerességéért. A tanév egy hosszabb szakaszán átívelő szervezésünk volt a korábbi évekből már ismert, újra felélesztett ART sorozat. A betűszó a három gyakorlóiskola nevéből származik: Apáczai, Radnóti, Trefort. Mindhárom iskola diákönkormányzata szorosabbra szeretné fűzni a

szálakat egymás közt, ezért közös projektet indított (újra). November elején volt az első közös megbeszélés az Apácaiban, amit a Radnótiban újabb egyeztetés, majd egy fergeteges dök-számháború és eszem-iszom követett. Abban állapodott meg a három iskola, hogy az első évben (merthogy hosszabb távra tervezünk a siker reményében) újra iskolacserét rendezünk, amit egy közös délutáni mulatság zár le. Vendégül láttuk egymást, a diákok bepillanthattak a „testvériskolák” osztályainak életébe egy-egy nap erejéig. A záróesemény iskolánk falai közt valósult meg, sajnos a vártnál kevesebb résztvevővel. Az ART-on szerzett új ismeretségek öröme felbuzdulva három lelkes diák, köztük Kala, történelem vetélkedőt is szervezett diáktársai számára. A verseny témájául a vikingeket választották, ők állították össze a feladatokat és ők felügyelték a versenyzőket. A trefortos csapat a versenyen második helyezést ért el. A szervezők hagyományt szeretnének teremteni e versennyel, jövőre is szeretnék megszervezni sok lelkes jelentkezőre számítva.

Eseménydús évet tudhatunk magunk mögött. Köszönöm mindenkinek, aki ezért dolgozott, és gratulálok Marcinak, hogy ügyesen és lelkesen szervezte a dök munkáját!

Boronkai Zsófia

Dökéletes év: 2012/2013 dök elnöki szemmel

Öt a harmadikon egyenlő százhuszonöt, azaz százhuszonöt év. Ennyi ideje található meg a Trefort u. 8-as szám alatt az ELTE Trefort Ágoston Gyakorlóiskola. Ez alatt a 125 év alatt a Trefort utcában is jó páran megfordultak, de az épület kiállta az idők próbáját, tehát minden okunk megvolt rá, hogy egy kora őszi utcabállal ünnepeljük meg ezt az évfordulót. A dökre komoly feladat hárult ennek lebonyolításában, de helytállt mind a szervezésben, mind az ötletekben, mind a kivitelezésben. Voltak koncertek, garázs vásár, középkori társasok, tombola, hogy csak a legnépszerűbb programokat említsem. Készültek évfordulós pólók is, amelynek a terjesztésében a dök oroszlánrészt vállalt, ennek bevételeivel az iskola alapítványát támogattuk.

Három betű, hagyomány az ELTE sulik között és egy éve nem került megrendezésre. Mi az? ... ART! Egész évben komoly együttműködést igényelt az ART-os diákcserék lebonyolítása, - többször rendkívüli gyűlést is tartottunk miatta, ezek mindhárom iskolában elképesztően nagy sikert arattak. A záróeseményt nálunk tartottuk. A dökösöket is arra biztatom: ne hagyják, hogy a hagyomány kikopphasson.

Volt még 1000 perces, Valentin napi levelezés, tüntetés, döktrábor, tervek, ötletek és rengeteg kreativitás a gyűléseken. Kemény, eseménydús és emlékezetes évet zártunk, remélem a diákság is élvezte a programokat.

Köszönöm, hogy ennyi támogatást, tanácsot kaptam oly sokaktól. Külön kiemelném Boronkai Zsófia tanárnőt, aki precízen végigkísérte a megvalósítás minden egyes lépését, a dök képviselőket, akik hihetetlen elszánt és szorgos csapatnak bizonyultak, az apácza is és radnótis dökösöket, és végül az összes tanárt és diákot, hiszen ha ők nem lettek volna, akkor kinek szerveztünk volna ennyi jó programot?

Jövő évtől Fülöp Réka (10. c) veszi át a helyemet. Sok sikert kívánok neki!

Iritz Márton (11. c)

A felvételi a Trefortba

Október végén tettük közzé honlapunkon a 2013/2014-es tanévre vonatkozó felvételi tudnivalókat.

Felvételi eljárásunk tavalyi újításait – az egyértelműen pozitív tapasztalatok és visszajelzések alapján – idén is megtartottuk. A „Fedezd föl a Trefortot!” néven futó ismerkedési délutánunk – melyről részletesebben lejjebb számolunk be – ebben a tanévben is remekül sikerült. A szóbeli vizsgánk újra csak egyéni felvételi beszélgetésből állt.

A felvételin az elérhető maximális pontszámok – az előző évivel megegyezően – a következők voltak: magyar nyelv és matematika írásbeli 50-50 pont, szóbeli felvételi beszélgetés 36 pont, általános iskolából hozott eredmények 10 pont. Így összesen 146 pontot lehetett elérni.

A november 23-án, péntek délután tartott igazgatói tájékoztatóra 280 szülő és – minden eddigi létszámot felülmúlva – 190 hatodikos diák érkezett iskolánkba. Programunk ezúttal is két szálon futott: a szülőket a nagy tornateremben az igazgatóság az iskoláról és az aktuális felvételi eljárásról tájékoztatta, míg a leendő felvételizők – a korábbi, jól bevált módon – hét különböző helyszínen ismerkedhettek a Treforttal. Diákjaink által előkészített látványos természettudományos labor kísérletek, a jubiláló iskolaépület 125 éves történetét bemutató iskolatörténeti kiállítás, valamint többféle játék várt rájuk. A 20-25 fős gyerekcsoportok kísérésében 9-10. évfolyamos diákjaink segítettek.

A magyar nyelv és matematika központi írásbeli felvételi vizsgára január 18-án, pénteken délután került sor. Iskolánkban 192 diák írta meg dolgozatát, körülbelül annyit, mint az elmúlt években is. Hetedikes diákjaink talpraesetten segítettek a felvételizők és szüleik eligazításában.

Január 25-én a kijavított írásbeli dolgozatok eredményeit (egyedi kódszámmal ellátva) feltettük az iskola honlapjára, január 28-án és 29-én pedig lehetőséget biztosítottunk a szülőknek és a felvételizőknek, hogy a kijavított és kiértékelt feladatlapokat megtekintsék. Ezzel a lehetőséggel túlnyomó többségük élt is.

A február 15-i határidőig rekordszámú, 587 diák jelentkezett a Trefortba. Ez mintegy 150-nel több az utóbbi években megszokottnál. Annak a 60 tanulónak, aki az írásbelin elért eredménye és hozott pontszáma alapján a rangsorunk legelején állt, megajánlottuk a felvételt, így nekik nem kellett a szóbelin részt venniük (részükre jóváírtuk az ott megszerezhető, maximális 36 pontot). A rangsorban utánuk következő 180 tanulót hívtuk be a szóbeli meghallgatásra.

Február 22-én, péntek délután a szóbelire történő behívás ponthatárát teljesítő diákjainkat vártuk előzetes regisztráció után a „Fedezd föl a Trefortot!” elnevezésű rendezvényünkre. Az eseményre 16 és 18 óra között került sor az iskola tantermeiben. A 16-20 fős diákcsoportoknak szóló programokat a szaktárgyi munkaközösségek szervezték. Amíg a kb. 150 hatodikos a két sávba rendezett foglalkozásokon

(pl. néptáncon, dráma- és közösségi játékokon, idegen nyelvi foglalkozásokon) volt, addig velük érkezett szüleiknek a Kodály teremben pódiumbeszélgetést szerveztünk. Ezen az iskola tanárai mutatták be a Trefortot, valamint válaszoltak a feltett kérdésekre.

A szóbeli felvételit március 2-án, szombaton tartottuk. Az erre behívott diákoknak egy kétfős tanári bizottsággal zajló beszélgetésen kellett részt vennie. Rövid bemutatkozás után egy szöveg és egy kép alapján kellett egy-egy történetet elmesélni vagy befejezni, illetve a szövegből egy rövid részt hangosan felolvasni. A szóbeli vizsga során most is az alábbiakat figyeltük: szókincs és kifejezőkészség, fantázia, asszociációs készség, kreativitás, kapcsolatteremtés, együttműködés, szabálykövetés, alkalmazkodó készség.

Március 11-én feltettük a honlapra a megszerzett összpontszámokat tartalmazó ideiglenes felvételi jegyzéket, melynek ismeretében a szülők a jelentkezési lapon általuk megjelölt iskolák közötti rangsort március 19-ig módosíthatták. Április elején elküldtük a győri felvételi központba azt a listát, amelyen a hozzánk felvételiző tanulók szerepeltek az elért eredményeik szerinti sorrendben. Két héttel később visszakaptuk Győrtől azt a névsort, mely azok neveit tartalmazta, akik hozzánk járhatnak majd a 2013/2014-es tanévtől. Április 25-én a felvételi eredményéről levélben értesítettük a sikeresen felvételiző diákokat és szüleiket, majd május legvégén a felvett diákokat három, egyaránt 34 fős osztályba soroltuk. A három új hetedik osztály beiratkozására június 20-án, csütörtökön került sor.

Pál Gergely

A 2013/2014-es tanévre a következő tanulók nyertek felvételt a három hetedik osztályba:

Abdul-Nour Fady, Balkányi Gábor, Bánhidi Eszter, Bärnkopf Dávid, Benke András, Berky Boglárka, Berta Réka, Bíró Kamilla Janka, Bolváry Kata, Böde Márton Benedek, Böröczky Csenge, Cervenak Miklós, Csabai Lili, Csesznok Flóra, Csizmadia Zsombor, Csontos Boldizsár, Csordás Dávid, Dávid Gáspár, Del Medico Anna, Domahidi Noreen, Egri Áron, Élő Dorottya Anna, Erhardt Júlia, Eszes Viktória, Farkas Eszter, Farkas Zsuzsanna Krisztina, Forray András, Frizzi Sámuel, Gruhala Patrícia, Guttengeber Luca, Gyuró Kinga, Horváth Anna Zsófia, Hosszú Máté Gergely, Jókay Kristóf, Kádár Kinga, Karancsi Boldizsár, Kardos Dávid, Kérdő Virág Panna, Kerényi Tamás, Kirilenko Katerina, Kis Anikó Gabriella, Koczka Vencel Dávid, Körösi András, Kulimák Péter, Láng Péter László, Lipták Zoltán, Lugasi Nikolett, Majoros Boglárka, Mészáros Dorina, Mezősi Eszter, Mihály Léna, Molnár Péter, Nádi Flóra, Nagy Benedek Sándor, Nagy Julianna Henrietta, Németh Kitti, Nyerges Balázs,

Nyuzó Bence, Pallós Dávid, Papp Márton, Papp Sára, Payrits Márton, Penc Patrik, Peremiczki Zsófia, Peterdi Panna, Rácz Laura, Reiter Márton, Reményi Réka, Róth Magdolna, Rotharmel Réka, Ruff Eszter, Seres Sámuel Mór, Sipos Noémi Csilla, Streicher Laura, Sugár Kristóf, Szabó Boglárka, Szabó Olivér Norton, Szécsi András, Szelényi Kristóf, Szilárd Pálma Bernadett, Szirtes Panna Réka, Szombathelyi Anna Lilla, Szűcs Dániel, Takács Ákos, Tass Bulcsu Péter, Tingyela Dorottya, Tingyela Stefánia, Tornai Zsombor, Tory Eszter, Tóth Kristóf Áron, Tóth Máté Benedek, Tóth Réka, Turiák Anita Tímea, Varga Márk Vince, Várkonyi Dorottya, Várnay Ádám, Vásárhelyi Márton Pál, Vitéz Benedek, Vucskics Ádám József, Wentzel Panna, Zára Villő, Zilahy Anna

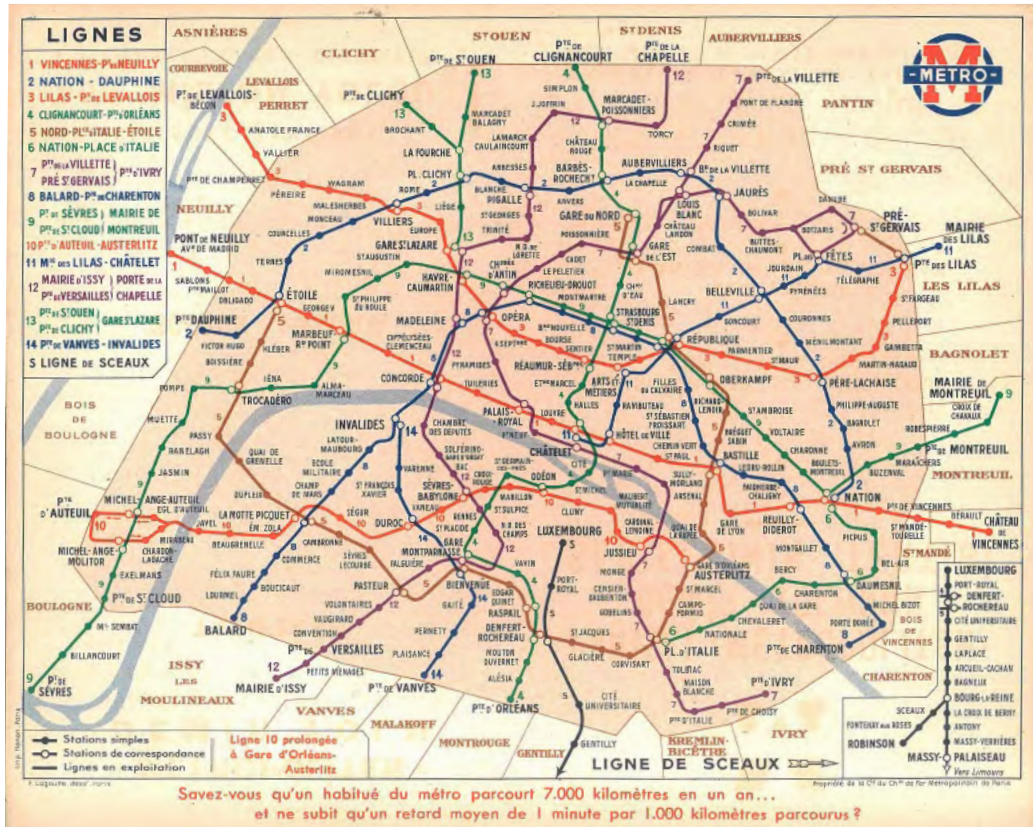
A Frankofónia ünnepe

(2013. március 20.)

A *Connaissez-vous Paris?* című vetélkedő győztes csapatának tagjai: Darvas Flóra, Ritli Zsanett, Szladek Katalin (11. a). Nyereményük egy-egy Paris je t'aime című, párizsi dalokat tartalmazó CD. Íme a teszt.¹

- Sur quelle île parisienne se situe Notre-Dame de Paris?
a) *Ile Saint-Louis*, b) *Ile de la Cité*, c) *Ile Saint-Germain*
- Dans son plus grand tube, Joe Dassin se balade „sur l'avenue le cœur ouvert à l'inconnu”. De quelle avenue s'agit-il?
a) *l'avenue des Champs-Élysées*, b) *l'avenue Foch*, c) *l'avenue Montaigne*
- À quelle heure s'éveille le Paris de Jacques Dutronc?
a) à 5 heures, b) à 6 heures, c) à 7 heures
- Ce café est devenu une institution montmartroise pour avoir servi de décor au Fabuleux destin d'Amélie Poulain. Quel est son nom?
a) *Le Rufus Café*, b) *Le Café des 2 moulins*, c) *Le Mélo d'Amélie*
- Combien le métro parisien comporte-t-il de lignes?
a) 24, b) 19, c) 16
- En quelle année, la première ligne de métro, la ligne 1, a-t-elle été inaugurée?
a) 1900, b) 1899, c) 1889
- Que signifie le sigle RATP?
a) *Réseau Autonome du Trafic Parisien*, b) *Réseau Autonome des Transports Parisiens*, c) *Régie Autonome des Transports Parisiens*

1 Megoldás: 1b, 2a, 3a, 4b, 5c, 6a, 7c, 8a, 9a, 10b, 11c, 12c, 13c, 14c, 15b, 16a, 17c, 18b, 19b, 20b

8. Quelle est la particularité de la ligne de métro 14, inaugurée en 1998?
 - a) Elle est la première ligne à conduite automatisée. b) Elle est la seule à ne pas traverser la Seine. c) Elle possède un accès direct à la Bibliothèque François Mitterrand.
9. Quel petit animal, apparu à la fin des années 1970 dans le métro parisien, nous met en garde avec ce message? « Attention ! Ne mets pas tes mains sur la porte, tu risques de te faire pincer très fort. »
 - a) Un lapin, b) Un ourson, c) Une taupe
10. Comment s'appelle le restaurant situé au deuxième étage de la tour Eiffel?
 - a) le Gustave Eiffel, b) le Jules Verne, c) le Champs de Mars
11. Dans la cathédrale de Notre Dame de Paris, que fait Quasimodo, le personnage créé par Victor Hugo?
 - a) C'est un poète maudit, réfugié clandestinement dans la cathédrale. b) Il est chargé d'accueillir ceux et celles qui ont demandé asile. c) Il est sonneur de cloche.

12. Cet architecte a imprégné de son style Art nouveau l'entrée de nombreuses stations de métro de Paris, parmi elles Abbesses, Dauphine, Bastille. Quel est son nom?
a) Edgar Quinet, b) Louis-Pierre Baltard, c) Hector Guimard
13. Si vous commandez un Parisien, que trouverez-vous dans votre sandwich?
a) Du jambon et du camembert dans une baguette. b) Du saumon fumé et des œufs durs dans un panini. c) Du jambon blanc et du beurre dans une baguette.
14. Quel pont de la Seine est immortalisé par le célèbre poème de Guillaume Apollinaire?
a) Le Pont-Neuf, b) Le pont Alexandre III, c) Le pont Mirabeau
15. Comment s'appelle l'hebdomadaire culturel parisien qui donne les horaires et programmations des cinémas, théâtres, concerts de Paris?
a) PariSoir, b) Pariscope, c) PariSemaine
16. Qui a mis en place Paris-Plage, une plage géante sur les bords de la Seine?
a) Bertrand Delanoë, maire actuel de Paris, b) Jacques Chirac, ex-maire de Paris et ex-président de la République, c) Nicolas Sarkozy, ex-président de la République
17. Comment s'appelle le système de location de vélo en libre service de Paris?
a) Bicyclib', b) Autolib', c) Vélib'
18. Comment s'appellent les libraires de livres anciens et d'occasion, présents sur une grande partie des quais de Seine?
a) les brocanteurs, b) les bouquinistes c) les bibliothécaires
19. La carte mensuelle pour le métro parisien s'appelle
a) Carte Orange, b) Pass Navigo c) Carte bleue
20. Quel est le plus vieux café de Paris (et peut-être celui du monde)?
a) Le café de Flore, b) Le Procope, c) Les Deux Magots

J'❤️ PARIS

Quand ? > **mercredi 20 mars à 14 h 30**

Où ? > **dans la salle Kodály**

Programme:

Paris:

métro, cafés, poèmes, chansons, etc.

Quiz

La troupe de théâtre de Trefort présente:

Le tram

Paris je t'aime

(film français sous-titré en hongrois)

Dégustation de fromages et tartes aux fruits

Attention ! Méga fête !

A nemzeti összetartozás emléknapja

*Gyertyánfy András tanár úrnak 2013. június 4-én
az iskolarádióban elhangzott gondolatai*

Iskolánkban lassan szép hagyománnyá válik, hogy méltó megemlékezést tartunk a holokauszt áldozatainak áprilisi emléknapján. Ettől az évtől hasonlóképp szeretnénk emlékezni a trianoni békére és következményeire a békekötés évfordulóján, június 4-én, melyet az Országgyűlés három évvel ezelőtt a Nemzeti Összetartozás Napjává nyilvánított.

Mire való ez az újabb emléknap? - kérdezhetjük. Miért jó Trianonra emlékezni? Az említett törvény „a magyarság egyik legnagyobb történelmi tragédiájának” nevezi „a történelmi Magyarországot szétdaraboló, s a magyar nemzetet több állam fennhatósága alá szorító” eseményt. Mi, mai magyarországi magyarok már kevésbé érezzük mindennek tragikus voltát. Annak idején azonban csakugyan hatalmas trauma volt a magyarságnak, és nem volt senki, aki kivonhatta volna magát alóla. A gimnazista József Attila „Nem, nem, soha” című versében a fiatal ember dühével szinte hadat üzent a Hazát elrabló szomszédoknak. Karinthy Frigyes Levél kisfiamhoz című írásában saját teste megcsonkításához hasonlította a veszteség érzését: „akinek levágták a kezét és a lábát, sokáig érzi még sajogni az ujjakat, amik nincsenek” - írta. Juhász Gyula pedig így kiáltott fel Trianon című versében „Mert nem lehet feledni, nem, soha, /Amíg magyar lesz és emlékezet, /Jog és igazság, becsület, remény, /Hogy volt nekünk egy országunk e földön/ Melyet magyar erő szerzett vitézül, /S magyar szív és ész tartott meg bizony”. Az erdélyi Dsida Jenő Psalmus Hungaricusában szinte „eszelő” módjára fordult el minden külfölditől és idegentől, hogy ettől kezdve csak a magyarság nagy fájdalomáról írjon: „Firenze képei, holland virágok, /zöld tengerek halk, álmos loccsanása, /ájultató gyönyörűségek, /Páris tüze, Velence csillogása, /még lelkemet is lehúnyom, /bezárom, hogy ne lássa. /Ha atomokra bomlik is, /miattuk minden sejtem, /ha arcom kékre torzul is, / mind, mind, mind elfelejtem!” Ma már – szerencsére – nem így gondolkodunk. Örömmel élvezzük Firenze, Hollandia, Párizs vagy Velence kincseit, de azért jól tesszük, ha ismerjük a saját múltunkat is, benne a múlt századi magyar történelem két legnagyobb tragédiáját: Trianont és a holokausztot. Juhász Gyula versének kezdő sorai ezek: „Nem kell beszélni róla sohasem, /De mindig, mindig gondoljunk reá.” Ma, majdnem egy évszázad múltán, a magunk számára talán így kellene átfogalmaznunk: „Nem kell mindig gondolnunk rá, de néha beszéljünk róla”.

Ennek a napnak nem csak az emlékezés, hanem a tiszteletadás is a célja. E napon – ahogy a Nemzeti Összetartozás Napját kitűző törvény írja – fejet hajtunk „mindazon nők és férfiak, illetve az ő emléküik előtt, akik (...) az elmúlt kilencven év során magyarságukért hátrányt, sérelmet szenvedtek”. A sokmillió magyar előtt, akik kénytelenek

voltak és kénytelenek ma is megélni a nemzeti kisebbségi élethelyzetet. Amikor az ember anyanyelve, kultúrája eltér a többségi nyelvtől, hagyománytól. Amikor a városban egyszer csak idegen feliratok szorítják ki az anyanyelvűeket, az ismerősen csengő utcanevek kezdenek lassan feledésbe merülni, és az ember kezdi pontosan számon tartani, melyik boltban, újságosnál, étteremben szólalhat meg még az anyanyelvén. Amikor egy-egy nagyszülő például a szórványban átéli azt, hogy unokái már csak az idegent értik. Fejet hajtunk azután az előtt a közel egymillió ember előtt, aki e szűk évszázad alatt – olykor mindent hátrahagyva – menekülni kényszerült. Sokukat Magyarország fogadta be, mások még messzebbre sodródtak a szülőföldről. Végül pedig azok előtt, „akik az életüket kényszerültek áldozni nemzeti önazonosságuk vállalásáért”. Gondolunk itt elsősorban a második világháború után Jugoszláviában és a Szovjetunióban megölt összesen talán ötvenezer magyarra, de azokra is, akik a későbbi évtizedekben például a román állambiztonsági szervek kínzókamráiban vesztették életüket. Mindnyájukra emlékezünk, nem elfeledve – erre int a törvény is – saját, „más nemzetek tagjaiban okkal sérelmeket keltő hibáinkat” sem.

Az emlékezés és a tiszteletadás mellett az új emléknap további tartalma az az öröm és felelősség, amelyre a nap elnevezése – a nemzeti összetartozás napja – figyelmeztet. A népszámlálások adatai szerint ma is két és félmillió, magát magyarnak valló ember él Magyarország határain túl a Kárpát-medencében. Létszámuk Romániában másfélmillió, Szlovákiában félmillió, Szerbiában háromszázezer és Ukrajnában kétszáz-ezer fő, míg Horvátország, Szlovénia és Ausztria magyar közössége néhány tízezer főt számlál. A magyar alkotmányok a rendszerváltoztatás óta tartalmazzák az anyaország felelősségét értük. A magyar állam által nyújtott támogatás mellett tehetünk értük mi, egyszerű állampolgárok is. Gondoljunk például arra, hogy a szomszédos állam rendszámát viselő autóban gyakran ottani magyarok ülnek. Jó, ha nem nevezzük őket románoknak, szlováknak, szerbnek, hanem romániai, szlovákiai, szerbiai magyarnak – ahogy ők vallják ezt magukról. Ha pedig meglátogatjuk az általuk lakott vidékeket, legyünk hálásak azért, hogy – nekik köszönhetően – itthonról haza mehetünk hozzájuk, tágabb hazánkba, a „kedves Pozsonytól” a „kincses Kolozsvárig”.

Az épület 125 éves jubileuma

1887-ben készült el az iskola épülete, akkor költözött az akkor már 15 éve működő gyakorlóiskola végleges helyére, a Trefort utcába. A 125 éves évfordulót október elején programsorozattal ünnepelte az iskola. Az évfordulás megemlékezéseket az Emberi Erőforrások Minisztériuma 350 ezer, Józsefváros önkormányzata 300 ezer, az ELTE rektora 130 ezer forinttal támogatta. A programokhoz kapcsolódóan jelent meg a Hírharsona c. négy oldalas „történelmi” kiadvány, mely a 168–171 oldalakon olvasható.

Programok

Október 4. csütörtök

14.15

A kiállítás megnyitója
(III. emelet)

A kiállítás témája elsősorban a korai iskolatörténet, de fellelhetők dokumentumok a későbbi időkből is. Itt kapott helyet az iskola most elkészült, közel egy méteres makettje is.

A fotópályázat eredményhirdetése

A Bobula emléktábla
megkoszorúzása

Bobula János volt az iskolaépület tervezője és építtetője, emléktábláját a szlovák önkormányzat helyezte el és gondozza.

14.30

Verébavatás

A hagyományoknak megfelelően a hetedikeseket a nyolcadikosok játékos formában trefortos diákokká avatták.

Október 5. péntek

8-11	Órarend szerinti tanítás	
11-13	Előadások, programok	Minden diáknak egy 11 órakor, és egy 12 órakor kezdődő programon kellett részt venni (ld a 29. oldalon).
14.30-tól	Programok folyamatosan	Játékasztalok, tombola, hirdetőoszlop és kvíz (Magyar Nemzeti Múzeum), golyózás, olvasósarok, garázsvásár, népkaszinó, Klösz György Budapestje c. fotókiállítás a II. emeleten

14.30-tól	Étkezdék	
	1. bódé: 10. c büfé	3. bódé: 9. c tea, 10. a hot dog, limonádé
	2. bódé: 9. b sütemények	4. bódé: 10. b és 12. c sütemények
		1. sátor: 9. a grill
		2. sátor: 11. b grill

Programok az utcában felállított színpadon

14.30

Très Fort kórus

A kórus az elmúlt évek néhány emlékezetesebb darabját és magyar nyelvű könnyűzenei számok kórusátiratait mutatta be.

15 óra	Néptánc	Horváth May Dániel és Fabók Norbert (12. a), valamint vendégtáncosok előadása
15.20	Oriolus kamarakórus	A kórus számos hazai és egy nemzetközi fellépés után adott rövid ízelítőt az utcán énekelhető kórusdarabok csodálatos világából.
15.40	Tombola húzás	A 7. b osztály szervezésében
16 óra	Szindarab: Kárpáti Péter: Országalma	A 2012-es XIV. diákszínjátéso fesztivál nagydíját kapta meg az akkori 12. c osztály előadásában Bozóki Gabriella tanárnő rendezésében Kárpáti Péter: Országalma, avagy hogyan találkozott Csulánó az Ördöggel című darabja.
17 óra	Csóka László (12. b), Für Veronika (10. a)	A diákönkormányzat szervezésében 2012 áprilisában zajlott Trefort Talent tehetségkutató két diákjának előadása
17.30	Sixtones	A hat fiatal énekes alkotta együttes repertoárjában megtalálhatók dzsessz-sztenderdek, könnyűzenei feldolgozások és filmzenei átiratok is.
18 óra	Carbovaris	A Carbovaris az Apáczai, az Eötvös és a Trefort gimnáziumok négy tanulója által alapított együttes
19.30-20.30	Utczaparti	DJ Heim Ágoston

Részletek az iskolatörténeti kiállítás igazgatói megnyitójából

[...] Minden jó ügy elindulásakor megszólalnak az ellenzők, a kétkedők. Az épület átadásakor ezt jósták: „Egy szál nem sok, de annyi tanítványa sem lesz.” „Az itt felállítandó iskolába aligha fog sikerülni tanulókat kötéllal is fogdosni, nem hogy abból valaha mintaiskola válnék.” A kor a kiegyezés utáni Magyarország, amely nemcsak vasutat, hitelrendszert épít a szabad vállalkozás szabályai szerint, hanem iskolarendszert is. Trefort Ágoston és Kármán Mór nélkül nincs „Minta”. Trefort Ágoston nélkül, aki a liberális politikai örökségre támaszkodik, állami feladatvállalást, a polgári műveltség

terjesztésének feladatát sürgeti, és Kármán Mór nélkül, akinek a neve összefonódik az iskola első negyedszázadának pedagógiai gyakorlatával.

[...] Köszöntöm a kiállítást, mint a szerves, tégláról téglára építkező fejlődés krónikáját, ahol a készen kapott szellemi örökséget mindig meg tudták újíttatni és ahol az újíttatni akarók mindig érzik a nagy elődök szigorú tekintetét, ahogy magam is érzem elődeim szigorú tekintetét azon, amit én csinálok igazgatóként...

[...] Kiolvasható a dokumentumokból, hogy sohasem volt könnyű. Például amikor a minisztérium elodázza a tornaterem létesítésére vonatkozó igazgatói sürgetést: „intézetünk tehát sínylődik tovább olyan eszközök nélkülözvén a testi nevelésnek, melyet a legutolsó vidéki iskolák sem nélkülöznek...”

Részletek az Emberi Erőforrások Minisztériuma számára készített beszámolóból

[...] Október 4-én délután került sor az épülettörténeti kiállítás megnyitására, amelyen többek között a korabeli épületet felidéző makett és látványterv szerepelt. A kiállítás megnyitóján tanulóink zenei produkcióval működtek közre. Két csatlakozó kiállítás megnyitása egészítette ki a programot. Ekkor állítottuk ki a fotópályázat nyertes munkáit. A fotópályázatra 15 értékelhető pályamunka érkezett. A szertárak bemutatták muzeális értékű taneszközeiket. Emlékező figyelmünk kiterjedt az épület megalkotójára, Bobulára. A róla szólók könyv szerzője, Petró László méltató szavak kíséretében koszorúzta meg a mester emléktábláját.

A kiállítás a maga teljességében két hónapig tartott nyitva, a lejáró kölcsönzési idő elteltével az Egyetemi Levéltárból származó dokumentumokat vissza kellett szolgáltatni. Ez idő alatt tanulóink szervezett formában, vezetéssel megtekintették a kiállítást. A vendégkönyv tanúsága szerint szülők, iskolánkba látogató vendégek nagy érdeklődéssel nézték a kiállítást. A kiállítást követően a honlapunkon digitalizált formában, eligazító magyarázatok kíséretében megörökítettük és bármikor hozzáférhetővé tettük az anyag egy részét.

Október 5-én délelőtt a hagyományos Trefort nap idei témája a következő volt: Iskolánk és kora. Meghívott előadók beszéltek a korszakról, tanáraink nosztalgiaóráikon felidéztek a korabeli tanítási órák témáit, taneszközeit, hangulatát. Az előadók egy része saját diákjaink közül került ki. Ez az esemény az iskola egész diákságát megmozdította. Délután megtartottuk a Trefort utcai szabadtéri rendezvényt. Zenés és diákszínpadi produkciókat mutattak be tanulóink az utcára kihelyezett szabadtéri színpadon. Partnereinkkel (a Szerencse Háza Egyesülettel, a Nemzeti Múzeummal, a VIII. kerületi Önkormányzattal és a Civilek a Palotanegyedért Egyesülettel) a hajdani utcakép, korabeli játékok, utcai szórakoztató események felidézése is sikerült.

Az egyes osztályok alkalmi fabódékban büfét üzemeltettek, ahol maguk sütöttek és árulták portékáikat. A szülők az alapítvány javára az alkalomra készült pólókat árusítottak és használati cikkek börzét működtettek. A rendkívül jó hangulatú eseményen több száz résztvevő volt jelen: a Trefort tanulóifjúságon kívül egykori diákjaink, szülők, a környék lakói is érdeklődésükkel tüntették ki az eseményt. [...]

Köszönet a kollégáknak

Azt gondolom, sikerült méltó módon és a tanítványainkhoz szólóan megünnepelnünk az épület és az iskolánk jeles évfordulóját. Nagyon sok ötlet, kreativitás, kitartás és munka tette mindezt lehetővé. Ritka alkalom, hogy ilyen sok kolléga álljon aktívan egy iskolai rendezvény mellé. Köszönet és elismerés mindenkinek, aki kivette a részét a munkából. Álljon itt azoknak a neve, akiknek a legtöbbet köszönhetjük.

Kovács Gabriella tanárnő, aki a kiállítások látványának megteremtése mellett annyi kisebb-nagyobb ötlettel gazdagította az események képi világát, és azokat keze munkájával meg is valósította. Mohay Péter tanár úr, aki az iskola történetének fáradhatatlan krónikásaként állította össze a kiállítást a fellelhető dokumentumokból. Veszprémi Ferenc tanár úr, aki hónapokig csendben dolgozott az épület makettján, hogy aztán munkája igazi csattanója legyen a kiállításnak. Sztróka András tanár úr, aki a tavaly már jól bevált csapatával profi módon megteremtette az utcai rendezvényt, szervezésre és technikára egyaránt ügyelve. Mészáros Péter tanár úr, aki a műsor összeállítójaként és az együttes produkciókat vezényelve biztosította a színpadi események színvonalát. Szászné Heszlényi Judit tanárnő, aki a történelmi játszóházat hozta el az utcai rendezvényre, a legkisebb kedves részletekre is figyelemmel volt. Ferencz Gábor és Pál Gergely tanár urak, akik minden várható és váratlan körülményt elterveztek, elintézték, úgy hogy közben nyugalmutat is megőrizték. Nem sorolom föl név szerint azokat a kollégákat, akik kiállítást rendeztek, előadás tartottak, diákokat készítettek föl, osztályfőnökként büfét, tombolát, színi előadást, könyvcserét szerveztek vagy csak egyszerűen megtalálták, hogy hol és miben segíthetnek. Együtt örülhetünk annak, hogy a szülők megmutatták az iskola iránti odaadásukat és annak, hogy a diákönkormányzat keretet adott a tanulók aktív bevonásának.

A szép eseményből merítsünk erőt és lendületet a következő 125 évre!

Poros András

Ballagási beszédek

Poros András igazgató úr ballagási beszéde

Tisztelt egybegyűltekt! Szeretettel köszöntöm az ünnepelteket, ballagó diákjainkat, szüleiket, nagyszüleiket, családtagjaikat, az iskola tantestületét és tanulóit.

Kedves ballagók! Ezernél több tanítási napot töltöttetek a Trefort Gimnázium falai között, mire elérkezett a mai, a búcsú napja. A trefortos búcsúzás helyszíne immár többéves hagyományként a Nemzeti Múzeum kertje, az újkori magyar történelem kultikus színtere, további életetekre is útmutató érvényű: ezen a helyen az 1848. március 15-én összegyűlt tömeg, amely főleg egyetemistákból állott, a további nemzedékek számára is iránymutatóan kifejezte, hogy részt kér saját sorsának alakításából. Mitől, kitől búcsúztok ezen a jeles napon? Az iskolától, amely hat évig többé-kevésbé előírt keretek között irányította életeteket. Az iskolától, amely formálta az érdeklődéseket, segített az önálló gondolkodás eszközeinek megtalálásában. Egymástól is búcsúztok ezen a napon. Most még együtt készültök az érettségire, együtt ünneplitek majd meg a várhatóan szép eredményeket. De utána elválnak útjaitok. Fontos, hogy ne szakadjatok el végleg egymástól. Ne veszítsétek egymást szem elől! Gondoljatok arra, hogy a középiskolai barátságok egész életre elkísérhetnek titeket, de tenni is kell azért, hogy ezek a kapcsolatok megmaradjanak.

Szokásom szerint ilyenkor átnézem az évkönyveket, hogy megtudjam, milyen emlékeket tartottatok érdekesnek megörökíteni bennük. Nos, az első években sokat írtatok az osztály életéről, aztán egyre kevesebbet. Jó stílusban, humoros fordulatokkal számoltok be az erdei iskolákról, a nyári, Balatont kerülő biciklitúrákról. Külön öröm, hogy a 12. c-sek a római útjuk krónikáját is megörökítik az utókor számára. A ti évfolyamotoknak bőven kijutott a viszontagságokból a nomádtáborban. Magam is jártam ott, és láttam, hogyan küzdöttek az a-sok a Bódva pataktól kiöntött táborhelyen az életfeltételek biztosításáért. A b-sek hamarabb hazatértek, a c-sek pedig abban az évben el sem indultak, ők tizedikben teljesítették minden trefortosok közös próbatételét. Aztán jöttek a későbbi próbatételek, nyelvvizsgák, egymás után begyűjtött előrehozott érettségik. És nagyon szépen teljesítettetek az Országos Középiskolai Tanulmányi Versenyeken. Már tizenegyedikesként megnyerte az orosz OKTV-t Ginter Tamás. Ezt a teljesítményt idén megismételte Fodor Katalin, 12. c-s diákunk. A francia OKTV nyertese a 12. a-s Valovics Ági. Rohály Sára második magyar irodalomból, aki e mellett németből is döntős volt. A 12. c-s Kady Lyes angolból harmadik. Ebből az évfolyamból rajtuk kívül még hárman voltak döntősök. 1986 óta nem jutott ennyi „dobogós” hely a Trefortnak.

Ezekkel az eredményekkel igen magasra tettétek a mércét az utánatok következő évfolyamoknak, és íme: a folytatás biztosítva van, hiszen a 11. évfolyam is kivette a részét az utóbbi évek legnagyobb sikersorozatából.

Kedves fiatalok! Nem csak a búcsúzás teszi, hogy nehéz szívvel bocsátunk útra titeket. Nehéz volt kiigazodni a felsőoktatást érintő, sokat változó intézkedések sűrű erdejében. Nem látható világosan, milyen feltételek között tanulhattok majd az egyes karoikon, higgyétek el, ehhez képest a középiskola maga volt a biztonság. Kedves ballagó diákjaink! A váratlanul alakuló helyzetben sokszor kell majd döntenetek. Ti döntitek el, hogy a mai világ könnyen hozzáférhető tudásszeleteiből hogyan kovácsoltok magatoknak valódi tudást. Ti döntitek el, hogy az értékek, életformák zűrzavaros kínálatából hogyan választjátok meg a saját utakat. És ha nem vállaltátok a döntést? Akkor mások döntenek helyettetek. Helyettetek, fölöttetek, rólatok. Gyors és felszínes sikereket kínáló intézmények, eszmék, reklámérdekek arra várnak, hogy megkapjanak és fogyasztóvá tegyenek. Mert fiatalok vagytok, a legjobb célcsoport. A saját képükre gyúrhatnak. Pedig nemcsak igazodni szeretnétek, hanem ki is szeretnétek tűnni a többiek közül. Ezért hát ne adjátok magatokat könnyen, jól tegyétek föl a fontos kérdéseket! Egy jeles reneszánsz író mondatja a világot fölfedezni induló hősével: Egy nagy talán keresésére indulok!

Kedves ballagó diákok! Tanáraitok bíznak benne, hogy a most következő hetekben képesek lesztek a tanultak szintézisére, arra, hogy az érettségin mindenki a lehető legjobbat hozza ki magából. Higgyétek el, erre minden reményetek megvan. Ehhez kívánok minden ballagó diákunknak sok sikert, már kitűzött és még alakuló céljaitok valóra váltását. Most búcsúzunk tőletek, de találkozunk hétfőn reggel a magyar érettségin. Hajrá! Addig is vigyázzatok magatokra és egymásra!

Gyetvai Dániel (11. a) ballagási beszéde

Köszöntöm a kedves szülőket, kedves tanárainkat, kedves diáktársainkat és benneteket, kedves ballagók.

Szeretnék néhány szót szólni évfolyamtársaim és talán az egész diákság nevében még így utoljára, mielőtt elbúcsúzunk tőletek. Valószínűleg kissé szubjektív nézőpontból mesélek közös emlényeinkről, biztosan lesz, amit ki hagyok, de ezt nézzétek el nekem.

Hozzátok fűződő legkorábbi trefortos élményünk, amikor a verébavatáson évfolyamtársaink arca után legelőször a ti arcotok ismerhettük meg. Felejthetetlen volt az a kötelező ima, melyet Mekka felé leborulva a Trefort-kert közvetén kellett elmormolnunk.

Láttunk benneteket előadások közben. Láttunk fellépni koncerteken, a diákszínházi fesztiválokon. Személyes élményem, mikor közvetlenül a verébavatás után már jött az első Komoly és finom, melyen átélhettem a közös zenélés katartikus hangulatát. Láttunk benneteket kiemelkedően szerepelni a különféle iskolai és egyéb versenyeken, ezáltal magas mércét állítottatok számunkra, ugyanakkor ösztönöztetek is minket. Láttunk előadóként, nézőként a változatos Trefort-napokon, a kirándulós, métázós vagy éppen várfoglalós iskolanapokon, a 125 éves jubileumi ünnepség programjain, a művészeti napokon, melyek egyikén Afrika és Ázsia kultúrája költözött iskolánk falai közé, s láttunk a mindig rendkívüli műsorral készülő Très Fort iskolai kórusban.

Egyszerűen körülöttünk töltöttétek el az elmúlt öt évet. Tudatosan vagy spontán módon, de egy sokoldalú közösséget alkotunk, néhányatokat közelebről, többeteket csak látásból ismerünk, de tudjuk jól, mindnyájatoknak van olyan diáktársa, akivel, ha csupán néhány diskurzus, eszmecsere vagy bensőségesebb beszélgetés erejéig, de mélyebb kapcsolatba került. S most látunk benneteket így együtt, s reméljük, lesz ez még így a jövőben is, összejöttök és emlékeztek

a trefortos évekre. Remélem, hogy alkotásaitokkal, előadásaitokkal a jövőben is elhalmozzátok a mindenkori trefortosokat. S tudom, hogy így lesz, ennek bizonyítéka a nemrég megnyílt Trefort galéria. Az első fotókiállítás megnyitójára hárman közületek maradandó élményt produkáltak: fantasztikus fényképek zene és mozgásművészet kíséretében. Ezek mind azt mutatják, milyen termékenyek, kreatívak és profik vagytok.

Nem részletezem most, hogy milyen lényeges ez az időszak számotokra, hogy például először hoztatok felelősségteljes döntéseket életetekben, először kellett szembenézni váratlan akadályokkal, bizonytalanságokkal. Nem is beszélek erről többet, hanem inkább ellátok benneteket néhány tanáccsal a jövőre vonatkozóan, mert úgy gondolom ez most a legfontosabb.

Álságos lenne azt állítani, hogy egy iskola mindenki számára minden szempontból tökéletes lehet. A Trefortnak éppen az a legfőbb erénye, hogy ezer arccal rendelkezik, sokfélesége és sokszínűsége lehetővé teszi, hogy mindenki megtalálja a maga számára legszimpatikusabb irányelvet, értékrendet, ideológiát, legyen ez professzionális vagy teoretikus. Ergo, ti is ezerféleképpen gondolkodtok, s ez kiváltképp fontos a társadalom jövője szempontjából. Akármi legyen is majd a hivatásotok, értelmiségi lények maradtok, s miután világot láttatok, tudásotokkal, intuíciótokkal vagy éppen érzékenységetekkel akarva-akaratlanul részt fogtok venni egy tudatos társadalom felépítésében, a társadalmi élet modernizálásában.

Néhány dologban, mi, trefortosok, egyetértünk, ezek szolgálnak mentőövként a társadalom végtelen óceánjában. Ilyen alapvető értéknek tartom a humanizmust, a felelősségteljes, de ugyanakkor szubjektív véleményalkotást, az értelmes vitát, a szociális érzékenységet, a toleranciát, illetve az apátia elutasítását. Kívánom, hogy olyan világot alkossatok, teremtsetek, mely ezen elveket magáénak vallja. Legyetek idealisták és racionálisak egyszerre, keressétek mindennek a magját, ugyanakkor az egészeről se feledkezzetek meg. Akár remeteként, akár közösségben éltek majd, képezzétek magatokat, de a legfontosabb talán az, hogy csak a szívetek vezessen az úton, melyet bejártok. Ne higgyetek azoknak, akik titeket haszontalannak titulálnak, akármit csináltak a korábban általam felvázolt elvek mellett kitartva, az társaitok javát is fogja szolgálni. És ha csupán babitsi küldemények vagyunk, akkor is meg vagyok győződve arról, hogy a jövő küldeményei többek lesznek általatok, mert viszontagságok és kétségek között eljutottatok idáig, itt vagytok teljes intellektussal és dús érzelmekkel.

Éljetek meg katarzist, érezzetek, létezzetek, figyeljetek egymásra!

GyalogTrefort

A túramozgalom ötödik évében Ferencz Gábor tanár úr vezetésével tíz túra volt, köztük egy kétnapos és a nyár folyamán egy ötnapos.

RÉSZLETES PROGRAM

időpont	helyszín	táv (km)	idő (óra)	lépés (darab)	kalória (kcal)	létszám (fő)
2012. szept. 22.	Pilis	18	6,25	22800	2250	14
2012. okt. 13.	Börzsöny	18	6,25	23800	2400	10
2012. okt. 28.	Cserhát	20	6	27500	2150	6
2012. dec. 8.	Gerecse (kék túra)	14	4,25	20300	1950	10
2013. jan. 12.	Pilis	14	5,5	20800	2030	7
2013. febr. 16.	Budai-hegység	10	4,7	16500	1730	11
2013. márc. 9.	Pilis	15	5,5	21300	2140	6
2013. ápr. 6.	Börzsöny	14	6,5	23100	2210	16
2013. máj. 18-19.	Bakony (kék túra)	52	17,1	59300	5940	14
2013. júl. 8-12.	Bakony (kék túra)	81	30,7	113100	11370	14
összesen		256	92,75	348500	34170	

A TANÉV SORÁN A TÚRÁZÓK ÁLTAL MEGTETT KILOMÉTEREK SZÁMA

Ferencz Gábor tanár úr	256	Wágner Zsuzsanna	81	Benedek Zsuzsa	15
Mészáros Péter tanár úr	194	Váraljai László	67	Roszica Toteva	14
Kalapos András	189	Várhelyi Hanga	65	Borbély Dóra	14
Mógor Fruzsina	171	Várdai Attila	52	Makra Zita	14
Szabó György	161	Zanathy-Pintér Anna	42	Nagy Katika	14
Benedek Zsófia	148	Ádám Sándor	38	Pál Fanni	14
Tóth Bence	143	Eiben Ingeborg tanárnő	26	Rác Emese	14
Ács Norbert	122	Schalkhammer Renáta	26	Rác Júlia	14
Balázs Sámuel	119	Győri-Molnár Bence	24	Szabó Kata	14
Lengyel Róbert	113	Uzonyi Anna	23	Kása Barnabás	10
Irmalós Bence	95	Deák Csaba	19	Wagner Hella	10
Tobisch Márta tanárnő	81	Kéri Adrienn	18	Patakfalvy Domonkos	8
Gombás Dániel	81	Lakner Krisztina	18	Stefán Kira	8
Rozsái Márton	81	Lenkefi Myrtil tanárnő	18	Stefán Márk	8
Sztrókay András tanár úr	81	Ferencsik Zsolt	18	Stefánné Gál Borbála	8

MEGSZERZETT JELZÉSEK

Kék GyalogTrefort jelzés
(1000 km)

Tóth Bence (2012. szept. 22.)

Piros GyalogTrefort jelzés
(500 km)

Lengyel Róbert (2013. ápr. 6.)

Zöld GyalogTrefort jelzés
(300 km)

Ács Norbert (2012. szept. 22.)
Kása Barnabás (2013. febr. 16.)
Mógor Fruzsina (2013. ápr. 6.)
Kalapos András (2013. máj. 18.)
Balázs Sámuel (2013. júl. 12.)

Sárga GyalogTrefort jelzés
(100 km)

Várdai Attila (2013. máj. 19.)

Hogyan tettük emlékezetessé a Holokauszt emlénapot az évek során?

Az országgyűlés 2000-ben határozott arról, hogy április 16. a holokauszt magyarországi áldozatainak emlénapja legyen. 1944-ben ezen a napon kezdték meg a náci megszállókkal együttműködő magyar közigazgatás és rendvédelem tagjai az első gettók és gyűjtőtáborok felállítását a korabeli Magyarország kárpátaljai területein. A cél a zsidóság deportálása volt.

Az országgyűlés határozata alapján 2001-től a középiskolákban megemlékezéseket tartanak minden évben, április 16-án. Minden megemlékezés annyit ér, amennyire sikerül tartalommal megtölteni, amennyire előidézhető, hogy személyes ügyünk legyen, gondolataink támadjanak, amelyeket meg lehet osztani másokkal, a társainkkal. A megismerés sokat segít az előítéletek eloszlatásában is.

A fokozatosság és ráhangolódás jegyében kilencedik osztályban egy sétára indulunk a budapesti zsidó negyedben a Zachor alapítvány szervezésében. Kortárs idegenvezetők kalauzoltak bennünket. Sokat tudtak a negyed történetéről. Olyan helyekre vitték el az osztályt, amelyeket vagy nem ismert a diákok nagy része, vagy sűrűn elmegyünk mellettük, s nem ismerjük a múltjukat. A felújított Kazinczy utcai, vagy a Rumbach Sebestyén utcában található csodálatos, ámbár romos állapotú zsinagóga nagy hatást gyakorolt ránk. A hajdanvolt budapesti gettó falát látva a történelem karnyújtásnyi közelségbe került. A kortárs vezetők hitelességét fokozta személyes érintettségük. Még ebben a tanévben, egy péntek délután elmentünk az érdeklődőkkel a XI. kerületi kis zsinagógába, ahol részt vehettünk egy istentiszteleten, majd meghívást kaptunk az utána tartott közös szabbati vacsorára. Nagyon érdekes volt a szokásokat látni, találkozni a természetes, igazi vendégszeretettel.

A következő évben, tizedik osztályban két csoportra osztottuk a gyerekeket, s Gonda Zita tanárnő és Molnár József múzeumpedagógus tartott interaktív foglalkozást „A bőrdöng” címmel számukra. Ennek tananyagát ők fejlesztették a USC Soá Alapítvány Vizuális Történelmi Archivumának videó-életinterjúi alapján. A néhány órás foglalkozást április 16-án zártuk. Nagyon jó visszhangja volt ezeknek az alkalomnak a diákok körében. A holokauszttal kapcsolatos súlyos emberi problémák kerültek előtérbe.

Idén tavasszal már érettnek éreztük a gyerekeket arra, hogy személyesen találkozzanak egy olyan személlyel, akit 1944-ben deportáltak zsidósága miatt, de túlélője lehetett a szörnyűségeknek. Így hívtuk meg Révész Ili nénit, a Trefort legendás volt tanárát, hosszú ideig igazgatóhelyettesét egy beszélgetésre. Kétféle előkészítése volt ennek. Egyrészt megnéztük Costa-Gavras Ámen című filmjét, másrészt kérdéseket gyűjtöttünk Ili néni számára, amelyek mondandója alapjául szolgáltak.

Az első kérdéscsoport a táborba kerüléssel, s az ottani körülményekkel foglalkozik. Honnan és hogyan vitték el Ili nénit a táborba? Hol voltak koncentrációs tá-

borok, és Ili néni melyikben volt? Ili nénit a szüleivel, testvéreivel, barátaival együtt vitték-e el? Mit kellett a táborban csinálni? Mit ettek? Milyen ruhában voltak? Milyen lehetőségek voltak a tisztálkodásra? Általában, milyenek voltak a körülmények? Hogyan telt egy átlagos nap? Voltak-e, és ha igen, miért voltak retorziók? Kikkel lakott együtt? Ili néni megőrizhette-e saját tárgyait? Hogyan viszonyultak az őrök a deportáltakhoz? Egymással milyen kapcsolatban voltak? Milyen ismeretségeket kötöttek? Maradtak-e meg ezek közül élő kapcsolatok a tábor után is? Hallottak-e híreket a külvilágról? Lelkileg mit jelentett a koncentrációs táborban lenni? Mi tartotta a lelket Ili néniben a táborban, ill. az odakerülése előtti megaláztatások során? Mi volt a legemlékezetesebb, a legrosszabb, s a legjobb dolog?

A második kérdéscsoport a túléléssel, a tábor utáni időszakokkal foglalkozik. Hogyan menekült meg Ili néni? Milyen érzés volt kikerülni a táborból, túlélni az egészet? Hogyan épült föl? Mi történt Ili néni családjával? Mennyire határozta meg Ili néni későbbi életét a táborban töltött időszak? Milyen érzés volt hazajönni? Hogyan lehetett visszarázódni a mindennapokba? Vissza tudna-e menni azokra a helyekre, amelyek ma már műemlékként, vagy kiállításként örökítik meg a múltat? Kitérőlné-e ezt az emléket teljesen, vagy vannak olyan pillanatok, amelyeket megtartana? Fáj-e beszélni a holokausztról? Gyakran jut-e eszébe a táborban töltött időszak? Van-e olyan nap, amikor nem gondol rá? Ili néninek van-e olyan rokona, barátja, aki életét vesztette a holokauszt következtében? Gyakran beszél-e a történeletről? A holokauszt mennyiben befolyásolta a későbbi életét, személyiségét, hozzáállását a dolgokhoz? Feldolgozható-e lelkileg egyáltalán az egész?

A harmadik kérdéscsoport tágabb körülményekre vonatkozik. A háború előtt és után hogyan élte meg a zsidóságát? Változott azóta valami ebben a tekintetben? Mit gondol arról, ha valakit, vagy egy csoportot hátrányos megkülönböztetés ér? Hogyan látja ma Magyarországon a kisebbségek helyzetét? Mit gondol a holokauszt mostani megítéléséről? Mindent igaznak tart-e, amit az emberek általában hisznek, gondolnak a holokausztról? Egetért-e azzal, hogy a holokauszttagadást büntetik?

A beszélgetés egyszerre volt meghitt és érdekes, érzelmekben gazdag és informatív. Lélegzetviasszafojtva hallgattuk Ili nénit.

Gombos Éva

Reflexiók a beszélgetésről

A holokausztt emléknap alkalmából eljött hozzánk Ili néni, aki egyike azon keveseknek, akik még élnek a holokausztt túlélői közül. Elmesélte, hogy hogyan került a koncentrációs táborba, s milyen szörnyű körülmények között dolgozott ott, töltötte mindennapjait. Erről már sokszor olvastam, hallottam, de egy túlélő szájából minden hitelesebb, brutálisabb. Ili néni szerencsére túlélte a borzalmakat, de a nővérét elvesztette. Számomra a legmeghatóbb az volt, amikor elmesélte, hogy a malmői asszonyok kosarakban hozták azoknak a koncentrációs táborban felszabadult volt raboknak a gyümölcsöt, süteményt a hajóhoz, akik Svédországba kerültek gyógykezelésre, s hajóval közelítették meg a svéd partokat. Ilyen emberi gesztussal már nagyon régen találkoztak. A másik, engem nagyon megérintő történet az volt, amikor hosszú idő után robgott vele haza a vonat, s megpillantotta a magyar állomásnevet, s elsírta magát...

Szabó Dea

Tavaly az egyik osztályfőnöki óra máshogy zajlott, mint általában. Persze, volt már, hogy jött(ek) valaki(k) előadást tartani, de ez mégis különleges volt szerintem mindenki számára. Iskolánk egy régi tanára jött el hozzánk, nem is előadást tartani, inkább mesélni arról, hogy ő hogyan élte át a második világháborút és a holokausztt. A kicsi, idős néni szavait néma csendben hallgattuk és próbáltuk felfogni a néhol elképzelhetetlen borzalmakat, amelyekről ő őszintén beszélt, hiszen ezek mind az élete részei. Pár nappal korábban kérdéseket kellett írunk, amelyeket megkérdeznénk tőle, így főként ezekre tért ki. Meg így talán olyan dolgokat is meg mertünk kérdezni, amelyeket élőben nem mertünk volna... Szerintem mindenkiben mély nyomot hagyott Ili néni története és hozzájárult ahhoz, hogy egy realisabb kép alakuljon ki bennünk erről a korszakról.

Várhelyi Hanga

Egy újabb év, egy újabb holokausztt megemlékezéssel. Az idei megemlékezésre osztályfőnökünk meghívott egy olyan embert, aki túlélte mindazt. Bevallom megijedtem. Megijedtem attól, hogy esetleg olyan valakire kell néznem, akinek rengeteg fájdalom lesz a szemében. Azonban tévedtem. Jó érzés volt ebben tévedni, mert mikor Ili néni belépett az osztályterem ajtaján, nem egy megtört öreg nénit láttam, hanem egy magabiztos, erős, idős hölgyet, aki fel volt készülve arra, hogy olyan dolgokról meséljen fiatal diákoknak, amelyeket ők talán meg sem értenek majd. Azt a fájdalmat, az éhséget, azt a szeretethiányt, amit egy mai gyerek még elképzelni sem tud. Mert az más volt. Akik

a holokausztot átélték, azok számára egy hihetetlennek tűnő világ vált valósággá. Ili néni sok mindenről mesélt nekünk. Elvitte gondolatainkat azokra a helyekre, ahol ő járt, aludt, dolgozott. Jó volt őt hallgatni, ahogy mesél a saját életéről, és leplezetlen fájdalommal mondja el mindazt, ami történt vele. Nagyon hálás vagyok azért, hogy ott lehettem akkor, és hallgathattam, amit mond, mert egy olyan ember szavait hallhattam, akinek talán fáj a múltból beszélnie, de mégis megtette, hiszen azok, akik hallgatták, figyelték rá, és megértették, hogy olyan történetet hallgatnak, amelyet nem lesz egyszerű feldolgozni saját maguknak sem.

Zanathy-Pintér Anna

Fantasztikus lehetőség volt meghallgatni Ili nénit, csodálom őt, és nagyon hálás vagyok neki, amiért eljött hozzánk és megosztotta velünk az emlékeit, ráadásul a mi kérdéseinkre válaszolva. Félelmetesen megdöbbentő, és megrázó volt hallgatni az elbeszéléseit, pedig látszott rajta, neki egyáltalán nem ez a célja, ő nem akart minket felkavarni, elkeseríteni, vagy megbotráncoztatni, egyszerűen csak elmesélte, ami történt vele, és ez volt az, ami számomra oly különlegessé tette a beszélgetést.

Pataki Tamara

Egy fárasztó pénteki napon érkezett hozzánk Ili néni az osztályfőnöki órára. Amikor megláttuk, elcsodálkoztunk milyen fiatalos, aktív és jókedvű. Egy körben ültünk le, és ő elkezdett mesélni a mi korábban elküldött kérdéseink alapján. Az álmos és unott tekintetek hamar érdeklődővé váltak. Nem csupán az élettörténete volt lebilincselően érdekes, hanem az is, mennyire nyugodtan tudta ezt a sok szörnyűséget elmesélni. A borzasztó élményeket a koncentrációs táborban eltöltött időkről, amik vele történtek meg, nem egy könyvben olvasta, vagy egy filmen látta. Nekünk mindez persze elképzelhetetlen. Hallgattuk, időnként megremegett a hangja, egyszer-kétszer elérzékenyült, ilyenkor körülnéztem és ugyanezt láttam az osztálytársaim arcán is. Mindnyájunkat magával ragadott Ili néni személyisége és a története.

Mógor Fruzsina

Laudáció Domokos Katalin tanárnő kitüntetéséhez

*Dancz Péter, ELTE Radnóti Miklós Gyakorlóiskola orosz szakos vezetőtanárának
2012. november 30-án elhangzott beszéde „Az Év Oroszstanára 2012” kitüntetés
átadása alkalmából*

Ma este immár hatodik alkalommal kerül sor „Az Év Oroszstanára” díj átadására. Ebben az évben a kitüntető címet Domokos Katalin, az ELTE Trefort Ágoston Gyakorlóiskola vezetőtanára kapja. A kuratórium nehéz helyzetben lehetett, amikor a díjat oda kellett ítélnie. Hiszen hogyan is lehet megállapítani, milyen a legjobb, az ideális oroszstanár? A pedagógiai szakirodalomban bőséges anyag áll rendelkezésre ebben a témában: kimagasló szakmai felkészültség, pszichológiai érzékenység, rokonszenves egyéniség és még sok minden egyéb. Bármilyen szakos pedagógus nehezen tesz eleget mindezeknek az elvárásoknak, de ami az orosz szakosokat illeti, túlzás nélkül elmondható: nem kevesebbről van szó, mint igazi hősiességről, áldozatkészségről a tanári hivatás és a diákok érdekében. Mielőtt még túlzásnak tűnne, amit állítok, felidézek néhány vitathatatlan tényt. Mintegy 25 éve nem létezik központilag szervezett továbbképzés és az egész országban elérhető módszertani segítség az oroszstanárok számára. Hosszú ideig nem léteztek hozzáférhető és a kor követelményeinek megfelelő tankönyvek, és ma sem ártana jóval több belőlük, ahogy ez az angol és német szakosoknak rendelkezésére is áll. Igaz, a Kljucs sorozat két kötete még a más idegen nyelv szakos kollégáim irigykedését is kiváltotta, ők is szívesen lapozgatják és elismerőleg nyilatkoznak róla, de ez a könyv szinte fehér holló ma az orosztanításban Magyarországon. Az orosz gyakorlatilag minden iskolában második idegen nyelvként tanítják, ami összességében maximum négyévnyi nyelvoktatást és csekély óraszámot jelent, ráadásul az oktatásügy jelenlegi szorult helyzetében úgy tűnik, éppen az idegen nyelvek oktatására fordítható még kevesebb idő és energia. Az oroszországi utazás drága és nehezen megszervezhető, itthon viszont igen csekély lehetőség nyílik arra, hogy diákjaink megismerkedjenek az orosz kultúrával.

Mindezek ellenére van Magyarországon néhány (sajnos nagyon kevés) olyan iskola, amelyben még fontosnak tartják az orosz tanítását is a többi idegen nyelv mellett, és néhány olyan lelkes oroszstanár, akik komoly sikerekkel dicsekedhetnek: diákjaik kiválóan érettségiznek, nyelvvizsgáznak és jelentős eredményeket érnek el az OKTV-n. Közéjük tartozik Domokos Katalin is. Miben rejlik sikereinek titka? Ami a legszembevetőbb, az a hihetetlen energikusság és személyiségének pozitív kisugárzása. Remek orosz nyelvtudása és kultúrtörténeti jártassága. Az orosz nyelv és kultúra iránti elkötelezettsége, szeretete. Kiemelkedő szakmai felkészültsége, műveltsége. Remek módszertani fogásai, melyeket bőkezűen oszt meg azokkal a leendő oroszstanárokkal, akik irányítása alatt végzik tanítási gyakorlatukat a Trefort Ágoston Gyakorlóiskolában.

Közöttük szép számmal akadnak Kati korábbi saját tanítványai is. Az orosz nyelv és a tanári hivatás szeretetét még gyermekkorukban Kati olthatta beléjük.

Katit évtizedek óta ismerem, hiszen az ELTE gyakorlóiskolaiban dolgozunk mindketten, munkánk sok szálon kötődik egymáshoz. A minap abban a szerencsében részesültem, hogy két oroszórájára is ellátogathattam. Aki Katit ismeri, tudja, egyik fő jellemzője az egyenesség, a szókimondás, a fáradhatatlanság és az a folytonos vibrálás, ami annyira izgalmassá teszi minden órája minden egyes percét a diákok számára. Mindezt hosszú idő után újra átélhettem az óráin a Trefortban. Nem tudom, ki élvezte jobban az órákat: a diákok, a jelen lévő tanárjelölt vagy én magam. De azt is láttam, Kati mennyire lubickol a tanárszerepben. Bevallom, néha az irigység is elfogott, látván, mennyi remek apró ötletből építi fel feszes tempójú, módszertanilag nagyon átgondolt és változatos óráit. Loptam is azonnal tőle pár ötletet. Láttam a diákok arcán az érdeklődést, de a tanárnő iránti szeretetet és elismerést legalább annyira. Meggyőződtem arról, hogy még a kezdő csoportban is mennyi mindent tudnak már a gyerekek és mekkora tudásvágy hajtja őket tovább. Lelki szemeimmel láttam közöttük a későbbi OKTV-k potenciális győzteseit. Ez mind Kati érdeme, aki meggyőződésem szerint már az első órától kezdve felkelti és folyamatosan ébren tartja az érdeklődést, a lelkesedést diákjaiban. Arra is emlékszem, ahogy az éppen ezeken az órákon hospitáló tanárjelölt szorgosan jegyzetelt, már a saját későbbi óráit is tervezgetve. Láttam rajta, szerencsésnek érzi magát, hogy olyan mestertől tanulhat, mint Domokos Katalin. Biztos vagyok benne, hogy ezek a hallgatók boldogan, félelemtől mentesen készülnek gyakorlótanításukra, hiszen megkapják azt az emberi és szakmai segítséget, amelyek nélkül elbizonytalanodhatnának a szárnypróbálgatás közben. Pontosan tudják, hogy az ő vezetőtanáruk, ill. mentoruk a szakma egyik legjobbjá, akire bármilyen pedagógiai helyzetben, sőt, talán még azon túl is számíthatnak.

Amit Kati elért, az talán a legtöbb, amit egy pedagógus elérhet: a diákok és tanárjelöltek szeretete, sikerei és kollégái elismerése egyszerre. Igazi alkotómunkát végző pedagógus. Iskolája tantestületének egyik meghatározó egyénisége. És nem lehet eléggé hangsúlyozni, hogy mindeközben rengeteget tett és tesz az immár maroknyira szűkült magyarországi orosztanári csapat munkájának elismertetésért, az orosz nyelv és kultúra magyarországi terjesztéséért is.

Ha valaki, ő megérdemli ezt az elismerést.

Öregdiák találkozó

(2012. november 16.)

Az Öregdiák Egyesület a 2010-es találkozón tartott nosztalgiaórák sikerén felbuzdulva tanár-diák találkozót szervezett az iskolában. A pódiumbeszélgetést több tucat egykori tanár vállalta. Ezek főbb témái a következők voltak. Miért lett pedagógus valaki? Miért a Trefortban tanít, tanított? Milyen (volt) az iskolához fűződő viszonya? Mi az, amit egy tanár sikernek érez, értékelt? Mi (volt) a Trefort előnye és hátránya? Milyen szerepet tölt, töltött be a magyar oktatásban a Trefort? Volt-e bármilyen időszakban is erőteljes ideológia nyomás az iskolában? Hogyan változtak a tananyagok a különböző korszakokban? Mi (volt) a különböző tantárgyak szerepe, súlya a Trefortban? Hogyan alakul, alakult a diákok fegyelme, érdeklődése, motiváltsága az eltelt évtizedekben? Milyen érdekes, humoros történetek, emlékek maradtak meg? Van-e és ha igen, akkor mit jelent a „Trefort szellem”? stb. Ezeken kívül a sok érdekes beszélgetés során számtalan egyéb, az öregdiákok által feltett kérdés is felmerült.

Az öregdiákok előzetes internetes regisztrációval jelentkezhettek az alábbi tanárokkal folytatott beszélgetésre. A találkozó alatt a harmadik emeleten folyamatosan nyitva volt az iskola épületének 125 éves jubileuma alkalmából október 4-én nyílt, a korai iskolatörténetet bemutató kiállítás. A program során a mostani diákok által szervezett büfé, teaház is üzemelt.

Ferencz Gábor

idegen nyelvek	magyar, történelem	matematika, informatika, technika
Domokos Katalin (1982-) Gonda Zita (1993-) Kovács Ágnes (1979-) Lenkefi Ferencné (1991-) Pajor Róbert (1977-1993) Simon Zsuzsa (1976-2006) Székely Józsefné (1974-1994)	Bihari Péter (1982-1994) Gremesperger László (1982-1997) Kozocsa Sándorné (1975-2002) Szabó Ádám (1993-) Varga Ákos (1986-2006) Vörös László (1967-2005)	Geröcs László (1982-) Gombos Éva (1977-) Gyapjas Ferencné (1962-1993) Kovács Károly 1978-2011) Szilárd Gábor (1972-) Veszprémi Ferenc (1985-) Palojtay Tamás (1983-)
művészetek	biológia, kémia, földrajz	testnevelés
Benedek Ottilia (1976-1995) Herpyné Légár Piroska (1982-1994) Kovács Gabriella (1995-) Körmendi Zsolt (1994-2006) Mészáros Péter (2004-)	Schróth Ágnes (1981-) Fodor Erika (1995-2010) Kéri András (1990-) Szászné Heszlényi Judit (1975-) Vörös Lászlóné (1978-2005)	Glatz János (1966-2011) Gömbösné Csabay Annamária (1975-2011) Kálmán Éva (Magyar Tamásné) (1993-) Kubicza János (1983-) Sapszon József (1982-)

Pályaválasztási nap

(2013. május 8.)

Május 8-ára a 10-11. évfolyamra járó tanulóinknak pályaválasztási napot szerveztünk. Ezen a napon tanulóink előzetes jelentkezés után egyesével vagy kisebb csoportokban munkahelyeket látogattak meg. Ezek a látogatások alkalmat adtak számukra, hogy megismerkedjenek a munka világával. A cél az volt, hogy érdeklődésüknek megfelelően információkat, tapasztalatokat szerezzenek a későbbi pályaválasztási döntésük megalapozásához. Az intézményeket egyetemi kapcsolataink, a szülők és öregdiákok javaslatai alapján kerestük föl, így egy 28 munkahelyet tartalmazó kínálat született, ebből választottak tanulóink. Volt, ahová egyetlen diák ment, a legnagyobb létszámú csoport pedig 16 főből állt. Az élmények tudatos befogadásához a következő szempontokat ajánlottuk. A munkahely múltja, jelene, perspektívái. A munkahelyi hierarchia, előrelépési lehetőségek. A munkaidő beosztása: kötött vagy szabad. Munka- és szabadidő szétválasztása. „Hazaviszik-e” a tennivalókat, a gondokat a dolgozók? A dolgozók kor, nem, képzettség szerinti eloszlása. Milyen tanulmányok után, hogyan lehet erre a munkahelyre kerülni? Mennyire egyéni, mennyire kooperatív a munka? Milyen képességekre van szükség ezen a helyen? Mennyire igényel kreativitást, kooperálást, gyors döntéseket, végrehajtást vagy önállóságot?

A pályaválasztási napot a látogatások kiértékelése követte. A diákok 1-től 5-ig terjedő osztályzatokat adtak a következő szempontok szerint. Előzetes várakozásaidnak megfelelt-e a látogatás? A válaszok átlaga: 4,71. Segít-e a látogatás a majdani pályaválasztási döntésedben? 3,65. Mennyire gyarapodtak az ismereteid az adott foglalkozásról, munkahelyről? 4,11. Volt-e lehetőség kipróbálni valamely munkafázist, részfeladatot? 2,8. Mennyire volt szívélyes a munkahely részéről a fogadtatás? 4,79.

A munkahelyektől is kértünk visszajelzést arról, hogyan látták ők diákjainkat. Két példa ezekből: „Egészen egyszerűen el voltunk ájulva, hogy milyen kedvesek, intelligensek, értelmesek, kreatívak és jól neveltek ezek a trefortos gyerekek. Teljesen olyanok, amilyenek mi is voltunk trefortos diákként. Abszolút pozitív tapasztalunk van mindkét csoporttal, kifejezetten jól éreztük magunk velük, remélem ez kölcsönös volt.” „Nagy örömről szólt, hogy fogadhattuk a gyerekeket, és reméljük, hogy néhányuk számára utat tudunk mutatni a jövőre nézve. A gyerekek fegyelmezettek és érdeklődőek voltak. Az előadásokat tartó kollégáim szerint az elméleti problémákat érintő kérdések kerültek előtérbe a diákok részéről és kevésbé a gyakorlati, a felhasználással kapcsolatosak. Okosan és bátran kérdeztek, és mindvégig jó hangulatban telt az idő.”

Poros András

Très Fort, a kórus

Ez az évad sűrű és emlékezetes programsorozatból állt. Rögtön indult a Trefort jubileumi évének megnyitójával. A kórus fellépése nyitotta meg az utcai vigasságokat október 5-én. Az estébe nyúló open air kulturális esemény az elmúlt évek legkedvesebb kórusdarabjaival indult.

Nem sokkal ezután egy fergeteges kórustábor következett, hagyományosan a Trefort falai közt. Október 20-21-én két napot töltöttünk a múltba szakadva, hogy aztán végül időgépek és a dalaink segítségével visszatérhessünk a jelenbe. Köszönet a tizenegyes különítménynek, akik nélkül örökre a múltban ragadtunk volna!

Az ez évi karácsonyi koncertünk a számok bűvöletében telt. Mindig is köztudott volt, hogy a zene meg a matek nagyon közel állnak egymáshoz, de ezt be is bizonyítottuk 2012. december 16-án 17 órától kezdődően. A kórus hét darabot adott elő, táncoltak a hetedikesek, volt hét ütemes fúgató, és megtudhattuk, hogy Johann Sebastian kabátján miért épp tizennégy gomb van.

Az év fénypontja az április 18. és 21. közötti vendégeskedésünk volt Kolozsváron, a Báthory Elméleti Líceum kórusánál.

RÖVID ÖSSZEFOGLALÓ

A Très Fort kórus négy felejthetetlen napot töltött Kolozsváron tavaly áprilisban. Ez idő alatt a Báthory István Líceum vendégei voltunk. Hosszú utunk során először keresztülutaztunk az Alföldön, majd egyre magasabb hegyek között kanyarogtunk. Útközben természetesen sokat énekeltünk, barátkoztunk. Délután megérkeztünk Kolozsvárra, ahol a Báthory Líceum kórusának karnagya köszöntött minket. Nem sokkal később megismerkedtünk a kórus tagjaival, akik egy játékos vetélkedővel, városnézéssel készültek. Ez abból állt, hogy körbejártuk a várost és egyes állomásokon kérdésekre kellett válaszolnunk. A fellelgyárnál például nem létező kutyánkat kellett keresnünk. Mialatt Bodrit kerestük rövid átiratokat készítettünk, ezek az éppen aktuális feladatokról szóltak. Este közös énektanulás és csoportos feladatok voltak. Másnap

reggel megnéztük a Szent Mihály templomot. Délután koncertet adott a két kórus egymásnak, aminek a végén egy közös dalt is előadtunk. Este együtt buliztunk a líceumban. Szombaton elutaztunk Torockóra. Itt a csapat két részre oszlott: a bátrabbak megmázták a Székelykövet, a többiek a faluban néztek körül és segítettek az ebéd elkészítésében. A faluban találtunk egy működő vízimalmot és felkerestük a település legidősebb asszonyát, aki két népdalt énekelt nekünk, mesélt önmagáról és Trianonról. Miután a túrázók visszaértek, megettük a 12 féle fűszert tartalmazó babgulyást és koncertet adtunk az ottani szociálisan rászoruló gyerekeknek, akikkel a koncert után nagyot játszottunk. Este színdarabokat adtunk elő egymásnak, nagyon sokat nevetünk. Vasárnap már csak a búcsúzásra volt időnk, mert haza kellett indulnunk.

Wootsch Benedek (7. b)

ÉLMÉNYEK TOROCKÓN

Egyik nap átmentünk Torockóra, ami egy igazi népmesei falu, csacsi húzta szekerekkel és a házuk előtt üldögélő nénikkel. Egy rövid séta után kettévált a társaság, s míg a bátrabbak énekelve küzdötték fel magukat a Székelykőre, mi feladatokat oldottunk meg a faluval kapcsolatban. Megtaláltuk a legöregebb házat, hallottunk helyi legendákat, de mindenki azt tanácsolta, hogy keressük meg Ida nénit, ő mindent tud. Már a legtöbb kérdést megválaszoltuk, de felkeltette az érdeklődésünket a mindentudó néni legendája, így páran elindultunk őt megkeresni. Meg is találtuk a házat, amelyen tábla mutatta: itt van Ida néni magánmúzeuma. Félve bekopogtunk, a néni lánya nyitott ajtót és beinvitált minket a kertbe, ott üldögélt Ida néni, aki kedvesen fogadott minket. Megkérdezte kik vagyunk, honnan jöttünk, cserébe ő is mesélt magáról, a faluban töltött gyerekkoráról. Eszünkbe jutott, hogy még egy feladatunk maradt: gyűjteni egy helyi népdalt. Gondoltuk, hogy jó helyen járunk, ezért megkértük a nénit, hogy énekeljen nekünk. Nagyon szemérmes volt, de végül a lánya segítségével rávettük az éneklésre. Felejthetetlen pillanat volt, ahogy a tőlünk nagyon messze élő, ki tudja mennyi idős, aprócska magyar néni nekünk énekelt, nagyon mehatódtunk - de közben igyekeztünk minél többet leírni, rögzíteni a dalból, hisz tudtuk, hogy ezt nem fogjuk megtalálni a

Youtube-on. Nagy nehezen elbúcsúztunk tőle, de ebéd után még visszatértünk egy nagyobb társasággal és mi is énekeltünk a néninek egy dalt. Ezután a lánya kinyitotta nekünk a múzeumot, amely tele van családi fényképekkel, ruhákkal, bútorokkal. Pár perc múlva átjött Ida néni is, leült az ajtóba és ismét mesélni kezdett, és ha nem kellett volna átmennünk a gyerekotthonba, talán még ma is ott ülnénk és hallgatnánk Torockó meséit.

Várhelyi Hanga (11. b)

SZÉKELYKŐ – EGY HEGY NÉHÁNY GONDOLATA

„Láttam, ahogy jön egy újabb busz megpakolva gyerekekkel. Megálltak Torockón, s körbejárták kicsit a falut. Azután elkezdtek készülődni. Bakancsot húztak, szendvicseket és innivalót tettek a táskájukba. Elindultak felém. Nem mindenki jött közülük, de azért voltak jó páran. Érdekes kis csapat volt. Miközben jöttek felfelé, énekeltek. Nem is értettem mire fel ez a nagy jókedv, aztán ahogy hallgattam őket rájöttem, hogy nem csak azért énekelnek, mert jókedvük van, hanem, mert egyszerűen csak jólesik nekik. (Bár felfelé azért kissé kifulladásztottam őket, mert hát nem vagyok egy „könnyű eset” és szikláimból is jó sok van.) Mikor felértek, játszadoztak a visszhangommal, majd elindultak a legmagasabb pontomig. Amikor már nem tudtak tovább felfelé menni, megálltak és csodálkozva nézték azt, amit én nap, mint nap látok. Nagyon tetszett nekik a látvány, s én erre büszke lettem. Büszke arra, hogy olyat tudok mutatni az embereknek, amelyet még nem láttak, és ami örömet okoz nekik. Szeretem, amikor olyan emberek másszák meg a szikláimat, akik értékelnek engem, és azt ahol állok. Úgy láttam, hogy jól érezték magukat, mégis nehéz szívvel engedtem el őket. Nagyon örültem, hogy eljöttek hozzám!”

Zanathy-Pintér Anna (11. b)

Nagy örömmel vettünk részt a Treforthoz közel eső óriási kórusrendezvényen, a Kórusok Éjszakáján, május 11-én este. A mi helyszínünk a Lőrinc pap tér és a Szabó Ervin tér volt. Kétszer 15 perc éneklés az épp arra járóknak, sok vidám dallal, tapssal és a végén gitárral. Aki csak hallott-látott minket, rögtön kedvet kaphatott a kórusénekléshez.

Az év vége felé még két fellépésünk volt. Az egyik az iskolánkba szervezett jótékony-sági esten volt, amelyet egy XII. kerületi gyermekotthon javára tartottunk június 7-én.

A másik a már szokásos évzáró koncertünk az udvaron. Ez alkalommal június 19-én este 9 órai kezdéssel indult a Folk Éj, mindenfajta nép zenéjével, táncával, dalával. A hetedikesek táncbemutatóját a Très Fort népek zenéje műsora követte, énekelt kicsit a Sixtones is, majd pedig vendégünk volt a Pro Fun Kamarakórus, amely tagjai közt iskolánk számos illusztris tagját köszönthettük. Az estét végül óriási táncbáza zárta Littner Anita tanárnő irányításával és lelkesítésével.

Mészáros Péter

MÚVEK

Angol mesék

Az angol munkaközösség *Urban folk tale* – Városi népmese címmel pályázatot hirdetett 2013. márciusában. A kiírásban húsz szót adtunk meg, amelyből nyolcat kellett beilleszteni a mesébe. A pályázatra beérkezett történetek közül a zsűri négyet díjazott a következő eredményekkel: első helyezett Veibli-Magyari Ágost (11. c), második helyezett Fülöp Máté (8. b), harmadik helyezett Garamvölgyi Eszter (11. a) és Nyerges Márk (10. c). Meséik itt olvashatók.

Veibli-Magyari Ágost (11. c): Brian's Binoculars

Once upon a time, there lived in Brighton a middle-aged accountant called Brian Boredom. His life followed a simple pattern: work, fish and chips with vinegar, football on TV, beer with his colleague at the weekend at Luke's, his favourite pub. His wife, Molly left him after two months of marriage and fled with a stockbroker.

On a rainy Monday afternoon Brian decided to take up birdwatching. He thought it would be more exciting than train spotting. He dreaded crowded platforms and people rushing to and fro. Brian preferred **drawing saltcellars** in his blue notebook that had on its cover a nice **donkey** smelling **daffodils** in a green meadow.

He made up his mind to buy some **binoculars**. By the time he had **boiled** some water for his afternoon tea the rain stopped.

Brian locked the door and set off. As he was walking past a cricket **court**, Brian saw a young woman playing in a pink dress. He watched her play, but he couldn't see her properly, so he ran to the shop to buy the binoculars and through them, by **Jove**, she looked breathtaking. Suddenly, as in a play, the scene shifted and there she was in **fancy** dress, stealing some jewellery. Brian was **stunned**. He was holding some **enchanted** binoculars!

This was too much for him. Completely overwhelmed, he hurried home. What had he seen? The past or the future?

He had a nasty sleepless night, tossing and turning in his bed. The morning papers were full of a charming young lady's photos, who had stolen some diamonds from a shop. Brian recognized the pretty woman in pink at once! So the binoculars had shown the future!

He took a day off and went to a park. He started watching the passers-by. An obese man was planning a robbery, a smartly dressed lady wanted to steal some money from her blind uncle, a sad-faced youngster wanted to try out some drugs.

He **braced** himself up, and approached the overweight person. 'Excuse me, sir, but robbing a bank is not a good idea' he said quietly.

The man was staring at Brian for some endless moments. Then he said: 'Are you a wizard or something? Do you want to **blackmail** me? I did nothing wrong.'

Boredom talked the man out of robbing the bank, convinced the lady to get a part-time job and send the young man home to his loving parents.

He got home late, but instead of feeling tired he felt excited. Ate a light meal and switched off the **lights**. The room was as dark as a **pit**. Brian fell asleep in a wink. He had a weird dream. He saw himself on a stage, magic wand in hand, top hat on his head, sitting cosily in a golden trolley!

While looking at his odd self, suddenly a **parachute** was floating towards him, with Molly dressed in white, **torch** in hand!

He woke up, completely dazed. What could be the meaning of this strange dream? He **pulled up** the shutters, and gazed out into the street, getting more and more lit by the rising sun. He smiled. He knew what to do. After a filling breakfast he phoned Molly and fixed a date. Brian was no longer a boring person. Equipped with his enchanted binoculars, Molly and himself could fight those who planned something nasty and stopped them by miracle.

Fülöp Máté (8. b): Fast food fast life

Once upon a time there was a middle aged couple. They had a son called Tihamér, but let's call him Timothy since it is an English tale. He was neither tall nor short and also his mental abilities was somewhere around the middle to be polite with him. He was still living with his parents although he has already finished his education. After a year of being unemployed his mother gave him a nice replica of a Samsonite **trolley** loaded with his clothes, his smart phone, a pack of transport tickets and his **brace** had not used for ages. She told him not to come home since he had not found a proper job. So Timothy left home and started his job-search around Astoria in the city centre. He always **fancied** the junk food and thought it was wiser to start the search with full stomach. He ordered a BigMac menu and almost immediately became **enchanted** with a girl wearing a **daffodil** coloured T-shirt and standing in a row next to him. She ordered take away menu and soon left. He decided to follow her anywhere she goes. She headed to the Underground. Timothy managed to follow her till the City Park but there he lost the sight of her nice **light** brown hair in the crowd. He became sad and lonely and also exhausted. He needed a place to relax so after a certain hesitation bought a ticket and entered the Zoo. He visited his favourite animals and Asha the new-born elephant as well. His mood was definitely improved by the time he reached the **donkeys**. There was an announcement by the fence looking for a keeper for the donkeys. "By **Jove**! This is the job for me." – he thought. He went to the employment office and prepared his application. The boss was very nice and friendly and Timothy got the job immediately. He told him to wait for a minute because he would like to introduce Timothy to a colleague. How small the world is the girl with the daffodil coloured T-shirt entered the room smiling....

Garamvölgyi Eszter (11. a): Quohog's luck

Once upon a time, long years ago my town, Quahog was a small village. There lived mainly poor peasants except a wealthy holder, who was called Griffin Peterson. He had a huge house with a beautiful garden, full of **daffodils**, however he must have been the proudest of her beautiful, **enchanted** daughter, Megan. He employed almost all the people of the village, gave them decent wages so that they were grateful to the rich man, they respected him.

On a cloudy Wednesday, at dawn, when the **lights** were sinister and mysterious, a stranger horseman came and warned the villagers to hide because looters would come. The poor village people hid in their cellars taking all their treasures and food with them. They did not have enough money to leave the region, unlike Peterson, who packed his small valuables, his terrified daughter and left his whole property behind. Quahog was almost destroyed. All the houses had been set on fire, lots of people had been killed, but the biggest problem was that workers did not have the possibility to work on the Peterson-estate anymore to get money to restart their lives at the same place.

Anyway, the local people somehow survived this hard period. Later they **pulled up** new houses and kept on hoping that Peterson would come back, giving them jobs again. Unfortunately, he would not. Hundreds of gossips and stories were born about Peterson (where he had gone and why he did not come back).

About fifteen years after the looter attack a stranger approached the working farmers. The man sat on a **donkey**, had a big bag on his back. When he arrived, he wanted to find the oldest villager. The old man received the letter which he was given. It was Peterson's will, contained that a lot of his money had been dug under his amazing daffodils. He wanted to hand this money to his beloved employees, but wanted the looters not to find it. -The oldest farmer was **stunned** and appalled, a teardrop rolled down his cheek.- In the letter also was written that Peterson had been sorry for leaving his homeland and not coming back. He appreciated the village and never forgot it.

Now the task of the local people was to find the treasure, the only trouble was that no one remembered, where the daffodils had been. The young could not know, but the old had forgotten it. This aim however brought the people together. Men, women, children started to dig **pits** searching for the money. Seeking continued at night, too. People used **torches** in the dark. Young people made old ones **draw** maps, to display memories of the Peterson-estate.

That mild August night changed the history of Quohog and all those people's lives who have lived there since that time. Though the treasure has been never found, something else was explored. When the strongest Quohog man was digging, a black and tufty liquid gushed out. It was oil.

Quohog has become a rich city, because it lies on an inexhaustible oil field. This is the story of a great city which has gone through so many difficulties, but had a great holder, whose name will not be forgotten ever...

Nyerges Márk (10. c): The parachuting donkey

Once upon a time in the city of Warmridge, there lived a lovely old couple. They had a really laid back, relaxed and easy going life in a suburb part of the big, busy and noisy city. This lovely couple had a lovely, naughty son. He **fancied** dangerous free time activities such as bungee jumping, mountain bike riding and his absolute favourite was parachuting.

As he was not of the smartest ones he thought that his beloved faithful **donkey** would also enjoy these kinds of joys. They have already tried bungee jumping together from the Statue of Liberty and they both survived so our little Johnny decided to share his experiences of parachuting with his donkey.

He had a brilliant plan. One evening while his mother was **boiling** water for the tea he got a **torch** and went out to the stable to collect his **parachuting** equipment and his old friend the donkey. Dan the donkey was fast asleep so he did not want to go anywhere. Johnny tried to **pull him up** and **draw** him out of the stable, but Dan was as stubborn as all the donkeys are so the boy put him into a Tesco **trolley** and they headed toward the city hall to the highest skyscraper in the whole pretty country.

When they reached the tower Johnny pushed the trolley into the elevator and went up to the top floor. As they looked around from the edge of the building they saw the breathtaking panorama and the **lights** of the city below them. Johnny did not hesitate, he pulled the parachute over himself and the donkey, and off they jumped.

They were descending quickly, opened the parachute in time, but unfortunately they landed hanging on the branches of a big oak tree. The donkey started shrilling and Johnny was also despaired to get down. Luckily a fire engine came by and they helped them down.

Johnny was very happy to survive and on the way home thought to himself: It is my business to enjoy danger, but I should not have got my friend into trouble.

Ars paedagogica

Gyertyánfy András tanár úr írása

Tudás A történelemórák értelméről szeretnék írni. A tananyagról azt gondolom, a jelen életünk szempontjából fontos vagy érdekes témákból kell állnia. Az érettségi követelmények szerencsére eléggé megengedik a tanárnak, hogy válogasson a hagyományos anyagban. A mai életünk számára üzenettel bíró témáknak a megtárgyalására viszont annak ellenére szükség van, hogy az interneten minden megtalálható róluk, mert a tanár feladata, hogy az információ tengeréből kiemelje és átadja azokat.

Nyilvánvaló, hogy az órai anyag akkor rögzül könnyen, ha az óra élményszerű. A történelem esetében ezt szerintem a szemléltetéssel gazdagított, színes tanári magyarázat biztosíthatja legjobban, amelyben nagy szerepet kapnak a jól megfogalmazott – valóságos vagy költői – kérdések is. Ha az óra a diákok intellektusát és érzelmeit is mozgósítja, állandó aktivitásra sarkallja őket még akkor is, ha meg sem szólalnak, hasonlóan egy jó színházi előadáshoz.

Érdemes-e a tanári magyarázatot önálló ismeretszerzéssel helyettesíteni? Forrásfeldolgozással, egyéni, pár- vagy csoportmunkában? Ezeknek kétségkívül megvan a hozadéka. Történelemórai használatuknak azonban – tapasztalataim szerint – gyakran negatív a mérlege: az óra lelassulhat és unalmassá, azaz haszontalanná válhat. Talán azért, mert véleményem szerint egy középiskolás diák történeti forrásokból önállóan – a természettudományos példamegoldástól vagy az irodalmi műelemzéstől eltérően – csak egyszerű (és ezért unalmas) következtetéseket tud levonni. Nagyon is képes izgalmas kérdések föltételére, a miérttek, a kétségek, más nézőpontok megfogalmazására, ezek megválaszolásához azonban kevés még a tudása. Ezért talán kijelenthető, hogy a történelemórai tudás közvetítésében a tanárnak kell a középpontban állnia.

Készségek Világos azonban, hogy a jelen életben való eligazodáshoz tudás mellett képességekre, készségekre is szükség van. A munkánkban, a közéletben vagy a világot megismerve gyakran kell szöveget, képet, ábrát, grafikont stb. megértenünk, belőle következtetéseket levonnunk. Ennek begyakorlása a tudás átadásával azonos súlyú feladata az iskolának, s mivel minden tantárgy kissé másféle képességeket fejleszt, a történelemtanár semmiképpen sem tekinthet el ettől a feladattól az idő hiányára vagy a „tananyag” mennyiségére hivatkozva. A forráselemzésnek viszont – mint fent említettem – nem helyettesítenie kell a tanári magyarázatot, hanem ahhoz kell kapcsolódnia. Tulajdonképpen két külön, egyformán fontos feladatról van szó, amelyeket össze lehet kapcsolni, például úgy, hogy az új anyag tárgyalásának erre alkalmas pontjain a diákok – tanári segítséggel – elemzik a tankönyv egy-egy ábráját, szövegét stb.

Vannak aztán olyan készségek is, amelyek begyakorlására külön alkalmakat szükséges teremteni a tananyag átadásának folytatása helyett vagy azzal párhuzamosan. Ilyen lehet például a személy- és fogalommagyarázat, az élő előadás jegyzetelése, az érettségien szokásos esszéírás és felelet technikája, a történeti földrajzi tájékozódás vagy a történelmi szaknyelv helyesírása.

Önálló gondolkodás A tanulmányok vége felé a diákok megszerzett tudásuk és készségeik révén remélhetőleg képessé válnak arra, hogy összetett történeti problémákról is önálló, megalapozott (és persze óvatos) ítéletet alkossanak. Érdemes szembesíteni őket azzal, hogy bármely történeti alkotás: egy dokumentumfilm, egy kiállítás, a történelemkönyv – nem is beszélve a napi sajtóról – válogat a múlt tényei között, és igyekszik azokat (hatásos) elbeszéléssé formálni. S hogy így tesz a történelemtanár is... Bár a szakma szabályai arra valók, hogy biztosítsák ennek a válogatásnak és elbeszélésnek a helytálló és tisztességes voltát, a történeti ábrázolás – így a tanár eddigi tevékenysége is – mégis szubjektív és relatív alkotás. Értékéről a befogadónak: a felnőtté váló diáknak kell döntenie.

Értékek Természetes, hogy a tanár nem csak tanít, hanem nevel is. A történelem azok közé a tárgyak közé tartozik, amelyekben ez a nevelés közvetett módon, ugyanakkor nagyon gazdagon kibontakozhat. A történelemtanár azzal adja át a számára fontos értékeket, amit kiválaszt az órák anyagául, és azzal, ahogyan beszél ezekről. Ha jó a tanári magyarázat, a diákok megérzik, kik azok a történelmi szereplők, akiknek egy-egy tulajdonságát példaértékűnek tartja, vagy mely események előtt áll ő maga is (pedig sokadszorra) megilletődötten vagy éppen megdöbben. Mindez nyilván akkor lehet hiteles, ha a tanár pedagógiai gyakorlatában is felmutatja ugyanezeket az értékeket.

Személyiség A történelemtanár munkájának gyümölcseként megvalósulhat még valami, ami megfoghatatlanabb az eddig leírtaknál. A diákok az évek hosszú sorában fokozatosan megtapasztalják, hogy a tanár hogyan viszonyul a múlthoz: az emberiség, a nemzet, családja, saját maga múltjához. Milyen értelmi eszközökkel igyekszik feldolgozni azt, milyen érzelmi reakciókat vált ki belőle. Hogyan vonatkoztatja a jelenre (és a jövőre) azt, ami már elmúlt. Viszonyulásunk a lét történetiségéhez nagyon személyes, nagyrészt öntudatlan dolog. Ha a tanár hiteles, mégis szembesíti a diákot – mindketőtjük számára láthatatlan módon – ezekkel a nagy kérdésekkel, hozzájárulva ahhoz, hogy a fiatal kialakítsa a rájuk adandó saját válaszait.

2012. október 4., csütörtök

Budapest, 1887. október 2.

2012. október 5., péntek

Ünnep van:
Idén 125 éve,
hogy fölavattuk
iskolánk, az ELTE
Trefort Ágoston
Gyakorlóiskola
épületét.

Hírharsona

a Trefort-utczából a Jubileum alkalmából.

**Szerkesztőség
és kiadóhivatal:**
Budapest,
Trefort-utca 8.

Felelős kiadó:
az intézet
igazgatója.

Vezércikk.

Bartal Antal igazgató megnyitó beszéde.

Elhangzott az épület avatásán
1887. október 2-dikán.

Nagyméltóságú Minister úr!
Kegyelmes Urunk!

Mélyen tisztelt Vendégkoszorú!

Nagy, fontos mozzanata a mai nap iskolánk történetének: egy sok hányódással járó korszaknak befejezője és Isten segítségével a nyugodt munkára szólító jobb jövőnek megnyitója.

Nem szándékom hosszabb tárgyalással fárasztani figyelmüket, de talán intézetünk múltjának rövid átpillantása bizvást számíthat jóakaró fogadtatásukra. A magyar kormány önállóságunk visszanyerése után tanügyünk szervezését és fejlesztését tűzte ki teendőinek főfeladatául.

A minden szépért és nemesért lelkesedő boldogult Eötvös József báró, közoktatásügyi minister áldásos működését a felsőbb oktatás terén a tanárképző intézet felállításával kezdte meg.

Minthogy 1870-ben tanügyünk még törvényesen rendezve nem volt, a magas kormány egyedül rendelkezési jogával élve szervezte, a tudomány-egyetem bölcsészeti karának közreműködésével, a tanárképző intézetet, még pedig a német, különösen a bécsi egyetemi seminariumok mintájára, csak azzal különbséggel, hogy egységes igazgatás alatt, az egyes szakszerű osztályok vezetőit külön testületté alakította.

Ebből a tanárképző intézetből, még pedig annak paedagogiai osztályából fejlődött ki közoktatásügyünk az idei vezetője, boldogult Dr. Pauler Tivadar belátó elhatározása következtében a tanárképző intézet

Folytatása a 2. lapon.

Elkövetkező események.

Kiállítás megnyitó.

Csütörtökön 14 óra 15 perckor.

A III. emeleti DÖK-terem kiállítóteremmé válik egy időre: nyomon követhetők lesznek iskolánk létrejöttének körülményei, valamint Trefort utcai épületének kialakulása. Mohay Péter tanár úr és Kovács Gabriella tanárnő áldozatos munkája.

Kosztortúzás.

Csütörtökön 15 órakor.

Iskolánk épületét Trefort Ágoston fölkérésére Bobula János tervezte. A szlovák születésű építész emléket a magyarországi szlovák kisebbség is hűen őrzi, 2003-ban emléktáblát is helyeztek el iskolánk falán. A jubileum alkalmából itt tisztelgünk a nagy tudású építész előtt.

Verébavató.

Csütörtökön 14 óra harminc perctől.

A hetedikesek beavatását célzó hagyományos rendezvényt a nyolcadikosok szervezik.

Amikor a képek beszélnek.

Csütörtökön 15 óra 30 perckor.

A II. emeleti pihenőben lesznek láthatóak a fotópályázatra beadott képek legjobbjai. Ugyanitt eredményhirdetésre is sor kerül, ezen okból kérjük a benevezetteket, jelenjenek meg a mondott helyen a fenti időben.

A Jubileum legszebb látványossága csütörtök délutántól.

A III. emeleti DÖK-teremben nyer bemutatást az iskola épületének makettje, Veszprémi Ferenc tanár úr és munkatársai figyelemre méltó és csodálatos munkája.

Folytatása a 4. lapon.

Folytatás az 1. lapról.

Vezércikk.

Bartal Antal igazgató megnyitó beszéde.

gyakorló főgymnasiuma, mely mai napon az óhajtasát és várakozását felülmúló díszes és czélszerű épületében megnyitó ünnepét üli, még pedig ép azon a napon, a melyen 15 év előtt legelőször lépett be osztályaiba gondjainak legfontosabb tárgya, szeretett tanuló ifjúsága.

Életkora ez intézetnek emberi számítás szerint tehát rövid ugyan, de viszontagsága és küzdelme hosszú. Hányavetett volt kezdete, mint a népek történetének eleje szokott lenni, midőn még nomád életre van utalva.

A Hatvani-utca, a Hal-tér, az Egyetemi könyvtár, a Kerepesi-út nyújtott neki vándorlása közben időről-időre pihenő menedéket, tanártestülete is kelletténél több változásnak volt alávetve: csak egy maradt állandó: jól megfontolt szervezete, lelkes buzgalma teendői teljesítésében, bizalma jobb jövőben, öröme növendékei folytonos és fokozódott haladásában, végre hite, hogy elvei, példája a magyar tanügy fejlesztésében méltánylásra találnak.

Az intézet, mely 15 év előtt két szerény szobácskában, minden taneszköz nélkül – hisz nem volt többje, csak két fali táblája – 24 tanulóval és 17 tanárjelölttel kezdte meg működését, íme fényes palotába látja magát varázsolva, melyet a nagylelkűen rólunk gondoskodó Trefort Ágost miniszter úr ő excellentiájának atyai jósága emelt számára. Gyors volt ő nagyméltóságának elhatározása, midőn idejét látta, szerencsés a keze az építő választásában, ki tudománya és képessége minden erejét értékesítve, rövid egy év lefolyása alatt valóban minden tekintetben mintaszerű épülettel ékesítette díszes fővárosunkat. Mint a mesében a szegénységgel és nyomorral sokáig küzködő ember, midőn a tündér jóvoltából egyszerre meseszerű palotában látja magát, megzavarodik és aggodalommal telt szívvel lát hozzá új élete berendezéséhez: úgy vagyunk mi, a tanári kar, a tanárjelöltek és a tanulók a jelen pillanatban.

Meg fogunk-e majd felelhetni a magasabb igényeknek, melyeket változott szerencsésebb körülményeink között tőlünk várhatnak? Ez a kérdés áll előttünk megfajtetlenül: mert mi tagadás benne, az idő együnket-másikunkat

már megviselt és a mi fő, tanártestületünk, az ország kedvezőtlen anyagi körülményei miatt, még mindig kiegészítő szervezésre vár.

Azonban, ha szerény körülmények között az önfeláldozó munkaszeretet teendőinknek lelkiismeretes teljesítése nem megvetendő eredményeket tudott létesíteni, hiszem és reménylem, hogy dolgaink jobbra és kedvezőbbre fordultával munkánk még sikeresebbé és áldásosabbá válhatik, és hogy ernyedetlen buzgalmunk és kitartásunk, mint eddig is, ki fogja érdemelni a magas kormány, elöljáróink és a közönség elismerését.

Valóban biztató emlékek kísérnek bennünket ez új korszakba. Ez ideig – a lefolyt 15 év alatt – 342 tanárjelölt volt az intézet tagja: közülök tudtommal bevált 1 rendkívüli, 2 magán és 7 segéd egyetemi tanárnak, 9 igazgatónak, 171 középiskolai, 18 polgári iskolai tanárnak, 53 figyelmet ébresztő írónak: 97 növendékünk tett érettségi vizsgálatot s tőlünk megválva, nagyobb részök nemcsak a haza, hanem a külföldi tudományos intézeteken az életpálya legkülönbözőbb ágaiban mint tanárok, katonák, jogászok, orvosok, technikusok és gazdászok emelték ez intézet jó hírnevét. Csendes, igénytelen munkásságunk azonfelül még a külföldi tudós tanférfiak figyelmét is fel tudta ébreszteni, úgy hogy több ízben német és francia folyóiratokban méltányló szavakkal ajánlották példakép intézetünk szervezetét és munkásságát.

Nemkülönben szerényletlenség nélkül említhetem még, hogy középiskolai tanításunk újabb berendezésében iskolánk tapasztalatai hathatós segítséget nyújtottak. Azért tovább is nyugodt lélekkel indulunk munkánkra, szentül fogadva, hogy minden tehetségünket a haza üdvére szentelni legszentebb kötelességünknek fogjuk tartani, szívünk mélyéből Horatius szavainak némi változtatásával kívánva:

Di probos mores docili iuventae.

Di senectuti placidae quietem.

Hungarae genti date remque prolemque.

Et decus omne.

Gyakorló-iskolánk felavatása.

Alkalmi költemény.

Írta: Dr. Csengery János.

Isten hozott a múzsák hajlokába
Örömsugárzó ünneplő sereg!
Áldás fakadjon lépteid nyomába,
Virág, a melyen friss harmat pereg,
S ez áldás légyen, a mely felavatja
A tudománynak emelet csarnokot.
Hová hozott az Úrnak akaratja.
Hogy letehessük a vándorbotot.

Lejártak már a hosszú vándorévek.
A pusztaságba nem kell golyanunk.
A szebb jövő sugári feltűnének.
Hazánkban immár föllelők honunk!
Ígéret földje az, a melyre léptünk.
Mely jó anyánkként hő keblére zár.
És elfeledve minden szenvedésünk.
Mert küzdelmünk nem volt hiába már.

Az égnek hála! nem pirulva nézünk
A megpróbáltatás időire,
Nagy célokért küzdés volt osztályrészünk.
S tán mondhatom: jutánk valamire.
Oly nemzedéket adtunk a hazának.
A mely tanítva holtiglan tanul.
Az eszméért kik bátran síkra szállnak.
És lelkesednek lankadatlanul.

Ki egyszer tagja volt ez iskolának.
Az azt többé el nem feledheti,
És meg-megtér ölere jó anyáknak,
Sáfárkodását elmondja neki.
Úgy megy tovább, erősödvén hitében.
Ha czélt nem ér is, czélhoz közeleg.
Mert tudja, hogy tanulni sohse szégyen.
Hadd gúnyolják, kik tudnak eleget.

Azért tanulunk, hogy tanítani tudjunk
S ne légyen népünk tudomány nélkül,
Bármily röggök között vezet is utunk.
Csak ő haladjon művelt nemzetül.
Elméje-szíve ám magyar maradjon.
Míg a világ piacszán versenyez:
Hibáit hagyva jó példát is adjon.
Legyen tevékeny s maradjon nemes.

Tanuljon mástól, még többet magától,
Fejleszsze ki keblének kincseit:
Jövőt az épít, a ki múltat ápol.
Ott lesz gyümölcs, a hol virágja nyit.
Ezt adja Isten! mindent megtehessünk.
Hogy tudományban viruljon hazánk:
Mint erre szívvel-lélekkel törekszünk,
Úgy szálljon az ég áldása reánk!

Kulcs.

A 100 éves Trefort utcai gyakorló gimnáziumnak.

Írta: Képes Géza kétszeres József Attila-díjas költő, egykori tanárjelölt.
Szemelvények.

Az Eötvös-kollégium volt
nekem
a hegyen épült város –
mi, fiai
voltunk
a világ sója.

Akkor
22 évesen,
nem szorulva
az ég kegyére sem:
a Trefort utcai
tanteremben
szembenéztem az ifjúsággal.
Katedra és ifjúság között
katedra és az ifjúság fölött
lebegtem.

Hány nagy tanítót
repített ki e fészek!

Hány mestert adott
az emberiségnek!
Kit az istenek szeretnek,
annak szívébe beférnek
a növekvő nemzedékek:
keze alatt tollasodnak,
tenyeréről szárnyra kapnak.

Hit és tudás.

Hitem a vízmarta kő,
repedezett –
Megéri még
az újévezredet.

(...)
Sok furcsa táj
sok furcsa tárgy
sok furcsa jel
kitárult:

Távoli népek tengerében
mongol pusztán – Észak jegében
londoni ködben – párizsi fényben
zátony-fokon lenn messzi Délen
kerestem
önmagam
ismeretlen
magyar
magam

77 éve
100 éve
vagy mióta van
hogy a világot
vérünkkel sózzuk
mert íme
sótalan.

Buda,
1971 karácsony első napján

Folytatás az 1. lapról.

Elkövetkező események október 5-dikén.**Utcái vigasságok
a lezárt Trefort-utcán.****14:30 Très Fort kórus.**

A TRÈS FORT, a Trefort kórusa kétfajta műsorral készült a jubileumi eseményekre: az egyik a kórus elmúlt éveinek néhány emlékezetes darabjából áll. A másik pedig magyar nyelvű könnyűzenei számok kórusátíratait mutatja be. Olyan slágerek lesznek hallhatók többek közt, mint az Európa, a Valaki mondja megy vagy a Helló turiszt! Egy-egy szám műsorra kerül Ákostól és a Kiscsillagtól is.

15:00 Néptánc.

Horváth May Dániel, Fabók Norbert, valamint vendégtáncosok előadása.

15:20 Oriolus Kamarakórus.

Az Oriolus Kamarakórus ötödik éve működik, az együttesben több volt trefortos is énekel. A kórus számos hazai és egy nemzetközi fellépés után ad rövid ízelítőt az utcára való kórusdarabok csodálatos világából.

16:00**Kárpáti Péter: Országalma.**

A 2012-es XIV. Diákszínjátzó Fesztivál nagydíját hozta el az akkori 12.c-sek szereplésével Bozóki Gabriella rendezésében Kárpáti Péter: Országalma, avagy hogyan találkozott Csulánó az Ördöggel című darabja. Az előadást a jubileumi események tiszteletére ismételt meg az azóta öregdiákká változott csapat.

17:00 Best of Trefort Talent:**Csóka Laci, Für Veronika.**

A DÖK szervezésében 2012 áprilisában zajlott Trefort Talent tehetségkutató két versenyzője,

Csóka Laci (12.b) és Für Veronika (10.a) fellép az utcai színpadon is.

17:30 Sixtones.

A Sixtones 2012 márciusában alakult meg Budapesten. A hat fiatal énekes több stílusirányzat felé indította el együttesét, repertoárjukban megtalálhatók dzsessz-sztenderdek, könnyűzenei feldolgozások, és filmzenei átiratok is. Az együttes művészeti irányainak csak az acapella műfaj szab határt. Bár még a formáció és a tagok is fiatalok, fellépéseik sikeresek és sokoldalúak: a Sixtones éppúgy tud komoly és érző lenni a színpadon, mint pimaszul vidám és lendületes. Az együttes tagjai közt volt és jelenlegi trefortos is szerepel, ezért is vesznek részt nagy örömmel az Utcái vigasságokon.

18:00 Carbovaris.

Az Apáczai, az Eötvös és a most 125 éves épületű Trefort gimnáziumok négy tanulója alapította meg a Carbovarist 2009-ben. Az ezt követő két év során megszületett az első tizenhárom számuk, amelyeket a srácok debütáló lemez formájában a zenekar macskájának, Milosnak dedikáltak. A lemezt az MTV Hungary segítségével a Compact Disco társaságában mutatták be 2011 végén. Eközben megnyerték a Wan2 tehetségkutatóját, felléptek a Sziget A38-Wan2 színpadán, lemezszerződést kaptak a Universal Music-től, és megfordultak minden elképzelhető helyen, amelyre a PestiEstben rábőkhetsz. Az első lemezeről a "Road" című számuk az MTV-n debütált, majd a 2012-ben megjelent öt számos lemez (A Very Milos Holiday) első dalát, a "Sunrise-t" a VIVA és az MR2 Petőfi Rádió is felkarolta.

19:30 - 20:30**Utcaparti - DJ Tonka.****Ételek és italok.**

Büfé: 10.c

Sütemények: 9.b.

Tea: 9.c

Hot dog, limonádé: 10.a

Más sütemények: 10.b és 12.c

Grill: 9.a.

Másik grill: 11.b.

Hozz egy könyvet!

Ha hozol egy könyvet, cserébe kapsz helyette egy másikat. Péntek délután a Trefort utcában, az iskola előtt. Szép emlékecsét jár minden könyvbe!

Népcasino.

A 10.c osztály által az iskola előtt. Kockajáték, Nagy Libajáték, Dart poker, kártyarulett, Nasi-vasi.

Klősz György-fotográfiák.

Csütörtök délutántól bemutatójuk a II. emeleten.

Garázs vásár.**Pénteken 14 óra 30 perctől.**

Használt, ám használható cikkek börzeje a Szentkirályi utca és a Trefort utca sarkán a Trefort Alapítvány javára.

57

A matematikai megfejtést pénteken délután tárja föl Csapodi Csaba tanár úr.

Játékasztalok, tombola, hirdetőoszlop és kvíz (Magyar Nemzeti Múzeum, CAPE), golyózás, olvasósarok.

**Mindendkit szeretettel vár
a szervező bizottmány.****125 éve történt ez is.**

Egyéb évfordulók.

Megszületett Karinthy Frigyes író, Holló László kiskunfélegyházi festőművész, Dr. Komarnicki Román lengyel származású

hegymászó, Marc Chagall orosz származású francia festő, grafikus, Kassák Lajos költő, képzőművész, Kabos Gyula, filmszínész.

Felépült az első villamos Budapesten: a Nyugati pályaudvart és a Király utcát kötötte össze.

Fenékpusztán (a Balatonnál) ásatások kezdődtek.

1887-ben jelent meg az első Sherlock Holmes könyv (A Bőrvörös Dologozósza).

Megalakult a szervezett mentőszolgálat Magyarországon.

Szerkesztő: Keisz Ágoston.

Köszönet Novák Csillának (9.c) és Winkler Miksának (10.a).

Műfordítás

A francia műfordító verseny győztes fordítása Blazsán Dórától (11. c)

Delphine de Vigan : No et moi

Nous prenons rendez-vous d'une fois sur l'autre, parfois elle vient, parfois elle ne vient pas. J'y pense toute la journée, j'attends la fin des cours avec impatience, dès que la sonnerie retentit je me précipite dans le métro, avec toujours cette peur de ne pas la revoir, cette peur qu'il lui soit arrivé quelque chose.

Elle vient d'avoir dix-huit ans, elle a quitté à la fin du mois d'août un foyer d'urgence dans lequel elle a été accueillie pendant quelques mois, tant qu'elle était encore mineure, elle vit dans la rue mais elle n'aime pas qu'on le dise, il y a des mots qu'elle refuse d'entendre, je fais attention, car si elle se fâche elle ne dit plus rien, elle se mord la lèvre et regarde par terre. Elle n'aime pas les adultes, elle ne fait pas confiance. Elle boit de la bière, se ronge les ongles, traîne derrière elle une valise à roulettes qui contient toute sa vie, elle fume les cigarettes qu'on lui donne, du tabac roulé quand elle peut en acheter, ferme les yeux pour s'extraire du monde. Elle dort ici ou là, chez une copine qu'elle a rencontrée en pension et qui travaille au rayon charcuterie du Auchan de la Porte de Bagnole, chez un contrôleur SNCF qui l'héberge de temps en temps, elle squatte à droite ou à gauche, au gré de ses rencontres, elle connaît un garçon qui a réussi à récupérer une tente Médecins du

Delphine de Vigan: No és én

Minden találkozásunkkor megbeszéljük a következőt, néha eljön, néha nem. Egész nap rá gondolok, türelmetlenül várom, hogy véget érjenek a tanórák, s ahogy a csengő felharsan, rohanok a metróhoz, mindig azzal a félelemmel, hogy nem látom viszont, azzal a félelemmel, hogy valami történt vele.

Nemrég lett tizennyolc éves, augusztus végén jött ki egy átmeneti otthonból, ahol néhány hónapot töltött, amíg kiskorú volt; az utcán él, de nem szereti, ha ezt kimondják, vannak olyan szavak, amelyeket nem hajlandó meghallgatni, így odafigyelek, mert ha mérges lesz, nem szólok meg többet, csak beharapja az ajkát, és a földet bámulja. A felnőtteket nem szereti, nem bízik bennük. Sört iszik, rágja a körmet, egy gurulós bőröndöt húzigál maga után, amiben benne van az egész élete, olyan cigit szív, amit mások adnak neki, vagy magának sodorja, ha tud dohányt venni, a szemét becsukja, hogy kizárja a külvilágot. Hol itt alszik, hol ott, egy bártnőnél, akivel az intézetben találkozott és aki a Porte de Bagnole-beli Auchan hentesáru részlegén dolgozik, néha egy vasúti ellenőr szállásolja el, itt-ott lézeng, attól függően, hogy épp kivel találkozik, ismer egy fiút, akinek sikerült a Világ Orvosaitól szereznie egy sátrat, a szabad ég alatt alszik, egyszer vagy kétszer ő is be-

Monde et dort dehors, une fois ou deux il l'a recueillie, sans rien lui demander, elle m'a dit si tu passes rue de Charenton, en face du vingt-neuf, tu verras sa tente, c'est son coin. Quand elle ne sait pas où dormir, elle appelle le SAMU social pour trouver un centre d'accueil d'urgence, mais avant l'hiver c'est difficile car beaucoup sont fermés.

Au Relais d'Auvergne, nous avons notre table, un peu à l'écart, nos habitudes et nos silences. Elle boit un demi ou deux, je prends un coca, je connais par cœur les murs jaunis, leur peinture écaillée, les appliques de verre poli, les cadres et leurs images démodées, l'air agacé du serveur, je connais No, sa manière d'être assise, en déséquilibre, ses hésitations et sa pudeur, l'énergie qu'elle dépense pour avoir l'air normal.

On s'assoit l'une en face de l'autre, je vois la fatigue sur son visage, c'est comme un voile gris qui la recouvre, l'enveloppe, et peut-être la protège. Elle a fini par accepter que je prenne des notes. Au début, je n'osais pas poser de questions, mais maintenant je me lance et je relance, je demande quand, pourquoi, comment, elle ne se laisse pas toujours faire, mais parfois ça marche, elle raconte pour de vrai, les yeux baissés, les mains sous la table, parfois elle sourit. Elle raconte la peur, le froid, l'errance. La violence. Les aller-retours en métro sur la même ligne, pour tuer le temps, les heures passées dans des cafés devant une tasse vide, avec le serveur qui revient quatre fois pour savoir si Mademoiselle désire autre chose, les laveries automatiques parce qu'il y fait chaud et qu'on y est tranquille,

fogadta, s ezért nem kért semmit; nekem azt mondta, ha elmegyek a Charenton utcába, a huszonkilences számmal szemben látom a sátrat, az az ő zuga. Mikor nem tudja, hol aludjon, felhívja a szociális mentőket, hogy azok keressenek egy hajléktalanszállót, de tél előtt nehéz, hisz sok zárva van.

A Relais d'Auvergne-ban megvan az asztalunk, kissé távolabb a többitől; megvannak a szokásaink, megvannak a csendjeink. Ő iszik egy sört, vagy kettőt, én meg kólát, fejből ismerem a sárgult falakat, a hámló festéket, a simára csiszolt, üveg falikarokat, a kereteket, s bennük az öreg képeket, a felszolgáló gondterhelt arckifejezését, ismerem No-t, azt, ahogy ül, a tétovázásait és a szemérmességét, hogy mennyi energiát fektet abba, hogy normálisnak tűnjön.

Egymással szemben ülünk, az arcán látom a fáradtságot, olyan, mint egy szürke fátyol, amely beborítja, betakarja, s talán megvédi. Még azt is megengedte, hogy jegyzeteljek. Eleinte nem mertem kérdegetni, de most már nekiveselkedek újra és újra, kérdezem mikor, miért, hogyan, nem mindig hagyja magát, de néha megy, az igazat mondja, a szemét lesüti, keze az asztal alatt, néha elmosolyodik. Félelemről beszél, hidegről, tévelygésről. Erőszakról. Az oda-vissza utazásokról ugyanazon a metróvonalon, hogy valahogy elüsse az időt, az órákról, melyeket kávézóknak tölt egy üres csésze felett, miközben a felszolgáló négy-szer odamegy hozzá, hogy megtudja, kér-e még valamit a kisasszony?, az automata mosodákról, ahol meleg van és nyugalom, a könyvtárakról, leginkább

les bibliothèques, surtout celle de Montparnasse, les centres d'accueil de jour, les gares, les jardins publics.

Elle raconte cette vie, sa vie, les heures passées à attendre, et la peur de nuit.

Je la quitte le soir sans savoir où elle dort, la plupart du temps elle refuse de me répondre, parfois elle se lève précipitamment perçe que c'est l'heure de la fermeture des portes, elle doit courir à l'autre bout de Paris pour prendre place dans une file d'attente, obtenir un numéro de rang ou de chambre, se doucher dans une salle d'eau dégueulassée par les autres et chercher son lit dans un dortoir dont les couvertures sont infestées de puce ou de poux. Parfois elle ignore où, parce qu'elle n'a pas réussi à joindre le SAMU social dont le numéro et presque toujours saturé, ou parce qu'ils n'ont plus de place. Je la laisse repartir, sa valise bringuebalant derrière elle, dans l'humidité des derniers soirs d'automne.

Parfois, je la laisse là, devant une chope vide, je me lève, je me rassois, je m'attarde, je cherche quelque chose qui pourrait la reconforter, je ne trouve pas de mots, je n'arrive pas à partir, elle baisse les yeux, elle ne dit rien.

Et notre silence est chargé de toute l'impuissance du monde, notre silence est comme un retour à l'origine des choses, à leur vérité.

a Montparnasse könyvtárról, a nappali befogadó állomásokról, a pályaudvarokról, a parkokról.

Erről az életről beszél, az ő életéről, a várakozással töltött órákról, az éjszakától való félelemről.

Este úgy megyek el, hogy nem tudom, hol alszik majd, legtöbbször nem hajlandó elmondani, néha váratlanul felugrik, mert kapuzárás van, s el kell még szaladnia Párizs másik végébe, be kell állnia egy sorba, hogy kapjon egy sorszámot, vagy egy szobaszámot és lezuhanyozzon egy fürdőben, amit mások összehánytak, megkeresse az ágyát egy hálóteremben, s az ágyon a takarót bolhák és tetvek árasztják el. Néha nem tudja, hol aludjon, mert nem tudja elérni a szociális mentőket, akiknek a száma szinte mindig foglalt. Hagyom, hogy menjen, bőrpöndje mögötte rázkódik az utolsó őszi napok ködében.

Néha otthagynom egy üres korszak előtt, felállok, visszaülök, az időt húzom, keresek valamit, amivel megvigasztalhatnám, de nem találok a szavakat, nem tudok elindulni, lesüti a szemét, nem mond semmit.

És a csendünket kitölti a világ minden tehetetlensége, a csendünk olyan, mint visszatérés a dolgok eredetéhez – a dolgok igazságához.

Részlet Varga György (11. b) földrajz OKTV pályamunkájából

Minden évben a földrajz OKTV részét képezi egy pályamunka elkészítése, amit a harmadik, a döntő fordulóban meg kell védeni. A végelszámolásnál igen sokat számítanak a pályamunkára és a védésre kapott pontok. Mind az öt kitűzött téma érdekes és elég komplex volt. Ezek közül azért Ausztria és Magyarország demográfiai és népesség-földrajzi összehasonlítását választottam, mert úgy gondoltam, hogy ez aktuális kérdésekkel, problémákkal is foglalkozik és nem csak szigorúan földrajzi témájú, hanem számos más tudományterület eredményeivel összekapcsolható. A dolgozat végére egy meglehetősen bőséges bibliográfia állt össze. A pályamunkám elkészítése során Valuch Tibor Magyarország társadalomtörténete a XX. század második felében és Tomka Béla Európa társadalomtörténete a XX. században című könyvei voltak a leggyakrabban használt források. A következőkben a bevezetésen és összegzésen kívül az uniós és a demográfiai átmenetről szóló fejezetekből olvashatók részletek. Az előbbi azért, mert röviden bemutatja, hogy Európában mi zajlott a vizsgált időszakban, az utóbbi pedig egy nagyon új és vitatott jelenségről, a második demográfiai átmenetről tudósít, továbbá az első demográfiai átmenetet mutatja egy kicsit más szemszögből.

Szeretném mindenkinek megköszönni a munkáját, aki segített az OKTV felkészülésben és a pályamunka elkészítésében, közöttük is legfőképpen Kis Kelemen Éva tanárnőnek és Zsigmond Zsolt tanár úrnak.

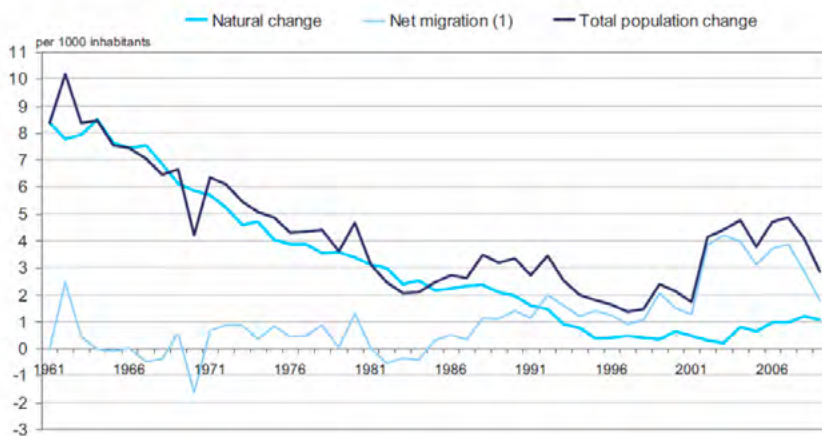
BEVEZETÉS

Dolgozatomban két közép-európai országot, Ausztriát és Magyarországot demográfiai és népesséfgérajzi szempontból hasonlítom össze. Továbbá az adatok mögött rejlő okokra keresem a választ és mindezek alapján következtetéseket próbálok levonni a jövőre vonatkozólag. Ezenkívül, tekintve, hogy két európai uniós tagállamról van szó, kitérek az Európai Unióra jellemző trendekre, értékekre is. Az összehasonlítás szempontjai az alábbiak: a népességszám alakulása (fertilitás, mortalitás, vándorlási egyenleg), a népesség nem és kor szerinti megoszlása, a házasságkötések és válások számának alakulása, a népesség gazdasági aktivitás szerinti megoszlása, a népesség foglalkozási szerkezete és a foglalkozási átrétegződés, a népesség etnikai és vallási összetétele, a népesség térbeli eloszlása, elhelyezkedésének területi és települési viszonyai.

Ausztria és Magyarország összehasonlítása előtt érdemes áttekinteni az Európai Unió népesedési folyamatait, amelynek mindkét ország a tagja. Ez azért is nélkülözhetetlen, mert jelenleg is és a jövőben is egyre nagyobb hangsúlyt kap a népesedéspolitika, a demográfiai problémák közös megoldása az Unióban.¹

Az Európai Unió népessége 2012. január 1-jén 503 millió fő volt.² Az Unió története során a népességszám folyamatosan emelkedett, ennek azonban mértéke és okai különbözőek voltak.

A következőkben ezeket az okokat vizsgálom meg a mutatók segítségével.

1. grafikon Tényleges szaporulat az Unióban 1961-2009 között tényezői szerint

- 1 Vukovich Gabriella (2004): Népesedési folyamataink uniós összehasonlításban In (Szerk. Kolosi Tamás-Tóth István György - Vukovich György): Társadalmi Riport 2004, TÁRKI, Budapest 121-137.
- 2 Eurostat (<http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page/portal/eurostat/home/>) utolsó letöltés ideje: 2013. 02. 03.

Az 1. sz. grafikon alapján elmondható, hogy a népesség növekedése az 1990-es évek eleje óta elsősorban nem a természetes szaporulatnak, hanem a vándorlási egyenlegnek köszönhető, ami az 1980-as évek közepe óta folyamatosan pozitív, tehát a bevándorlások száma meghaladja a kivándorlásokét.

A természetes szaporulattal összefüggésben a teljes termékenységi arányszám alakulását szokták vizsgálni az uniós statisztikák. Általánosságban elmondható, hogy a XX. század folyamán a termékenység trendje mindenütt csökkent, de az egyes társadalmakban ennek mértéke és üteme jelentős különbségeket mutatott. Bizonyos országokban és időszakokban (például a később részletesen bemutatandó Ratkó-korszak idején Magyarországon) a teljes termékenységi arányszám megemelkedett, a születések száma nem csökkent tovább, hanem átmenetileg magas volt. Ezen mutató értéke a nyugat-európai országok között egymáshoz közelített, ezzel ellentétben a kelet-közép-európai országok esetében erősen ingadozott. Kedvező tendenciának mondható, hogy a 2000-es években a termékenység növekedett az EU egészét tekintve, közel 10 év alatt 1,45-ről 1,6-ra emelkedett, ez azonban még mindig jóval elmarad a 2,1-es reprodukciós szinttől. Érdekes tendenciát mutat, hogy a déli országokban - amelyek hagyományosan magas termékenységek voltak - most a legalacsonyabbak ezek a mutatók, míg az északi országokban, ahol 10 éve voltak ezek a mutatók nagyon alacsonyak, most a legmagasabbak az Unióin belül.¹

A mortalitás tekintetében elmondható, hogy a XX. század folyamán jelentősen csökkent, azonban a legtöbb kelet-közép-európai országban (volt szocialista országok) az 1960-as évektől ismét növekedni kezdett a halandóság mértéke. Ez a kedvezőtlen folyamat csak a rendszerváltás után változott meg. Itt is megállapítható, hogy a XX. század második fele Nyugat-Európában a kiegyenlítődség felé hatott, míg Kelet-Európában tovább fokozódtak a különbségek. A nők és férfiak halandósági mutatói közötti eltérések növekedtek és kimutatható, hogy a magas halandóságú országokban még nagyobb a különbség, továbbá fennmaradtak a rétegspecifikus halandósági eltérések. A születéskor várható átlagos élettartam továbbra is emelkedik, ennek következtében az idős korcsoportok száma és aránya is, ami az Unió „társadalmának” öregedését jelzi. Az Európai Unió Statisztikai Hivatala, az Eurostat előrejelzése szerint a jelenleg legidősebb társadalmak (pl. Németország) a következő 20 évben további gyors öregedés elé néznek, majd az öregedés folyamata stabilizálódik és a jelenleg valamivel fiatalabb társadalmak egyre fokozódó öregedésen mennek keresztül, amelynek eredményeképp az EU társadalmá 2060-ra lesz a legöregebb.²

A vándorlási egyenleg európai szintű alakulásáról annál részletesebb elemzést e pályamunka keretei nem engednek meg, minthogy megállapítsuk, hogy a bevándorlás az egyik fő forrása a különböző országok népességnövekedésének, ami a növekedés

1 Tomka Béla (2009a) id. mű, 41-81.; Vukovich Gabriella (2004) id. mű

2 Eurostat: Demography report 2010. (http://epp.eurostat.ec.europa.eu/cache/ITY_OFFPUB/KE-ET-10-001/EN/KE-ET-10-001-EN.PDF) utolsó letöltés 2013.02.05.

mellett számos lehetőséget és kihívást jelent az országok számára. Ennek okai, hogy a XX. század második felének társadalmi és gazdasági folyamatai rendkívül különböztek voltak az egyes országokban. Eltérőek a „push” illetve „pull” tényezők. A migrációkutatásban többek között megkülönböztetünk önkéntes és kényszermigrációt, beszélhetünk rövid távú munkaerő migrációról és hosszú távú letelepedési migrációról valamint a nemzetközi vándorlást kiváltó okok között megemlíthetjük az etnikai alapú, politikai alapú és gazdasági alapú migrációt is.¹

A 2004-es Világgazdasági Fórum „Az új Európa” című vitájában az egyik fő következtetés az volt, hogy az Unión belül nem is bevándorlásról, hanem munkaerőmobilitásról kellene beszélni, amit az Unió versenyképességének növelése érdekében ösztönözni kellene.² A nemzetközi vándorlás további tendenciáiról csak Magyarország és Ausztria esetében lesz szó.

Az Unió egyes országainak tényleges szaporodásbeli különbségeit táblázatban foglaltam össze (1. táblázat).

Demográfiai mutatók	EU 27 országai
Növekedés, aminek oka:	
Csak a természetes szaporodás	IRL, POL
főként a természetes szaporodás	CYP, ESP, FRA, NED, SVK, UK
főként a vándorlási egyenleg	BEL, CZE, DEN, GRE, LUX, SLO, FIN, SWE
csak a vándorlási egyenleg	ITA, AUT, POR
Csökkenés, aminek az oka:	
csak a természetes fogyás	HUN, EST
főként a természetes fogyás	BUL, GER, LAT, ROU
főként a vándorlási egyenleg	LTU
csak a vándorlási egyenleg	MLT

1. táblázat Tényleges szaporulat az EU27 országaiban és annak okai

Sajnos a demográfiai átmenet modellje nem alkalmazható teljesen az országok népesedési folyamataira, mert tiszta formában ez az átmenet Európában szinte sehol

1 Münz, Rainer - Seifert, Wolfgang (1999): Az Európába irányuló bevándorlás és hatása a befogadó társadalmakra. *Regio*, 1999. 3-4. sz. 3-45.

2 Vukovich Gabriella (2004) id. mű

sem jelentkezett, a két ország közül különösen Magyarországon játszódtott le másképp ez a folyamat. Magyarországon ugyanis a népesség robbanásszerű növekedése nem a halálozási ráta gyors csökkenésének köszönhető (leszámítva az 1880-86 között időszakot-ez tekinthető a magyar második szakasznak), mivel a fertilitás és a mortalitás párhuzamosan csökkent (leszámítva az első világháborút). Magyarország esetében a demográfiai átmenet kezdetét az 1880-as évek elejéhez szokás kötni (azonban az ország nyugati megyéiben már az 1850-es évek végén kezdetét vette, de az ország egészére ez nem vált meghatározóvá a kolerajárványok (1866,1873) és az 1863-as alföldi aszály következtében). Az 1880-as évek 46-os születési ezreléke a második világháborúig 22 ezrelékre csökkent; a halálozási ezrelék pedig 35-ről 16-ra. A természetes szaporulat mértéke a demográfiai átmenet következtében az 1880-as évektől kezdve (10-14 ezrelék) a második világháborúig folyamatosan csökkent. 1930-ra a természetes szaporulat 6 ezrelékre csökkent, ami Magyarország esetén egyfajta negyedik szakasz kezdetének fogható fel, mert a fertilitás már gyorsabb ütemben csökkent, mint a mortalitás. Az utolsó szakasz az 1960-as évek elején vette kezdetét.¹

Az első demográfiai átmenetet közvetve többek között az iparosodás (indusztrializáció), az urbanizáció, a szekularizáció határozta meg, és minden olyan társadalomban lejátszódik, amely a modernizálódás útjára lép.

A második demográfiai átmenet fogalma D. van de Kaa, holland demográfus nevéhez fűződik, aki ezt a nyugat-európai országokban (így például Ausztriában is) a hatvanas-hetvenes években bekövetkező folyamatokra alapozta, ami elsősorban a termékenységi arányszám gyors csökkenését jelentette. Míg az első demográfiai átmenet során a család és az utód iránti aggodás a meghatározó, addig a második átmenet során a jóléti állam expanziójának köszönhetően a családok boldogulása és az egyének önmegvalósítása kap nagyobb hangsúlyt. A termékenység csökkenésében az egyik legfontosabb szerep a modern fogamzásgátló eljárásoknak jut. D. van de Kaa szerint az élettársi viszony lesz egyre meghatározóbb a házastársi helyett, „a szülőkkel élő gyermekkirály” családmodelljét felváltja a „királypár egy gyermekkel” modell, azaz a szülők a gyermeknevelést szervezik saját életük köré és a gyermek nem az elsődleges célja az életnek, a vallásos értékek gyengülnek és pluralizálódnak a homogén család-és háztartásformák és a nukleáris család lesz a meghatározó. Ez a modell elég újszerűnek tekinthető és még kevésbé tekinthető univerzálisnak, mint az első. Fontos kérdés, hogy ez Magyarországra is alkalmazható-e, mert számos elem ugyanis már nyilvánvaló a magyar társadalom esetében is, azonban időben és folyamatában jelentős eltérések tapasztalhatók a nyugat-európai országokhoz képest.²

1 Katus László (2011): A demográfiai átmenet. *Rubicon*, 2011. 9-10. sz. 114-118.

2 Rychtaříkova, Jitka (1999): Második demográfiai átmenet zajlik Kelet-Európában? *Regio*, 2001. 1. sz. 111-139.

ÖSSZEGZÉS

Az Osztrák-Magyar Monarchia felbomlása után a két ország eltérő fejlődési utat járt be, a második világháború után a különbségek még látványosabbak lettek. A második Osztrák Köztársaság a jóléti állam egyik legsikeresebb példája, míg Magyarország a koraszülött jóléti állam megtestesítője volt. Megfigyeléseim alapján az első és a második demográfia átmenet folyamataiba Ausztria előbb lépett, a gazdaságilag aktív népesség szektorális eloszlásának átrétegződése előbb játszódott le, mint Magyarországon. Ugyan mindkét államot homogén nemzetállamként írtuk le, de mindkét ország esetében fontosak az interetnikus viszonyok és az identitáspolitikai kérdések:¹ Ausztriában a XX. század második felében az európai léptékű nemzetközi vándorlás, a 2000-es évek elejétől a globális léptékűvé váló migráció kérdése alakítja a többség-kisebbség viszonyának diskurzusát; míg Magyarországon esetében a magyarországi cigányság és a többségi társadalom viszonyának rendezetlensége a legmeghatározóbb és a legégetőbb probléma.²

A pályamunka során kifejezetten érdekesnek és hasznosnak találtam, hogy az összehasonlítás elvét kellett alkalmazni és Magyarországot a hazánkban sokak által példaként emlegetett Ausztriával vethettem össze. Kezdetben a forrásmunkák csekély létszáma hatott igazán motiváló erőként a témában való kutakodásra. Később a munka során már arra kellett figyelni, hogy a dolgozat ne essen szét, mert e téma sokrétűségénél fogva rendkívül különböző irányokba vezetett, egyre több érdekességet mutatva.

-
- 1 Majtényi Balázs – Majtényi György (2012): *Cigánykérdés Magyarországon 1945-2010*. Libri Kiadó, Budapest
 - 2 Paál Vince (2003.): Ausztria identitásai. In Nemzeti és regionális identitás Közép-Európában. (Szerk. Ábrahám Barna – Gereben Ferenc – Stekovics Rita) Pázmány Péter Katolikus Egyetem, BTK, Piliscsaba.

ISKOLATÖRTÉNETI EMLÉKEK

A vándorlás másfél évtizede és a megérkezés

Bartal Antal és Kármán Mór pedagógiai elképzelései alapján 1872. október 7-én indult meg a tanítás iskolánkban – melynek ekkor még nem volt önálló épülete –, korabeli nevén a Magyar Királyi Tanárképző Intézet Gyakorló Főgymnasiumában, Európa első olyan középiskolájában, melyet a leendő tanárok gyakorlati képzésének céljára alapítottak. A tanítás az első tizenöt évben négy különböző helyszínen folyt: 1872-1874 között a Hatvani (ma Kossuth Lajos) utca 1. szám alatti bérház két helyiségében, 1874-1875-ben a Hal tér 6. számú házban, 1875-től 1881-ig az Egyetemi Könyvtár Reáltanoda utcai szárnyában, 1881-től 1887-ig a Kerepesi (ma Rákóczi) út 8. szám alatti bérház II. emeletén. 1887-ben készült el az iskola ma is álló épülete, százhuszonöt évvel ezelőtt, 1887 októberében kezdődött meg a tanítás a Trefort utcai gyakorlóiskolában, akkori és későbbi köznapi nevén a Mintagimnáziumban.

A Hatvani utca az 1870-es években

A Hatvani (ma Kossuth Lajos) utca 1. szám alatti házban (amely a képen a jobb oldalon látható templom utáni ház) indult útjára iskolánk 1872-ben. A kép a Ferenciek tere felől mutatja az utcát, amely akkor a mainál jóval keskenyebb volt. A bal oldalon látható házsor bontásával a század utolsó évtizedében szélesítették ki a mai Kossuth Lajos utcát. Az iskola két szerény szobában, minden taneszköz nélkül, mindössze két

falitáblával kezdte meg működését a templom mögött látható bérházban. Az egyik tanteremben 17, a másikban 8 tanuló fért el. Az első igazgató Bartal Antal volt, aki 18 éven át vezette az iskolát.

A Hal tér a XIX. század végén

A tér helyén ma a Március 15. tér délnyugati oldalán levő házak emelkednek. Az Erzsébet híd ekkor még nem létezett. A 6. számú háznak nyugatra, tehát a Duna felé néző ablakai lehettek, ebben a házban működött iskolánk egy évig. A Hal téren évtizedeken keresztül piac működött, emiatt sokszor inkább Hal piacnak nevezték azt. A képen a tér északi része látható a Duna utcával, az iskola egy, a tér keleti részében levő házban kapott helyet. Az első tanári kart öt fő alkotta, ebben 1875-ig nem is volt változás: Bartal Antal igazgató (latin, görög), dr. Kleinmann (Kármán) Mór (filozófia, magyar, görög, német), dr. Heinrich Gusztáv (történelem, földrajz), Lutter János (természettan, matematika) és dr. Staub Móricz (természettan), aki közülük a legtovább, 1904-ig volt az iskola tanára.

Az Egyetemi Könyvtár az 1870-es években

Három év elteltével, 1875-ben másodszor kellett új helyet keresni az iskolának, mely az Egyetemi Könyvtár nem sokkal korábban elkészült, ma is álló épületének Reáltanoda utcai szárnyában (a képen jobbra) a második emeleten kapott a korábbiaknál több és nagyobb termeket. Így 1875-től már évente négy osztály alkotta az iskolát, osztályonként is egyre nagyobb létszámmal: az induló I. osztályban 1876-ban 34, 1878-ban 45 diák tanult, nem kis részben az iskola iránt megnövekedett nagyfokú szülői érdeklődés következtében. Az 1879/1880-as évkönyvben ezt olvashatjuk: „A tanulók és tanárjelöltek ezen szaporodása okozta, hogy a jelenlegi helyiség is szűknek mutatkozik. De bírjuk a nagyméltóságú közoktatásügyi ministerium ígéretét, hogy a gyakorló iskola már a jövő, 1880/81-iki tanévben az iskola céljának s követelményeinek megfelelő helyiséget nyerend.” Az itt látható kép tárult éveken át nap mint nap reggelente azon diákok szeme elé, akik 1875 és 1881 között jártak a gimnáziumba. Közöttük

volt Apáthy István (1863-1922) későbbi biológus professzor, Kőrösfői Kriesch Aladár (1863-1920), későbbi neves iparművész, Dáni Balázs (1864-1944), későbbi dandártábornok, Daruváry Géza (1866-1934), későbbi miniszter, Zlinszky Aladár (1864-1941), későbbi irodalomtörténész, akadémikus.

A Rákóczi (akkori nevén Kerepesi) út eleje 1890-ben

1881-ben új helyre költözött az iskola mintegy 140 tanulóval: a Kerepesi (ma Rákóczi) út 8. számú házban kapott helyiségeket. (Az épület mai legfeltűnőbb üzletfelirata a nagy betűs Kristóf szó.) A házból kilépve az itt látható kép fogadta a diákokat. Az épülettel szemben a Rákóczi út 5. sz. ház áll (akkor még szálloda volt, ma az ELTE épülete), emellett pedig, a mai irodaház helyén a Nemzeti Színház állt. Ott, ahol a képen látható emberek a villamost várják, ma a buszmegálló van.

Badics Ferenc (1854-1939) 1880-tól két éven át volt a gyakorlóiskola tanárjelöltje. Közel két évtizeddel később, 1898-ban igazgatónak tért vissza oda és tizenhat évig vezette az iskolát. Iskolánk fennállásának 40 éves évfordulós ünnepségén, 1912-ben így emlékezett vissza a Kerepesi úton eltöltött évekre. „1881-ben ismét költözködnie kellett iskolánknak, s bár még sejteni sem lehetett, hogy ez lesz a vándorlás utolsó állomása, örült mindenki, hogy ha nem is megfelelő, de legalább elég sok helyiséget kapott az iskola a Kerepesi-bazár mellett fekvő nagy bérházban. Én, kedves fiaim, látam ezt a küzdelmet, mert a szervezkedés, a vándorélet, a fölszerelés kezdetleges bajai

közepett kerültem az iskolához ezelőtt 32 esztendővel, midőn az 1880/81. tanévben az egyetemi könyvtár szűk csigalépcsőjén, majd 1881/82-ben a Kerepesi-úti épület zeg-zúgos helyiségeiben szorongtunk. Tanúja voltam a küzdelemnek, de tanúja voltam annak a lelkes munkának is, melyet az apostolok buzgalmával folytatott az első tanári kar: szembeszállva avas hagyományokkal és százados előítéletekkel.”

A Belső-Józsefváros 1883-as térképe

A mai Puskin utca neve Eszterházy, a mai Szentkirályi utca neve Ősz utca volt akkor. Látható, hogy a Trefort utca még nem létezett. Állt azonban már több, ma is ismert épület a környéken: pl. a M. kir. Vegytani és Élettani Intézet az 1887-ben megszülető Trefort utca végében, és a Nemzeti Tornacsarnok (később Spartacus) az Ősz utcában.

A mai Trefort kert 1875 körül

A képen az 1874-ben épült egykori Élettani Intézet látható (az épület ma is az orvosegyetemé), előtte a mai Trefort kerttel. Itt kapott helyet később, és azóta is itt áll Trefort Ágoston szobra. A kép bal szélén a háttérben levő kertkaput ma is számtalan trefortos diák használja nap mint nap az iskola és az Astoria, illetve az iskola és a Múzeum körút közötti gyalogos közlekedésben. Az épület mögött az Eszterházy (ma Puskin) utca halad. Az épületre később emeleteket építettek.

Bobula János, az épület tervezője és kivitelezője

1880-ban az önálló épület nélkül működő gyakorlóiskolába íratta elsőszülött fiát egy 36 éves építész-mérnök apa, akinek több épülete állt már ekkor a fővárosban. Ekkor valószínűleg még fel sem merült benne, hogy az ekkor tíz éves fia nyolc év múlva egy általa tervezett és építtetett új iskolaépületben fogja a gimnáziumot befejezni. Az épület 1887 őszi átadása után 1888 tavaszán ez a fiú ráadásul az elsők között volt, aki a Trefort utcában érettségizett. Bobula János 1880-ban azt valószínűleg még kevésbé gondolhatta, hogy huszonegy évvel később

egy általa tervezett másik budapesti gimnázium épületén fog fia építész-mérnökként egy átalakítást, egy hozzáépítést megtervezni.

A Mátyás király fogadó a Szentkirályi utca sarkán

A Rákóczi (akkor Kerepesi) út és a Szentkirályi u. sarkán a XIX. század közepén egy egyemeletes ház állt, amelyben 1834-től működött a Mátyás Király Fogadó. Ennek az 1870-es években lett a cégére a Mayer Ede által készített Mátyás szobor. Akkor, amikor Bobula János iskolánk tervein dolgozott, ezt a kis házat lebontották, a helyén felépült a ma is meglévő bérpalota a Mátyás király kávéházzal. Az itt látható kép ugyan az 1920-as években készült, de a ház ugyanilyen lehetett 1890 körül. Az épületben ma egy felújított Spar működik, a sarkon a második emelet magasságában ma is ott áll Mátyás közel háromméteres alakja. Érdeemes felnézni rá.

Csokoládégyár az iskolával szemben

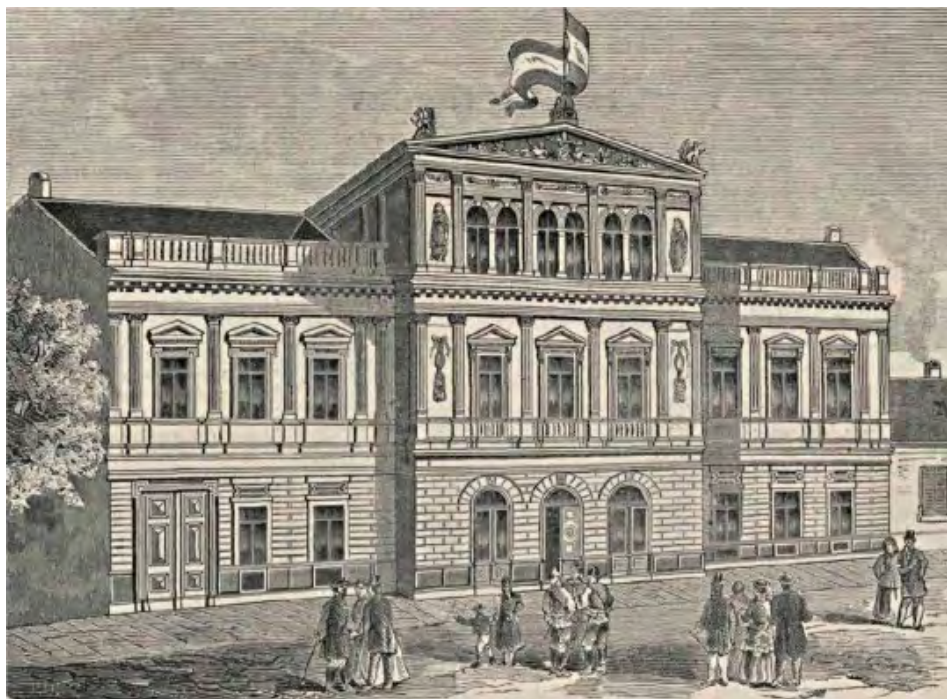
Stühmer Frigyes (1843-1890) az 1870-es években a Szentkirályi (akkor Ősz) utca 8.sz. alatt levő cukorkaüzem tulajdonosa volt. 1882-ben új gyáépületet építtetett a telken,

és 1883-tól üzemelt az akkor igen modernnek számító gőzgépekkel felszerelt csokoládégyár. Stühmer Frigyes, és vele együtt Magyarország legnagyobb csokoládégyára akkor kezdte mind gyártástechnológiai, mind kereskedelmi téren a legnagyobb sikereit elérni, amikor az utca túloldalán iskolánkat építették. Az ipar fejlesztésében kifejtett tevékenységéért Ferenc József 1885-ben a Koronás magyar érdemkereszt kitüntetéssel adományozta Stühmer Frigyesnek. A csokoládégyár hat évtizeden át üzemelt a gyakorlóiskolával szemben. A 40-es években érettségizett egykori diákok ma is emlékeznek az állandó csokoládéillatra, ami a tantermekbe átszivárgott.

Nemzeti Lovarda az iskola közelében

Az egykori Ötpacsirta (később Eszterházy, ma Puskin) utcában a Nemzeti Múzeum mögött, a mai Pollack Mihály téren az 1850-es években épült fel az impozáns kivitelű Nemzeti Lovarda. Itt a lovardán kívül lövölde, vívó-, testgyakorló- és táncterem is létesült. Elképzelhető, hogy az itteni vívóedzők iskolánk diákjait is oktatták, hiszen a századforduló utáni évtizedekben a mintagimnáziumban a vívósportnak komoly szerepe volt. A Nemzeti Lovarda ezen a helyen a második világháború végéig működött. A kép az 1870-es években készült, mellette a ma is ismerős Károlyi-palota áll.

Nemzeti Tornacsarnok az iskola közelében

Iskolánk építésének idején már másfél évtizede működött az egykori Ősz (ma Szentkirályi) utcában a Nemzeti Tornacsarnok. Az itt látható kép 1870-ben jelent meg a Vasárnapi Újságban. A ma is ismerős épületet az 1950-es évektől a Spartacus sportegyesület használta, 2002-től pedig a Józsefvárosi Torna Egylet a szomszédos Pázmány Péter Katolikus Egyetemmel közösen használja. A Nemzeti Tornacsarnok a korai iskolatörténet szempontjából arról nevezetes, hogy diákjaink a századforduló körüli években – iskolánkban nem lévén tornaterem – rendszeresen ide jártak a tornaórákra. A tornaegylet azonban a mintagimnázium tanulói számára csak a legszükségesebb tornaórákat tartotta meg, ezeken kívül pl. versenyekre, sportjátékokra nem, vagy csak alig tudott helyiséget és tanárt biztosítani. Ez 1887-től majdnem két évtizeden át folyamatos nehézséget jelentett az igazgató és a tantestület számára.

Az Eszterházy (ma Puskin) utca

A képen az Eszterházy utca látható nem sokkal azelőtt, hogy megszületett a Trefort utca. A keleti napfény a későbbi Trefort utca felől világítja meg az Élettani Intézet ma is ismerős épületét. A bal oldali, kockakövekből készült járdaszegély ekkor még jól láthatóan folytonosan halad az utca végig, 1887 októberétől már majd megszakad az új utcánál.

Az iskolaépület egyidős a pesti villamossal

Százhuszonöt évvel ezelőtt, 1887. október elsején adta ki a Baross Gábor által vezetett közlekedési minisztérium az első budapesti villamos vonal, a Nyugati pályaudvar és a Király utca közötti egy km hosszú próbavonal üzemeltetési engedélyét. Másnap volt

a Trefort utcai gimnázium épületének átadása. A kép 1887-ben készült az Oktogon-nál. Egyértelmű közlekedési szabályok láthatóan még nemigen voltak, jelzőlámpák még kevésbé.

Bartal Antal igazgató ünnepi beszéde az épület átadásán

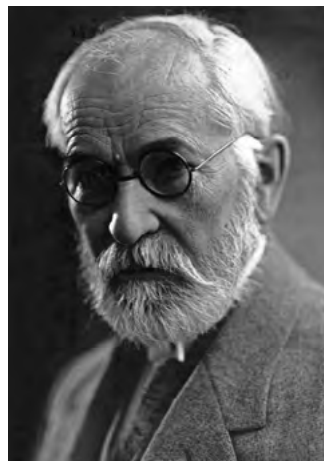
„Az intézet, mely 15 év előtt két szerény szobácskában, minden taneszköz nélkül – hisz nem volt többje, csak két fali táblája – 24 tanulóval és 17 tanárjelölttel kezdte meg működését, íme fényes palotába látja magát varázsolva, melyet a nagylelkűen rólunk gondoskodó Trefort Ágost minister úr ő excellenciájának atyai jósága emelt számára. (...) Mint a mesében a szegénységgel és nyomorral sokáig küzködő ember, midőn a tündér jóvoltából egyszerre meseszerű palotában látja magát, megzavarodik és aggodalommal telt szívvel lát hozzá új élete berendezéséhez: úgy vagyunk mi, a tanári kar, a tanárjelöltek és a tanulók a jelen pillanatban.” Bartal Antal, iskolánk egyik megalapítója már tizenöt éve annak első igazgatója is volt, amikor 1887. október 2-án ünnepélyes keretek között átadták rendeltetésének az új épületet.

Csengery János költeménye

Isten hozott a múzsák hajlokába,
Örömsugárzó ünneplő sereg!
Áldás fakadjon lépteid nyomába,
Virág, a melyen friss harmat pereg,
S ez áldás légyen, a mely felavatja
A tudománynak emelet csarnokot,
Hová hozott az Úrnak akarata,
Hogy letehessük a vándorbotot.

Csengery János (1856-1945) a mintagimnázium latin-görög szakos tanára volt 1884-től 1896-ig.

Később Kolozsvárott, majd Szegeden volt tanszékvezető, a húszas években rövid ideig dékán, majd rektor is volt. Egész életben komoly műfordítói munkásságot folytatott. Többször írt a gyakorlóiskola ünnepi alkalmaira költeményeket, még 1907-ben is, amikor már régen nem volt az iskola tanára, ezeket az iskolai évkönyvek megörökítették. Az épület átadására írt verse hat versszakból áll (ld a 170. oldalon). Érdekes, hogy Csengery János születésnapja (október 2.) egybeesik az épület átadásának napjával. Az ünnepségen jelen levő tanárok közül bizonyára ő élt a legtovább, 1945 tavaszán halt meg a nyolcvankilencedik életében.

A Vasárnapi újság hírül adja az iskolaépület átadását

Százhuszonöt évvel ezelőtt, az 1887. október 9-i számában a Vasárnapi újság a 685. oldalon közel egyhasábos cikkben számolt be arról, hogy néhány nappal korábban a Trefort utcai gimnázium épületét átadták rendeltetésének. Az olvasó tájékozódhat az ünnepség lefolyásáról, az elhangzott beszédek rövid tartalmáról, elolvashat két versszakot Csengery János költeményéből és megtudhatja, hogy ki mindenki rangos ember volt jelen az ünnepségen.

Mohay Péter

A képek forráshelyei: egykor.hu, epa.oszk.hu, apalotanegyed.blog.hu, fszek.hu (Budapest Gyűjtemény), wikipedia.

Történelmi séta az épületben

Elsősorban a jól látható történelmi nyomokat járjuk végig. Azokat, amelyek egy részével nap mint nap, más részével csak rendkívüli alkalmak idején találkozhatunk. Nem szándékozunk az iskoláról, annak egyes helyiségeiről építészeti leírást adni. Egyes termek funkcióit, illetve ezek változásait csak a történelmi nyomok által megkívánt mértékben említjük. Az ábrák az 1887-es tervrajzot mutatják egyszerűsített formában.

Az utcai homlokzat

Feltűnően jól látható az a vonal, amely az épület 1887-ben és az 1906-ban épült részeinek a határvonalát képezi. Ez a járdától a harmadik emeletig húzódik a kocsibejárótól hét méterre jobbra. Az „új” (az 1906-os) homlokzat téglaburkolata némiképpen világosabb színű. Minthogy mind az épületen belül, mind kívül mindenhol nagyon gondosan ügyeltek az 1906-os tervező mérnökök és kivitelezők, hogy építészetiileg mindenben folytassák, megtartsák az eredeti tagozatokat, szerkezeti elemeket, színeket, ezért arra következtethetünk, hogy a homlokzat ezen részének kissé világosabb mivolta abból adódik, hogy közel húsz évvel rövidebb ideig koszolódott. Nagyon sok diák hat év elteltével úgy ballag el, hogy egyszer sem nézte ezt meg.

Az első és második emeleten két-két ablakot befalaztak, ez jól felismerhető a téglalüktető színéről. A befalazás pontos dátumát és okát nem ismerjük, az biztos, hogy leg hamarabb az ötvenes években következhetett be. Addig ezek a saroktermek két oldalról is kaptak világosságot.

A kapu felett a mai napig ott olvasható az 1887-ben készült nagybetűs felirat: M. kir. Tanárképző Intézet Gyakorló Főgymnasium.

A Szentkirályi utcai homlokzat az emeletráépítést kivéve semmiféle átalakításon nem ment keresztül 125 éve. Az épület szélén levő bejárati kapu egy olyan előlépcsős boltozott közlekedőtérbe nyílt, amelyen keresztül a XIX. sz. végén egyrészt a közoktatási tanács titkársági lakásába (ez később az iskola igazgatójának lakása lett), másrészt az udvarra lehetett jutni. Ez a kapu és lépcsőház 2006-ig volt használatban. Akkor alakították itt ki a magyar tanári szobát, de a külső homlokzaton az építési hatóságok előírásainak megfelelően meg kellett hagyni a kaput, amely mögött egy-másfél méter magasságban feltöltés van. Ez az építészeti megoldás még sokáig megtartja az egykori kapubejáró, ezzel együtt az épület egykori közlekedési rendszerének emlékét.

A Szentkirályi utcai homlokzaton balról két pinceablak vasrácsa nyitható, a többi nem. Ez annak a nyomát őrzi, hogy itt (a harmadik ablakon) adták be az ebédet az iskola menzájára, amely a pincszinten működött a hatvanas évektől a kilencvenes évek közepéig.

Az udvari homlokzat

Az udvari homlokzat meglehetősen sok jegyét és ezzel együtt sok nyomát is magán viseli az átalakításoknak. Az 1963-ban készült harmadik emelet egyszerű vakolt felületképzése feltűnően más, mint a korábbiakban készült – alsóbb szinteken megjelenő – igényes tagozott téglaburkolat. A 2006-os és a 2010-es hozzáépítés élénk sárga színe erősen elüt az egyébként meglehetősen piszkos klinkertégla burkolattól. Eredetileg ilyen, sárga színű volt az egész épület. A 2006-os, az északnyugati toldás (a nyelvi teremmel és a kémia laborral) és a harmadik emelet egy részének burkolata csak imitálja a klinkertéglát, valójában klinkerlapkával burkolták a homlokzatot. A tervek szerint a 2010-ben elkészült épületrész és a harmadik emeleti teljes lépcsőház is ugyanezt a burkolatot kapta volna, így nemcsak egységes kép tárult volna föl, hanem a gyenge és sérülékeny vakolatnál tartósabb és ellenállóbb anyag védte volna a homlokzatot. Az utolsó pillanatban azonban kiderült, hogy hiányzik az a minimális pénzösszeg, amely ehhez szükséges. Az ún. kisudvar sarkában másfél méter magasságban egy ajtót látunk, alatta más színű a téglá, itt egykor egy udvari kijárata volt az épületnek. A lépcső elbontásakor az ajtót meghagyták, ami végül is nem bizonyult haszontalannak, hiszen pl. a 2010-es építkezés idején egy ideiglenes falépcsőn át itt lehetett az udvarra kimenni.

A mai orvosi szoba és a takarító személyzet helyiségeinek udvarra néző ablakai környékén világosabbak a téglák. Ennek az az oka, hogy 1887-től 1963-ig itt két ajtó volt egymás mellett, az egyik a földszintre lehetett menni, a másik pedig érdekes módon egy olyan zárt lépcsőházba vezetett, amely a padlástérbe (hiszen eredetileg hagyományos magas tetős, padlásteres volt az épület), illetve a pincébe vitt, de nem volt kijárata sem a földszinten, sem az első, sem a második emeleten. Feltehetően tűzvédelmi célból készült. Az 1963-65-ös építkezéskor – amikor a harmadik emeletet építették – ezt a lépcsőházat megszüntették, az udvari kijáratokat befalazták, illetve kisebb ablakokat alakítottak ki helyette. A jó szem az eltérő színű téglákból még az egykori ajtók méretét is jól meg tudja becsülni. A lépcsőház helyén a földszinten egy kisebb lakást, az emeleteken kisebb méretű tantermeket alakítottak ki.

Ugyanitt a magasba emelve tekintetünket azt láthatjuk, hogy ezen a részen a harmadik emelet felett még egy helyiség épült, ez a kazánház. Az iskola tehát egy szoba méretű területen valójában négyemeletes.

A kocsibejáró közelében az épület egyik sarkában annak teljes vertikumában egy hatalmas kémény látható. A téglá vörös színe arra utal, hogy ezt is utólag építették. Az iskola valamikori fűtési rendszerének történelmi maradványa ez a mára feleslegessé vált kémény. A gázkazánnal történő központi fűtésre való átállás óta ezt a kéményt lebonthatták volna, de az óriási összegbe kerülne, és csak jelentéktelen haszna volna. Egyébként már 1887-ben központi fűtés volt az épületben, ennek megépítése akkor igen komoly műszaki teljesítmény volt. A tantermenkénti kályhával történő fűtést a második világháború végétől 1963-ig működtették.

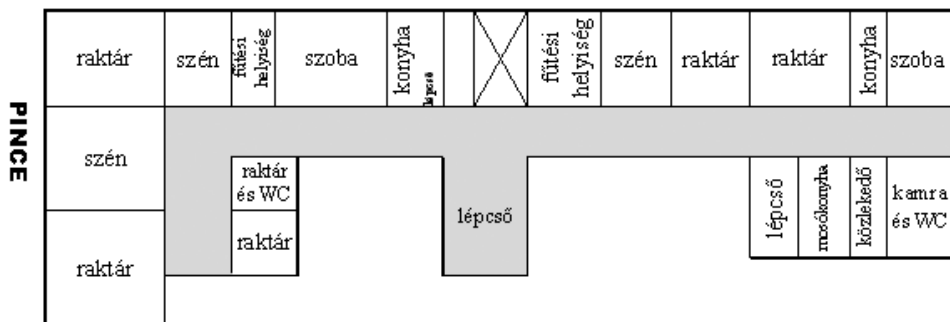
A pince

Az eredeti terven azt láthatjuk, hogy két kisebb lakás is volt a pincében. Az egyik a portásnak, a másik a fűtőnek épült. Nem tudjuk pontosan, hogy ezeket meddig használták. A két lakás között a Trefort utcai részen, illetve a Szentkirályi utca felőli oldalon teljes egészében raktárakat alakítottak ki. A pincében csak minimális átalakítások voltak az elmúlt 125 év során. Amikor 1906-ban a tornatermi traktust megépítették, a kocsibejárat alatt ki kellett alakítani egy átjárót a régi és az új pincerész között, amit egy lefelé, majd egy felfelé haladó lépcsővel oldottak meg. Néhány négyzetméteren tehát egy újabb (mélyebben fekvő) szint keletkezett. Ki kellett továbbá építeni egy új pincehelyiséget, amelynek a szintje az összes többiétől eltérő. Érdekes ugyanakkor, hogy ezen kívül még két különböző, a pince alapszintjétől eltérő szint van az egyik raktárhelyiségben. A könyvtár alatti „terembe” lépve meglepő látvány tárul elénk: balra felfelé vezet egy lépcső az ott levő helyiségbe, jobbra pedig lefelé, amelyen meglehetősen sokat, két méter szintkülönbséget lehet menni. Valószínűleg ide helyezték egykoron a nagy belmagasságot igénylő gépészeti berendezéseket. Aki ide eljut, az elmondhatja, hogy az iskola legmélyebb pontján van.

A pince tehát lényegében „ötszintes”.

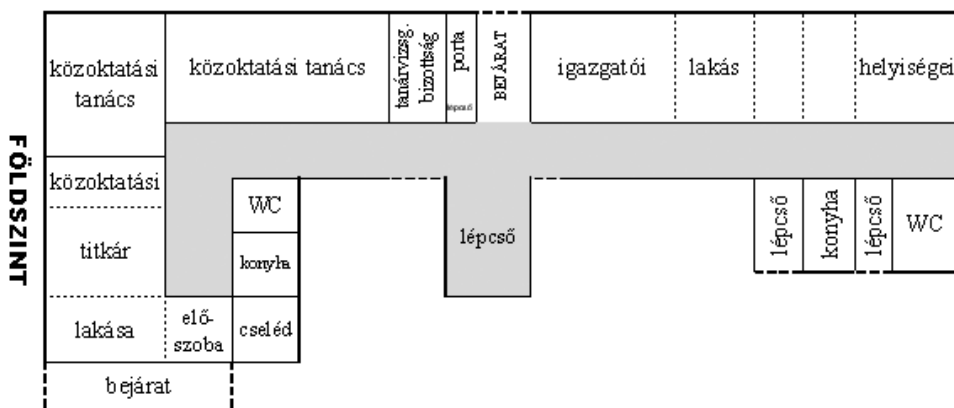
Történelmi emlék a pincében levő ételszállító lift. A Szentkirályi utca felől az ablakon beadott ételt ezzel szállították, így hidalták át a mintegy két méteres szintkülönbséget a járda és a pince között.

1872 és 1963 között a pincébe az udvarról két bejáraton lehetett lejutni, az egyik a mai orvosi szoba alatt volt, a másik a ma is használt udvari ajtó. Az előbbi 1963-ban megszüntették. A fő lépcsőház lefelé történő meghosszabbításával a 2010-es építkezés lehetővé tette, hogy a pince mindenki számára közvetlenül és könnyen megközelíthető legyen a földszintről, nem kell ehhez kimenni az udvarra. A mai klub helyén – a kapus egykori lakószobájában – a kilencvenes évek közepéig évtizedeken keresztül étkezde működött – mellette konyhával –, a diákok ide is csak az udvaron keresztül tudtak lejönni.

A földszint

Az alaprajzon látjuk, hogy a földszinten kezdetben semmiféle, a diákok vagy a tanárok által használt helyiség nem volt. Az igazgató lakása a mai könyvtár helyiségeiből állt. Az igazgató a családjával az építkezés után már elég hamar átköltözött a Szentkirályi utcai oldalra, az ún. közoktatási tanácsnak ugyanis csak néhány évig adott helyet az épület. Így volt ez 1950-ig. Újhelyi Sándor 1947-től 1950-ig volt az gimnázium igazgatója, lányai – akik ma már idős hölgyek – jól emlékeznek arra, hogy a mostani földszinti informatika terem és a szomszédos termék helyén levő lakásban laktak. A XX. sz. második felében itt egy kisebb lakrészt alakítottak ki az iskola gondnoka számára, az igazgatói lakás többi helyiségét pedig már a tanítás szolgálatába állították.

A földszinten az egyik legérdekesebb történelmi emlék, hogy a portából egy kis lépcsőn le lehetett menni a pincébe. Ez a lépcső a portának a folyosó felőli részén volt. Ezen keresztül közlekedett a portás a pincében levő lakása és a munkahelye között. A lépcső alsó kijárata abban a pici helyiségben volt, amely a mai klubból nyílik. Nem tudjuk, mikor szüntették meg ezt a lépcsőt, amely az egyetlen közvetlen összeköttetés volt a pince és a földszint között. A földszintről az udvarra a mai liftelőtér helyén lévő kültéri előlépcsőn lehetett kijutni 1963 és 2010 között. A földszintről a pincébe 2010-ig az udvaron keresztül lehetett lemenni. Ekkor épült a földszintről az udvar szintjére vivő beltéri lépcső, és akkor épült a lift is.

A bejáratnál levő Kármán Mór emléktáblát 1972-ben, az iskola centenáriumnak évében helyezték el a földszinten a felfelé induló lépcsővel szemközti falon nem ott, ahol most látjuk.

Az egyes helyiségek funkciói többször változtak az iskola története során. A mai orvosi szoba és a hozzá csatlakozó kisebb helyiségek helyén a XX. század második felében pl. szolgálati lakás volt, lakója azt csak a főbejáraton keresztül tudta megközelíteni.

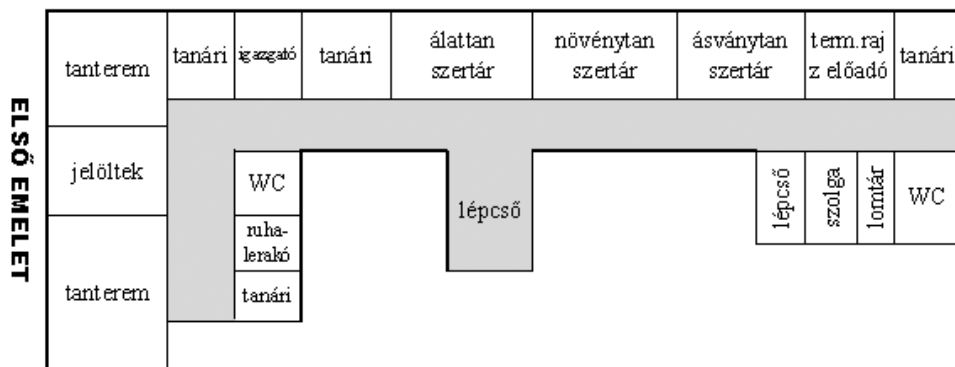
A félemeleti lépcsőfordulóban két oldalon szoborfülkéket látunk az eredeti tervrajzon, valószínűsíthető, hogy azok meg is épültek, de nem tudjuk, volt-e bármilyen funkcionális szerepük.

Az első emelet

A folyosói padlóburkolatok nagy része eredeti, 1887-es díszes öntött csiszolt műkő.

Mindössze négy tantermet foglalt magában az épület 1887-ben, ebből kettő az első emeleten volt. Több mai tanterem helyén különböző természettudományi szertárak voltak berendezve. Itt kapott helyet az igazgatói iroda és három kisebb tanári szoba is. Az udvart a padlóssal összekötő, 75 éven át meglévő lépcsőház helyére az 1963-65-ös építkezéskor új helyiségeket építettek, az átépítésnek az első emeleten láthatjuk is egy nyomát. A mai „A” nyelvi terem és a mellette levő leány mosdó előtt a talpunk alatt más (egyszerű szürke) a burkolat mintegy 35 cm szélességben és 8 méter hosszban. Úgy tűnik, 1965-ben már nem tudtak vagy nem akartak annyira pontosan ügyelni arra, hogy a burkolat megegyezzen az eredetivel, mint ahogy ezt 1906-ban meg tudták tenni. Ez utóbbit az bizonyítja, hogy a mai fizika előadóhoz tartozó folyosórész burkolata, ami tehát nem 1887-ben, hanem 1906-ban készült, egészen pontosan megegyezik az eredetivel.

A büfé 2010-ben épült, a megelőző évtizedekben a történelem tanári szoba egy része adott helyet a büfének. Itt említjük meg, hogy mind a büfében, mind az alatta és felette levő helyiségekben az építők szándékosan meghagyták a vakablakokat, és a hozzá tartozó falrészeket, így jelezve azt, hogy ezek korábban (1887-től 2010-ig) kültéri falak voltak.

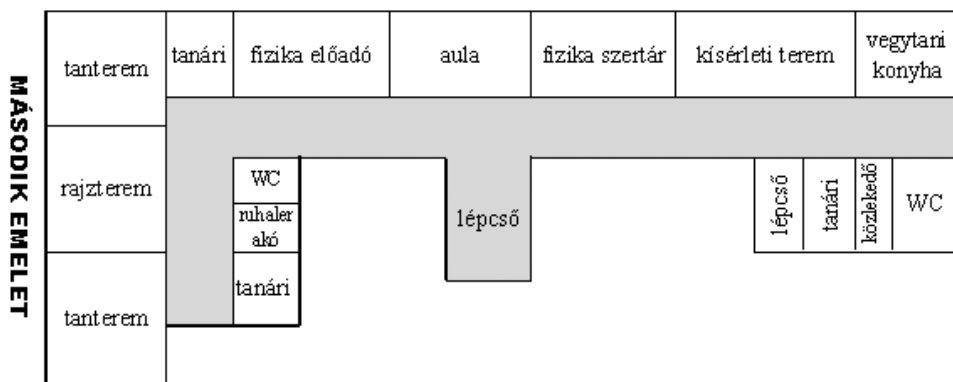

A lépcsőházat az emeleti folyosóktól a kilencvenes évek végéig lengőajtó választotta el, ezek akár most is visszatehetők volnának, hiszen az ajtófélfá épen áll. Az első emelet kapcsán még említést érdemel a lépcsőházban levő két márványtábla, Eötvös József és Trefort Ágostoné, közöttük áll az iskola zászlaja. Ezt az együttest 1993-ban alakította ki Lénárd Gábor igazgató, korábban a zászló helyén Ságvári Endre szobra állt.

A második emelet

Az aula már 1887-ben díszteremnek épült. Akkor el is fért benne az összes diák. Elnevezése valószínűleg mindig is aula volt, míg 2007 márciusában a diákönkormányzat kezdeményezésére fel nem vette Kodály Zoltán nevét. A színpad az 1990-es évek közepén épült meg benne. Az alaprajzon látjuk, hogy az aula két oldalán volt a fizika előadó, illetve a fizikaszertár. Építészeti szempontból feltétlenül ritkaságnak számít, hogy egy iskolában a második emeleten van a tornaterem. A tervező feltehetően azért (is) választotta ezt a megoldást, mert ha a földszinten lett volna, akkor a tornaterem magassága nemigen tette volna lehetővé 1906-ban a meglévő épülethez való hozzáépítést úgy, hogy az új szintek mindenhol illeszkedjenek a meglévőhöz. A tornaterem így vertikálisan lezárja a traktust. Az iskolát tehát ugyan háromemeletesnek mondjuk, de a tornatermi részen csak kéteemeletes. Tartószerkezeti szempontból is ez az elrendezés logikus, hiszen a nagyfeszítávolságú tornaterem fölé teherbíró födémet konstruálni igen nehézkes és költséges feladat lett volna.

Sétánk során itt, a második emeleti lépcsőházban még egy érdekességre figyelhetünk fel. Talán ez sem tudatosodik sok diákban hat éven át. A harmadik emeletet, és ezzel az oda vezető lépcsőt 1963-65-ben építették. A lépcsőház ballusztéres körkörös – az iskola egyik díszét – hetvenöt év elteltével el tudták készíteni pontosan olyan

formában, mint ahogy az alsó három szinten van. Látszik azonban a különbség, de ez csak a márvány oszlopocskák fényességét, csiszoltságát érinti, azt viszont jól láthatóan. Az „új” kőbabákat feltehetően műmárvány vakolat borítja.

A második emeleti zsibongó udvarra néző ablakai 2010-ig a zsibongót a folyosótól elválasztó nyílásokban voltak, az akkori építkezés során az ablakokat egy az egyben tették át az új helyükre. Ez az alsó szintek megfelelő ablakaira is igaz.

A harmadik emelet

A harmadik emelet az épület legfiatalabb része, mindössze ötven éves. A belmagasság jóval kisebb, mint az alsó szinteké, az ajtók, az ablakok is kisebbek. A falak vastagsága – mely a pincétől felfelé haladva csökken –, itt a legkisebb. Akár a folyosón, akár valamelyik teremben állunk, jól látható, hogy a födém az udvar felé lejt.

Szokatlan látvány a folyosó egyik részén a födémbe meglévő három „híd”. Ennek a következő a története. A 2010-es építkezés idején eredetileg az volt a tervező szándéka, hogy az épülő új terem melletti szakaszon a folyosó belmagasságát megnöveli, hogy az új helyiség miatt elsötétülő folyosórész természetes fényt kaphasson. A födém megbontásakor kiderült, hogy az teljes egészében nem bontható el, mert statikai szerepe nélkülözhetetlen. Ezért meghagytak annyit az eredeti födémről (ezek most a hidak), hogy a hiányok ne veszélyeztessék az épület állékonyságát, egyben a teljes folyosórész új, magasabban elhelyezett födémét kapott. Ez azt is jelenti, hogy a harmadik emeleti új terem az emelet legmagasabb terme lett.

A tető

Egy sokak által talán nem is ismert ajtó visz fel a harmadik emeletről a kazánházba, amely ugyan a tetőn van, de minthogy zárt tér ablakokkal és ajtóval, ezért talán nem túlzás, ha azt mondjuk, hogy itt az iskola negyedik emelete. A tetőre vezető kijáraton kilépve egy néhány négyzetméteres kis teraszra érünk, ezt arra a célra alakították ki, hogy innen lehessen távcsöves csillagászati megfigyeléseket végezni. Az iskolának a korabeli műszerekhez képest elég komoly távcsöve volt már a XX. század első felében. (Ez ma is megvan.) A lapos tetőn közelről szemügyre vehetjük azokat az ember méretű kőből készült díszkelyheket, amelyek az utcáról csak alig láthatók. A tetőn a szomszédos hotel felé elsétálva pontosan szintben eljutunk egy szoba erkélyéhez. Akár be is léphetnénk. A tetőről jól láthatók Buda hegyei, a Gellért-hegy különösen közeli és szembetűnő. Megnézhetjük felülről a tornatermet, pontosabban annak tetejét.

A különböző korú építkezések mind más és más magasságban alakították ki a tetőzetet. Ennek alapján négy különböző szintet fedezhetünk fel a tetőn. 1. Az 1963-as építkezés, vagyis a folyosó és a termék többsége, 2. a 2006-ben épült kémia labor, 3. a 2010-ban elkészült rész, 4. a kazánház teteje.

Hány szintes az iskola valójában? A pincében – ahogy láttuk – öt szint van. A porta és a földszint külön-külön szint. Az első emeleten kettőt számolunk, ha bele vesszük, hogy az egyik tanári szobában kb. tíz éve galéria van. Második, majd harmadik emelet, és a tető négy szintje. Ez tehát összesen tizenöt.

Mohay Péter

AZ ISKOLA ALAPRAJZA

I. em. 6. 10. b	I. em. 7. Rajz, ének terem	I. em. 8. Rajz, ének tanári	I. em. 9. 10. a	I. em. 10. 12. a	I. em. 11. 9. b	I. em. 12. Info I.	I. em. 13. Fizika terem	Fizika labor		
I. em. 5. 8. b								I. em. 14. SZCETVEZ		
I. em. 4. 8. a	Fiú WC	Lépcső		Büfé	"A" nyelvi terem	Lány WC		Fizika tanári	Fizika szertár	
	Tört. tanári									
	„B” nyelvi terem									

ELSŐ EMELET

Igazgató	Nagy tanári				Felvételi előkészítő	Bejárati	Mate- matika tanári	II. nyelv tanári	Pszi- cho- és esti isk.	Testneve- lés tanári	Könyvtár	Autóbejárat	Öltözők	
Titkárság														
Ig. helyettes														
Másoló	irat- tár	tanári WC	Gazda- sági	Tanári konyha	Lépcső		Fogadóhelyiség	Orvosi szoba	Személyzet	Tornaterem				
Ig. helyettes	irat- tár													
	Info II.													
Magyar tanári														

FÖLDSZINT

